

CODUL VAMAL

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege:

- transpune parțial Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 269 din 10 octombrie 2013, astfel cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2016/2339 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016;
- transpune parțial Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 29 decembrie 2015, astfel cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2016/651 al Comisiei din 5 aprilie 2016;
- transpune parțial Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 29 decembrie 2015, astfel cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/604 al Comisiei din 18 aprilie 2018;
- transpune art. 2 alin. (1) lit. c)–e); art. 3–16, 23–27, 41, 43–46, 48–50, 53–60, 81, 85–90, 92, 93, 95–110, 112, 113 și 124 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 324 din 10 decembrie 2009;
- transpune parțial Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 292 din 10 noiembrie 2009;
- transpune parțial Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter

necomercial din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 286 din 17 octombrie 2006;

– transpune art. 1, 2, 23, 24 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 181 din 29 iunie 2013;

– transpune art. 6 și 8–13 din Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxa pe valoare adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări străine, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 346 din 29 decembrie 2007;

– transpune Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 124 din 8 iunie 1971.

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Capitolul I LEGISLAȚIA VAMALĂ. NOȚIUNI

Articolul 1. Domeniul de aplicare a legislației vamale

(1) Prezentul cod stabilește principiile juridice, economice și organizatorice ale activității vamale, normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal și este orientat spre apărarea suveranității și securității economice a Republicii Moldova.

(2) Legislația vamală este constituită din prezentul cod, din Legea nr. 172/2014 privind aprobarea Nomenclurii combinate a mărfurilor, precum și din alte acte normative și acorduri internaționale în domeniul vamal la care Republica Moldova este parte.

(3) Normele Codului vamal, inclusiv cele prin care se reglementează activitatea de întreprinzător, sunt dezvoltate în Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal, respectând prevederile Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

(4) Activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația în vigoare la data la care Serviciul Vamal a acceptat declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. În cazul trecerii ilegale de mărfuri,

inclusiv de mijloace de transport, peste frontiera vamală, se aplică legislația vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.

(5) Anumite dispoziții ale legislației vamale se pot aplica și în afara teritoriului vamal, în cadrul reglementărilor specifice sau al acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(6) Apărarea drepturilor și intereselor debitorilor se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației vamale se vor interpreta în favoarea persoanei.

Articolul 2. Organizarea și funcționarea Serviciului Vamal

(1) Organizarea și funcționarea Serviciului Vamal se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal.

(2) Bunurile Serviciului Vamal, ale laboratoarelor vamale, ale instituțiilor de învățământ ale Serviciului Vamal sunt proprietate publică a statului și fac parte din domeniul public. Serviciul Vamal administrează proprietatea publică a statului și dispune de ea în condițiile legii.

Articolul 3. Drapelul, pavilionul și însemnele Serviciului Vamal

Serviciul Vamal arborează drapelul la sediul său, la edificiile și la bordul navelor sale. Aeronavele și navele maritime sau fluviale sub pavilionul Republicii Moldova, precum și vehiculele Serviciului Vamal au însemnele Serviciului Vamal.

Articolul 4. Teritoriul vamal și frontiera vamală a Republicii Moldova

(1) Teritoriul vamal al Republicii Moldova (în continuare – *teritoriu vamal*) reprezintă un teritoriu vamal unic ce include teritoriul terestru, apele interioare, apele teritoriale și spațiul aerian de deasupra acestora.

(2) Frontiera vamală a Republicii Moldova constituie frontiera de stat a Republicii Moldova.

Articolul 5. Noțiuni principale

În sensul prezentului cod, următoarele noțiuni semnifică:

1) *acordare a liberului de vamă* – acțiune prin care Serviciul Vamal pune mărfurile la dispoziție în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate;

2) *activități de comercializare* – în contextul determinării valorii în vamă – activități legate de acțiunile de publicitate sau comercializare și de promovare a vânzării mărfurilor în cauză, precum și activitățile legate de garanțiile aferente;

3) *bagaj* – mărfuri transportate de către o persoană fizică sau expediate la indicația unei persoane fizice prin orice mijloace în legătură cu o călătorie;

4) *călător* – orice persoană fizică care:

- a) intră temporar pe teritoriul vamal și nu are domiciliul pe acest teritoriu;
- b) revine pe teritoriul vamal, unde are domiciliul, după ce a călătorit temporar în afara acestui teritoriu;
- c) părăsește temporar teritoriul vamal, unde are domiciliul; sau
- d) părăsește teritoriul vamal după o ședere temporară, fără a avea domiciliul pe acest teritoriu;

5) *certificat de origine* – document care confirmă univoc țara de origine a mărfii și care este eliberat de organul țării exportatoare abilitat în conformitate cu legislația națională și cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte;

6) *comision de cumpărare* – onorariu plătit de un cumpărător/importator unui agent pentru serviciul de a-l reprezenta în cumpărarea mărfurilor evaluate;

7) *control prin contrapunere* – control concomitent al persoanei supuse controlului și al persoanelor cu care aceasta are sau a avut raporturi economice, financiare și/sau de altă natură, efectuat pentru a se constata existența sau autenticitatea acestor raporturi și a operațiunilor realizate;

8) *control vamal* – acțiuni specifice îndeplinite de Serviciul Vamal cu scopul de a asigura respectarea legislației vamale sau a altor dispoziții care reglementează introducerea, scoaterea, tranzitul, circulația și depozitarea mărfurilor care circulă între teritoriul vamal și țările sau teritoriile din afara acestui teritoriu, precum și staționarea și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor străine;

9) *datorie vamală* – obligație a unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export în conformitate cu legislația vamală și fiscală;

10) *debitor* – persoană obligată la plata unei datorii vamale;

11) *decizie vamală* – acțiune și/sau act al Serviciului Vamal aferent legislației vamale care reglementează un anumit caz, având efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane;

12) *declarant* – persoană care depune în nume propriu sau în numele căreia se depune o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o notificare sumară de intrare, o notificare sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport;

13) *declarație de depozitare temporară* – act prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, faptul că mărfurile se află în depozit temporar;

14) *declarație de origine* – declarație cu privire la țara de origine a mărfii, întocmită de către exportator sau expeditor pe o factură fiscală, un invoice sau pe orice alt document comercial care descrie marfa respectivă suficient de detaliat pentru a permite identificarea acesteia. Textul declarației de origine figurează în anexele la acordurile cu privire la comerțul liber la care Republica Moldova este parte;

15) *declarație de reexport* – act prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, voința de a scoate de pe teritoriul vamal mărfuri străine, cu excepția celor aflate în zonă liberă sau în depozitare temporară;

16) *declarație vamală* – acțiune sau act prin care o persoană manifestă, sub forma și în modalitatea prevăzute, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică care urmează să fie aplicată;

17) *depozitare temporară* – situație a mărfurilor străine depozitate temporar sub supraveghere vamală în intervalul dintre prezentarea acestora în vamă și plasarea lor sub un regim vamal sau reexportul lor;

18) *deșeuri și resturi* – oricare dintre următoarele:

a) mărfuri sau produse care sunt clasificate drept deșeuri și resturi în conformitate cu legislația;

b) în contextul perfecționării active – mărfuri sau produse rezultate în urma unei operațiuni de transformare, care nu au nicio valoare economică sau au o valoare economică scăzută și care nu pot fi utilizate fără alte transformări;

19) *deținător al mărfurilor* – persoană care este proprietarul mărfurilor sau care este titularul unui drept similar de dispunere cu privire la acestea, sau care are controlul fizic asupra lor;

20) *dovadă de origine* – certificat de origine a mărfii, declarație de origine a mărfii;

21) *drepturi de export* – taxă vamală care trebuie plătită la exportul mărfurilor;

22) *drepturi de import* – taxă vamală care trebuie plătită la importul mărfurilor, taxă pe valoarea adăugată și accize a căror încasare este atribuită Serviciului Vamal;

23) *expertiză* – operațiune declanșată în baza unei cereri, realizată în afara unui proces judiciar de către un expert (specialist) competent, care, în baza încercărilor de laborator, a cercetărilor metodice, a aplicării de cunoștințe speciale și procedee tehnico-științifice, poate formula concluzii argumentate cu privire la anumite mărfuri;

24) *exportator*:

a) persoană fizică care transportă mărfurile ce urmează a fi scoase de pe teritoriul vamal, în cazul în care aceste mărfuri se află în bagajele personale ale persoanei fizice;

b) persoană stabilită pe teritoriul vamal care are competența de a decide dacă mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal;

c) în cazul în care lit. b) nu se aplică, orice persoană stabilită pe teritoriul vamal care este parte la un contract în baza căruia mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal;

25) *formalități vamale* – ansamblu de operațiuni care trebuie îndeplinite de către o persoană și de către Serviciul Vamal în vederea respectării legislației vamale;

26) *furnizor de serviciu poștal universal* – furnizor înregistrat în calitate de întreprinzător în Republica Moldova și autorizat să presteze servicii poștale din sfera serviciului poștal universal reglementate prin Convenția Uniunii Poștale Universale;

27) *încălcare repetată* – comitere a aceleiași încălcări în decursul a 12 luni consecutive, calculate din data intrării în vigoare a deciziei privind sancționarea persoanei pentru o asemenea încălcare;

28) *încălcare semnificativă* – încălcare ce nu intră sub incidența art. 399 din prezentul cod și a art. 231 alin. (4) din Codul fiscal nr. 1163/1997;

29) *încălcare sistematică* – comitere a aceleiași încălcări de trei sau mai multe ori în decursul a 12 luni consecutive, calculate din data intrării în vigoare a deciziei privind sancționarea persoanei pentru o asemenea încălcare;

30) *loc permanent de realizare a activității economice* – loc fix de activitate, unde atât resursele umane, cât și cele tehnice necesare sunt prezente în mod permanent și unde se desfășoară, în totalitate sau în parte, operațiunile vamale ale unei persoane;

31) *management al riscurilor* – determinare sistematică a riscurilor, inclusiv cu ajutorul controalelor prin sondaj, și punere în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri;

32) *marfă* – bun mobil care poate fi obiect al activității economice externe;

33) *mărfuri autohtone* – mărfuri care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

a) mărfuri obținute integral pe teritoriul vamal și care nu încorporează mărfurile importate din afara teritoriului vamal;

b) mărfuri care au intrat pe teritoriul vamal și care au fost puse în liberă circulație;

c) mărfuri obținute sau produse pe teritoriul vamal fie exclusiv din mărfuri menționate la lit. b), fie din mărfuri menționate la lit. a) și b);

d) deșeuri formate în urma activităților desfășurate în zonele libere și în Portul Internațional Liber „Giurgiulești”;

34) *mărfuri destinate aprovizionării navelor sau aeronavelor* – mărfuri destinate suplinirii rezervelor de alimente, băuturi și apă potabilă ale unei nave/aeronave, accesorii, piese de rezervă și articole pentru realizarea reparațiilor, combustibili, lubrifianți și alte stocuri tehnice necesare funcționării motoarelor, echipamentelor și aparatelor navei/aeronavei, electrocasnice și alte lucruri destinate consumului sau folosirii de către echipajul și/sau pasagerii navei/aeronavei ori destinate încorporării în navă/aeronavă sau servirii în calitate de accesorii ale acesteia, ori pentru asigurarea funcționării, reparării sau înlocuirii motoarelor, a mașinilor și a altor echipamente aflate la bordul navei/aeronavei sau a elementelor componente ale acestora, urmând ca orice asemenea utilizare sau consum să aibă loc la bordul navei/aeronavei;

35) *mărfuri fără caracter comercial* – mărfuri care nu depășesc limitele expres stabilite de titlul VI și care:

a) se conțin într-un bagaj expedit de la o persoană fizică la alta, în cazul în care trimiterile respective:

– prezintă un caracter ocazional;

– conțin exclusiv mărfuri destinate uzului personal al destinatarului sau al familiei acestuia, iar natura și cantitatea acestor mărfuri nu indică nicio intenție de ordin comercial;

– se adresează de către expeditor destinatarului fără niciun fel de plată; sau

b) se conțin în bagajele personale ale călătorului, în cazul în care acestea:

– prezintă un caracter ocazional;

– conțin exclusiv mărfuri destinate uzului personal al călătorului sau al familiei acestuia ori sunt destinate a fi oferite drept cadou; natura și cantitatea acestor mărfuri nu trebuie să indice că sunt importate/exportate din motive comerciale;

36) *mărfuri identice* – în contextul determinării valorii în vamă – mărfuri produse în aceeași țară, identice din toate punctele de vedere, inclusiv în privința caracteristicilor fizice și a calității lor. Existența unor diferențe neesențiale de aspect nu exclude mărfurile respective din categoria mărfurilor considerate identice dacă ele corespund definiției;

37) *mărfuri perisabile* – mărfuri care se deteriorează dacă sunt ținute pentru o perioadă de până la 20 de zile de la data de suspendare a acordării liberului de vamă sau de la data reținerii;

38) *mărfuri prohibite* – mărfuri a căror plasare sub orice regim vamal este interzisă;

39) *mărfuri restricționate* – mărfuri a căror plasare sub un regim vamal este condiționată de îndeplinirea anumitor condiții prevăzute de legislație;

40) *mărfuri similare* – în contextul determinării valorii în vamă – mărfuri produse în aceeași țară, care, deși nu se aseamănă în toate privințele, prezintă caracteristici și sunt compuse din materiale componente asemănătoare ce le permit să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial. Calitatea mărfurilor, reputația lor și existența unei mărci se referă la elementele care se iau în considerare pentru a stabili dacă mărfurile sunt similare sau nu;

41) *mărfuri străine* – mărfuri altele decât cele menționate la pct. 33) sau care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri autohtone;

42) *măsurile de politică comercială* – măsuri netarifare stabilite în cadrul politicii comerciale sub forma unor restricții la introducerea sau la scoaterea din Republica Moldova a mărfurilor, care se instituie din considerente de politică economică și prevăd deținerea actelor permissive, contingentarea, impozitarea, stabilirea prețului minim și maxim;

43) *notificare de reexport* – act prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, voința de a scoate în afara teritoriului vamal mărfuri străine care se află într-o zonă liberă sau în depozitare temporară;

44) *notificare sumară de ieșire* – act prin care o persoană informează Serviciul Vamal, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un anumit termen, despre faptul că urmează să fie scoase mărfuri de pe teritoriul vamal;

45) *notificare sumară de intrare* – act prin care o persoană informează Serviciul Vamal, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un anumit termen, despre faptul că urmează să fie introduse mărfuri pe teritoriul vamal;

46) *operator economic* – persoană care desfășoară, în cadrul activității sale de întreprinzător, activități reglementate prin legislația vamală;

47) *operațiuni de perfecționare* – oricare dintre următoarele operațiuni:

a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestora la alte mărfuri;

b) transformarea mărfurilor;

c) distrugerea mărfurilor;

d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea acestora, înlăturarea defectelor, reglarea;

e) utilizarea mărfurilor care nu sunt incluse în produse prelucrate, dar care permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar în cazul în care ele dispar complet sau parțial în cursul perfecționării (accesorii de producție);

48) *persoană* – orice persoană juridică sau persoană fizică;

49) *persoană stabilită pe teritoriul vamal*:

a) în cazul unei persoane fizice – persoană care are domiciliul sau reședința pe teritoriul vamal;

b) în cazul unei persoane juridice – persoană care are sediul pe teritoriul vamal;

50) *post vamal de destinație* – post vamal unde mărfurile plasate sub un regim de tranzit sunt prezentate pentru a încheia regimul;

51) *post vamal de export* – post vamal unde se depune declarația de export sau declarația de reexport pentru mărfurile scoase de pe teritoriul vamal;

52) *post vamal de ieșire* – post vamal competent pentru supravegherea vamală la locul în care mijlocul de transport care transportă mărfurile iese de pe teritoriul vamal în afara acestuia;

53) *post vamal de intrare* – post vamal competent pentru supravegherea vamală la locul în care mijlocul de transport care transportă mărfurile intră pe teritoriul vamal dintr-un teritoriu din afara acestuia;

54) *post vamal de plasare* – post vamal indicat în autorizație pentru un regim special, astfel cum se menționează la art. 278, care are competența de a acorda mărfurilor liberul de vamă pentru un regim special;

55) *post vamal de plecare* – post vamal unde se acceptă declarația de plasare sub regim de tranzit;

56) *prezentare a mărfurilor în vamă* – înștiințarea Serviciului Vamal asupra sosirii mărfurilor la postul vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de Serviciul Vamal și punerea mărfurilor la dispoziția acestuia pentru a efectua controale vamale;

57) *produse prelucrate* – mărfuri plasate sub un regim de perfecționare și care au fost supuse operațiunilor de perfecționare;

58) *rambursare* – restituire a unei sume reprezentând drepturi de import sau de export care au fost plătite;

59) *rată de randament* – cantitate sau procent de produse prelucrate obținute prin perfecționarea unei cantități determinate de mărfuri plasate sub un regim de perfecționare;

60) *regim vamal* – unul dintre următoarele regimuri sub care pot fi plasate mărfurile:

- a) punerea în liberă circulație (import);
- b) regimuri speciale;
- c) export;

61) *remitere* – scutire de la plata unei sume reprezentând drepturi de import sau de export care nu au fost plătite;

62) *reprezentant vamal* – persoană desemnată de o altă persoană pentru a îndeplini acțiunile și formalitățile prevăzute de legislația vamală în relația acesteia cu Serviciul Vamal;

63) *risc* – probabilitate a apariției unui eveniment care:

- a) ar împiedica aplicarea corectă a legislației;
- b) ar compromite interesele financiare ale Republicii Moldova;
- c) ar constitui o amenințare pentru securitatea și siguranța Republicii Moldova și a persoanelor stabilite pe teritoriul acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori;

64) *statut vamal* – statut al unor mărfuri ca fiind mărfuri autohtone sau străine;

65) *supraveghere vamală* – ansamblu de acțiuni întreprinse, în general, de Serviciul Vamal pentru a asigura respectarea reglementărilor vamale și, după caz, a altor dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală;

66) *titular al regimului*:

- a) persoană care depune declarația vamală sau în numele căreia se depune declarația vamală respectivă; sau
- b) persoană căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile în privința regimului vamal;

67) *transbordare* – descărcare de mărfuri de la bordul unui mijloc de transport și încărcarea acestora într-un alt mijloc de transport;

68) *transportator*:

- a) în contextul intrării:
 - persoană care introduce mărfurile pe teritoriul vamal sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor pe acest teritoriu;
 - în cazul transportului maritim sau aerian efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale – persoană care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor către teritoriul vamal;
- b) în contextul ieșirii:
 - persoană care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor în afara acestui teritoriu;

– în cazul transportului maritim sau aerian efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale – persoană care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor în afara teritoriului vamal;

69) *trimitere poștală internațională* – trimitere poștală expediată de pe teritoriul Republicii Moldova la o adresă care nu se află pe teritoriul acesteia sau expediată din afara Republicii Moldova la o adresă aflată pe teritoriul acesteia, transportată sub răspunderea unui furnizor de servicii poștale;

70) *țară de origine a mărfii* – țară în care marfa a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări sau transformări substanțiale;

71) *țară străină* – o țară alta decât Republica Moldova;

72) *valoare în vamă a mărfurilor* – valoare a mărfurilor importate, determinată în vederea perceperii drepturilor de import *ad valorem*;

73) *vămuire* – procedeu de plasare a mărfurilor într-un anumit regim vamal și încheierea acestui regim, în condițiile prezentului cod.

Capitolul II

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PERSOANELOR

Secțiunea 1

Furnizarea de informații

Articolul 6. Modalități de schimb și de stocare a informațiilor și cerințe privind datele

(1) Toate schimburile de informații, precum declarațiile, cererile sau deciziile, între Serviciul Vamal și operatorii economici, precum și stocarea acestor informații în conformitate cu legislația vamală se efectuează prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

(2) Utilizarea pentru schimbul și stocarea informațiilor a altor mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor prevăzute la alin. (1) se permite:

- a) permanent, în cazurile prevăzute de prezentul cod;
- b) temporar, în cazul unei avarii temporare a sistemelor informaționale ale Serviciului Vamal sau ale operatorilor economici, conform procedurii stabilite de Serviciul Vamal.

(3) Cerințele privind conținutul și formatul datelor utilizate la schimbul de informații prevăzute la alin. (1) sunt stabilite de Serviciul Vamal.

Articolul 7. Înregistrarea

(1) În cazul în care o persoană intenționează să îndeplinească formalități vamale, aceasta se înregistrează de către Serviciul Vamal în sistemul informațional integrat vamal.

(2) Serviciul Vamal anulează înregistrarea:

- a) la solicitarea persoanei înregistrate;
- b) în cazul în care deține informații despre faptul că persoana înregistrată și-a încetat activitatea;
- c) în cazul în care persoana nu desfășoară activități reglementate de legislația vamală mai mult de 10 ani.

(3) Procedura de înregistrare/anulare a înregistrării este stabilită de Serviciul Vamal.

Articolul 8. Comunicarea informațiilor și protecția datelor cu caracter personal

(1) Informațiile puse de către persoane la dispoziția Serviciului Vamal, precum și cele cuprinse în declarațiile vamale, deciziile vamale și/sau formularele tipizate emise de Serviciul Vamal sunt considerate informații oficiale cu accesibilitate limitată (informație cu caracter confidențial sau secret comercial), care pot fi folosite numai în scopuri vamale și nu pot fi divulgate, nici folosite de funcționarul vamal în scop personal, nu pot fi transmise unor terți sau autorităților publice, cu excepția cazurilor când:

- a) există acordul prealabil scris al persoanei care a furnizat informația solicitată;
- b) există o cauză penală concretă pornită în privința declarantului;
- c) informația este solicitată de către instanța de judecată; sau
- d) informațiile sunt solicitate de către autoritățile publice centrale de licențiere, reglementare și monitorizare sectorială în scopul exercitării de către acestea a atribuțiilor lor.

(2) La simpla cerere, Serviciul Vamal furnizează doar informații cu caracter general.

(3) Serviciul Vamal prezintă Ministerului Finanțelor informațiile necesare

pentru îndeplinirea de către acesta a atribuțiilor sale, inclusiv pentru elaborarea/actualizarea politicii fiscale și vamale.

(4) În managementul riscurilor se utilizează informații oficiale cu accesibilitate limitată, care nu pot fi divulgate sau transmise unor terți sau autorităților publice centrale, cu excepția cazurilor când:

- a) există o cauză penală concretă pornită în privința debitorului vizat de analiza riscurilor; sau
- b) informația este solicitată de instanța de judecată.

Articolul 9. Schimbul de informații suplimentare între Serviciul Vamal și operatorii economici

(1) Serviciul Vamal și operatorii economici pot face schimb de orice informații care nu sunt în mod expres prevăzute în legislația vamală, în special în scopul cooperării reciproce în vederea identificării și combaterii riscurilor. Acest schimb se poate realiza în cadrul unui acord scris care conține garanții privind protecția drepturilor subiectului datelor cu caracter personal și poate include accesarea sistemelor informaționale ale operatorilor economici de către Serviciul Vamal.

(2) Orice informație furnizată de către o parte celeilalte părți în cadrul cooperării menționate la alin. (1) este confidențială, dacă cele două părți nu convin altfel.

Articolul 10. Furnizarea informațiilor de către Serviciul Vamal

(1) Orice persoană poate solicita Serviciului Vamal informații privind aplicarea legislației vamale. O astfel de solicitare se refuză în cazul în care nu se referă la o activitate din domeniul vamal.

(2) Serviciul Vamal menține un dialog regulat cu operatorii economici și cu alte autorități implicate în comerțul internațional de mărfuri. Serviciul Vamal promovează transparența punând, în măsura posibilității, la dispoziția persoanei și/sau pe pagina web oficială a Serviciului Vamal legislația vamală, deciziile vamale și formularele de cereri.

Articolul 11. Furnizarea de informații Serviciului Vamal

(1) Orice persoană implicată, direct sau indirect, în îndeplinirea formalităților vamale sau în controale vamale furnizează Serviciului Vamal, la cererea acestuia și în termenul fixat, documentele și informațiile solicitate, într-o

formă stabilită, și acordă întreaga asistență necesară pentru îndeplinirea formalităților sau efectuarea controalelor.

(2) La depunerea unei declarații vamale, a unei declarații de depozitare temporară, a unei notificări sumare de intrare sau de ieșire, a unei declarații de reexport sau a unei notificări de reexport de către o persoană la Serviciul Vamal sau la depunerea unei cereri pentru obținerea unei autorizări sau pentru emiterea oricărei alte decizii, persoana în cauză răspunde în ansamblu de:

a) corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere;

b) autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea oricărui document justificativ al declarației, al notificării sau al cererii;

c) dacă este cazul, respectarea tuturor obligațiilor referitoare la plasarea mărfurilor respective sub regimul vamal în cauză sau la executarea operațiunilor autorizate.

(3) Alin. (2) se aplică și în cazul furnizării sub orice altă formă a oricărei informații solicitate de către Serviciul Vamal sau acordate acestuia.

(4) În cazul în care depunerea declarației sau a notificării, prezentarea cererii sau furnizarea informațiilor se realizează de către un reprezentant vamal al persoanei în cauză, împuternicit în conformitate cu art. 13, obligațiile prevăzute la alin. (2) din prezentul articol se extind și asupra acestuia, în funcție de tipul de reprezentare.

Secțiunea a 2-a

Reprezentarea în vamă

Articolul 12. Reprezentantul vamal

(1) Reprezentantul vamal poate fi desemnat de către orice persoană.

(2) Această reprezentare poate fi directă, caz în care reprezentantul vamal acționează în numele și pe seama altei persoane, sau indirectă, caz în care reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar pe seama altei persoane.

(3) Reprezentarea indirectă în vamă poate fi efectuată de către brokerul vamal sau orice persoană desemnată în calitate de reprezentant vamal. Reprezentarea directă poate fi efectuată de către brokerul vamal sau orice operator economic care îndeplinește cumulativ criteriile prevăzute la art. 39–42.

(4) Broker vamal este persoana juridică, înregistrată în conformitate cu

legislația, care deține licență pentru activitatea de broker vamal eliberată de Agenția Servicii Publice și care declară mărfurile, le prezintă pentru vămuire, efectuează și alte operațiuni vamale. Brokerul vamal răspunde solidar cu debitorul pentru datoria vamală apărută în cazul reprezentării indirecte, precum și răspunde pentru încălcarea legislației vamale și/sau fiscale.

(5) Licența pentru activitatea de broker vamal se eliberează dacă persoana întrunește următoarele condiții:

a) respectă condițiile generale de eliberare a actelor permissive, stabilite de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător;

b) dispune de o bază tehnico-materială care să permită desfășurarea activității de broker vamal;

c) dispune de echipamente informaționale și de comunicație necesare utilizării sistemului informațional vamal;

d) nu a comis încălcări sistematice ale legislației vamale și/sau fiscale care aduc prejudiciu bugetului de stat;

e) dispune de o garanție pentru asigurarea responsabilității pentru datoria vamală calculată, în mărime de cel puțin 2000000 de lei;

f) are angajată cel puțin o persoană care a promovat examenul de finalizare a cursului de instruire în domeniul vamal.

(6) Licența pentru activitatea de broker vamal se suspendă în următoarele cazuri:

a) brokerul nu își îndeplinește obligațiile prevăzute în prezentul articol;

b) brokerul nu mai corespunde condițiilor de eliberare a licenței;

c) brokerul depune cererea de suspendare a licenței.

Termenul de suspendare a licenței nu poate depăși 6 luni.

(7) Licența pentru activitatea de broker vamal se retrage în următoarele cazuri:

a) în cazurile prevăzute de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător;

b) neconformarea, în termenele stabilite, la noile cerințe de activitate stabilite de legislație;

c) comiterea a două sau mai multor contravenții vamale ce atrag răspunderea materială, care aduce prejudiciu bugetului de stat în mărimea minimă de 500000 de lei cumulativ pe perioada unui an;

d) divulgarea datelor ce constituie secret de stat, secret comercial, bancar sau alt secret protejat de lege, constatată prin decizia organelor competente;

e) recunoașterea, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, a insolvenței brokerului vamal.

(8) Suspendarea și/sau retragerea licenței pentru activitatea de broker vamal se efectuează cu respectarea prevederilor Legii nr. 235/2006 privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

(9) Datele privind licențele eliberate se introduc în Registrul de stat al brokerilor vamali, care se publică pe pagina web oficială a Agenției Servicii Publice.

(10) Licența pentru activitatea brokerului vamal se eliberează gratuit pe un termen de 5 ani.

(11) În cazul pierderii sau deteriorării licenței, brokerul vamal își poate continua activitatea în baza duplicatului eliberat de Agenția Servicii Publice. Duplicatul licenței se eliberează în baza cererii scrise a brokerului vamal, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de eliberare a duplicatului.

În perioada de examinare a cererii de eliberare a duplicatului licenței, brokerul vamal își poate desfășura activitatea în baza declarației de proprie răspundere, depusă la Agenția Servicii Publice concomitent cu cererea de eliberare a duplicatului licenței și a certificatului constatator, eliberat în temeiul cererii.

(12) De dreptul de a declara în numele brokerului vamal beneficiază doar persoana care a promovat examenul de finalizare a cursului de instruire în domeniul vamal.

(13) În exercitarea activității, reprezentantul vamal are următoarele obligații:

a) să asigure completarea corectă a documentelor vamale cu datele cerute de legislația vamală în baza documentelor însoțitoare ale mărfurilor și să efectueze calculul cuantumului drepturilor de import sau de export;

b) să determine, conform legislației, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, precum și pozițiile tarifare conform Nomenclurii combinate a mărfurilor, în funcție de tipul de reprezentare;

c) să asigure declararea mărfurilor Serviciului Vamal, prin procedee informatice adecvate sistemului informațional vamal sau prin alte procedee stabilite de Serviciul Vamal;

d) să prezinte, la cererea funcționarului vamal, documente sau alte date suplimentare necesare pentru vămuire, în funcție de tipul de reprezentare;

e) să verifice, conform actelor normative, documentele și datele primite de la persoana pe care o reprezintă, în funcție de tipul de reprezentare;

f) să constituie la Serviciul Vamal o garanție care să acopere cuantumul drepturilor de import și de export corespunzător mărfurilor supuse vămuirii și aflate în depozitele sau în gestiunea proprie, în funcție de tipul de reprezentare;

g) să prezinte, la cererea funcționarului vamal, mărfurile supuse declarării și/sau controlului vamal, în funcție de tipul de reprezentare;

h) să comunice Serviciului Vamal schimbarea sediului ori a spațiului de depozitare și alte modificări care țin nemijlocit de activitățile de bază ale reprezentantului vamal;

i) să organizeze și să țină evidența operațiunilor derulate;

j) să păstreze, pe un termen stabilit de prezentul cod, toate documentele referitoare la operațiunile efectuate;

k) să păstreze secretul de stat, secretul comercial, bancar sau alt secret protejat de lege;

l) să prezinte Serviciului Vamal, la solicitarea în scris a acestuia, orice informație privind operațiunile derulate.

Articolul 13. Împuternicirea

(1) În raporturile cu Serviciul Vamal, reprezentantul vamal declară că acționează pentru persoana reprezentată și precizează dacă este o reprezentare directă sau indirectă.

(2) Persoana care nu declară că acționează în calitate de reprezentant vamal sau care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal fără a fi împuternicită în acest sens se consideră că acționează în nume propriu și pe seama sa.

(3) Serviciul Vamal cere persoanei care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal să facă dovada împuternicirii sale de către persoana pe care o reprezintă. Prin derogare, Serviciul Vamal stabilește cazurile în care nu se solicită furnizarea acestei dovezi.

Articolul 14. Confidențialitatea informației

(1) Informația pe care reprezentantul vamal o primește de la persoana pe care o reprezintă poate fi folosită numai în scopurile prevăzute de legislația vamală și de contract.

(2) Informația care constituie secret de stat, secret comercial, alte informații oficiale cu accesibilitate limitată nu pot fi difuzate sau folosite de reprezentantul vamal în scopuri personale, nici transmise unor terțe persoane sau autorităților publice, inclusiv Serviciului Vamal, cu excepția cazurilor stabilite de lege.

Secțiunea a 3-a **Deciziile vamale**

Articolul 15. Decizii luate în urma depunerii unei cereri

(1) Prezenta secțiune se aplică deciziilor vamale, cu excepția deciziilor cu privire la contravențiile vamale reglementate în titlul X.

(2) Cererea ce nu se referă la o decizie vamală se examinează conform procedurii stabilite de actele normative corespunzătoare.

(3) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru emiterea unei decizii vamale, aceasta furnizează Serviciului Vamal toate informațiile necesare în scopul luării deciziei respective. O decizie solicitată de mai multe persoane poate fi luată conform condițiilor stabilite de Serviciul Vamal.

(4) Cu excepția cazului în care se dispune altfel, subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal este cea de la locul permanent de realizare a activității economice a solicitantului.

(5) Serviciul Vamal, în termen de 20 de zile de la data primirii cererii, verifică întrunirea tuturor condițiilor pentru acceptarea cererii respective, inclusiv prezența informației necesare în vederea luării deciziei. Dacă solicitantului nu i se comunică despre acceptarea cererii, cererea se consideră acceptată. Data acceptării cererii este data primirii cererii de către Serviciul Vamal.

(6) Dacă se întrunesc toate condițiile necesare în vederea luării unei decizii favorabile, aceasta se ia în termen de 30 de zile de la data acceptării cererii și se comunică fără întârziere solicitantului. În cazul cererilor de acordare a statutului de operator economic autorizat, acest termen este de 90 de zile de la data acceptării cererii.

(7) Prin derogare de la alin. (5), în cazul în care se stabilește că cererea nu conține toate informațiile pentru luarea deciziei, solicitantului i se oferă un termen de 20 de zile pentru prezentarea informației necesare. Dacă solicitantul nu furnizează în acest termen informația solicitată, cererea nu este acceptată, cu informarea solicitantului. Data acceptării cererii este data la care a fost prezentată ultima informație solicitată de Serviciul Vamal. După prezentarea informației solicitate, Serviciul Vamal adoptă decizia în cel mult 20 de zile de la data acceptării cererii, iar în cazul cererilor de acordare a statutului de operator economic autorizat, acest termen este de 90 de zile de la data acceptării cererii.

(8) Înainte de luarea unei decizii nefavorabile pentru solicitant, Serviciul Vamal îi comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia, în cel mult 20 de zile de la data acceptării cererii; în cazul cererilor de acordare a statutului de operator economic autorizat, acest termen este de cel mult 60 de zile de la data acceptării cererii. Solicitantul are dreptul la replică într-un termen de 30 de zile de la data comunicării respective. La expirarea termenului respectiv, în cel mult 20 de zile, Serviciul Vamal adoptă decizia, care se comunică solicitantului; în cazul cererilor de acordare a statutului de operator economic autorizat, acest termen este de cel mult 30 de zile.

(9) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alin. (8), în cazul în care decizia se referă la rezultatele controlului mărfurilor pentru care nu s-a depus nicio notificare sumară și nicio declarație vamală, Serviciul Vamal poate să îi ceară solicitantului să își exercite dreptul la replică în termen de până la 24 de ore.

(10) În orice decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant se specifică motivele pe care se întemeiază aceasta și se menționează calea de atac prevăzută la art. 44 și 45.

(11) Decizia intră în vigoare conform art. 18. Începând cu data intrării în vigoare, deciziile sunt executorii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 46 alin. (2).

(12) În cazul cererilor de acordare a statutului de exportator aprobat, de emitere a deciziei referitoare la informațiile tarifare obligatorii, a deciziei privind determinarea definitivă a valorii în vamă, a deciziei referitoare la informații obligatorii în materie de origine, a autorizației de utilizare a garanției globale cu un quantum redus sau de exonerare de la aceasta, termenul acordat în procesul de luare a deciziei este identic cu termenul acordat în procesul de luare a deciziei de acordare a statutului de operator economic autorizat.

Articolul 16. Condițiile pentru acceptarea unei cereri

(1) O cerere pentru emiterea unei decizii vamale este acceptată atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) solicitantul este înregistrat în conformitate cu art. 7;
- b) solicitantul este o persoană stabilită pe teritoriul vamal;
- c) cererea este depusă la subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal conform art. 15 alin. (4);

d) cererea nu este depusă de același solicitant și nu are același obiect ca al unei decizii care, în decursul perioadei de un an anterioară cererii, a fost anulată sau revocată din motiv că solicitantul nu a reușit să își îndeplinească o obligație

impusă în temeiul deciziei respective;

e) solicitantul a furnizat toate informațiile pentru luarea deciziei.

(2) În cazul în care decizia anterioară a fost anulată în conformitate cu art. 28 alin. (1) sau cererea vizează acordarea statutului de operator economic autorizat și este depusă în conformitate cu art. 36, perioada menționată la alin. (1) lit. d) din prezentul articol, prin derogare, este de 3 ani.

Articolul 17. Prelungirea termenului pentru luarea unei decizii

(1) În cazul în care subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia a prelungit perioada de examinare pentru a se consulta cu alte autorități publice, cu o altă autoritate vamală sau cu autorități ale unui stat străin, termenul pentru luarea deciziei este prelungit cu perioada necesară pentru consultare, care însă nu poate depăși 3 luni. Solicitantul este informat cu privire la prelungirea termenului pentru luarea unei decizii.

(2) În cazul în care există motive serioase de a suspecta o încălcare a legislației vamale și Serviciul Vamal sau alt organ împuternicit efectuează investigații pe baza acestor motive, termenul pentru luarea deciziei se prelungește cu perioada necesară pentru încheierea investigațiilor respective, care însă nu poate depăși 12 luni. Cu excepția cazului în care acest lucru ar compromite investigațiile, solicitantul trebuie să fie informat cu privire la prelungire.

(3) În cazul în care există o cauză penală, remisă pentru examinare în instanța de judecată, care ar afecta respectarea de către solicitant a criteriului prevăzut la art. 39, termenul pentru luarea deciziei se prelungește până la data la care hotărârea judecătorească rămâne definitivă. Solicitantul este informat cu privire la prelungirea termenului pentru luarea unei decizii.

Articolul 18. Data intrării în vigoare a deciziei

Decizia intră în vigoare la data la care este comunicată solicitantului sau la care se consideră că a fost comunicată, cu următoarele excepții:

a) în cazul în care decizia va avea consecințe favorabile pentru solicitant, iar solicitantul a cerut o dată de intrare în vigoare diferită, decizia intră în vigoare la data cerută de solicitant dacă aceasta este ulterioară datei la care solicitantului i se comunică decizia;

b) în cazul în care anterior s-a luat o decizie cu o valabilitate limitată și unicul obiectiv al prezentei decizii este acela de a extinde valabilitatea deciziei anterioare, decizia intră în vigoare în ziua următoare a expirării termenului de valabilitate a deciziei anterioare;

c) în cazul în care efectul deciziei este condiționat de îndeplinirea anumitor formalități de către solicitant, decizia intră în vigoare la data notificării de către solicitant a subdiviziunii competente a Serviciului Vamal cu privire la îndeplinirea formalităților în mod corespunzător;

d) în cazul în care s-a luat o decizie de acordare a statutului de operator economic autorizat, decizia intră în vigoare la expirarea a 5 zile de la data adoptării.

Articolul 19. Excepții la exercitarea dreptului la replică

Prin derogare de la prevederile art. 15 alin. (8), solicitantului nu i se oferă posibilitatea să prezinte dreptul la replică în următoarele cazuri:

- a) solicitarea se referă la o decizie menționată la art. 32 alin. (1);
- b) solicitantului i se refuză de a beneficia de un contingent tarifar, atunci când este atinsă limita prevăzută a volumului contingentelor tarifare, în conformitate cu art. 53 alin. (5);
- c) natura sau nivelul unei amenințări pentru securitatea și siguranța Republicii Moldova și a persoanelor stabilite pe teritoriul vamal, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impune acest lucru;
- d) cererea este adresată repetat pentru o situație care anterior a făcut obiectul unei decizii nefavorabile și nu conține argumente ori informații noi;
- e) dacă se aduce atingere anchetelor inițiate în scopul combaterii fraudei;
- f) Serviciul Vamal informează persoana care a depus notificarea sumară de intrare că mărfurile nu trebuie să fie încărcate, în cazul traficului maritim containerizat și în cazul traficului aerian;
- g) solicitantul urmează a fi scos de la evidență;
- h) decizia urmărește asigurarea punerii în aplicare a unei decizii în cazul căreia a fost respectat dreptul la replică;
- i) se emite o decizie de regularizare;
- j) cererea pentru emiterea unei decizii nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 16.

Articolul 20. Procedura specifică referitoare la dreptul la replică în procesul de verificare sau control

(1) În procesul de verificare sau control, Serviciul Vamal poate comunica motivele pe baza cărora intenționează să ia o decizie nefavorabilă pentru solicitant, conform art. 15 alin. (8), dacă aceasta ar avea la bază oricare dintre următoarele elemente:

- a) rezultatele unei verificări efectuate în urma prezentării mărfurilor;
- b) rezultatele unei verificări a declarației vamale în conformitate cu art. 184;

c) rezultatele controlului ulterior acordării liberului de vamă, în cazul în care mărfurile se află încă sub supraveghere vamală;

d) rezultatele unei verificări a dovezii statutului vamal de mărfuri autohtone sau, dacă este cazul, rezultatele verificării cererii de înregistrare a acestei dovezi ori de vizare a acestei dovezi;

e) eliberarea unei dovezi de origine de către Serviciul Vamal;

f) rezultatele controlului mărfurilor pentru care nu s-a depus nicio notificare sumară și nicio declarație vamală.

(2) Dacă se efectuează o comunicare în conformitate cu alin. (1) al prezentului articol, persoana în cauză poate:

a) să își exercite imediat dreptul la replică prin utilizarea acelorași mijloace prin care a fost depusă cererea;

b) să își exercite imediat dreptul la replică prin utilizarea altor mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor; sau

c) să solicite o comunicare în conformitate cu art. 22, cu excepția cazului prevăzut la alin. (1) lit. f) al prezentului articol.

(3) Dacă se ia o decizie cu consecințe nefavorabile pentru persoană, Serviciul Vamal trebuie să înregistreze dacă persoana respectivă și-a exercitat dreptul la replică în conformitate cu alin. (2) lit. a) și b).

Articolul 21. Tipurile de decizii și persoanele competente să ia decizii

(1) Directorul Serviciului Vamal și adjuncții acestuia, precum și șeful biroului vamal și adjuncții acestuia sunt persoane competente să ia decizii.

(2) Persoana competentă să ia o decizie poate să delege acest drept altor funcționari vamali.

(3) Persoana competentă ia următoarele decizii:

a) autorizație de operator economic autorizat pentru simplificări vamale și autorizație de operator economic autorizat pentru securitate și siguranță;

b) autorizație de utilizare regulată a declarației simplificate;

c) decizie referitoare la informația tarifară obligatorie;

d) decizie de clasificare a mărfurilor;

e) decizie privind determinarea definitivă a valorii în vamă;

f) decizie referitoare la informația obligatorie în materie de origine;

g) decizie cu privire la amânarea plății datoriei vamale;

h) decizie de regularizare;

i) autorizație de utilizare a garanției globale, inclusiv cu un quantum redus, sau de exonerare de la aceasta;

- j) autorizare a statutului de exportator aprobat;
- k) autorizație de determinare în mod simplificat a elementelor care se includ în valoarea în vamă;
- l) autorizație de expeditor agreeat;
- m) autorizație de destinatar agreeat;
- n) autorizație de destinatar agreeat în sensul TIR;
- o) autorizarea utilizării unor sigilii de tip special;
- p) autorizarea utilizării unei declarații vamale cu cerințe reduse;
- q) autorizarea utilizării unui document electronic de transport ca declarație vamală pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit;
- r) autorizarea depunerii declarației simplificate sub forma unei înscrisuri în evidențele declarantului;
- s) autorizație de utilizare a regimurilor vamale perfecționare activă, perfecționare pasivă, antrepozit vamal, admitere temporară;
- t) alte decizii vamale.

Articolul 22. Comunicarea deciziei

(1) Decizia emisă în conformitate cu art. 15, 30 și 109 se comunică prin una dintre următoarele modalități:

- a) înmânarea titularului deciziei sau persoanei care îl reprezintă;
- b) expedierea prin intermediul furnizorului de serviciu poștal universal;
- c) expedierea prin intermediul poștei electronice;
- d) publicarea pe pagina web oficială a Serviciului Vamal;
- e) expedierea prin intermediul sistemelor informaționale și/sau prin folosirea aceluiași mijloace (însemnare în declarația vamală, comunicare verbală sau prin acțiune), care se utilizează la depunerea cererii sau declarației vamale, dacă decizia se ia în cadrul îndeplinirii formalităților vamale și/sau controlului vamal.

(2) Modalitatea de comunicare a deciziei este indicată de solicitant la depunerea cererii pentru emiterea deciziei.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), înmânarea trebuie să fie certificată prin semnătura titularului sau a reprezentantului titularului deciziei și a persoanei care a înmănat decizia, menționându-se data înmânării. Refuzul de a primi decizia se certifică cu semnătura persoanei care o înmânează și de cel puțin un martor. În acest caz, persoana care înmânează decizia înscrie numele și adresa de domiciliu a martorului, stabilite în baza documentului de identitate, iar decizia se consideră înmănată.

(4) Decizia expedită prin intermediul furnizorului de serviciu poștal universal cu confirmare de primire se consideră ca fiind comunicată la data la care

a fost semnată confirmarea de primire sau la data la care se face refuzul de a primi o decizie, care este certificat de către persoana care înmânează decizia.

(5) Decizia expediată la adresa electronică indicată de solicitant se consideră ca fiind comunicată la data expedierii acesteia. Solicitantul este obligat în termen de 3 zile să confirme prin mesaj electronic primirea deciziei.

(6) În cazul în care decizia nu poate fi comunicată prin metodele indicate la alin. (1) lit. a)–c) sau nu există confirmare cu privire la primirea deciziei, Serviciul Vamal publică pe pagina sa web oficială anunțul cu privire la prezentarea, în termen de 10 zile din momentul publicării anunțului, a titularului deciziei sau a persoanei care îl reprezintă la Serviciul Vamal pentru înmânarea deciziei. În cazul în care titularul deciziei sau persoana care îl reprezintă nu se prezintă la Serviciul Vamal în termenul indicat, decizia se consideră a fi comunicată la data plasării anunțului.

Articolul 23. Gestionarea deciziilor luate în urma depunerii unei cereri

(1) Titularul deciziei respectă obligațiile care decurg din decizie.

(2) Titularul deciziei este obligat să informeze fără întârziere Serviciul Vamal cu privire la orice factor care intervine după luarea deciziei și care poate influența menținerea sau conținutul acesteia.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alte domenii care precizează cazurile în care deciziile sunt lovite de nulitate relativă sau de nulitate absolută, în cazurile prevăzute la art. 28 și 29, subdiviziunea Serviciului Vamal care a luat o decizie sau aparatul central al Serviciului Vamal o poate anula, revoca sau modifica în orice moment dacă aceasta nu este în conformitate cu legislația vamală.

(4) Subdiviziunea Serviciului Vamal efectuează următoarele acțiuni:

- a) reevaluarea unei decizii;
- b) suspendarea unei decizii care nu trebuie anulată, revocată sau modificată.

(5) Serviciul Vamal monitorizează condițiile și criteriile care trebuie îndeplinite de titularul unei decizii, precum și respectarea obligațiilor care decurg din decizia respectivă.

Articolul 24. Reevaluarea unei decizii

(1) Subdiviziunea Serviciului Vamal competentă pentru luarea deciziei își

reevaluează decizia în următoarele cazuri:

- a) când modificarea legislației afectează decizia;
- b) când acest lucru devine necesar în urma monitorizării efectuate;
- c) când acest lucru devine necesar ca urmare a informațiilor furnizate de către titularul deciziei în conformitate cu art. 23 alin. (2) sau de către alte autorități.

(2) Subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia comunică titularului deciziei rezultatul reevaluării.

(3) În cazul reevaluării deciziei, subdiviziunea Serviciului Vamal este în drept să se consulte cu alte autorități publice, cu o altă autoritate vamală sau cu autorități ale unui stat străin.

Articolul 25. Suspendarea unei decizii

(1) Subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia suspendă decizia în cazul în care:

- a) consideră că pot exista motive pentru anularea, revocarea sau modificarea deciziei, dar nu dispune încă de toate informațiile necesare pentru a decide cu privire la anularea, revocarea sau modificarea acesteia;
- b) consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru luarea unei decizii sau că titularul deciziei nu se conformează obligațiilor care îi revin prin respectiva decizie și este oportun să i se acorde titularului deciziei timpul necesar pentru a adopta măsuri prin care să asigure îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor;
- c) titularul deciziei solicită respectiva suspendare, deoarece se află temporar în imposibilitatea de a îndeplini condițiile prevăzute în decizie sau de a se conforma obligațiilor care îi revin prin această decizie.

(2) În cazurile menționate la alin. (1) lit. b) și c), titularul deciziei informează subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia cu privire la măsurile pe care le va întreprinde pentru a asigura îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor, precum și cu privire la perioada necesară pentru a lua respectivele măsuri.

Articolul 26. Perioada de suspendare a unei decizii

(1) În cazul prevăzut la art. 25 alin. (1) lit. a), perioada de suspendare stabilită de către subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia corespunde perioadei necesare pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile pentru anulare, revocare sau modificare. Această perioadă nu poate depăși 30 de zile.

(2) În cazul în care Serviciul Vamal consideră că titularul deciziei nu poate îndeplini criteriile prevăzute la art. 39, decizia se suspendă până când se stabilește dacă încălcarea semnificativă, încălcările repetate sau infracțiunile au fost comise de către oricare dintre următoarele persoane:

- a) titularul deciziei;
- b) reprezentantul său;
- c) persoana responsabilă de domeniul vamal al operatorului economic care este titularul deciziei în cauză.

(3) În cazurile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. b) și c), perioada de suspendare stabilită de subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia corespunde perioadei notificate de către titularul deciziei în conformitate cu art. 25 alin. (2). Dacă este cazul, perioada de suspendare poate fi prelungită la cererea titularului deciziei.

(4) Perioada de suspendare poate fi prelungită cu perioada de care are nevoie subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia pentru a verifica dacă măsurile respective asigură respectarea condițiilor sau a obligațiilor. Această perioadă nu poate depăși 30 de zile.

(5) În cazul în care, în urma suspendării unei decizii, subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia intenționează să anuleze, să revoce sau să modifice decizia respectivă în conformitate cu art. 28 sau 29, perioada de suspendare, astfel cum este stabilită în conformitate cu alin. (1) și (4) din prezentul articol, se prelungește până când decizia privind anularea, revocarea sau modificarea intră în vigoare.

Articolul 27. Încetarea perioadei de suspendare

(1) Suspendarea unei decizii încetează la expirarea perioadei de suspendare, cu următoarele excepții:

a) suspendarea încetează la data retragerii acesteia, dacă retragerea are loc, în cazurile menționate la art. 25 alin. (1) lit. a), deoarece nu există motive pentru anularea, revocarea sau modificarea deciziei în conformitate cu art. 23 alin. (3), art. 28 sau art. 29;

b) suspendarea încetează la data retragerii acesteia, dacă retragerea are loc, în cazurile menționate la art. 25 alin. (1) lit. b) și c), deoarece titularul deciziei a luat, într-un mod considerat satisfăcător de subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia, măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru respectiva decizie sau respectarea obligațiilor impuse în temeiul deciziei respective;

c) suspendarea încetează la data anulării, revocării sau modificării deciziei suspendate.

(2) Subdiviziunea Serviciului Vamal competentă să ia decizia informează titularul deciziei cu privire la încetarea suspendării.

Articolul 28. Anularea deciziilor

(1) Serviciul Vamal anulează o decizie favorabilă titularului deciziei în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) decizia a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;
- b) titularul deciziei știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete;
- c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost exacte și complete.

(2) Anularea deciziei favorabile se comunică titularului deciziei.

(3) Anularea produce efecte de la data intrării în vigoare a deciziei favorabile, cu excepția cazului în care se specifică altfel în decizie, în conformitate cu legislația vamală.

(4) Decizia de regularizare se anulează în cazul în care:

- a) este ilegală în fond ca fiind emisă contrar prevederilor legii;
- b) este ilegală ca fiind emisă cu încălcarea competenței;
- c) este ilegală ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

Articolul 29. Revocarea și modificarea deciziilor favorabile

(1) În alte cazuri decât cele menționate la art. 28, decizia favorabilă se revocă sau se modifică dacă:

- a) cel puțin una dintre condițiile pentru luarea acesteia nu era sau nu mai este îndeplinită;
- b) decizia a fost suspendată în conformitate cu art. 25 alin. (1) lit. b) și c), iar titularul deciziei nu ia, în termenul prevăzut, măsurile necesare pentru a îndeplini condițiile stabilite pentru decizie sau pentru a respecta obligațiile impuse prin decizia respectivă; sau
- c) titularul deciziei solicită acest lucru.

(2) Dacă nu se prevede altfel, o decizie favorabilă care se referă la mai multe persoane nu poate fi revocată decât în privința acelei persoane care nu se conformează obligațiilor ce îi revin prin această decizie.

(3) Revocarea sau modificarea deciziei se comunică titularului deciziei.

(4) În caz de revocare sau de modificare a deciziei se aplică art. 18.

(5) În cazuri excepționale în care interesele legitime ale titularului deciziei o cer, Serviciul Vamal poate amâna până la un an data la care revocarea sau modificarea intră în vigoare. Data respectivă se indică în decizia de revocare sau de modificare.

Articolul 30. Decizii luate fără cerere

Art. 15 alin. (8), (10) și (11), art. 21, art. 22, art. 23 alin. (3), art. 28 și art. 29 se aplică și deciziilor luate de Serviciul Vamal fără depunerea unei cereri de către persoana interesată.

Articolul 31. Limitele aplicabile deciziilor privind mărfurile plasate sub un regim vamal sau depozitate temporar

Cu excepția cazului în care persoana vizată solicită acest lucru, revocarea, modificarea sau suspendarea unei decizii favorabile nu afectează mărfurile care, la momentul în care revocarea, modificarea sau suspendarea intră în vigoare, au fost deja plasate și se află încă sub un regim vamal sau sunt depozitate temporar în temeiul deciziei revocate, modificate sau suspendate.

Articolul 32. Decizii cu privire la informațiile obligatorii

(1) Serviciul Vamal, în baza unei cereri, ia decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (în continuare – *decizii ITO*) sau decizii referitoare la informații obligatorii în materie de origine (în continuare – *decizii IOO*).

(2) Cererea menționată la alin. (1) nu se acceptă în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul în care cererea se depune sau a fost deja depusă de către titularul deciziei sau pe seama acestuia pentru aceleași mărfuri și, în ceea ce privește deciziile IOO, în aceleași circumstanțe care au condus la determinarea originii;

b) în cazul în care cererea nu are legătură cu utilizarea deciziei ITO sau IOO ori cu utilizarea unui regim vamal.

(3) Deciziile ITO și IOO sunt obligatorii numai în ceea ce privește clasificarea tarifară sau determinarea originii mărfurilor:

a) pentru Serviciul Vamal față de titularul deciziei, doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia intră în vigoare;

b) pentru titularul deciziei față de Serviciul Vamal, doar de la data la care

notificarea privind decizia este primită.

(4) Deciziile ITO și IOO sunt valabile pe o perioadă de 3 ani de la data la care acestea intră în vigoare.

(5) Pentru punerea în aplicare a unei decizii ITO sau IOO în cadrul unui regim vamal, titularul deciziei trebuie să dovedească:

a) în cazul unei decizii ITO, că mărfurile declarate corespund în toate privințele cu cele descrise în decizie;

b) în cazul unei decizii IOO, că mărfurile în cauză și circumstanțele care au condus la determinarea originii corespund în toate privințele cu mărfurile și circumstanțele descrise în decizie.

(6) O cerere pentru o decizie ITO se referă doar la mărfuri care au caracteristici similare și între care diferențele sunt nerelevante în scopul clasificării lor tarifare.

(7) O cerere pentru o decizie IOO se referă la un singur tip de mărfuri și un singur set de circumstanțe pentru determinarea originii.

Articolul 33. Gestionarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii

(1) Valabilitatea unei decizii ITO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la art. 32 alin. (4), atunci când nu mai este conformă cu dispozițiile de drept, ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:

a) modificarea nomenclaturilor menționate la art. 53 alin. (3) lit. a) și b);

b) adoptarea măsurilor menționate la art. 54 alin. (5).

Prevederile prezentului alineat se aplică de la data intrării în vigoare a modificării sau măsurilor respective.

(2) Valabilitatea unei decizii IOO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la art. 32 alin. (4) în oricare dintre următoarele cazuri:

a) ca urmare a adoptării unui act normativ sau a încheierii de către Republica Moldova a unui acord cu ale cărui prevederi informația obligatorie privind originea mărfurilor nu mai este conformă, cu efect de la data intrării în vigoare a actului normativ sau a acordului respectiv;

b) decizia IOO nu mai este compatibilă cu Acordul privind regulile de origine instituit în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului sau cu notele explicative ori cu un aviz privind originea, adoptat pentru interpretarea acestui acord, cu efect de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(3) Valabilitatea deciziilor ITO și IOO nu încetează cu efect retroactiv.

(4) Prin derogare de la art. 23 alin. (3) și art. 28, deciziile ITO și IOO se anulează în cazul în care sunt fondate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de către solicitant.

(5) Deciziile ITO și IOO se revocă în conformitate cu art. 23 alin. (3) și cu art. 29, cu excepția alin. (1) lit. c).

(6) Deciziile ITO și IOO nu pot fi modificate.

(7) Serviciul Vamal revocă deciziile ITO în cazul în care acestea nu mai sunt compatibile cu interpretarea oricăreia dintre nomenclaturile menționate la art. 53 alin. (3) lit. a) și b), decurgând din următoarele:

a) notele explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor, menționate la art. II alin. (1) din Legea nr. 172/2014 privind aprobarea Nomenclurii combinate a mărfurilor, cu efect de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;

b) hotărârea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție; sau

c) deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificări ale notelor explicative ale Nomenclurii Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, adoptată de organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la 15 decembrie 1950, cu efect de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(8) Deciziile IOO se revocă în cazul în care nu mai sunt compatibile cu o hotărâre irevocabilă a Curții Supreme de Justiție.

(9) În cazul în care se aplică alin. (1) lit. b) sau alin. (2), (7) sau (8), o decizie ITO sau IOO poate fi utilizată pentru contracte bazate pe decizia respectivă și încheiate pe un termen concret de realizare înainte de încetarea valabilității sau de revocare. Această utilizare prelungită nu se aplică în cazul adoptării unei decizii IOO pentru mărfuri destinate exportului.

(10) Utilizarea prelungită menționată la alin. (9) din prezentul articol nu depășește 6 luni de la data la care decizia ITO sau IOO încetează să fie valabilă sau este revocată. Cu toate acestea, o măsură menționată la art. 54 alin. (5) poate exclude utilizarea prelungită sau poate prevedea o perioadă mai scurtă. În cazul produselor pentru care se depune un certificat de import sau de export în timpul îndeplinirii formalităților vamale, perioada de șase luni se înlocuiește cu perioada de valabilitate a certificatului.

(11) Pentru a beneficia de utilizarea prelungită a unei decizii ITO sau IOO, titularul deciziei respective depune o cerere către aparatul central al Serviciului Vamal, în termen de 30 de zile până la data la care aceasta încetează să fie valabilă sau la care este revocată, precizând cantitățile pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită. Aparatul central al Serviciului Vamal ia o decizie privind utilizarea prelungită și o notifică titularului în termen de 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare pentru a putea lua decizia în cauză.

(12) Dacă se decide acordarea unei perioade de utilizare prelungită, Serviciul Vamal menționează data la care expiră perioada de utilizare prelungită a deciziei în cauză și cantitățile de mărfuri care pot fi vămuite în perioada de utilizare prelungită.

(13) Dacă sunt îndeplinite formalități vamale de către titularul unei decizii ITO sau în numele său pentru mărfuri care fac obiectul deciziei ITO, acest lucru se indică în declarația vamală prin menționarea numărului de referință al deciziei ITO.

Articolul 34. Sistemul electronic referitor la informații tarifare obligatorii

(1) Pentru schimbul și stocarea de informații referitoare la cereri și decizii legate de informații tarifare obligatorii sau la orice eveniment ulterior care ar putea avea efecte asupra cererii sau deciziei inițiale se utilizează un sistem informațional implementat în acest scop.

(2) Prin sistemul informațional respectiv, Serviciul Vamal pune la dispoziție informații în termen de 7 zile de la data la care Serviciul Vamal ia cunoștință de aceste informații.

Articolul 35. Decizii referitoare la informațiile obligatorii privind alți factori

În anumite cazuri, Serviciul Vamal ia, în baza unor cereri, decizii referitoare la informațiile obligatorii privind alți factori menționați în titlul II, pe baza cărora se aplică drepturile de import sau de export și alte măsuri legate de comerțul cu mărfuri.

Secțiunea a 4-a Operatorul economic autorizat

Articolul 36. Dispoziții generale

(1) Orice operator economic înregistrat pe teritoriul vamal care îndeplinește criteriile enunțate la art. 38 poate să depună o cerere pentru a obține statutul de

operator economic autorizat (*Authorised Economic Operator*, în continuare – *AEO*).

(2) Statutul de AEO se acordă de către Serviciul Vamal prin eliberarea unei autorizații, după o consultare cu alte autorități competente, dacă este cazul, și face obiectul unei monitorizări.

(3) Statutul de AEO cuprinde următoarele tipuri de autorizații:

a) autorizație AEO pentru simplificări vamale (în continuare – *AEOC*) – permite titularului care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 39–42 să beneficieze de anumite simplificări în conformitate cu legislația vamală;

b) autorizație AEO pentru securitate și siguranță (în continuare – *AEOS*) – conferă titularului care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 39–41 și 43 dreptul la facilități în materie de securitate și siguranță.

(4) Autorizațiile menționate la alin. (3) pot fi deținute în același timp prin eliberarea unei autorizații combinate.

Articolul 37. Simplificări și facilități

(1) Serviciul Vamal, pe baza recunoașterii statutului de AEOC și cu condiția ca cerințele privind un anumit tip de simplificare prevăzut în legislația vamală să fie îndeplinite, autorizează operatorul să beneficieze de această simplificare. Serviciul Vamal nu reexaminează criteriile care au fost deja examinate cu ocazia acordării statutului de AEO.

(2) AEO beneficiază de un tratament favorabil față de alți operatori economici în ceea ce privește controalele vamale, în funcție de tipul de autorizație acordată, fiind supus unui număr mai mic de controale fizice și documentare în raport cu alți operatori economici. Serviciul Vamal poate decide altfel dacă există o amenințare excepțională sau dacă obligațiile respective de control sunt prevăzute de legislație.

(3) Dacă mărfurile declarate de un AEO au fost selectate pentru control fizic sau documentar, controalele respective se realizează cu prioritate. La cererea AEO, controalele pot fi efectuate într-un alt loc decât locul în care mărfurile trebuie să fie prezentate la vamă.

(4) Dacă un AEOS a depus o notificare sumară de intrare sau, în cazurile stabilite de legislație, o declarație vamală ori o declarație de depozitare temporară, postul vamal de intrare menționat la art. 140, în cazul în care lotul a fost selecționat pentru un control fizic, notifică respectivul AEOS în acest sens. Notificarea

respectivă se efectuează înainte de sosirea mărfurilor pe teritoriul vamal. Această notificare trebuie să fie pusă și la dispoziția transportatorului, dacă acesta este diferit de AEOS menționat, cu condiția ca transportatorul să fie un AEOS și să fie conectat la sistemele electronice în ceea ce privește declarațiile menționate.

(5) În cazul în care un AEO depune o declarație de depozitare temporară sau o declarație vamală în conformitate cu art. 170, postul vamal competent pentru a primi respectiva declarație de depozitare temporară sau declarație vamală notifică AEO dacă lotul a fost selecționat pentru un control vamal. Notificarea respectivă se efectuează înainte de prezentarea mărfurilor la vamă.

(6) Notificările menționate la alin. (4) și (5) nu se efectuează atunci când ele pot compromite controalele care urmează a fi efectuate sau rezultatele acestora și atunci când nu se referă la controalele vamale în care decizia de control se ia pe baza declarației de depozitare temporară sau a declarației vamale după prezentarea mărfurilor.

(7) În cazul în care un AEOS depune în nume propriu o notificare sumară de ieșire, sub forma unei declarații vamale sau a unei declarații de reexport, nu sunt necesare alte date decât cele menționate în declarația respectivă. În cazul în care un AEOS depune în numele altei persoane care este de asemenea AEOS o notificare sumară de ieșire, sub forma unei declarații vamale sau a unei declarații de reexport, nu sunt necesare alte date decât cele menționate în declarația respectivă.

(8) Serviciul Vamal acordă simplificări și facilități care decurg din statutul de AEO persoanelor stabilite în țări sau pe teritorii din afara Republicii Moldova, care îndeplinesc condițiile și respectă obligațiile definite în legislația relevantă a țărilor sau a teritoriilor respective în măsura în care aceste condiții și obligații sunt recunoscute de Republica Moldova ca fiind echivalente celor impuse AEO stabiliți pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Această acordare de simplificări și facilități se bazează pe principiul reciprocității, cu excepția unei decizii contrare a Republicii Moldova, și se sprijină pe un acord internațional la care Republica Moldova este parte sau pe legislația în domeniul politicii comerciale.

Articolul 38. Criteriile pentru acordarea statutului de AEO

(1) Criteriile pentru acordarea statutului de AEO sunt prevăzute la art. 39–43.

(2) Serviciul Vamal verifică respectarea de către solicitant a tuturor criteriilor prevăzute la art. 39–43, precum și lipsa datoriilor solicitantului față de bugetul de stat.

(3) Pe lângă criteriile pentru acceptarea unei cereri prevăzute la alin. (1), pentru a solicita statutul de AEO, solicitantul prezintă, împreună cu cererea, un chestionar de autoevaluare, pe care Serviciul Vamal îl pune la dispoziție.

(4) Serviciul Vamal poate lua în considerare rezultatele evaluărilor sau ale auditului realizat în conformitate cu legislația în măsura în care sunt pertinente pentru examinarea criteriilor prevăzute la art. 39–43.

(5) La examinarea respectării criteriilor prevăzute la art. 39–43, Serviciul Vamal ține seama de caracteristicile specifice ale operatorilor economici, în special ale întreprinderilor mici și mijlocii.

Articolul 39. Conformitatea

(1) Conformitatea este absența unor încălcări grave sau repetate ale legislației vamale și fiscale, constatate conform procedurii legale, precum și absența infracțiunilor economice legate de activitatea solicitantului, pe perioada ultimilor 3 ani anteriori depunerii cererii. Criteriul se consideră respectat în cazul în care:

a) nu există nicio decizie a unei autorități administrative sau judiciare care să concluzioneze că una dintre persoanele menționate la lit. b) a comis, în cursul ultimilor 3 ani, încălcări grave sau repetate ale legislației vamale ori ale dispozițiilor fiscale în legătură cu activitatea sa economică; și

b) niciuna dintre următoarele persoane nu are un cazier care conține infracțiuni în legătură cu activitatea sa economică, inclusiv, dacă este cazul, cu activitatea economică a solicitantului:

- solicitantul;
- persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului;
- persoana împuternicită să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia.

(2) În sensul prezentului articol:

1) încălcare gravă a legislației vamale sau fiscale se consideră faptele ce constituie:

a) contravenție vamală cu răspundere materială, prevăzută la art. 380, 382–384, 386–388, 391 și 395 din prezentul cod, ce cauzează un prejudiciu mai mare de 100000 de lei;

b) contravenție cu răspundere contravențională, prevăzută la art. 287 alin. (10), (10¹) și (11) din Codul contravențional, la care valoarea obiectului contravenției depășește 100000 de lei;

c) contravenție cu răspundere contravențională, prevăzută la art. 287 alin. (12), (14) și (15) din Codul contravențional, ce cauzează un prejudiciu mai mare de 100000 de lei;

d) încălcare fiscală aferentă taxei pe valoare adăugată care a dus la diminuarea și/sau eschivarea mai mare de 100000 de lei pe perioada unui an calendaristic;

e) încălcare fiscală aferentă accizei;

2) încălcare repetată se consideră comiterea unor încălcări ale legislației vamale sau fiscale, identice sau similare în ceea ce privește natura acestora;

3) infracțiuni legate de activitatea economică a solicitantului se consideră faptele ce constituie infracțiuni economice, informatice, din domeniul telecomunicațiilor, infracțiuni de corupție, contra mediului, a securității publice și a ordinii publice prevăzute în Codul penal.

(3) Ca excepție, Serviciul Vamal poate decide altfel dacă determină, în baza informațiilor și a datelor disponibile, că aceste încălcări au o importanță redusă în raport cu numărul sau amploarea operațiunilor vamale și nu creează suspiciuni cu privire la buna-credință a solicitantului.

În acest sens se va lua în considerare:

a) examinarea neregulilor pe bază cumulativă;

b) frecvența încălcărilor, pentru a stabili dacă există probleme sistematice;

c) dacă solicitantul a informat din proprie inițiativă Serviciul Vamal despre greșelile sau neregulile descoperite;

d) dacă solicitantul a luat măsuri de remediere pentru a preveni sau minimiza eventuale nereguli sau greșeli.

(4) Dacă persoana împuternicită să îl reprezinte pe solicitant sau cea care exercită controlul asupra gestiunii acestuia, alta decât solicitantul, este stabilită sau își are reședința într-o țară străină, Serviciul Vamal evaluează respectarea criteriului prevăzut de prezentul articol pe baza evidențelor și a informațiilor disponibile.

(5) Dacă solicitantul este stabilit pe teritoriul vamal de mai puțin de 3 ani, Serviciul Vamal evaluează respectarea criteriului prevăzut de prezentul articol pe baza evidențelor și a informațiilor disponibile.

Articolul 40. Solvabilitatea financiară

(1) Solvabilitatea financiară se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză. Criteriul se consideră respectat dacă solicitantul îndeplinește următoarele condiții:

- a) nu face obiectul unei proceduri de insolabilitate;
- b) în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii și-a îndeplinit obligațiile în ceea ce privește plata drepturilor de import sau export și a oricăror altor taxe sau plăți în legătură cu importul sau exportul de mărfuri;
- c) demonstrează, în baza contabilității și a informațiilor disponibile pentru ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii, că are o situație financiară suficientă pentru a-și îndeplini obligațiile și a-și respecta angajamentele, ținând seama de tipul și volumul activității comerciale, inclusiv că nu are active nete negative, cu excepția cazului în care acestea pot fi acoperite.

(2) Dacă solicitantul este stabilit pe teritoriul vamal de mai puțin de 3 ani, Serviciul Vamal evaluează respectarea criteriului menționat la alin. (1) pe baza evidențelor și a informațiilor disponibile.

Articolul 41. Sistemul de gestionare a evidențelor comerciale și de transport

(1) Solicitantul trebuie să dovedească că dispune de un nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a evidențelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale. Criteriul se consideră respectat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) solicitantul utilizează un sistem contabil care este compatibil cu principiile de contabilitate general admise și care permite realizarea controalelor vamale bazate pe audit și menține un istoric al datelor ce oferă posibilitatea de audit din momentul în care datele sunt înscrise în dosar;

b) evidențele ținute de solicitant în scopuri vamale sunt integrate în sistemul contabil al acestuia sau permit verificări încrucișate ale informațiilor cu sistemul contabil;

c) solicitantul permite accesul fizic al Serviciului Vamal la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport;

d) solicitantul permite accesul electronic al Serviciului Vamal la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport dacă sistemele sau evidențele respective sunt ținute în format electronic;

e) solicitantul dispune de un sistem logistic care identifică mărfurile ca mărfuri autohtone sau străine și indică, acolo unde este cazul, localizarea acestora;

f) solicitantul dispune de o organizare administrativă care corespunde tipului și dimensiunii activității și care este adaptată pentru gestionarea fluxului de mărfuri și utilizează un sistem de control intern care permite prevenirea, detectarea și corectarea greșelilor, precum și prevenirea și detectarea tranzacțiilor ilegale sau neregulate;

g) solicitantul dispune, dacă este cazul, de proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor și/sau a autorizațiilor de import și/sau de export acordate în conformitate cu măsurile de politică comercială;

h) solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de arhivare a documentelor și a informațiilor, precum și de protecție împotriva pierderii datelor;

i) solicitantul se asigură că angajații vizați au primit instrucțiuni să informeze Serviciul Vamal ori de câte ori sunt descoperite dificultăți în îndeplinirea cerințelor și instituie proceduri pentru informarea Serviciului Vamal cu privire la astfel de dificultăți;

j) solicitantul dispune de măsuri adecvate de securitate în scopul protejării sistemului său informațional împotriva intruziunilor neautorizate și în scopul securizării documentelor sale;

k) solicitantul dispune, dacă este cazul, de proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor de import și/sau de export legate de prohibiții și restricții, inclusiv de măsuri care permit diferențierea mărfurilor ce fac obiectul unor prohibiții sau restricții de alte mărfuri, precum și de măsuri care permit asigurarea respectării prohibițiilor și restricțiilor respective.

(2) Dacă solicitantul depune o cerere doar pentru o autorizație AEOS, cerința prevăzută la alin. (1) lit. e) nu se aplică.

Articolul 42. Standardele practice de competență și calificările profesionale

(1) În ceea ce privește autorizația AEOC, solicitantul trebuie să respecte standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată. Criteriul se consideră respectat dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

1) solicitantul sau persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului are o experiență practică dovedită de cel puțin 3 ani în domeniul vamal;

2) solicitantul sau persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului dispune de un standard de calitate în domeniul vamal, adoptat de organismul național de standardizare;

3) solicitantul sau persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului a absolvit un curs de formare în domeniul legislației vamale corespunzător implicării sale în activitățile din domeniul vamal, asigurat de oricare dintre următoarele entități:

a) Serviciul Vamal;

b) o instituție de învățământ recunoscută de către Serviciul Vamal sau acreditată pentru a furniza astfel de calificări;

c) o asociație profesională recunoscută de Serviciul Vamal.

(2) În cazul în care persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului acționează în temeiul unui contract și este un AEOC, criteriul prevăzut la alin. (1) este considerat respectat.

Articolul 43. Standardele de securitate și siguranță

(1) În ceea ce privește autorizația AEOS, solicitantul trebuie să îndeplinească standardele de securitate și siguranță, care se consideră a fi respectate dacă solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în domeniul integrității fizice și controlului accesului, al proceselor logistice și manipulării anumitor tipuri de mărfuri, al personalului și identificării partenerilor săi comerciali. Criteriul este considerat respectat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) clădirile care urmează să fie folosite în cadrul operațiunilor legate de autorizația AEOS oferă protecție împotriva intruziunii ilegale și sunt construite din materiale care rezistă la tentativele de acces ilegal;

b) există măsuri adecvate pentru a împiedica accesul neautorizat la birouri, zone de expediere, zone de încărcare și alte locuri relevante;

c) au fost luate măsuri pentru manipularea mărfurilor, care includ protecția împotriva introducerii neautorizate, substituirii sau manipulării greșite a mărfurilor, precum și măsuri împotriva oricărei intervenții neautorizate asupra unităților de încărcare;

d) solicitantul a luat măsuri care permit ca partenerii săi comerciali să fie identificați cu precizie și ca să se asigure că, prin punerea în aplicare a unor aranjamente contractuale adecvate sau a altor măsuri corespunzătoare în conformitate cu modelul de afaceri al solicitantului, partenerii comerciali respectivi garantează securitatea părții care le corespunde din lanțul de aprovizionare internațional;

e) solicitantul efectuează, în măsura în care legislația permite acest lucru, o anchetă de securitate privind eventualii viitori angajați care vor ocupa posturi sensibile sub aspectul securității și realizează, în mod periodic și atunci când circumstanțele justifică acest lucru, un control al antecedentelor penale ale angajaților existenți care ocupă astfel de posturi;

f) solicitantul dispune de proceduri corespunzătoare în materie de securitate pentru prestatorii de servicii externi contractați;

g) solicitantul se asigură că angajații săi cu responsabilități relevante în domeniul de securitate participă în mod regulat la programe care vizează sensibilizarea lor față de aspectele de securitate respective;

h) solicitantul a numit o persoană de contact competentă pentru aspectele în materie de securitate și siguranță.

(2) Dacă solicitantul este titularul unui certificat de securitate și siguranță eliberat în temeiul unei convenții internaționale sau al unui standard internațional, aceste certificate sunt luate în considerare atunci când se verifică respectarea cerințelor stabilite la prezentul articol.

Secțiunea a 5-a

Căi de atac

Articolul 44. Dreptul la o cale de atac și controlul legalității

(1) Persoana vizată în decizia vamală sau reprezentantul ei are dreptul de a depune cerere prealabilă împotriva deciziei vamale luate de Serviciul Vamal.

(2) Persoana care a depus o cerere pentru emiterea unei decizii vamale, dar care nu a obținut o decizie privind cererea respectivă în termenul prevăzut la art. 15 are dreptul de a depune cerere prealabilă.

(3) Decizia vamală se contestă cu cerere prealabilă la aparatul central al Serviciului Vamal. Aparatul central al Serviciului Vamal poate anula, revoca, modifica, suspenda sau menține decizia.

(4) Aparatul central al Serviciului Vamal, din oficiu, poate anula, revoca sau modifica decizia biroului vamal și/sau a postului vamal, precum și poate acționa legal în cazul deciziei ilegale sau al inacțiunii acestor subdiviziuni.

(5) Controlul legalității realizat de către aparatul central al Serviciului Vamal privind deciziile sau inacțiunile biroului vamal și/sau postului vamal și ale funcționarilor vamali, inclusiv asupra actelor de procedură și/sau asupra deciziilor emise în cadrul procesului contravențional, include ansamblul acțiunilor de examinare, coordonare și control, inclusiv ridicarea spre examinare a materialelor dosarului contravențional, acțiuni realizate de către directorul Serviciului Vamal sau adjunctul acestuia, orientate spre asigurarea respectării legislației vamale și/sau contravenționale. Mecanismul și procedura de control al legalității deciziilor sau inacțiunilor biroului vamal și/sau postului vamal și ale funcționarilor vamali, inclusiv al legalității actelor de procedură și/sau deciziilor emise în cadrul procesului contravențional, se stabilesc de Ministerul Finanțelor.

Articolul 45. Calea de atac împotriva deciziei vamale

(1) Prevederile prezentului articol se aplică cazurilor de atac al deciziei vamale, cu excepția cazurilor de atac al deciziei Serviciului Vamal privind cazul de contravenție vamală.

(2) Decizia vamală poate fi atacată cu cerere prealabilă în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(3) Cererea prealabilă trebuie să fie soluționată în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia. Decizia cu privire la cererea prealabilă se emite în scris și se comunică solicitantului în conformitate cu art. 22.

(4) Aparatul central al Serviciului Vamal este în drept să prelungească termenul indicat la alin. (3) cu cel mult 30 de zile, comunicând solicitantului despre aceasta în termen de 3 zile și prezentând motivele care au stat la baza prelungirii termenului.

(5) Dacă, din motive întemeiate, cererea prealabilă nu a fost depusă în termenul prevăzut la alin. (2), aparatul central al Serviciului Vamal este în drept, la cererea solicitantului, să îl repună în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea depunerii cererii prelabile în termen.

(6) Cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, la aparatul central al Serviciului Vamal. Cererea prealabilă este semnată de solicitant și cuprinde numele și domiciliul sau denumirea și sediul acestuia. Cererea prealabilă depusă în format electronic trebuie să corespundă cerințelor față de documentul electronic, inclusiv prin aplicarea semnăturii electronice în conformitate cu legislația.

(7) Cererile prelabile care nu întrunesc condițiile prevăzute la alin. (6) se consideră anonime și nu se examinează, dacă legea nu prevede altfel. Cererea prealabilă depusă repetat care nu conține informații sau argumente noi nu se examinează.

(8) Acțiunea în contencios administrativ se înaintează în instanța de judecată conform Codului administrativ.

Articolul 46. Suspendarea executării

(1) Exercițarea unei căi de atac nu are efect suspensiv de executare asupra deciziei contestate.

(2) Aparatul central al Serviciului Vamal suspendă total sau parțial executarea unei astfel de decizii în cazul în care sunt motive de îndoială în privința conformității cu legislația vamală a deciziei contestate sau consideră că la adresa persoanei în cauză se poate produce un prejudiciu ireparabil.

(3) În cazurile menționate la alin. (2), în măsura în care o decizie atacată are ca efect aplicarea de drepturi de import sau de export, suspendarea executării

acestei decizii este condiționată de constituirea unei garanții, cu excepția cazului în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate, că această garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.

Secțiunea a 6-a

Păstrarea documentelor și a altor informații. Tarife și costuri

Articolul 47. Păstrarea documentelor și a altor informații

(1) Operatorul economic trebuie să păstreze, în scopul controalelor vamale, documentele și informațiile menționate la art. 11 alin. (1) timp de cel puțin 4 ani, folosind orice mijloace care sunt acceptate de Serviciul Vamal.

(2) În privința mărfurilor puse în liberă circulație în alte cazuri decât cele menționate la alin. (3) sau a mărfurilor declarate pentru export, acest termen curge de la sfârșitul anului în care au fost acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau de export.

(3) În cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal sau al mărfurilor depozitate temporar, acest termen curge de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv sau depozitarea temporară s-a încheiat.

Articolul 48. Tarife și costuri

(1) Serviciul Vamal nu aplică tarife pentru îndeplinirea controalelor vamale sau pentru orice alte acțiuni referitoare la aplicarea legislației vamale în timpul programului de lucru al Serviciului Vamal.

(2) Serviciul Vamal solicită plata unor tarife sau recuperarea costurilor pentru prestarea de servicii speciale, cum ar fi:

a) prezența, dacă este necesară, a funcționarilor vamali în afara programului de lucru al biroului vamal, al postului vamal sau în alte locuri decât birourile vamale sau posturile vamale;

b) analiza sau expertiza mărfurilor, precum și cheltuielile poștale pentru returnarea acestora solicitantului, în special în cazul deciziilor luate pe baza art. 32 sau al informațiilor furnizate pe baza art. 10 alin. (1);

c) examinarea mărfurilor sau prelevarea de probe de mărfuri în scopul verificării ori distrugerea mărfurilor, în cazul în care implică alte costuri decât cele legate de activitatea funcționarilor vamali;

d) măsuri excepționale de control, în cazul în care acestea se dovedesc a fi necesare din cauza naturii mărfurilor sau a unui risc potențial;

e) escortarea mijloacelor de transport de către echipele mobile;

f) sigiliile vamale.

Capitolul III

CONVERSII MONETARE ȘI TERMENE

Articolul 49. Conversii monetare

(1) Cursul valutar aplicat în scopuri vamale este cursul oficial al leului față de valutele străine, stabilit de către Banca Națională a Moldovei, la momentul apariției datoriei vamale.

(2) Cursul valutar prevăzut la alin. (1) este utilizat și pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor sau a elementelor constitutive în cazul în care este necesară conversia dintr-o valută străină în lei.

Articolul 50. Perioade, date și termene

(1) Dacă nu există dispoziții contrare, în cazul în care legislația vamală prevede o perioadă, o dată sau un termen, astfel de perioade nu pot fi prelungite sau reduse, iar astfel de date sau termene nu se amână și nu se anticipează.

(2) În cazul în care un termen este stabilit în zile, se consideră că acesta este stabilit în zile calendaristice, dacă legea nu prevede altfel.

Articolul 51. Zilele lucrătoare

(1) Zilele de sărbătoare care trebuie luate în considerare la aplicarea prezentului cod sunt cele prevăzute ca zile de sărbătoare nelucrătoare în Codul muncii.

(2) Zilele lucrătoare care trebuie luate în considerare la aplicarea prezentului cod sunt toate zilele, altele decât zilele de sărbătoare nelucrătoare, duminicile și sâmbetele.

Articolul 52. Curgerea termenelor

(1) Începutul curgerii termenului și expirarea termenului:

a) termenul stabilit în ani începe să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și expiră în luna și ziua respectivă a ultimului an al termenului;

b) termenul stabilit în luni începe să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și expiră pe data respectivă a ultimei luni a termenului. Dacă ultima lună nu are data respectivă, termenul expiră în ultima zi a lunii;

c) termenul stabilit în săptămâni începe să curgă de la începutul primei ore a

primei zile a termenului și expiră în ziua respectivă a ultimei săptămâni;

d) termenul stabilit în zile începe să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și expiră în ultima oră a ultimei zile a termenului;

e) termenul stabilit în ore începe să curgă de la începutul primei ore și expiră în ultimul minut al ultimei ore a termenului.

(2) Termenul expiră la ora 24 a ultimei zile a termenului. Dacă acțiunea trebuie săvârșită la o subdiviziune a Serviciului Vamal, termenul expiră la ora când această subdiviziune a Serviciului Vamal încheie programul de lucru în conformitate cu normele stabilite.

(3) În cazul în care este mai scurt de o zi, termenul expiră la expirarea unității de timp respective. Prevederile enunțului al doilea din alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Dacă ultima zi a termenului este o zi de duminică, de sâmbătă sau o zi care, în conformitate cu legislația, la locul executării obligației, este zi de sărbătoare, termenul expiră în următoarea zi lucrătoare. Această prevedere nu se aplică termenelor calculate retroactiv, cu începere de la o dată sau de la un eveniment determinat.

(5) Prin derogare de la alin. (1):

a) dacă un termen exprimat în ore se calculează din momentul în care intervine un eveniment sau se realizează un act, ora în cursul căreia a avut loc acest eveniment sau se realizează acest act nu este luată în calculul termenului;

b) dacă un termen exprimat în zile, în săptămâni, în luni sau în ani se calculează din momentul în care intervine un eveniment sau se realizează un act, ziua în cursul căreia a avut loc acest eveniment sau se realizează acest act nu este luată în calculul termenului.

(6) Termenele includ zilele de sărbătoare, duminicile și sâmbetele, cu excepția cazului în care acestea sunt excluse în mod expres sau dacă termenele sunt exprimate în zile lucrătoare.

(7) Termenul nou se calculează din momentul expirării termenului precedent.

(8) Documentele depuse la oficiile poștale sau telegrafice până la ora 24 a ultimei zile a termenului se consideră depuse în termen. Echivalează cu depunerea la poștă transmiterea textului documentului prin teletip, fax și prin alte mijloace de comunicație.

TITLUL II
FACTORII PE BAZA CĂRORA SE APLICĂ DREPTURILE DE IMPORT
SAU DE EXPORT ȘI ALTE MĂSURI CU PRIVIRE LA SCHIMBUL DE
MĂRFURI

Capitolul I
TARIFUL VAMAL INTEGRAT AL REPUBLICII MOLDOVA
ȘI CLASIFICAREA TARIFARĂ A MĂRFURILOR

Articolul 53. Tariful Vamal Integrat al Republicii Moldova și supravegherea

(1) Taxa vamală datorată se bazează pe Tariful Vamal Integrat al Republicii Moldova (în continuare – *TARIM*).

(2) Alte măsuri prevăzute de legislație în materie de schimburi comerciale cu mărfuri se aplică în conformitate cu clasificarea tarifară a acelor mărfuri.

(3) *TARIM*-ul cuprinde următoarele elemente:

a) Nomenclatura combinată a mărfurilor, astfel cum este stabilită în Legea nr. 172/2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor;

b) orice altă nomenclatură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura combinată a mărfurilor ori care adaugă alte subdiviziuni la aceasta și care este aprobată prin acte normative ce reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare referitoare la schimburile comerciale cu mărfuri;

c) taxele vamale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura combinată a mărfurilor;

d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile pe care Republica Moldova le-a încheiat cu anumite țări sau teritorii ori grupuri de țări sau teritorii din afara teritoriului vamal;

e) măsurile care prevăd o reducere sau o scutire de taxe vamale aferente anumitor mărfuri;

f) tratamentul tarifar favorabil stabilit pentru anumite mărfuri pe motivul naturii sau destinației lor finale în cadrul măsurilor menționate la lit. d) și e);

g) alte măsuri tarifare și netarifare prevăzute de legislația sau acordurile din domeniul comerțului ori al agriculturii la care Republica Moldova este parte.

(4) În cazul în care mărfurile în cauză îndeplinesc condițiile incluse în măsurile definite la alin. (3) lit. d)–f), măsurile respective se aplică, la cererea declarantului, în locul celor prevăzute la lit. c). O astfel de cerere se poate face în mod retroactiv dacă sunt respectate termenele și condițiile fixate în măsura relevantă sau în prezentul cod.

(5) Dacă aplicarea măsurilor menționate la alin. (3) lit. d)–f) este limitată la un anumit volum de importuri sau exporturi, această aplicare sau scutire încetează, în cazul contingentelor tarifare, odată ce este atinsă limita prevăzută a volumului de importuri sau exporturi.

(6) Punerea în liberă circulație a mărfurilor pentru care se aplică măsurile menționate la alin. (3) lit. d)–f) este supusă supravegherii.

Articolul 54. Clasificarea tarifară a mărfurilor

(1) Serviciul Vamal coordonează aplicarea Nomenclurii combinate a mărfurilor, în temeiul căreia se elaborează și se gestionează TARIM-ul.

(2) În sensul aplicării TARIM-ului, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii combinate a mărfurilor în care mărfurile trebuie clasificate.

(3) În sensul aplicării măsurilor netarifare, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii combinate a mărfurilor ori a altei nomenclaturi stabilite prin lege, care se bazează total sau parțial pe Nomenclatura combinată a mărfurilor ori care adaugă alte subdiviziuni la aceasta, în care mărfurile trebuie clasificate.

(4) Subpoziția sau o altă subdiviziune determinată conform alin. (2) și (3) este utilizată pentru aplicarea măsurilor anexate respectivei subpoziții.

(5) Serviciul Vamal adoptă măsuri pentru stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor în conformitate cu alin. (2) și (3).

Capitolul II ORIGINEA MĂRFURILOR

Articolul 55. Dispoziții generale

(1) Țara de origine a mărfii se determină în scopul aplicării unor măsuri tarifare și netarifare orientate spre reglementarea introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal și scoaterii acestora de pe acest teritoriu.

(2) În funcție de scopul pentru care se stabilește, originea mărfurilor este:

- a) nepreferențială; sau
- b) preferențială.

Articolul 56. Confirmarea originii mărfii

Originea mărfii se confirmă dacă:

- a) pentru mărfurile respective se solicită tratament tarifar preferențial;
- b) pentru mărfurile importate din sau exportate în țara respectivă sunt stabilite restricții cantitative sau alte măsuri de reglementare a activității comerciale externe;
- c) acest lucru este prevăzut de legislația în domeniul protecției mediului, al ocrotirii sănătății, al protecției drepturilor consumatorilor, al asigurării ordinii publice, al securității statului și în alte domenii de importanță vitală.

Secțiunea 1

Originea nepreferențială și originea preferențială

Articolul 57. Determinarea originii nepreferențiale

Art. 59–65 instituie norme pentru determinarea originii nepreferențiale a mărfurilor în vederea aplicării:

- a) TARIM-ului, cu excepția măsurilor menționate la art. 53 alin. (3) lit. d);
- b) măsurilor stabilite prin acte normative ce reglementează domenii specifice legate de schimburile comerciale cu mărfuri, altele decât cele tarifare;
- c) măsurilor stabilite de instituțiile responsabile pentru determinarea originii mărfurilor.

Articolul 58. Originea preferențială a mărfurilor

Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Republica Moldova și anumite țări sau teritorii ori grupuri de țări sau teritorii din afara teritoriului vamal, regulile privind originea preferențială sunt stabilite în acordurile respective.

Articolul 59. Determinarea țării de origine

(1) Drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care marfa a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezentul cod și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Drept țară de origine a mărfii pot fi considerate și un grup de țări, o uniune vamală de țări, în cazul în care este necesar de a le evidenția în scopul determinării originii mărfii.

Articolul 60. Mărfurile obținute integral într-o singură țară sau teritoriu

(1) Mărfurile obținute integral într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau teritoriu.

(2) Următoarele mărfuri sunt considerate ca fiind obținute integral într-o singură țară sau teritoriu:

- a) produsele minerale extrase în respectiva țară sau teritoriu;
- b) produsele din regnul vegetal care sunt recoltate în respectiva țară sau teritoriu;
- c) animalele vii născute și crescute în respectiva țară sau teritoriu;
- d) produsele obținute de la animale vii crescute în respectiva țară sau teritoriu;
- e) produsele rezultate din activități de vânatoare sau de pescuit efectuate în respectiva țară sau teritoriu;
- f) produsele de pescuit maritim și alte produse capturate în mările din afara oricăror ape teritoriale de navele care sunt înmatriculate în respectiva țară sau teritoriu și care arborează pavilionul respectivei țări sau teritoriu;
- g) mărfurile obținute sau produse la bordul navelor-fabrică din produsele menționate la lit. f) care sunt originare din respectiva țară sau teritoriu, cu condiția ca astfel de nave-fabrică să fie înregistrate în țara sau teritoriul în cauză și să arboreze pavilionul acesteia/acestuia;
- h) produsele obținute de pe fundul mării sau din subsolul mării în afara apelor teritoriale, cu condiția ca respectiva țară sau teritoriu să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv;
- i) produsele din deșeuri și produsele reziduale obținute din operațiuni de fabricare și din articole uzate, dacă acestea au fost colectate în respectiva țară sau teritoriu și sunt potrivite doar pentru recuperarea materiei prime;
- j) produsele fabricate în respectiva țară sau teritoriu exclusiv din produsele enunțate la lit. a)–i).

Articolul 61. Mărfurile în a căror producere intervin mai multe țări sau teritorii

Mărfurile în a căror producere intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop, și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

Articolul 62. Operațiuni minime

(1) Nu sunt considerate ca reprezentând o transformare sau prelucrare

substanțială, justificată economic, care conferă caracter originar:

- a) operațiunile destinate să asigure păstrarea în stare bună a produselor pe durata transportului și a depozitării (ventilație, întindere, uscare, eliminare a părților deteriorate și alte operațiuni similare) sau operațiunile de facilitare a expedierii sau a transportului;
- b) operațiunile simple de înlăturare a prafului, cernere sau strecurare, triere, clasificare, aranjare pe sortimente, spălare, debitare;
- c) schimbările de ambalaje și separările sau unificările de transporturi de mărfuri, simpla punere în sticle, cutii de metal, flacoane, saci, etuiuri, cutii, fixarea pe planșete, precum și toate celelalte operațiuni simple de ambalare;
- d) gruparea mărfurilor în seturi sau în ansambluri ori gruparea pentru vânzare;
- e) aplicarea de mărci, etichete și alte semne distinctive similare pe produse sau pe ambalajele acestora;
- f) simpla asamblare a părților produselor pentru a constitui un produs complet;
- g) demontarea sau schimbarea utilizării;
- h) cumulara a două sau a mai multor dintre operațiunile indicate la lit. a)–g).

(2) Produsul care întrunește criteriul de prelucrare sau prelucrare substanțială exclusiv prin efectuarea operațiunilor enumerate la alin. (1) nu este considerat ca fiind originar din țara în care aceste operațiuni au avut loc.

Articolul 63. Accesorii, piese de schimb și unelte

(1) Accesoriile, piesele de schimb sau uneltele care sunt importate împreună cu oricare dintre mărfurile enumerate în secțiunile XVI, XVII și XVIII ale Nomenclurii combinate a mărfurilor și care fac parte din echipamentul standard al acestora se consideră ca având aceeași origine ca mărfurile respective.

(2) Piesele de schimb esențiale destinate utilizării cu oricare dintre mărfurile enumerate în secțiunile XVI, XVII și XVIII ale Nomenclurii combinate a mărfurilor, puse în prealabil în liberă circulație, sunt considerate ca având aceeași origine ca și mărfurile respective în cazul în care încorporarea pieselor de schimb esențiale în faza de producție a acestora nu le-ar fi modificat originea.

(3) În sensul prezentului articol, prin *piese de schimb esențiale* se înțelege piesele care sunt concomitent:

- a) componente în a căror absență nu se poate asigura funcționarea corectă a unui echipament, a unei mașini, a unui aparat sau a unui vehicul care a fost pus în liberă circulație sau exportat anterior;

- b) caracteristice mărfurilor respective;
- c) destinate pentru întreținerea curentă și înlocuirea unor piese de același tip care s-au deteriorat sau au devenit inutilizabile.

Articolul 64. Elemente neutre și ambalare

(1) Pentru a stabili dacă mărfurile sunt originare dintr-o țară sau teritoriu nu se ia în considerare originea următoarelor elemente:

- a) energia și combustibilii;
- b) instalațiile și echipamentele;
- c) mașinile și uneltele;
- d) materialele care nu intră și care nu sunt destinate să intre în compoziția finală a mărfurilor.

(2) Atunci când materialele de ambalare și containerele sunt considerate ca făcând parte din produs în scopul clasificării, acestea nu sunt luate în considerare pentru determinarea originii, cu excepția cazului în care regula de origine pentru mărfurile în cauză se bazează pe un procentaj din valoarea adăugată.

Articolul 65. Dovada de origine

(1) În cazul în care originea este indicată în declarația vamală în conformitate cu legislația vamală, Serviciul Vamal poate solicita declarantului să dovedească originea mărfurilor.

(2) În cazul în care dovada originii este furnizată în conformitate cu legislația vamală sau cu alte acte normative, Serviciul Vamal, dacă există temei de a bănuși că datele prezentate de declarant nu sunt veridice și/sau suficiente, solicită toate elementele justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că dovada de origine respectă regulile stabilite de legislația aplicabilă.

(3) În cazul în care este necesar în cadrul schimburilor comerciale, documentul ce dovedește originea nepreferențială poate fi eliberat în Republica Moldova de către Camera de Comerț și Industrie în conformitate cu regulile de origine în țara sau teritoriul de destinație sau prin orice altă metodă care identifică țara în care mărfurile au fost obținute integral sau au fost supuse ultimei transformări substanțiale.

Articolul 66. Dispoziții suplimentare privind stabilirea țării de origine a mărfii

(1) Pentru mărfurile provenite din țările cu care Republica Moldova a încheiat acorduri de liber schimb se aplică tratamentul tarifar preferențial în cazul

prezentării dovezii de origine a mărfurilor până la expirarea termenului prevăzut de acordurile respective și/sau conform legislației Republicii Moldova.

(2) În cazul în care, la data importului, nu s-a aplicat un tratament tarifar preferențial din cauza neprezentării dovezii de origine sau din imposibilitatea de a constata respectarea celorlalte dispoziții cuprinse în acordul care prevede acel tratament tarifar preferențial, declarantul poate cere ulterior rambursarea sumelor încasate în plus, prin prezentarea de dovezi, pe baza legislației și a acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte, cu condiția prezentării mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate, Serviciul Vamal acordă rambursarea doar atunci când are informații care să ateste fără echivoc că dovada de origine prezentată ulterior se aplică acestor mărfuri.

Articolul 67. Întemeierea refuzului de trecere a mărfii peste frontiera vamală

(1) Serviciul Vamal este în drept să interzică trecerea mărfii peste frontiera vamală în cazul în care dispune de dovezi că această marfă este originară din țara ale cărei mărfuri nu pot fi autorizate pentru trecerea frontierei vamale în conformitate cu legislația sau cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Neprezentarea dovezii de origine a mărfii, perfectată în modul cuvenit, sau a datelor suplimentare ori a precizărilor în privința originii mărfii nu poate constitui temei pentru refuzul trecerii mărfii peste frontiera vamală.

Articolul 68. Suspendarea aplicării preferinței

(1) Dacă, până la acordarea liberului de vamă, există îndoieli justificate cu privire la autenticitatea dovezii de origine a mărfurilor sau cu privire la originea mărfurilor, Serviciul Vamal suspendă acordarea tratamentului tarifar preferențial și efectuează un control suplimentar prin inițierea unei cereri de asistență administrativă internațională.

(2) În așteptarea rezultatelor procedurii de verificare menționate la alin. (1), importatorului i se acordă liberul de vamă doar după constituirea unei garanții suficiente. În sensul prezentului articol, garanția suficientă reprezintă diferența dintre drepturile de import calculate fără aplicarea tratamentului tarifar preferențial și drepturile de import calculate cu aplicarea tratamentului tarifar preferențial.

Secțiunea a 2-a Exportator aprobat

Articolul 69. Dispoziții generale

(1) În cazul în care Republica Moldova dispune de un regim preferențial cu o țară sau un teritoriu ori un grup de țări sau un grup de teritorii din afara teritoriului vamal care prevede că o dovadă de origine trebuie să ia forma unei declarații de origine întocmite de către un exportator aprobat, exportatorii stabiliți pe teritoriul vamal pot să solicite statutul de exportator aprobat în scopul întocmirii și al înlocuirii declarațiilor respective.

(2) Statutul de exportator aprobat se acordă persoanelor care îndeplinesc condițiile referitoare la originea mărfurilor din cadrul acordurilor de comerț liber la care Republica Moldova este parte.

(3) Statutul de exportator aprobat se acordă de către Serviciul Vamal prin eliberarea unui certificat.

(4) Statutul de exportator aprobat nu poate fi acordat brokerilor vamali.

Articolul 70. Drepturile și obligațiile exportatorului aprobat

(1) Exportatorul aprobat are dreptul de a documenta pe propria răspundere originea preferențială a mărfurilor exportate prin întocmirea declarațiilor de origine, indiferent de valoarea acestor mărfuri.

(2) Exportatorul aprobat este obligat:

1) să asigure întocmirea declarației de origine doar pentru mărfurile care sunt conforme regulilor de origine preferențială, prevăzute de acordul de liber schimb la care Republica Moldova este parte;

2) să asigure păstrarea copiilor de pe documentele pe care sunt întocmite declarațiile de origine și de pe actele ce confirmă originea preferențială a mărfurilor exportate pe baza declarației de origine, cel puțin 3 ani de la data întocmirii declarației;

3) să informeze Serviciul Vamal despre documentele pe care au fost întocmite declarațiile de origine conform statutului de exportator aprobat;

4) în decurs de cel mult 10 zile de la data intervenirii modificării, să prezinte Serviciului Vamal copiile de pe documentele aferente modificărilor ce se referă la:

- a) denumire și sediu;
- b) procesul de producere a mărfurilor la întreprindere;
- c) relațiile contractuale în baza cărora se efectuează exportul în regim preferențial;
- d) persoana responsabilă de la întreprindere de pregătirea actelor aferente confirmării originii mărfurilor.

Capitolul III

VALOAREA MĂRFURILOR ÎN SCOPURI VAMALE

Articolul 71. Domeniul de aplicare

În scopul aplicării tarifului vamal și a măsurilor netarifare stabilite de legislația ce reglementează domenii specifice privind schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu art. 72 și 80.

Articolul 72. Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție

(1) Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, ajustat, dacă este cazul, atunci când acestea sunt vândute pentru export către teritoriul vamal.

(2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este suma tuturor plăților efectuate sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

(3) Valoarea de tranzacție se aplică numai atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1) nu există alte restricții privind dispunerea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător decât cele care:

- a) sunt impuse sau prescrise prin lege sau de către autoritățile publice;
- b) limitează zonele geografice în care mărfurile pot fi revândute;
- c) nu afectează în mod substanțial valoarea în vamă a mărfurilor;

2) vânzarea sau prețul nu depinde de unele condiții sau prestații pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat;

3) nicio parte a profitului din nicio revânzare, dispunere sau utilizare ulterioară a mărfurilor de către cumpărător nu revine direct sau indirect vânzătorului, decât în cazul în care se poate efectua o ajustare adecvată;

4) nu există nicio legătură între cumpărător și vânzător sau relația existentă între ei nu influențează prețul.

(4) În sensul prezentului capitol, două persoane se consideră legate dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

1) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al celeilalte persoane;

2) persoanele sunt recunoscute juridic ca parteneri de afaceri;

3) una dintre ele este angajatorul celeilalte;

4) o terță parte este proprietar, controlează sau deține direct sau indirect 5% sau mai mult din acțiunile sau cotele-părți emise cu drept de vot de ambele persoane;

5) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect;

6) ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o terță persoană;

7) împreună controlează direct sau indirect o terță persoană;

8) sunt membri ai aceleiași familii. Se consideră membri ai aceleiași familii următoarele persoane:

a) soț și soție;

b) părinți și copii;

c) frați și surori;

d) părinți adoptivi și copii adoptați;

e) bunici și nepoți;

f) unchi sau mătușă și nepoți de la soră sau frate;

g) socri și ginere sau noră;

h) cumnați și cumnate.

(5) Persoanele care sunt asociate în afaceri în sensul că una dintre ele este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv al celeilalte, indiferent de denumirea utilizată, sunt considerate legate numai dacă se încadrează într-unul din criteriile de la alin. (4).

(6) În sensul alin. (4) pct. 5)–7), se consideră că o persoană controlează o altă persoană atunci când prima deține, de drept sau de fapt, putere de decizie asupra celei din urmă.

Articolul 73. Neacceptarea valorilor de tranzacție declarate

(1) În cazul în care Serviciul Vamal are îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă quantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la art. 72 alin. (2), acesta solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare.

(2) În cazul în care îndoielile Serviciului Vamal nu sunt eliminate, acesta decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu art. 72 alin. (1).

Articolul 74. Elemente ale valorii de tranzacție

(1) Pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul art. 72, la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate se adaugă:

1) elementele următoare, în măsura în care sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri:

a) comisioanele și cheltuielile de brokeraj, cu excepția comisioanelor de cumpărare;

b) costul containerelor care, în scopuri vamale, sunt considerate inseparabile de mărfurile în cauză; și

c) costul ambalajului, care include atât manopera, cât și materialele;

2) valoarea, repartizată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii, atunci când acestea sunt furnizate direct sau indirect de către cumpărător, gratuit sau la un cost redus, pentru a fi utilizate la fabricarea și vânzarea la export a mărfurilor importate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

a) materiale, componente, piese de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate;

b) unelte, forme, matrițe și articole similare utilizate la producerea mărfurilor importate;

c) materiale consumate la producerea mărfurilor importate;

d) activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe executate în afara Republicii Moldova și necesare la producerea mărfurilor importate, cu excepția costurilor de cercetare și a costurilor schițelor preliminare;

3) redevențele (royalty) și taxele de licență referitoare la mărfurile evaluate pe care cumpărătorul trebuie să le achite fie direct, fie indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și taxe de licență nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

4) valoarea oricărei părți din profitul oricărei revânzări, dispunerii sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate, care îi revine vânzătorului direct sau indirect;

5) următoarele costuri, până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal:

a) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate;

b) costurile de încărcare, descărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate.

(2) Orice elemente care se adaugă, în conformitate cu alin. (1), la prețul efectiv plătit sau de plătit se bazează exclusiv pe date obiective și cuantificabile.

(3) Pentru a stabili valoarea în vamă, la prețul efectiv plătit sau de plătit nu se adaugă niciun alt element în afara celor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 75. Elemente care nu se includ în valoarea în vamă

Pentru determinarea valorii în vamă în temeiul art. 72 nu se includ următoarele elemente, cu condiția ca acestea să fie distincte de prețul efectiv plătit sau de plătit:

1) costul pentru transportul mărfurilor importate după intrarea lor pe teritoriul vamal;

2) cheltuielile pentru construcție, montare, asamblare, întreținere sau asistență tehnică, întreprinse după intrarea pe teritoriul vamal a mărfurilor importate, cum ar fi instalații, utilaje sau echipamente industriale;

3) cheltuielile în temeiul unui acord de finanțare încheiat de cumpărător referitor la achiziționarea mărfurilor importate, indiferent dacă finanțarea este acordată de vânzător sau de o altă persoană, cu condiția ca acordul de finanțare să fi fost încheiat în scris și cumpărătorul să poată face dovada îndeplinirii următoarelor condiții:

a) astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit;

b) rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul predominant pentru astfel de tranzacții în țara și la momentul în care s-a acordat finanțarea;

4) cheltuielile pentru dreptul de reproducere a mărfurilor importate;

5) comisioanele de cumpărare;

6) drepturile de import și alte plăți de achitat în Republica Moldova pentru importul sau vânzarea mărfurilor;

7) fără a aduce atingere art. 74 alin. (1) pct. 3), plățile efectuate de cumpărător pentru dreptul de a distribui sau de a revinde mărfurile importate, dacă plățile respective nu reprezintă o condiție pentru vânzarea mărfurilor în scopul exportării în Republica Moldova.

Articolul 76. Tarife percepute pentru trimiterile poștale

Tarifele poștale achitate până la locul de destinație pentru mărfurile expediate prin poștă se includ în valoarea în vamă a acestor mărfuri, cu excepția tarifelor poștale suplimentare percepute pe teritoriul vamal.

Articolul 77. Amânarea determinării valorii în vamă

Dacă în procesul determinării valorii în vamă a mărfurilor importate devine necesară amânarea determinării definitive a valorii în vamă, declarantul poate să dispună de mărfuri sub rezerva constituirii unei garanții conform art. 101, care să acopere diferența dintre quantumul care corespunde datelor declarației vamale și quantumul care ar putea să fie exigibil în final.

Articolul 78. Simplificarea

Serviciul Vamal, la cerere, autorizează determinarea următoarelor sume pe baza unor criterii specifice, în cazul în care acestea nu sunt cuantificate la data acceptării declarației vamale:

- a) sumele care trebuie incluse în valoarea în vamă în conformitate cu art. 72 alin. (2);
- b) sumele menționate la art. 74 și 75.

Articolul 79. Acordarea simplificării

(1) Autorizația menționată la art. 78 se acordă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) aplicarea procedurii menționate la art. 164 ar reprezenta, în aceste circumstanțe, costuri administrative disproporționate;
- b) valoarea în vamă determinată nu va fi diferită în mod semnificativ de cea determinată în lipsa unei autorizații.

(2) Autorizația se acordă dacă solicitantul îndeplinește următoarele condiții:

- a) respectă criteriul stabilit la art. 41 alin. (1);
- b) utilizează un sistem contabil care este compatibil cu principiile de contabilitate general admise și care facilitează controalele vamale prin audit. Sistemul contabil trebuie să mențină un istoric al datelor, ce oferă posibilitate de audit din momentul în care datele sunt introduse în dosar;
- c) dispune de o organizare administrativă care corespunde tipului și dimensiunii întreprinderii și care este adaptată la gestionarea fluxului de mărfuri, precum și de un sistem de control intern care permite detectarea tranzacțiilor ilegale sau neregulamentare.

Articolul 80. Metode secundare de determinare a valorii în vamă

(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea art. 72, se aplică succesiv pct. 1)–4) din alin. (3) al prezentului articol, până la primul dintre punctele respective care permite determinarea acesteia.

(2) Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alin. (3) pct. 3) și 4) se inversează la cererea declarantului.

(3) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alin. (1) este:

- 1) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
- 2) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
- 3) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfurile

identice ori similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în cea mai mare cantitate totală, către persoane care nu sunt legate cu vânzătorii; sau

4) valoarea calculată a mărfii, care constă în suma:

a) costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate;

b) unui quantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași clasă sau același tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Republica Moldova;

c) costului sau valorii elementelor menționate la art. 74 alin. (1) pct. 5).

(4) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea alin. (1), aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale:

a) Acordului referitor la punerea în aplicare a art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994;

b) art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994.

Articolul 81. Metoda valorii de tranzacție a mărfurilor identice sau similare

(1) La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 1) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacție a unor mărfuri identice sau similare vândute la același nivel comercial și aproximativ în aceleași cantități ca și mărfurile care se evaluează.

(2) În cazul în care nu se identifică o astfel de vânzare, valoarea în vamă se determină având în vedere valoarea de tranzacție a mărfurilor identice sau similare vândute la un nivel comercial diferit sau în cantități diferite. Această valoare de tranzacție ar trebui ajustată pentru a ține cont de diferențele la nivel comercial și/sau la cel al cantității.

(3) Se efectuează o ajustare pentru a ține cont de diferențele semnificative la nivelul costurilor și al plăților dintre mărfurile care se evaluează și mărfurile identice sau similare vizate, care se datorează diferențelor de distanțe și moduri de transport.

(4) În cazul în care se constată că există mai multe valori de tranzacție pentru mărfuri identice sau similare, pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor care se evaluează se utilizează cea mai mică dintre aceste valori de tranzacție.

(5) Noțiunile „mărfuri identice” și „mărfuri similare” nu includ mărfuri care încorporează sau reflectă activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design,

planuri și schițe pentru care nu s-a făcut nicio ajustare în temeiul art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d), deoarece aceste activități au fost executate în Republica Moldova.

(6) Valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană se ia în considerare numai în cazul în care nu se pot găsi valori de tranzacție pentru mărfuri identice sau similare produse de persoana care a produs mărfurile ce se evaluează.

Articolul 82. Metoda valorii prețului unitar

(1) Prețul unitar utilizat pentru a determina valoarea în vamă în temeiul art. 80 alin. (3) pct. 3) este prețul la care mărfurile importate sau mărfurile identice ori similare importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în starea în care sunt importate, în același moment sau aproximativ în același moment cu importul mărfurilor care se evaluează.

(2) În absența unui preț unitar, astfel cum se menționează la alin. (1), prețul unitar utilizat este prețul la care mărfurile importate sau mărfurile identice ori similare importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în starea în care sunt importate, la data cea mai apropiată după importul mărfurilor care se evaluează, însă nu mai târziu de 90 de zile de la data importului.

(3) În absența unui preț unitar, astfel cum se menționează la alin. (1) și (2), la cererea declarantului se utilizează prețul unitar la care mărfurile importate sunt vândute pe teritoriul vamal după ce au fost prelucrate sau transformate ulterior, ținând cont în mod corespunzător de valoarea adăugată prin prelucrare sau transformare.

(4) În scopul determinării valorii în vamă în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 3) nu se iau în considerare următoarele vânzări:

- a) vânzările de mărfuri la un alt nivel comercial decât primul nivel comercial după import;
- b) vânzările către persoane legate;
- c) vânzările către persoane care furnizează, direct sau indirect, gratuit sau la un cost redus, mărfurile sau serviciile enumerate la art. 74 alin. (1) pct. 2) pentru a fi utilizate la fabricarea și vânzarea la export a mărfurilor importate;
- d) vânzările în cantități care nu sunt suficiente pentru a permite determinarea prețului unitar.

(5) La determinarea valorii în vamă, din prețul unitar determinat în conformitate cu alin. (1)–(4) se deduc următoarele elemente:

- a) fie comisioanele plătite în mod obișnuit sau convenite a fi plătite, fie elementele adăugate în mod obișnuit pentru profit și cheltuielile generale (inclusiv

costurile directe sau indirecte de comercializare a mărfurilor în cauză) în legătură cu vânzarea pe teritoriul vamal a mărfurilor importate din aceeași clasă sau de același tip care se încadrează într-un grup sau într-o gamă de mărfuri produse de un anumit sector industrial;

b) cheltuielile uzuale de transport și de asigurare, precum și cheltuielile conexe care se suportă pe teritoriul vamal;

c) drepturile de import și alte plăți pe teritoriul vamal pentru importul sau vânzarea mărfurilor.

(6) Valoarea în vamă a anumitor mărfuri perisabile poate fi determinată direct în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 3).

Articolul 83. Metoda valorii calculate

(1) La aplicarea art. 80 alin. (3) pct. 4), Serviciul Vamal nu poate cere sau impune unei persoane care nu este stabilită pe teritoriul vamal să prezinte spre examinare sau să permită accesul la documente contabile ori la alte documente pentru determinarea valorii în vamă.

(2) Costul sau valoarea materialelor și a fabricării, specificate la art. 80 alin. (3) pct. 4) lit. a), include costul elementelor prevăzute la art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. b) și c). Acesta include, de asemenea, costul repartizat proporțional al oricărui produs sau serviciu specificat la art. 74 alin. (1) pct. 2), care a fost furnizat direct sau indirect de cumpărător pentru a fi utilizat la fabricarea mărfurilor care se evaluează. Valoarea elementelor enumerate la art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d), care se execută în Republica Moldova, se include numai în măsura în care elementele respective intră în sarcina producătorului.

(3) Costul de producție include toate cheltuielile suportate în operațiunile de creare a mărfurilor, în cele în care se fac completări mărfurilor sau în cele care ameliorează în mod substanțial mărfurile. Acesta include și costurile prevăzute la art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) și c).

(4) Cheltuielile generale menționate la art. 80 alin. (3) pct. 4) lit. b) acoperă costurile directe și indirecte de producție și de vânzare a mărfurilor la export care nu sunt incluse la art. 80 alin. (3) pct. 4) lit. a).

Articolul 84. Metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile

(1) La determinarea valorii în vamă în conformitate cu art. 80 alin. (4) se poate da dovadă de o flexibilitate rezonabilă în aplicarea metodelor prevăzute la

art. 72 și la art. 80 alin. (3). Valoarea determinată astfel se bazează, în cea mai mare măsură posibilă, pe valorile în vamă determinate anterior.

(2) Dacă nu se poate determina valoarea în vamă în conformitate cu alin. (1), se utilizează alte metode adecvate. În acest caz, drept bază pentru determinarea valorii în vamă nu pot fi luate:

- a) prețul de vânzare pe teritoriul vamal al mărfurilor produse pe teritoriul vamal;
- b) un sistem prin care, pentru determinarea valorii în vamă, se utilizează cea mai mare dintre două valori alternative;
- c) prețul mărfurilor pe piața internă a țării exportatoare;
- d) costul de producție, altul decât valorile calculate care s-au determinat pentru mărfuri identice sau similare în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 4);
- e) prețurile pentru exportul într-o țară străină;
- f) valorile în vamă minime;
- g) valori arbitrare sau fictive.

Articolul 85. Documente justificative referitoare la valoarea în vamă

Document justificativ referitor la valoarea în vamă este documentul comercial (factura sau invoice-ul) care se referă la valoarea de tranzacție declarată.

Articolul 86. Conversia monetară în scopul determinării valorii în vamă

În cazul în care pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate este necesară conversia dintr-o valută străină, se aplică cursul valutar prevăzut la art. 49.

TITLUL III DATORIE VAMALĂ ȘI GARANȚII

Capitolul I DATORIA VAMALĂ

Secțiunea 1 Datoria vamală la import

Articolul 87. Datoria vamală la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal

(1) La introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal, datoria vamală apare în cazurile când:

- a) mărfurile pasibile de drepturi de import sunt puse în liberă circulație;

b) mărfurile pasibile de drepturi de import sunt plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxa vamală.

(2) Datoria vamală apare în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitorul. În cazul unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia s-a făcut declarația vamală este de asemenea debitor.

(4) În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alin. (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că drepturile de import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat informațiile necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste informații sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 88. Dispoziții speciale referitoare la mărfurile neoriginare

(1) În cazul în care o interdicție de restituire sau de scutire de taxa vamală se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Republica Moldova și anumite țări sau teritorii ori grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal, la momentul acceptării declarației de reexport privind produsele în cauză apare o datorie vamală la import pentru mărfurile neoriginare respective.

(2) În cazul în care apare o datorie vamală în temeiul alin. (1), cuantumul taxei vamale corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor neoriginare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă.

Articolul 89. Datoria vamală care apare prin nerespectare

(1) În cazul mărfurilor supuse unor drepturi de import, o datorie vamală la import apare dacă nu se respectă:

a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor străine pe teritoriul vamal, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv; sau

b) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor străine sub un regim vamal sau acordarea unei scutiri de plata drepturilor de import sau a unei reduceri de drepturi de import.

(2) Datoria vamală la import apare:

- a) în momentul în care nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită obligația a cărei neîndeplinire duce la apariția datoriei vamale; sau
- b) în momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim nu a fost de fapt îndeplinită.

(3) În cazurile menționate la alin. (1) lit. a), debitor este:

- a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile respective;
- b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea ce a dus la neîndeplinirea obligației;
- c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.

(4) În cazurile menționate la alin. (1) lit. b), debitor este persoana care are obligația de a respecta condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub un regim vamal sau întocmirea declarației vamale pentru mărfurile plasate sub regimul vamal respectiv.

(5) În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru unul dintre regimurile vamale menționate la alin. (1) lit. a) și orice informație solicitată în temeiul legislației vamale cu referire la condițiile privind plasarea sub regimul vamal respectiv este furnizată Serviciului Vamal, ceea ce determină ca drepturile de import, în totalitate sau în parte, să nu fie percepute, persoana care a furnizat datele necesare pentru întocmirea declarației vamale și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o astfel de informație era falsă este, de asemenea, debitor.

Articolul 90. Deducerea cuantumului drepturilor de import deja plătite

(1) În cazul în care, în temeiul art. 89 alin. (1), apare o datorie vamală pentru mărfuri puse în liberă circulație cu reducere a drepturilor de import datorită destinației lor finale, cuantumul drepturilor de import plătit la punerea lor în liberă circulație se deduce din cuantumul drepturilor de import corespunzător datoriei vamale.

(2) Alin. (1) se aplică în cazul în care o datorie vamală apare pentru deșeurile și resturile rezultate din distrugerea unor asemenea mărfuri.

(3) În cazul în care, în conformitate cu art. 89 alin. (1), apare o datorie vamală pentru mărfuri plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxa vamală, cuantumul taxei vamale achitate cu titlu de scutire parțială se deduce din cuantumul drepturilor de import corespunzător datoriei vamale.

Secțiunea a 2-a

Datoria vamală la export

Articolul 91. Datoria vamală la export

(1) Datoria vamală la export apare prin plasarea mărfurilor supuse drepturilor de export sub regimul de export sau de perfecționare pasivă.

(2) Datoria vamală apare în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitor. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

(4) În cazul în care o declarație vamală de export este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că drepturile de export, în totalitate sau în parte, nu sunt percepute, persoana care a furnizat informațiile necesare întocmirii declarației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că informațiile respective sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 92. Datoria vamală care apare prin nerespectare

(1) În cazul în care mărfurile sunt supuse unor drepturi de export, o datorie vamală la export apare dacă nu se respectă:

a) o obligație stabilită în legislația vamală aplicabilă la ieșirea mărfurilor; sau

b) condițiile în temeiul cărora s-a permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal cu scutire totală sau parțială de drepturi de export.

(2) Datoria vamală la export apare:

a) în momentul în care mărfurile sunt efectiv scoase de pe teritoriul vamal fără declarație vamală;

b) în momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea pentru care s-a permis scoaterea de pe teritoriul vamal cu scutire totală sau parțială de drepturi de export; sau

c) în lipsa posibilității pentru Serviciul Vamal de a determina momentul menționat la lit. b) – în momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor ce fac posibilă această scutire.

(3) În cazul menționat la alin. (1) lit. a), debitor este:

- a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligația respectivă;
- b) orice persoană care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că obligația respectivă nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească această obligație;
- c) orice persoană care a participat la acțiunea ce a dus la neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că declarația vamală nu a fost depusă, deși ar fi trebuit să fie depusă.

(4) În cazul menționat la alin. (1) lit. b), debitor este persoana căreia i se cere să respecte condițiile ce au permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal cu scutire totală sau parțială de drepturi de export.

Secțiunea a 3-a

Dispoziții comune privind datoriile vamale la import și la export

Articolul 93. Prohibiții și restricții

(1) Datoria vamală la import sau la export apare chiar și în cazul în care se referă la mărfurile ce fac obiectul măsurilor de prohibiție sau de restricție la import sau la export, indiferent de natura acestora.

(2) Prin derogare de la alin. (1), nu apare nicio datorie vamală în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) introducerea ilegală de semne bănești false pe teritoriul vamal;
- b) introducerea de stupefiante, de substanțe psihotrope, de precursori și analogii acestora pe teritoriul vamal, în cazul în care această introducere nu este supravegheată strict de către autoritățile competente în vederea utilizării în scopuri medicale sau științifice.

(3) În scopul aplicării sancțiunilor prevăzute pentru încălcările vamale, se consideră că datoria vamală a apărut în cazul în care legislația prevede că drepturile de import sau de export ori existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru determinarea sancțiunilor.

Articolul 94. Pluralitatea de debitori

În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător unei datorii vamale, acestea răspund în mod solidar pentru achitarea cuantumului respectiv.

Articolul 95. Norme generale pentru calcularea cuantumului drepturilor de import sau de export

(1) Cuantumul drepturilor de import sau de export se calculează pe baza cotelor în vigoare la data apariției datoriei vamale.

(2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care apare datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care Serviciul Vamal constată că mărfurile se află într-o situație în care a apărut o datorie vamală.

(3) Prin derogare de la alin. (2), în cazul în care informațiile de care dispune Serviciul Vamal îi permit să constate că datoria vamală a apărut într-un moment anterior celui în care s-a ajuns la această constatare, datoria vamală este considerată a fi apărută în momentul cel mai îndepărtat în care poate fi stabilită existența datoriei vamale rezultate din această situație.

Articolul 96. Norme speciale pentru calcularea cuantumului drepturilor de import

(1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozit temporar, pe teritoriul vamal au fost suportate cheltuieli pentru depozitare sau pentru manipulări uzuale, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se iau în considerare la calcularea cuantumului drepturilor de import datorate, cu condiția ca declarantul să furnizeze o dovadă pentru cheltuieli.

(2) Prin derogare de la alin. (1), valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor străine utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului drepturilor de import.

(3) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim se schimbă ca urmare a executării unei manipulări uzuale pe teritoriul vamal, la cererea declarantului se aplică clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regim.

(4) În cazul în care apare o datorie vamală pentru produsele prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul drepturilor de import corespunzător acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.

(5) Atunci când apare o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de perfecționare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la art. 331 alin. (1), cuantumul drepturilor de import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal.

(6) În cazul în care legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil, o scutire totală sau parțială de drepturi de import sau de export în temeiul art. 53 alin. (3) lit. d)–f), un astfel de tratament tarifar favorabil, o astfel de scutire se aplică în cazul în care apare o datorie vamală, cu condiția ca nerespectarea obligațiilor care a dus la apariția datoriei vamale să nu constituie o tentativă de încălcare a legislației vamale.

Articolul 97. Locul apariției datoriei vamale

(1) Datoria vamală apare în locul unde este depusă declarația vamală sau declarația de reexport menționată la art. 87, 88 și 91.

(2) În toate celelalte cazuri, datoria vamală apare în locul unde se produc faptele care au cauzat apariția acestei datorii.

(3) În cazul în care nu este posibilă determinarea acestui loc, datoria vamală apare în locul unde Serviciul Vamal constată că mărfurile se află într-o situație în care apare o datorie vamală.

(4) În cazul în care mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost finalizat sau atunci când depozitarea temporară nu s-a încheiat în mod corespunzător, iar locul unde apare datoria vamală nu poate fi stabilit în conformitate cu alin. (2) și (3), într-un anumit termen, datoria vamală apare în locul unde mărfurile au fost fie plasate sub regimul vamal în cauză, fie introduse pe teritoriul vamal sub regimul respectiv, fie unde erau depozitate temporar.

(5) În cazul în care informațiile de care dispune îi permit Serviciului Vamal să constate că apariția datoriei vamale s-a putut produce în mai multe locuri, se consideră că respectiva datorie vamală a apărut în locul în care a apărut inițial.

Capitolul II

GARANȚIA PENTRU O DATORIE VAMALĂ EXISTENTĂ SAU POTENȚIALĂ

Articolul 98. Dispoziții generale

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește normele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a apărea.

(2) În cazul în care Serviciul Vamal solicită constituirea unei garanții, această garanție este furnizată de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor. Serviciul Vamal acceptă ca garanția să fie constituită de o altă persoană decât cea de la care este solicitată.

(3) Fără a aduce atingere art. 106, Serviciul Vamal solicită constituirea unei singure garanții pentru mărfuri distincte.

(4) În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi utilizată, în limitele cuantumului garantat, pentru a se recupera cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit ca urmare a controalelor efectuate ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfurile respective.

(5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alin. (2) din prezentul articol, Serviciul Vamal, conform art. 104 alin. (1)–(3), autorizează ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.

(6) Serviciul Vamal monitorizează garanția.

(7) Nu se solicită nicio garanție de la autoritățile publice centrale și locale pentru activitățile sau operațiunile legate de import sau export îndeplinite în calitate de autorități publice.

(8) Nu se solicită nicio garanție în oricare dintre următoarele situații:

1) în cazul transportului mărfurilor prin instalații de transport fixe și pe cale ferată;

2) pentru mărfurile care sunt plasate sub regimul de admitere temporară în următoarele cazuri:

a) în cazul în care declarația vamală poate fi făcută verbal sau prin orice altă acțiune stabilită;

b) în cazul echipamentelor utilizate în traficul internațional de către companiile aeriene, navale sau feroviare sau de către furnizorul de serviciul poștal universal, cu condiția ca echipamentele respective să fie identificate printr-un marcaj distinct;

c) în cazul ambalajelor importate goale, atunci când acestea poartă marcaje rezistente la ștergere și care nu pot fi înlăturate;

d) în cazul în care titularul anterior al autorizației de admitere temporară a declarat mărfurile pentru regimul de admitere temporară, iar mărfurile respective sunt ulterior plasate sub regimul de admitere temporară pentru același scop.

(9) Debitorul sau persoana terță poate solicita restituirea garanției disponibile numai la data la care datoria vamală se stinge sau nu poate să mai apară. Solicitarea de restituire poate fi și parțială.

(10) De la persoanele fizice care sunt în tranzit prin teritoriul vamal având un volum de mărfuri ce depășește norma stabilită se încasează o sumă de garanție echivalentă drepturilor de import pentru mărfurile în plus. Modul de percepere și de restituire a sumei de garanție se stabilește de către Serviciul Vamal.

(11) Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale în legătură cu toate mărfurile care fac obiectul acestei declarații sau sunt puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă.

Articolul 99. Garanția obligatorie

(1) În cazul în care constituirea unei garanții este obligatorie, Serviciul Vamal stabilește cuantumul acestei garanții la un nivel egal cu cuantumul exact al drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale, dacă acest cuantum poate fi determinat cu certitudine în momentul în care garanția este solicitată.

(2) În cazul în care nu este posibilă determinarea cuantumului exact, garanția corespunde cuantumului cel mai ridicat, estimat de către Serviciul Vamal, al drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale, existente sau potențiale.

(3) Fără a aduce atingere art. 104, în cazul unei garanții globale constituite pentru cuantumul drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale care variază în timp, cuantumul acestei garanții se fixează la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale.

Articolul 100. Garanția facultativă

Dacă constituirea unei garanții este facultativă, aceasta este în orice caz solicitată de Serviciul Vamal în măsura în care acesta consideră că este posibil ca cuantumul drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale să nu

fie plătit în termenele prevăzute. Quantumul garanției este stabilit de către Serviciul Vamal astfel încât să nu depășească nivelul prevăzut la art. 99.

Articolul 101. Constituirea unei garanții

(1) Garanția poate fi constituită în una dintre următoarele forme:

- a) prin depunerea mijloacelor bănești în numerar sau prin virament la contul trezorerial de garanții, efectuat în moneda națională;
- b) prin angajamentul unui garant;
- c) prin depunerea unui depozit în numerar în moneda națională, în euro sau în dolari SUA, în cazul tranzitului extern.

(2) În cazul în care o garanție este constituită prin depunerea mijloacelor bănești în numerar sau prin virament la contul trezorerial de garanții, Serviciul Vamal nu are obligația plății unei dobânzi aferente acestei garanții.

Articolul 102. Alegerea garanției

(1) Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției alege dintre formele de garanție prevăzute la art. 101 alin. (1).

(2) Serviciul Vamal refuză acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.

(3) Serviciul Vamal solicită ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.

Articolul 103. Garantul

(1) Garantul menționat la art. 101 alin. (1) lit. b) este o persoană juridică terță stabilită pe teritoriul vamal.

(2) Garantul se angajează în scris să plătească quantumul garantat al drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale.

(3) Serviciul Vamal refuză aprobarea garantului sau a tipului de garanție propus în cazul în care consideră că sau garantul, sau tipul de garanție nu prezintă siguranța că plata quantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale se va face în termenele prevăzute.

(4) Revocarea aprobării garantului sau a angajamentului garantului intră în vigoare în a 16-a zi de la data la care decizia de revocare este primită sau este considerată a fi primită de către garant.

(5) Anularea angajamentului de către garant intră în vigoare în a 16-a zi de la data la care garantul notifică Serviciul Vamal despre aceasta.

Articolul 104. Garanția globală

(1) Autorizația menționată la art. 98 alin. (5) se acordă numai persoanelor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt stabilite pe teritoriul vamal;
- b) nu au avut o încălcare semnificativă sau încălcări repetate ale legislației vamale și/sau fiscale, constatate conform procedurii legale, nici infracțiuni constatate în temeiul unei hotărâri definitive a instanței de judecată;
- c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau utilizează spațiile de depozitare temporară, sau îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 42.

(2) În cazul în care o garanție globală urmează a fi constituită pentru datoriile vamale susceptibile de a apărea, un operator economic poate fi autorizat să furnizeze o garanție globală cu un quantum redus sau să beneficieze de exonerarea de garanție dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 40 și 41.

(3) În cazul în care trebuie furnizată o garanție globală pentru datoriile vamale apărute, AEOC este autorizat, la cerere, să utilizeze o garanție globală cu un quantum redus.

(4) Garanția globală cu un quantum redus menționată la alin. (3) este echivalentă cu furnizarea unei garanții.

Articolul 105. Interdicțiile temporare privind utilizarea garanțiilor globale

(1) În contextul regimurilor speciale sau al depozitării temporare se poate interzice temporar recurgerea la oricare dintre următoarele:

- a) garanția globală cu un quantum redus sau exonerarea de garanție prevăzute la art. 104 alin. (2);
- b) garanția globală menționată la art. 104 pentru mărfurile identificate ca obiect al unor fraude pe scară largă.

(2) Dacă se aplică alin. (1) lit. a) sau b) din prezentul articol, recurgerea la garanția globală cu un quantum redus sau la exonerarea de garanție, precum și la garanția globală menționată la art. 104, poate fi autorizată în cazul în care persoana în cauză îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- a) persoana poate demonstra că, în cadrul operațiunilor pe care le-a angajat în cursul celor 2 ani care au precedat decizia menționată la alin. (1), pentru mărfurile în cauză nu a apărut nicio datorie vamală;

b) persoana respectivă poate demonstra că, în cazul în care au apărut datorii vamale în cursul celor 2 ani care au precedat decizia menționată la alin. (1), acestea au fost plătite integral de debitor, de debitori sau de garant în termenul prevăzut.

(3) Pentru a obține autorizația de utilizare a unei garanții globale interzise temporar, persoana în cauză trebuie, de asemenea, să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 40 și 41.

Articolul 106. Garanții suplimentare sau de înlocuire

În cazul în care Serviciul Vamal constată că garanția furnizată nu asigură sau nu mai asigură în mod cert ori complet plata cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale în termenele prevăzute, acesta solicită uneia dintre persoanele menționate la art. 98 alin. (2) fie furnizarea unei garanții suplimentare, fie înlocuirea garanției inițiale cu o nouă garanție, la alegerea persoanelor respective.

Articolul 107. Eliberarea garanției

(1) Serviciul Vamal eliberează garanția imediat după ce datoria vamală pentru care a fost constituită încetează sau nu mai este susceptibilă de a apărea.

(2) În cazul în care datoria vamală încetează parțial sau este susceptibilă de a apărea numai pentru o parte a cuantumului care a fost garantat, garanția constituită se eliberează, la cererea persoanei în cauză, într-o proporție corespunzătoare, cu excepția cazului în care cuantumul în cauză nu justifică o asemenea acțiune.

Capitolul III DETERMINAREA, PLATA, RAMBURSAREA ȘI REMITEREA CUANTUMULUI DREPTURILOR DE IMPORT SAU DE EXPORT

Secțiunea 1

Determinarea cuantumului drepturilor de import sau de export, notificarea datoriei vamale și înscrierea în evidențe

Articolul 108. Determinarea cuantumului drepturilor de import sau de export

(1) Cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit se determină de subdiviziunea Serviciului Vamal de la locul unde a apărut sau se consideră că a apărut datoria vamală conform art. 97, odată ce aceasta dispune de informațiile necesare.

(2) Fără a aduce atingere art. 356, Serviciul Vamal poate accepta cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit determinat de declarant.

Articolul 109. Notificarea datoriei vamale

(1) Datoria vamală se notifică debitorului, în forma prevăzută, în locul unde a apărut sau se consideră că a apărut datoria vamală conform art. 97.

(2) Notificarea menționată la alin. (1) nu se efectuează în oricare dintre următoarele cazuri:

a) în așteptarea determinării definitive a cuantumului drepturilor de import sau de export a fost impusă o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe;

b) cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit este superior celui determinat pe baza unei decizii luate conform art. 32;

c) decizia inițială de a nu notifica datoria vamală sau de a o notifica cu un quantum al drepturilor de import sau de export inferior cuantumului drepturilor de import sau de export de plătit a fost luată pe baza dispozițiilor cu caracter general invalidate ulterior prin hotărârea unei instanțe judecătorești;

d) termenul de prescripție a expirat.

(3) Serviciul Vamal poate renunța la notificarea unei datorii vamale în următoarele cazuri:

a) datoria vamală apare prin nerespectare, în temeiul art. 89 sau 92, și cuantumul drepturilor de import sau de export în cauză este mai mic de 100 de lei;

b) datoria vamală notificată inițial a fost cu un quantum al drepturilor de import sau de export mai mic decât cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit, cu condiția ca diferența dintre quantumurile respective să fie mai mică de 100 de lei.

Limita de 100 de lei menționată la lit. a) și b) se aplică pentru fiecare acțiune de recuperare.

(4) În cazul în care cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit este egal cu cuantumul menționat în declarația vamală, acordarea de către Serviciul Vamal a liberului de vamă pentru mărfuri este echivalentă cu notificarea debitorului privind datoria vamală.

(5) În cazul în care cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit nu este egal cu cuantumul menționat în declarația vamală, datoria vamală se notifică debitorului de către Serviciul Vamal printr-un document justificativ – decizia de regularizare.

(6) Decizia de regularizare este un document, după un model stabilit, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării datoriei vamale, a rambursării sau a remiterii cuantumului drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică comercială și care este executoriu din momentul notificării debitorului. Debitorul semnează decizia de regularizare chiar și în caz de dezacord.

(7) Declarația vamală și decizia de regularizare sunt titluri executorii ce se onorează de către bancă fără accept, poprire și validare, la simpla solicitare a Serviciului Vamal. În cazul în care banca nu dă curs solicitării Serviciului Vamal în cel mai scurt termen posibil, acesta este în drept să nu accepte pe viitor instrumentele de plată sau de garantare emise de această bancă.

(8) Debitorul are dreptul să conteste decizia de regularizare conform art. 44–46.

(9) În cazul în care notificarea datoriei vamale ar prejudicia cursul anchetelor penale, Serviciul Vamal poate amâna notificarea până în momentul în care aceasta nu mai prejudiciază cursul anchetei penale.

Articolul 110. Prescrierea datoriei vamale

(1) Termenul de prescripție pentru stabilirea datoriei vamale și a majorărilor de întârziere (penalităților) este de 3 ani de la data la care a apărut datoria vamală.

(2) Termenul de prescripție nu se extinde asupra datoriei vamale dacă:

- a) declarația vamală reflectă fapte ce constituie infracțiuni;
- b) declarația vamală nu a fost depusă pentru situațiile în care aceasta a fost prevăzută.

(3) În cazul în care datoria vamală este restabilită în temeiul art. 119 alin. (11), termenul prevăzut la alin. (1) din prezentul articol este considerat ca suspendat de la data la care s-a depus cererea de rambursare sau de remitere conform art. 124 și până la data la care s-a luat decizia în privința acestei cereri de rambursare sau de remitere.

Articolul 111. Înscrierea în evidența contabilă

(1) Serviciul Vamal înscrie în evidența contabilă cuantumul drepturilor de import sau de export determinat conform art. 108.

(2) Prevederile alin. (1) din prezentul articol nu se aplică în cazurile menționate la art. 109 alin. (2).

(3) Serviciul Vamal nu are obligația să înscrie în evidența contabilă quantumul drepturilor de import sau de export care, în temeiul art. 110, corespunde unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.

(4) Procedura de înscriere în evidența contabilă a quantumului drepturilor de import sau de export este stabilită de către Ministerul Finanțelor.

Articolul 112. Termenul de înscriere în evidența contabilă

(1) În cazul în care apare o datorie vamală ca rezultat al acceptării declarației vamale a mărfurilor pentru un regim vamal, altul decât admiterea temporară cu scutire parțială de taxa vamală, sau al oricărei altei acțiuni având aceleași efecte juridice ca această acceptare, înscrierea în evidența contabilă a quantumului drepturilor de import sau de export de plătit se efectuează de către Serviciul Vamal în termenele stabilite la art. 113.

(2) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea quantumului drepturilor de import sau de export de plătit, fie încasarea acestuia, înscrierea în evidența contabilă se face la data la care se determină quantumul drepturilor de import sau de export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor drepturi.

(3) În cazul în care datoria vamală se referă la o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe, înscrierea în evidența contabilă a quantumului drepturilor de import sau de export de plătit se efectuează la data acordării mărfurilor a liberului de vamă.

(4) În cazul apariției unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alin. (1) și (2), înscrierea în evidența contabilă a quantumului drepturilor de import sau de export se efectuează la data la care Serviciul Vamal este în măsură să determine quantumul drepturilor de import sau de export în cauză și să ia o decizie.

(5) Alin. (4) se aplică quantumului drepturilor de import sau de export de recuperat sau care rămâne să fie recuperat în cazul în care quantumul drepturilor de import sau de export de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alin. (1)–(4) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară quantumului de plătit.

(6) Termenele de înscriere în evidența contabilă, stabilite la alin. (1)–(4), nu se aplică în cazul unei forțe majore.

(7) Înscrierea în evidența contabilă poate fi amânată atât timp cât notificarea datoriei vamale nu aduce prejudicii unei anchete penale.

Secțiunea a 2-a

Plata cuantumului drepturilor de import sau de export

Articolul 113. Termenele generale de plată și amânarea termenului de plată

(1) Cuantumul drepturilor de import și al drepturilor de export se plătește până la acordarea liberului de vamă sau în termen de 7 zile de la data notificării datoriei vamale, cu constituirea unei garanții în quantum deplin al drepturilor de import. În acest caz, dobânda nu se calculează.

(2) Prin derogare de la alin. (1), importatorii care dețin statutul AEO în conformitate cu art. 36 dispun de dreptul de amânare a termenului de plată a cuantumului drepturilor de import pe o perioadă ce nu poate depăși 30 de zile de la data notificării. În acest caz, acordarea liberului de vamă este condiționată de constituirea unei garanții, determinată conform art. 104. În cazul amânării plății cuantumului drepturilor de import, dobânda nu se calculează.

(3) În cazul amânării termenului de plată a drepturilor de import și de export, plata acestor drepturi se garantează în modul stabilit de prezentul cod. În cazul încălcării termenului prelungit, se percep penalități în conformitate cu Codul fiscal.

(4) Înscrierile în fișele de evidență ale debitorilor privind stingerea datoriei vamale se efectuează în temeiul contractelor de amânare a termenului de plată a datoriei vamale, încheiate cu Serviciul Vamal.

(5) Cuantumul drepturilor de import al căror termen de plată a fost prelungit se înscrie în fișele de evidență cu ziua validării declarațiilor vamale.

(6) În cazul în care acceptarea unei declarații vamale duce la apariția unei datorii vamale, mărfurilor cuprinse în acea declarație li se acordă liberul de vamă doar dacă datoria vamală a fost achitată sau garantată. Excepție constituie mărfurile plasate în regim vamal de admitere temporară, cu suspendare parțială de plata taxei vamale.

(7) Persoanele fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător plătesc drepturile de import sau de export în momentul trecerii frontierei vamale.

Articolul 114. Suspendarea termenului de plată în cazul depunerii unei cereri de remitere

(1) Termenul pentru plata cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător unei datorii vamale se suspendă la depunerea unei cereri de remitere conform art. 124:

a) în cazul în care a fost înaintată o cerere de remitere în temeiul art. 121 sau 122 și condițiile stabilite la articolul respectiv sunt îndeplinite;

b) în cazul în care a fost înaintată o cerere de remitere în temeiul art. 120 și condițiile stabilite la art. 120 și la art. 46 alin. (2) sunt îndeplinite.

(2) În cazul în care mărfurile care fac obiectul unei cereri de remitere nu mai sunt sub supraveghere vamală la momentul depunerii cererii, se constituie o garanție.

(3) Prin derogare de la alin. (2), Serviciul Vamal nu solicită o garanție în cazul în care se stabilește că, prin constituirea unei garanții, debitorul s-ar putea afla în dificultăți grave de ordin economic sau social.

Articolul 115. Suspendarea termenului de plată în cazul unor mărfuri care urmează a fi confiscate, distruse sau abandonate în favoarea statului

Serviciul Vamal suspendă termenul pentru plata cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător unei datorii vamale în cazul în care mărfurile se află în continuare sub supraveghere vamală și urmează să fie confiscate, distruse sau abandonate în favoarea statului, iar Serviciul Vamal consideră că este probabil să se îndeplinească condițiile pentru confiscare, distrugere sau abandonare, până la adoptarea deciziei finale privind confiscarea, distrugerea sau abandonarea acestora.

Articolul 116. Suspendarea termenului de plată în cazul datoriilor vamale care au apărut prin nerespectare și există mai mulți debitori

(1) Serviciul Vamal suspendă termenul de plată pentru persoana menționată la art. 89 alin. (3) lit. a) în ceea ce privește cuantumul drepturilor de import corespunzător unei datorii vamale atunci când o datorie vamală apare prin nerespectare, astfel cum se prevede la art. 89, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

a) cel puțin un alt debitor a fost identificat în conformitate cu art. 89 alin. (3) lit. b) sau c);

b) cuantumul drepturilor de import în cauză a fost notificat debitorului menționat la lit. a) din prezentul alineat, în conformitate cu art. 109;

c) persoana menționată la art. 89 alin. (3) lit. a) nu este considerată debitor în conformitate cu art. 89 alin. (3) lit. b) sau c) și acesteia nu i se poate atribui o fraudă sau neglijență evidentă.

(2) Acordarea suspendării este condiționată de constituirea de către persoana care beneficiază de aceasta a unei garanții pentru quantumul drepturilor de import în cauză, cu excepția cazului când există o garanție care să acopere întregul quantum al drepturilor de import sau de export în cauză și garantul nu a fost eliberat de obligațiile sale.

Articolul 117. Plata datoriei vamale

(1) Plata datoriei vamale se efectuează în numerar sau prin virament, iar pentru persoanele fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător plata poate fi efectuată în numerar sau prin intermediul instrumentelor de plată fără numerar acceptate de către Serviciul Vamal.

(2) Plata poate fi efectuată de către o persoană terță în locul debitorului.

(3) Debitorul poate în toate cazurile să achite quantumul drepturilor de import sau de export, parțial sau integral, anterior expirării termenului dat în acest scop.

Articolul 118. Perceperea drepturilor de import și de export

(1) Quantumul drepturilor de import și de export neplătite în modul stabilit la art. 113 se percepe în mod incontestabil de către Serviciul Vamal din contul debitorului, în baza documentelor executorii sau a documentelor echivalente acestora.

(2) Pentru fiecare zi de întârziere a plății quantumului drepturilor de import și de export se încasează o majorare de întârziere în mărimea stabilită de Codul fiscal.

(3) Calcularea majorării de întârziere și reflectarea acesteia în evidențe se efectuează lunar, fără emiterea unei decizii în acest sens.

(4) Pentru datoria vamală stabilită în procesul controlului ulterior sau în urma recalculării drepturilor de import sau de export, majorarea de întârziere se calculează de la data în care datoria vamală respectivă urma să fie achitată și până la data stingerii acestora. Înscrierea în evidențe a majorării de întârziere calculate în procesul controlului ulterior sau ca rezultat al recalculării drepturilor de import sau de export se efectuează în baza deciziei de regularizare.

(5) Majorarea de întârziere se calculează separat pentru fiecare tip de impozit sau taxă.

(6) În cazul în care debitorul, după reflectarea datoriei vamale în sistemul informațional vamal, are mijloace bănești disponibile în evidențe, majorarea de întârziere nu se va calcula în limita părții sumei de supraplată la buget, utilizată pentru stingerea datoriei vamale prin compensare. Modul și procedura de stingere prin compensare se stabilesc de Ministerul Finanțelor.

(7) Remiterea datoriei vamale atrage anularea penalității aferente acesteia.

(8) Penalitățile se calculează din prima zi după expirarea termenului prelungit.

(9) Dacă debitorul nu are la cont mijloace bănești, Serviciul Vamal este în drept să sechestreze bunurile, inclusiv valorile valutare ale debitorului, în condițiile legii.

(10) În cazul în care debitorul se eschivează de la achitarea drepturilor de import și de export, subdiviziunea Serviciului Vamal este în drept să emită și să înainteze băncii respective dispoziția de suspendare a operațiunilor din conturile de plăți în partea de cheltuieli din contul debitorului restanțier până la achitarea deplină, cu excepția conturilor bancare deschise conform prevederilor acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova și donatorii externi. Banca, la data apariției mijloacelor bănești la cont, este obligată să informeze imediat subdiviziunea Serviciului Vamal emitentă a dispoziției de suspendare a operațiunilor la conturile bancare ale debitorului.

(11) Neplata în termen legal a datoriei vamale atrage, în mod suplimentar, suspendarea dreptului de îndeplinire a altor formalități vamale de către debitorul respectiv până la stingerea datoriei vamale, în condițiile stabilite de legislația vamală.

(12) Serviciul Vamal este obligat să ia toate măsurile pentru încasarea datoriei vamale de la debitor și, numai în măsura în care acest lucru nu este posibil, datoria vamală se încasează de la persoanele care răspund solidar cu acesta pentru achitarea datoriei vamale.

Secțiunea a 3-a **Rambursarea și remiterea**

Articolul 119. Dispoziții generale

(1) Sub rezerva condițiilor stabilite în prezenta secțiune, quantumul drepturilor de import sau de export se rambursează sau se remite din oricare dintre următoarele motive:

- a) drepturi de import sau de export percepute în plus;
- b) mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;
- c) eroarea Serviciului Vamal;
- d) echitate.

(2) În cazul în care quantumul drepturilor de import sau de export a fost achitat și declarația vamală respectivă este invalidată în conformitate cu art. 173, quantumul respectiv se rambursează.

(3) Rambursarea sau remiterea este condiționată de prezentarea mărfurilor. Dacă mărfurile nu pot fi prezentate Serviciului Vamal, acesta ia decizia de acordare a rambursării sau remiterii numai în cazul în care deține dovezi că mărfurile în cauză sunt cele pentru care s-a solicitat rambursarea sau remiterea.

(4) Serviciul Vamal rambursează sau remite quantumul drepturilor de import sau de export, menționat la alin. (1) și (2), atunci când acesta este egal cu cel puțin 10 lei, cu excepția cazului în care persoana respectivă solicită rambursarea sau remiterea unui quantum inferior.

(5) Rambursarea quantumului drepturilor de import sau de export se efectuează în contul stingerii datoriilor debitorului față de bugetul de stat, iar în lipsa datoriilor, la cererea debitorului, în contul viitoarelor obligații ale acestuia față de bugetul de stat sau la contul bancar al debitorului respectiv. Rambursarea quantumului drepturilor de import sau de export în contul stingerii datoriilor creditorilor debitorului, inclusiv persoanelor juridice și fizice cesionari, este interzisă.

(6) Rambursarea quantumului drepturilor de import sau de export constatate se efectuează într-un termen ce nu depășește 30 de zile.

(7) În cazul în care Serviciul Vamal consideră că rambursarea sau remiterea ar trebui acordată în baza art. 122, pentru quantumul drepturilor de import sau de export ce egalează sau depășește 500000 de lei ca urmare a unei erori sau a unor circumstanțe speciale, decizia de rambursare sau remitere se adoptă de Serviciul Vamal.

(8) Sub rezerva normelor de competență în materie decizională, în cazul în care Serviciul Vamal însuși constată că se poate rambursa sau remite un quantum

al drepturilor de import sau de export în temeiul art. 120, 122 sau 123, acesta procedează din oficiu la rambursare sau la remitere.

(9) Nicio rambursare sau remitere nu este acordată în cazul în care situația care a condus la notificarea datoriei vamale rezultă dintr-o încălcare a legislației vamale de către debitor.

(10) Rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către Serviciul Vamal. Cu toate acestea, se plătesc dobânzi în cazul în care decizia de acordare a rambursării nu este pusă în aplicare în termen de 3 luni de la data la care a fost luată decizia, cu excepția cazului în care nerespectarea termenului nu s-a produs din cauza Serviciului Vamal. În asemenea cazuri, pentru fiecare zi de întârziere se plătesc dobânzile pentru perioada cuprinsă între data la care expiră termenul de 3 luni și data rambursării. Rata acestor dobânzi este echivalentă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei la creditele pe termen scurt în vigoare la data acordării prelungirii, dacă legislația nu prevede altfel.

(11) În cazul în care Serviciul Vamal a acordat din greșală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilită în măsura în care nu s-a prescris în temeiul art. 110. În asemenea cazuri, eventualele dobânzi achitate în temeiul alin. (10) al prezentului articol trebuie rambursate.

(12) Operatorul economic dispune de dreptul la rambursarea taxei vamale în cazul exportului mărfii după perfecționarea activă, cu excepția cazului în care la exportul produselor prelucrate a fost emisă/se întocmește o dovadă de origine preferențială, care a fost acceptată de țara de import.

Articolul 120. Drepturile de import sau de export percepute în plus

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului drepturilor de import sau de export în cazul în care cuantumul corespunzător datoriei vamale notificate inițial depășește cuantumul de plătit în mod legal sau datoria vamală a fost notificată debitorului cu nerespectarea modalităților prevăzute la art. 109 alin. (2) lit. c) sau d).

(2) În cazul în care cererea de rambursare se bazează pe existența, în momentul în care declarația de punere în liberă circulație este acceptată, a unei cote reduse sau zero a taxei vamale aplicabile în cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a altor măsuri tarifare preferențiale, rambursarea se acordă numai cu condiția ca, la data depunerii cererii însoțite de documentele necesare, oricare dintre următoarele condiții să fie îndeplinită:

a) în cazul unui contingent tarifar, volumul acestuia să nu fie epuizat;

b) în alte cazuri, restabilirea drepturilor datorate în mod normal să nu fi avut loc.

Articolul 121. Mărfurile defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului drepturilor de import în cazul în care notificarea datoriei vamale se referă la mărfuri refuzate de către importator deoarece, în momentul acordării liberului de vamă, acestea erau defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului pe baza căruia au fost importate.

(2) Se consideră mărfuri defecte mărfurile deteriorate înaintea acordării liberului de vamă.

(3) Rambursarea sau remiterea nu se acordă în următoarele situații:

a) mărfurile, înainte de a fi puse în liberă circulație, au fost plasate sub un regim special pentru a fi testate, cu excepția cazului în care se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea dispozițiilor contractului nu ar fi putut fi detectate în mod normal în decursul acestor teste;

b) caracterul defectuos al mărfurilor a fost luat în considerare la stabilirea dispozițiilor contractului, mai ales a prețului, înainte ca mărfurile să fie plasate într-un regim vamal care presupune apariția unei datorii vamale; sau

c) mărfurile sunt vândute de solicitant după ce s-a stabilit caracterul lor defectuos sau neconformitatea cu dispozițiile contractului.

(4) Prin derogare de la alin. (3), rambursarea sau remiterea se acordă dacă mărfurile nu au fost utilizate, cu excepția cazului în care o utilizare inițială este necesară pentru a constata defecțiunea sau neconformitatea acestora.

(5) În baza unei cereri depuse de persoana interesată, Serviciul Vamal autorizează, în locul scoaterii mărfurilor de pe teritoriul vamal, plasarea acestora sub regimul de perfecționare activă, inclusiv în vederea distrugerii, sau de tranzit extern, de antrepozit vamal sau de zonă liberă.

Articolul 122. Eroarea Serviciului Vamal

(1) În alte cazuri decât cele menționate la art. 119 alin. (2), art. 120, art. 121 și art. 123, un quantum de drepturi de import sau de export se rambursează sau se remite dacă, urmare a unei erori a Serviciului Vamal, quantumul datoriei vamale notificate inițial a fost inferior cuantumului de plătit, cu condiția că:

a) debitorul nu ar fi putut să detecteze eroarea;

b) debitorul a acționat cu bună-credință.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute la art. 120 alin. (2) nu sunt îndeplinite, rambursarea sau remiterea se acordă dacă omisiunea de a aplica scutirea de drepturi de import sau reducerea acestora a fost rezultatul unei erori din partea Serviciului Vamal, iar declarația vamală de punere în liberă circulație a cuprins toate datele și a fost însoțită de toate documentele necesare pentru aplicarea scutirii de drepturi de import sau a reducerii acestora.

(3) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în afara teritoriului vamal, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil în sensul alin. (1) lit. a).

(4) Eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente cunoșteau sau trebuiau în mod rezonabil să cunoască faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.

(5) Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul operațiunilor comerciale în cauză, a depus eforturi pentru a garanta că toate condițiile privind tratamentul tarifar preferențial au fost întrunite.

Articolul 123. Echitatea

(1) În alte cazuri decât cele menționate la art. 119 alin. (2) și la art. 120–122 se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului drepturilor de import sau de export, din motive de echitate, dacă datoria vamală apare în circumstanțe speciale în care debitorului nu i se poate atribui nicio fraudă sau neglijență evidentă.

(2) Existența circumstanțelor speciale menționate la alin. (1) este stabilită dacă din circumstanțele cazului reiese clar că debitorul se află într-o situație excepțională în raport cu alți operatori care desfășoară aceeași activitate și că, în absența unor astfel de circumstanțe, nu ar fi suferit prejudiciul cauzat de perceperea cuantumului reprezentând drepturi de import sau de export.

Articolul 124. Procedura pentru rambursare și remitere

(1) Cererile de rambursare sau de remitere prezentate în conformitate cu art. 119 se depun la Serviciul Vamal în termenele următoare:

a) în cazul drepturilor de import sau de export percepute în plus, al erorii Serviciului Vamal sau în cazul în care se impune aplicarea principiului echității – în termen de 3 ani de la data notificării datoriei vamale;

b) în cazul mărfurilor defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului – în termen de un an de la data notificării datoriei vamale;

c) în cazul invalidării unei declarații vamale – în termenul fixat de Serviciul Vamal.

(2) Termenul menționat la alin. (1) lit. a) și b) este prelungit în cazul în care solicitantul face dovada că a fost împiedicat să depună o cerere în termenul stabilit ca urmare a unei forțe majore.

(3) În cazul în care Serviciul Vamal, ținând seama de motivele invocate, nu este în măsură să acorde rambursarea sau remiterea unui quantum al drepturilor de import sau de export, este necesar ca acesta să examineze temeinicia unei cereri de rambursare sau remitere, ținând seama de celelalte motive de rambursare sau de remitere menționate la art. 119.

(4) În cazul în care se exercită o cale de atac conform art. 44, termenele menționate la alin. (1) din prezentul articol sunt suspendate din momentul depunerii cererii prealabile până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii instanței de judecată.

(5) Quantumul drepturilor de import sau de export care nu au făcut obiectul unei cereri de rambursare sau remitere în termenele prevăzute în prezentul articol se transferă la bugetul de stat.

Capitolul IV

STINGEREA UNEI DATORII VAMALE

Articolul 125. Stingerea

(1) Prezentul capitol se aplică datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților) și sancțiunilor materiale aplicate conform prevederilor prezentului cod.

(2) Datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri:

1) datoria vamală nu mai poate fi notificată debitorului în conformitate cu art. 110;

2) plata quantumului drepturilor de import sau de export a fost efectuată;

3) sub rezerva alin. (6), quantumul a fost remis;

4) declarația vamală în privința mărfurilor declarate pentru un regim vamal care comportă obligația plății drepturilor de import sau de export este invalidată;

5) mărfurile supuse drepturilor de import sau de export sunt reținute și simultan sau ulterior confiscate;

6) mărfurile supuse drepturilor de import sau de export sunt distruse sub supraveghere vamală sau abandonate în favoarea statului;

7) dispariția mărfurilor sau neîndeplinirea obligațiilor care decurg din legislația vamală rezultă din distrugerea totală ori din pierderea iremediabilă a acestora ca rezultat al naturii mărfurilor sau al unei forțe majore. În sensul prezentului punct, mărfurile sunt considerate a fi pierdute în mod iremediabil în cazul în care au devenit inutilizabile de către orice persoană;

8) datoria vamală a apărut în temeiul art. 89 sau al art. 92 și sunt întrunite condițiile de mai jos:

a) nerespectarea care a dus la apariția datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului declarat și nu constituie o tentativă de fraudă;

b) toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior;

9) mărfurile puse în liberă circulație cu scutire de drepturi de import sau cu reducerea acestora au fost exportate cu permisiunea Serviciului Vamal;

10) datoria vamală aferentă taxei vamale a apărut în temeiul art. 88 și formalitățile îndeplinite pentru a permite obținerea tratamentului tarifar preferențial menționat în articolul respectiv sunt anulate;

11) sub rezerva alin. (6) din prezentul articol, datoria vamală a apărut în temeiul art. 89 și Serviciului Vamal i se furnizează dovada că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost scoase în afara teritoriului vamal;

12) termenul de 6 ani calculat din data constatării datoriei vamale a expirat.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) pct. 5), datoria vamală este totuși considerată, în sensul sancțiunilor aplicabile infracțiunilor vamale, ca nefiind stinsă atunci când legislația prevede că drepturile de import sau de export ori existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru stabilirea sancțiunilor.

(4) În cazul în care, conform alin. (2) pct. 7), o datorie vamală se stinge în privința unor mărfuri puse în liberă circulație cu scutire de drepturi de import sau cu reducerea acestora, deșeurile și resturile rezultate din distrugerea acestora sunt considerate drept mărfuri străine.

(5) Dispozițiile în vigoare referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă ca rezultat al naturii mărfurilor se aplică în cazul în care persoana în cauză nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.

(6) În cazul în care mai multe persoane sunt supuse plății cuantumului

drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale și se acordă o remitere, datoria vamală se stinge numai pentru persoana sau persoanele pentru care remiterea a fost acordată.

(7) În cazul menționat la alin. (2) pct. 11), datoria vamală nu este stinsă în privința oricărei persoane care a comis o tentativă de fraudă.

(8) În cazul în care datoria vamală apare în temeiul art. 89, aceasta se stinge în privința persoanei al cărei comportament nu a implicat nicio tentativă de fraudă și care a contribuit la lupta împotriva fraudei.

Articolul 126. Situațiile de nerespectare fără efect semnificativ asupra funcționării corecte a unui regim vamal

Următoarele situații sunt considerate drept nerespectare fără efect semnificativ asupra funcționării corecte a unui regim vamal:

a) depășirea unui termen cu o perioadă de timp care nu este mai lungă decât prelungirea termenului care ar fi fost acordată în cazul în care ar fi fost solicitată;

b) apariția unei datorii vamale în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor plasate anterior sub un regim special sau în depozitare temporară în conformitate cu art. 89 alin. (1) lit. a) sau b);

c) comiterea unei erori referitoare la informațiile din declarația vamală de încheiere a regimului sau a depozitării temporare, cu condiția ca eroarea să nu aibă niciun impact asupra încheierii regimului sau a încheierii depozitării temporare – în cazul mărfurilor plasate sub un alt regim special decât cel de tranzit și de zonă liberă sau aflate în depozitare temporară;

d) apariția unei datorii vamale în conformitate cu art. 89 alin. (1) lit. a), cu condiția ca persoana în cauză să informeze Serviciul Vamal cu privire la neconformitate fie înainte ca datoria vamală să fie notificată, fie înainte ca Serviciul Vamal să fi informat persoana respectivă că intenționează să efectueze un control.

Capitolul V
EXECUTAREA SILITĂ A DATORIEI VAMALE, A MAJORĂRILOR
DE ÎNTÂRZIERE (PENALITĂȚILOR) ȘI A SANCTIUNILOR
MATERIALE

Articolul 127. Domeniul de aplicare și condițiile declanșării executării silite

(1) Prezentul capitol se aplică datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților) și sancțiunilor materiale aplicate conform prevederilor prezentului cod.

(2) Termenul de prescripție pentru executarea silită a datoriei vamale, a majorărilor de întârziere (penalităților) și a sancțiunilor materiale este de 6 ani de la constatarea acestora.

(3) Executarea silită a datoriei vamale se declanșează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există o datorie vamală ajunsă la scadență, în baza unui act cu valoare executorie, inclusiv al instanței de judecată;

b) debitorului nu i-a fost intentată o procedură de insolabilitate prin care să i se aplice suspendarea executării datoriilor debitoare;

c) nu au expirat termenele de prescripție stabilite în prezentul cod.

Articolul 128. Modalități de executare silită a datoriei vamale

(1) Executarea silită a datoriei vamale se efectuează prin:

a) încasare a mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare ale debitorului, cu excepția celor de pe conturile de credit și provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social);

b) ridicare de la debitor a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină;

c) urmărire a bunurilor debitorului, cu excepția celor menționate la lit. a) și b);

d) urmărire a datoriilor debitoare ale debitorului prin modalitățile prevăzute la lit. a) și b).

(2) Urmărirea bunurilor se face prin aplicarea de interdicții și/sau prin sechestrare.

(3) În cazul în care, după ce s-au aplicat modalitățile de executare silită, datoria vamală a debitorului nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Vamal are dreptul să inițieze procedura de insolabilitate.

Articolul 129. Autoritatea abilitată cu executarea silită a datoriei vamale

(1) Executarea silită a datoriei vamale se efectuează de către Serviciul Vamal.

(2) Serviciul Vamal colaborează cu organele de drept, cu alte autorități și cu persoane juridice, care sunt obligate să-i acorde informații pentru executarea silită a datoriei vamale.

Articolul 130. Reguli generale de executare silită a datoriei vamale

(1) Executarea silită a datoriei vamale se face în orele de program (08:00 – 17:00). Executarea silită a datoriei vamale în afara orelor de program se admite în cazul în care debitorul acesteia se eschivează de la ea.

(2) Dacă debitorul nu poate fi găsit pe adresele cunoscute, Serviciul Vamal solicită intervenția autorităților publice competente.

(3) În cazul în care debitorul a fost trecut, complet sau parțial, la evidența altei subdiviziuni a Serviciului Vamal, dosarul lui și decizia de executare silită a datoriei vamale se remit respectivei subdiviziuni în vederea continuării procedurii.

(4) Dacă bunurile sau datornicii debitorului se află în diferite unități administrativ-teritoriale, executarea silită a datoriei vamale o efectuează subdiviziunea Serviciului Vamal de la locul de evidență a debitorului și, după caz, cu participarea funcționarului vamal din cadrul subdiviziunii de la locul aflării bunurilor sau de la sediul (domiciliul) debitorului.

(5) Serviciul Vamal este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a datoriei vamale. Executarea silită a datoriei vamale în modul prevăzut la art. 128 se face în temeiul unei decizii, emisă pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Vamal, care are valoare de document executoriu.

(6) În cazul în care are la bază un acord internațional la care Republica Moldova este parte, executarea silită se face conform procedurii stabilite de prezentul cod.

Articolul 131. Încasarea de mijloace bănești de pe conturile bancare ale debitorului

(1) Din momentul când datoria vamală ajunge la scadență sau începând cu ziua următoare celei în care a apărut datoria vamală ori în care s-a aflat despre apariția ei, Serviciul Vamal este în drept să înainteze ordine incaso, care au valoare de documente executorii, la conturile bancare (cu excepția contului de împrumut, a conturilor bancare deschise conform prevederilor acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova și donatorii externi, a contului provizoriu (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), precum și a conturilor persoanelor fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător (în cazul executorilor judecătorești – numai conturile speciale), a conturilor de acumulare deschise conform legislației insolvenței) ale

debitorului, dacă acesta dispune de ele și dacă Serviciul Vamal le cunoaște. Pentru toate categoriile de conturi bancare înscrise în Registrul fiscal de stat, ordinele incaso se emit în moneda națională. La executarea ordinului incaso emis în moneda națională înaintat la contul în valută străină al debitorului, banca efectuează operațiunea de cumpărare a valutei străine contra monedei naționale aplicând cursul valutar stabilit de ea, cu transferarea mijloacelor bănești la bugetul de stat în aceeași zi.

(2) În cazul în care debitorul deține la contul său bancar mijloace bănești, banca este obligată să execute, în limita acestor mijloace, ordinul incaso al Serviciului Vamal în decursul a 24 de ore din momentul în care a fost primit.

(3) În cazul în care în ziua sau anterior recepționării ordinului incaso privind încasarea mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale debitorului au fost înaintate alte documente executorii și/sau în aceeași zi au fost înaintate alte ordine incaso pentru același cont/conturi bancare, emise de organele legal abilitate, și mijloacele bănești disponibile în aceste conturi nu sunt suficiente pentru executarea integrală a ordinelor incaso și a documentelor executorii indicate, acestea (ordinul incaso și documentul executoriu) se remit de către bancă în aceeași zi primului executor judecătoresc emitent pentru încasarea și distribuirea mijloacelor bănești în ordinea satisfacerii creanțelor și conform procedurii stabilite de Codul de executare. În aceeași zi, banca informează în scris și/sau prin alte metode legale Serviciul Vamal despre existența altor ordine incaso și/sau documente executorii și despre transmiterea acestora executorului judecătoresc corespunzător.

(4) În cazul în care debitorul nu deține la contul său bancar mijloace bănești pentru a stinge, total sau parțial, datoria vamală și nu există situațiile prevăzute la alin. (3), banca remite Serviciului Vamal, în termen de 3 ore după termenul stabilit de alin. (2), informația privind imposibilitatea executării ordinului incaso. În cazul suspendării operațiunilor la contul bancar pentru nestingerea datoriei vamale, banca informează imediat Serviciul Vamal despre înscrierea în contul debitorului a mijloacelor bănești. Procedura încasării incontestabile a mijloacelor de la conturile bancare se stabilește de Ministerul Finanțelor.

(5) Pentru situațiile reglementate la alin. (3) al prezentului articol se vor aplica prin analogie dispozițiile art. 92 din Codul de executare nr. 443/2004.

Articolul 132. Ridicarea de la debitor a mijloacelor bănești în numerar

(1) Executarea silită a datoriei vamale prin ridicarea de mijloace bănești în numerar este aplicată debitorului.

(2) Pentru ridicarea de la debitor a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină, funcționarul vamal controlează sediul și încăperile în care debitorul păstrează numerarul.

(3) Deschiderea fără consimțământul debitorului (reprezentantului acestuia) sau în lipsa acestuia a sediului și a încăperilor în care se păstrează numerarul se efectuează în prezența a doi martori asistenți. Până la sosirea acestora din urmă, funcționarul vamal sigilează sediul și încăperile.

(4) Faptul ridicării numerarului și al deschiderii sediului și a încăperilor fără consimțământul debitorului (reprezentantului acestuia) este consemnat în acte semnate de cei prezenți. Actele se întocmesc în două exemplare. Exemplarul al doilea se remite debitorului sau reprezentantului acestuia contra semnătură pe primul exemplar sau se expediază recomandat debitorului în aceeași zi sau în următoarea zi lucrătoare.

(5) Funcționarul vamal predă mijloacele bănești ridicate băncii, care este obligată să le primească și să le transfere la contul trezorerial de încasări. Valuta străină se predă băncii contra lei la cursul valutar stabilit de aceasta, cu transferarea ulterioară a leilor la contul respectiv. Valuta străină care nu poate fi comercializată (de exemplu, valuta străină care nu este solicitată pe piața valutară internă) se păstrează la bancă până la posibila comercializare.

(6) Dacă depunerea mijloacelor bănești în numerar la bancă în ziua ridicării lor este imposibilă, ele vor fi predate casieriei Serviciului Vamal pentru ca aceasta să le transmită băncii în următoarea zi lucrătoare.

Articolul 133. Reguli generale de sechestrare a bunurilor

(1) Îndeplinirea deciziei Serviciului Vamal de sechestrare a bunurilor debitorului se efectuează, dacă legislația nu prevede altfel, în prezența debitorului (a reprezentantului acestuia), a persoanei lui cu funcție de răspundere, iar în cazul în care debitorul este persoană fizică care nu este subiect al activității de întreprinzător – în prezența acestuia sau a unui membru al familiei lui cu capacitate deplină de exercițiu.

(2) Dacă debitorul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere se eschivează de a fi prezenți la sechestrarea bunurilor, aceasta se efectuează fără consimțământul sau în absența lor. Deschiderea fără consimțământul debitorului (reprezentantului acestuia), al persoanei lui cu funcție de răspundere ori în lipsa acestora a încăperilor și a altor locuri în care se află bunurile, precum și sechestrarea lor se efectuează în prezența a doi martori asistenți.

(3) Dacă bunurile debitorului se află la domiciliul sau la reședința lui ori a altor persoane, sechestrarea bunurilor se va face numai cu consimțământul debitorului sau al persoanei căreia îi aparține domiciliul sau reședința.

(4) Dacă persoana fizică nu permite accesul în domiciliul sau în reședința sa pentru a i se sechestra bunurile, funcționarul vamal consemnează faptul într-un act. În astfel de cazuri, Serviciul Vamal va intenta o acțiune în justiție.

(5) Dacă debitorul nu și-a stins datoria vamală și dacă acțiunile de sechestrare a bunurilor nu au fost atacate în decursul a 30 de zile lucrătoare din data sechestrării, Serviciul Vamal transmite bunurile sechestrate organului abilitat să le comercializeze. În cazul în care acțiunile Serviciului Vamal sunt contestate, transmiterea bunurilor menționate în contestație sau în cererea de chemare în judecată se suspendă până la soluționarea cauzei.

Articolul 134. Sechestrarea bunurilor ca modalitate de asigurare a executării silite a datoriei vamale

(1) În temeiul deciziei Serviciului Vamal privind executarea silită a datoriei vamale sunt supuse sechestrării toate bunurile proprietate a debitorului, indiferent de locul aflării lor, cu excepția celor enumerate la alin. (6).

(2) Sechestrarea bunurilor în temeiul deciziei Serviciului Vamal este efectuată de funcționarul vamal.

(3) Înainte de a se proceda la sechestrare, debitorului (reprezentantului acestuia), persoanei lui cu funcție de răspundere li se remite o copie de pe decizia privind executarea silită a datoriei vamale și li se aduce la cunoștință în scris ce drepturi și obligații au în timpul sechestrării, ce răspundere prevede legea pentru neîndeplinirea obligațiilor.

(4) Debitorul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere sunt datori să prezinte spre sechestrare toate bunurile, inclusiv cele date altor persoane la păstrare sau în folosință, precum și documentele confirmative ale dreptului de proprietate asupra bunurilor, și să comunice în scris:

a) informații despre bunurile care nu aparțin debitorului și despre proprietarii acestora;

b) informații despre bunurile care aparțin debitorului și care au fost date altor persoane la păstrare sau în folosință;

c) informații despre bunurile gajate;

d) informații despre bunurile sechestrate de alte autorități publice.

(5) Pentru depistarea bunurilor debitorului, funcționarul vamal este în drept să cerceteze locurile în care se presupune că se află acestea, iar în cazul domiciliului și al reședinței – cu acordul persoanei căreia îi aparține sau în baza hotărârii instanței judecătorești.

(6) Nu pot fi sechestrate următoarele bunuri:

- a) produsele agricole perisabile, conform unei liste prevăzute în actele normative;
- b) bunurile gajate sau ipotecate până la momentul sechestrării;
- c) bunurile personale ale persoanei fizice, care, conform Codului de executare, nu pot fi urmărite;
- d) bunurile sechestrate de alte autorități publice;
- e) alte bunuri care, conform legislației, nu pot fi urmărite.

(7) Vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară și suficientă pentru stingerea datoriei vamale, pentru achitarea impozitelor și taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării acestora, și pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

(8) Pentru determinarea cantității suficiente de bunuri ce urmează a fi sechestrate, în momentul sechestrării se stabilește prețul de sechestru al bunurilor după valoarea lor de bilanț, în conformitate cu datele contabilității debitorului. În cazul când persoanele, conform legislației, nu țin contabilitatea și când debitorul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere se eschivează de a fi prezenți la sechestru sau lipsesc, prețul de sechestru al bunurilor îl stabilește funcționarul vamal conform procedurilor de evaluare stabilite de legislație, luând în considerare starea lor tehnică și alte caracteristici. Pentru constatarea stării tehnice pot fi invitați, după caz, specialiști în domeniu. Valorile mobiliare sunt sechestrate la valoarea lor nominală. Cota-parte într-o societate se determină conform documentelor ei de constituire.

(9) În cazul sechestrării bunurilor, funcționarul vamal întocmește, în două exemplare, după un model aprobat de Serviciul Vamal, lista bunurilor sechestrate. Fiecare foaie este semnată de participanții la sechestru.

(10) În lista bunurilor sechestrate se indică denumirea, cantitatea, semnele de identificare individuală și valoarea bunurilor. La valorile mobiliare se indică numărul, emitentul, valoarea nominală și alte date cunoscute la momentul sechestrării.

(11) După trecerea în listă a bunurilor sechestrate, se întocmește, în două exemplare, actul de sechestru după un model aprobat de Serviciul Vamal și se semnează de participanții la sechestru. Exemplarul al doilea se înmânează debitorului (reprezentantului acestuia), persoanei lui cu funcție de răspundere contra semnătură.

(12) Bunurile sechestrate se lasă spre păstrare în locul aflării lor la momentul sechestrării: la debitor sau la o altă persoană. În cel de al doilea caz, se admite transmiterea bunurilor spre păstrare nemijlocit debitorului, care este obligat să le primească. La decizia funcționarului vamal, bunurile pot fi transmise spre păstrare altor persoane în bază de contract. Bijuteriile și alte obiecte de aur, argint, platină și de metale din grupa platinei, pietrele prețioase și perlele, precum și reziduurile din astfel de materiale sunt depuse spre păstrare la bancă de către funcționarul vamal. Responsabili de păstrarea bunurilor sechestrate sunt debitorul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere sau persoana care o suplinește, cărora li s-a adus la cunoștință faptul sechestrării, ori persoana căreia i-au fost încredințate sub semnătură bunurile sechestrate.

(13) Actul de sechestru conține somația că dacă, în termen de 30 de zile lucrătoare din data aplicării sechestrului, debitorul nu va plăti datoria vamală, bunurile sechestrate vor fi comercializate în conformitate cu prezentul cod și alte acte normative.

(14) Dacă debitorul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere refuză să semneze actul de sechestru, funcționarul vamal notează în dreptul numelui acestuia: „A refuzat să semneze”. Nota refuzului se confirmă prin semnătura martorilor asistenți. În cazul absenței acestora, actul de sechestru este semnat de funcționarul vamal, exemplarul al doilea fiind expediat recomandat debitorului în aceeași zi în care a fost semnat actul de sechestru sau în ziua următoare.

(15) Dacă debitorul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere nu sunt prezenți la sechestru, faptul se va consemna în actul de sechestru în prezența a doi martori asistenți, exemplarul al doilea fiind expediat recomandat debitorului în 24 de ore.

(16) În cazul sechestrării valorilor mobiliare, Serviciul Vamal va remite, în aceeași zi sau în ziua următoare, copia de pe actul de sechestru entității care ține evidența lor. Aceasta va consemna în registrul respectiv sechestrarea valorilor mobiliare, imediat după primirea copiei. Din acest moment, nu se va mai face, fără acordul Serviciului Vamal, nicio operațiune cu valorile mobiliare sechestrate.

(17) În cazul sechestrării bunurilor imobiliare, Serviciul Vamal va remite, în aceeași zi sau în ziua următoare, copia de pe actul de sechestru și decizia de executare silită a datoriei vamale oficiilor cadastrale teritoriale pentru notarea aplicării sechestrului.

(18) Dacă debitorul nu dispune de bunuri care, conform legislației, pot fi sechestrate, funcționarul vamal întocmește un act de carență (imposibilitatea executării).

Articolul 135. Sechestrarea bunurilor debitorului aflate la alte persoane

(1) Bunurile debitorului aflate la alte persoane în baza unor contracte de împrumut, de arendă, de locațiune, de păstrare, a altor tipuri de contracte se includ în lista bunurilor sechestrate în baza documentelor de care dispune debitorul, referitoare la aceste bunuri. După semnarea actului de sechestru, persoanei la care se află bunurile, în aceeași zi sau în ziua următoare, i se remite o somație despre sechestrarea bunurilor debitorului, despre datoria ei de a asigura integritatea lor și despre interdicția de a le transmite debitorului sau unor terți fără acordul Serviciului Vamal. Bunurile, după caz, sunt examinate la locul aflării lor.

(2) Dacă, în cadrul unor controale, se descoperă că bunurile debitorului sunt deținute de o altă persoană și că ele nu au fost sechestrate anterior, acesteia i se remite, în aceeași zi sau în ziua următoare, o somație despre sechestrarea bunurilor debitorului, despre datoria ei de a asigura integritatea lor și despre interdicția de a le transmite debitorului sau unor terți fără acordul Serviciului Vamal. Concomitent, se va întocmi o listă a acelor bunuri, fiecare pagină fiind semnată de funcționarul vamal și de deținătorul bunurilor sau reprezentantul acestuia.

(3) După semnarea listei bunurilor deținute de o altă persoană, funcționarul vamal o va verifica după documentele contabile ale debitorului. După identificarea bunurilor se va întocmi un act de sechestru.

(4) Ridicarea bunurilor sechestrate și comercializarea acestora se efectuează în conformitate cu prezentul cod și alte acte normative.

Articolul 136. Ridicarea sechestrului

(1) Sechestrul de pe bunuri se ridică în cazul:

a) stingerii, totale sau parțiale, a datoriei vamale și al recuperării de către Serviciul Vamal a cheltuielilor de executare silită;

b) stingerii, totale sau parțiale, a datoriei vamale și al recuperării cheltuielilor de executare silită prin alte modalități de executare silită;

- c) necesității sechestrării altor bunuri în vederea urgentării plății restanțelor;
- d) înstrăinării sau dispariției bunurilor;
- e) imposibilității comercializării bunurilor;
- f) emiterii unei decizii în acest sens de către autoritatea care examinează plângerea, dacă se încalcă procedura de sechestrare;
- g) încheierii cu Serviciul Vamal a contractului privind modificarea termenului de stingere a datoriei vamale în modul stabilit de Codul fiscal, cu recuperarea, până la semnarea contractului, a cheltuielilor legate de executarea silită suportate anterior semnării contractului;
- h) emiterii unei încheieri/hotărâri definitive a instanței de judecată.

(2) După ridicarea sechestrului de pe bunuri, Serviciul Vamal le restituie debitorului, dacă le-a pus la păstrare în alt loc. În cazul în care dreptul de proprietate asupra bunurilor a trecut la persoana care le-a cumpărat în modul stabilit de Codul fiscal, acestea nu se restituie.

(3) În cazul stingerii parțiale a datoriei vamale, Serviciul Vamal dispune ridicarea sechestrului de pe bunuri și aplică imediat sechestrul pe bunurile debitorului în măsură suficientă pentru a asigura stingerea datoriei vamale existente și compensarea cheltuielilor de executare silită suportate, precum și a impozitelor și taxelor aferente comercializării bunurilor.

Articolul 137. Urmărirea datoriei debitoare

(1) Urmărirea datoriei debitoare de la persoane stabilite pe teritoriul vamal se face în baza listei datornicilor prezentate de debitor sau a altor informații de care dispune Serviciul Vamal. În conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, pot fi urmărite datoriile debitoare de la persoane care nu sunt stabilite pe teritoriul vamal, precum și de la datornicii autohtoni în beneficiul debitorului străin.

(2) Urmărirea datoriei debitoare se efectuează și atunci când însuși datornicul are o datorie vamală.

(3) Pentru urmărirea datoriei debitoare, debitorul este obligat să prezinte Serviciului Vamal lista datornicilor, semnată de el (de reprezentantul său), de persoana sa cu funcție de răspundere. La cererea Serviciului Vamal, datele din listă sunt confirmate documentar.

(4) În baza datelor furnizate de debitor, Serviciul Vamal verifică dacă datoriile debitoare au devenit scadente și dacă debitorul are dreptul să ceară plata lor. În cazul în care dreptul de a cere plata datoriilor este confirmat, Serviciul

Vamal, în aceeași zi sau în ziua următoare, remite datornicului somația că, la data primirii acesteia, asupra sumelor pe care el le datorează debitorului s-a aplicat sechestrul în cuantumul datoriei vamale a acestuia și că datornicul este obligat să stingă datoria vamală.

(5) Persoana care a primit somația este obligată ca, în termen de 10 zile lucrătoare, să confirme sau să infirme, parțial ori total, datoria debitoare a debitorului indicată în somație. Dacă datoria este infirmată, la scrisoare se anexează copiile de pe documentele corespunzătoare.

(6) Dacă suma datoriei debitoare a debitorului a fost confirmată sau dacă ea a fost infirmată fără anexarea documentelor de rigoare, precum și dacă, la expirarea a 10 zile lucrătoare de la data primirii somației, Serviciului Vamal nu i s-a răspuns, acesta are dreptul să aplice datornicului, în mod corespunzător, modalitățile de executare silită a datoriei vamale enumerate la art. 128 și să emită dispoziția de suspendare a operațiunilor din conturile de plăți conform art. 118 alin. (10).

Articolul 138. Imposibilitatea executării silite a datoriei vamale

(1) Executarea silită a datoriei vamale se consideră imposibilă dacă:

- a) persoana lichidată nu are succesor și nu posedă bunuri pasibile urmăririi;
- b) persoana se află în proces de lichidare (dizolvare) sau în procedură de insolvență;
- c) persoana fizică care nu este subiect al activității de întreprinzător nu posedă bunuri care ar putea fi sechestrate conform prezentului capitol;
- d) persoana fizică care nu este subiect al activității de întreprinzător și-a părăsit domiciliul, nu poate fi găsită și nu are bunuri care ar putea fi sechestrate conform prezentului capitol;
- e) persoana fizică a decedat și nu există alte persoane obligate prin lege să-i stingă datoria vamală;
- f) există act judecătoresc ce suspendă executarea deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de executare silită – pe perioada valabilității actului de suspendare;
- g) există actul respectiv al instanței de judecată sau al executorului judecătoresc potrivit căruia perceperea datoriei vamale este imposibilă sau există ordonanța privind pornirea cauzei penale pe faptul pseudoactivității de întreprinzător.

(2) Suma datoriei vamale a cărei executare silită este imposibilă, precum și suma datoriilor vamale stinse prin renunțarea la încasare, în cazul când se constată că este nedatorată, sunt luate în evidență separată, în modul stabilit de Ministerul Finanțelor, până la expirarea termenului de prescripție.

Articolul 139. Evidența acțiunilor de executare silită a datoriei vamale

(1) Evidența acțiunilor de executare silită a datoriei vamale o ține Serviciul Vamal în modul stabilit de acesta.

(2) În ziua semnării sau cel târziu în ziua lucrătoare imediat următoare acesteia, actele ce confirmă acțiunile de executare silită a datoriei vamale se înscriu în registre speciale de evidență, de un model stabilit de Serviciul Vamal.

(3) În dosarul debitorului căruia i s-a aplicat executarea silită a datoriei vamale se păstrează decizia Serviciului Vamal despre executarea silită, ordinele incaso, actul de sechestru, procesul-verbal privind rezultatele licitației, contractul de vânzare-cumpărare, corespondența cu debitorul și cu alte persoane, alte documente referitoare la caz.

TITLUL IV

MĂRFURI INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL

Capitolul I

NOTIFICAREA SUMARĂ DE INTRARE

Articolul 140. Depunerea, modificarea și invalidarea notificării sumare de intrare

(1) Notificarea sumară de intrare se depune la postul vamal unde are loc prima intrare, până la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal.

(2) Notificarea sumară de intrare se depune de către transportator. Notificarea sumară de intrare poate fi depusă și de către una dintre următoarele persoane:

- a) importatorul, destinatarul sau orice altă persoană în numele sau pe seama căreia acționează transportatorul;
- b) orice persoană în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora la postul vamal de intrare.

(3) Notificarea sumară de intrare conține datele necesare pentru analiza de risc în scopul securității și al siguranței.

(4) În baza unei cereri depuse de declarant, acestuia i se permite să modifice una sau mai multe date din notificarea sumară de intrare ulterior depunerii acesteia.

(5) Nicio modificare nu mai este posibilă după una dintre următoarele acțiuni:

- a) Serviciul Vamal a informat persoana care a depus notificarea sumară de intrare că intenționează să verifice mărfurile;
- b) Serviciul Vamal a stabilit că datele din notificarea sumară de intrare sunt incorecte;
- c) mărfurile au fost deja prezentate în vamă.

(6) Dacă mărfurile pentru care s-a depus o notificare sumară de intrare nu sunt introduse pe teritoriul vamal, Serviciul Vamal invalidează notificarea:

- a) la solicitarea declarantului; sau
- b) după expirarea termenului de 200 de zile de la depunerea notificării.

(7) Prin derogare de la alin. (1) din prezentul articol, obligația de depunere a unei notificări sumare de intrare dispare în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea acesteia, se depune o declarație vamală sau, după caz, o declarație de depozitare temporară. În acest caz, declarația vamală sau declarația de depozitare temporară conține cel puțin datele care trebuie să figureze în notificarea sumară de intrare. Până în momentul în care declarația vamală este acceptată în conformitate cu art. 171 sau, după caz, mărfurile declarate sunt prezentate în vamă în conformitate cu art. 145, declarația vamală sau declarația de depozitare temporară are statutul unei notificări sumare de intrare.

(8) Procedura și termenul de depunere a notificării sumare de intrare se stabilesc în Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal.

Capitolul II

SOSIREA MĂRFURILOR

Secțiunea 1

Intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal

Articolul 141. Notificarea sosirii unei nave maritime sau a unei aeronave

(1) Operatorul unei nave maritime sau al unei aeronave care intră pe teritoriul vamal notifică postul vamal de primă intrare cu privire la sosirea mijlocului de transport.

(2) În cazul în care are la dispoziție informații cu privire la sosirea unei nave maritime sau a unei aeronave, Serviciul Vamal acordă o derogare de la obligația de notificare menționată la alin. (1).

(3) Serviciul Vamal permite utilizarea în procesul de notificare a sosirii mijloacelor de transport a sistemelor portuare sau aeroportuare ori a altor sisteme de informații disponibile.

Articolul 142. Supravegherea vamală

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal sunt supuse, de la data introducerii, unei supravegheri vamale și fac obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, acestea fac obiectul prohibițiilor sau al restricțiilor justificate din motive de moralitate publică, de ordine publică, de securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului, a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății comerciale, inclusiv al controlului vizând precursorii de droguri, mărfurile care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și sumele de bani în numerar, precum și al aplicării măsurilor de conservare și administrare a patrimoniului piscicol și a celor de politică comercială.

(2) Mărfurile care au fost plasate sub regim special rămân sub supraveghere vamală atât timp cât este necesar pentru a le fi determinat statutul vamal, iar supravegherea nu încetează decât cu permisiunea Serviciului Vamal.

(3) Mărfurile autohtone nu fac obiectul unei supravegheri vamale odată ce le-a fost stabilit statutul vamal.

(4) Mărfurile străine rămân sub supraveghere vamală fie până când se schimbă statutul vamal al acestora, fie până la scoaterea de pe teritoriul vamal sau distrugerea lor.

(5) Deținătorul mărfurilor aflate sub supraveghere vamală poate, cu permisiunea Serviciului Vamal, să le examineze sau să preleve probe, în special în scopul plasării sub un regim vamal, al determinării clasificării tarifare, a valorii în vamă sau a statutului vamal.

(6) Supravegherea vamală poate fi efectuată și prin utilizarea mijloacelor de supraveghere video.

Articolul 143. Transportul la locul desemnat

(1) Persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal le transportă fără întârziere pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de Serviciul Vamal fie spre postul vamal desemnat de acesta, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acesta ori spre o zonă liberă.

(2) Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce acestea au fost introduse pe teritoriul vamal devine responsabilă de îndeplinirea obligațiilor menționate la alin. (1).

(3) Mărfurile care se află încă în afara teritoriului vamal și fac obiectul controalelor vamale efectuate de Serviciul Vamal în temeiul unui acord încheiat cu țara sau cu teritoriu respectiv din afara teritoriului vamal sunt asimilate mărfurilor introduse pe teritoriul vamal.

(4) Alin. (1) se aplică și pentru mărfurile transportate în interiorul zonelor de frontieră sau prin conducte și cabluri, și pentru transporturile de importanță economică neglijabilă, precum scrisorile, cărțile poștale, imprimatele sau echivalentul electronic al acestora ținut pe alte suporturi, și pentru mărfurile transportate de către călători, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitățile de control vamal să nu fie compromise.

(5) Alin. (1) nu se aplică mijloacelor de transport sau mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal fără a se opri pe acest teritoriu.

Articolul 144. Transportul în condiții speciale

(1) În cazul în care, în situația unei forțe majore, obligația prevăzută la art. 143 alin. (1) nu poate fi executată, persoana care are acea obligație sau oricare altă persoană care acționează pe seama ei informează fără întârziere Serviciul Vamal despre această situație. În cazul în care forța majoră nu conduce la pierderea totală a mărfurilor, Serviciul Vamal este informat cu privire la localizarea lor exactă.

(2) În cazul în care, în situația unei forțe majore, o navă sau o aeronavă care intră sub incidența art. 143 alin. (5) este constrânsă să ancoreze în port sau să aterizeze temporar pe teritoriul vamal, fără a putea respecta obligația prevăzută la art. 143 alin. (1), persoana care introduce nava sau aeronava pe teritoriul vamal sau orice altă persoană care acționează pe seama acesteia informează fără întârziere Serviciul Vamal cu privire la această situație.

(3) Serviciul Vamal stabilește măsurile care trebuie luate pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor menționate la alin. (1) sau a navei ori a aeronavei, precum și, în circumstanțele prevăzute la alin. (2), a mărfurilor de la bordul acestora, și pentru a se asigura, dacă este cazul, că ele sunt transportate ulterior spre un post vamal sau alt loc desemnat sau aprobat de Serviciul Vamal.

Secțiunea a 2-a

Prezentarea, descărcarea și verificarea mărfurilor

Articolul 145. Prezentarea mărfurilor în vamă

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal, imediat după sosirea lor la postul vamal desemnat sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de Serviciul Vamal, sunt prezentate de către una dintre următoarele persoane:

- a) persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal;
- b) persoana în numele și pe seama căreia acționează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal;
- c) persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal.

(2) Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal pe cale aeriană și care rămân la bordul acelorași mijloace de transport în vederea transportării se prezintă în vamă numai la aeroportul unde sunt descărcate sau transbordate. Mărfurile introduse pe teritoriul vamal care sunt descărcate și reîncărcate în aceleași mijloace de transport pe durata transportului respectiv pentru a permite descărcarea sau încărcarea altor mărfuri nu sunt prezentate în vamă la aeroport.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor persoanelor menționate la alin. (1), mărfurile pot fi prezentate și de către una dintre următoarele persoane:

- a) orice persoană care plasează imediat mărfurile sub un regim vamal;
- b) titularul unei autorizații de exploatare a spațiilor de depozitare sau orice persoană care desfășoară activitate în zona liberă.

(4) Persoana care prezintă mărfurile poate face referire la notificarea sumară de intrare, la declarația vamală sau la declarația de depozitare temporară depusă pentru mărfurile respective.

(5) În cazul în care pentru mărfurile străine prezentate în vamă nu s-a depus o notificare sumară de intrare, una dintre persoanele menționate la art. 140 alin. (2) depune imediat o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară.

(6) Alin. (1) se aplică și pentru mărfurile transportate în interiorul zonelor de frontieră sau prin conducte și cabluri, și pentru transporturile de importanță economică neglijabilă, precum scrisorile, cărțile poștale, imprimatele sau echivalentul electronic al acestora ținut pe alte suporturi, și pentru mărfurile transportate de către călători, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitățile de control vamal să nu fie compromise.

(7) Mărfurile prezentate în vamă nu pot fi ridicate din locul în care sunt prezentate fără permisiunea Serviciului Vamal.

(8) Serviciul Vamal poate accepta utilizarea sistemelor portuare sau aeroportuare ori a altor metode disponibile de informare pentru prezentarea mărfurilor în vamă.

Articolul 146. Descărcarea și verificarea mărfurilor

(1) Mărfurile nu pot fi descărcate sau transbordate de pe mijlocul de transport pe care se află decât cu permisiunea Serviciului Vamal, în locuri desemnate sau aprobate de acesta.

(2) Permisuniunea menționată la alin. (1) nu este necesară în cazul unui pericol iminent care impune descărcarea imediată a mărfurilor, în totalitate sau în parte. În acest caz, Serviciul Vamal este informat fără întârziere.

(3) Serviciul Vamal poate solicita oricând descărcarea și dezambalarea mărfurilor cu scopul de a le verifica, de a preleva probe și de a controla mijloacele de transport în care sunt transportate mărfurile.

(4) După prezentarea mărfurilor, deținătorul lor poate preleva, cu permisiunea Serviciului Vamal, probe și mostre pentru a plasa mărfurile sub un regim vamal.

Articolul 147. Mărfurile transportate în regim de tranzit

(1) Art. 143 alin. (2) și (3), art. 145, 146 și 148–153 nu se aplică în cazul introducerii pe teritoriul vamal a mărfurilor care se află deja plasate sub un regim de tranzit.

(2) Art. 146 și 148–153 se aplică mărfurilor străine care au fost transportate în regim de tranzit, din momentul în care mărfurile respective sunt prezentate la postul vamal de destinație, în conformitate cu reglementările privind regimul de tranzit.

Secțiunea a 3-a Depozitarea temporară a mărfurilor

Articolul 148. Mărfurile depozitate temporar

Mărfurile străine sunt depozitate temporar din momentul prezentării lor în

vamă, cu obligativitatea furnizării garanției vamale de către titularul autorizației de depozitare.

Articolul 149. Declarația de depozitare temporară

(1) Mărfurile străine prezentate în vamă fac obiectul unei declarații de depozitare temporară, care conține toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează depozitarea temporară.

(2) Documentele referitoare la mărfurile depozitate temporar sunt puse la dispoziția postului vamal în cazul în care legislația prevede astfel sau atunci când acest lucru este necesar în vederea controlului vamal.

(3) Declarația de depozitare temporară este depusă de una dintre persoanele menționate la art. 145 alin. (1) cel târziu în momentul prezentării mărfurilor în vamă.

(4) Postul vamal poate accepta ca declarația de depozitare temporară să ia una dintre următoarele forme:

a) o referință la o notificare sumară de intrare depusă pentru mărfurile în cauză, completată cu datele unei declarații de depozitare temporară;

b) un document de transport, cu condiția ca acesta să conțină datele unei declarații de depozitare temporară, inclusiv o referință la o notificare sumară de intrare, dacă aceasta a fost depusă.

(5) Serviciul Vamal poate accepta utilizarea sistemelor de informații comerciale, portuare sau de transport pentru depunerea unei declarații de depozitare temporară, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de declarație și ca datele în cauză să fie disponibile în conformitate cu alin. (3).

(6) Dacă se depune o declarație vamală anterior datei estimate pentru prezentarea mărfurilor în vamă în conformitate cu art. 170, postul vamal poate considera declarația respectivă ca fiind o declarație de depozitare temporară.

(7) Declarației de depozitare temporară i se aplică prevederile art. 181–185.

(8) Declarația de depozitare temporară poate fi utilizată și în următoarele scopuri:

a) pentru notificarea sosirii menționate la art. 141; sau

b) pentru prezentarea mărfurilor în vamă în conformitate cu art. 145, în măsura în care aceasta îndeplinește condițiile prevăzute în dispozițiile respective.

(9) O declarație de depozitare temporară nu este necesară în cazul în care, cel târziu la data prezentării mărfurilor în vamă, statutul vamal al acestora ca mărfuri autohtone este determinat în conformitate cu art. 155–158.

(10) Declarația de depozitare temporară este păstrată de către Serviciul Vamal sau este accesibilă acestuia pentru a verifica dacă mărfurile la care se referă sunt ulterior plasate sub un regim vamal sau reexportate în conformitate cu art. 153.

(11) În sensul alin. (1)–(10), în cazul în care mărfurile străine care au circulat sub un regim de tranzit sunt prezentate la un post vamal de destinație, datele din declarația vamală de tranzit sunt suficiente pentru declarația de depozitare temporară, cu condiția să îndeplinească cerințele în acest scop. După încheierea regimului de tranzit, deținătorul mărfurilor poate depune o declarație de depozitare temporară.

Articolul 150. Modificarea și invalidarea unei declarații de depozitare temporară

(1) În baza unei cereri depuse de declarant, acestuia i se permite să modifice una sau mai multe date din declarația de depozitare temporară ulterior depunerii acesteia. Modificarea nu poate să facă declarația aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia.

(2) Nicio modificare nu mai este posibilă după ce Serviciul Vamal:

- a) a informat persoana care a depus declarația că intenționează să verifice mărfurile; sau
- b) a stabilit că datele din declarație sunt incorecte.

(3) Dacă mărfurile pentru care a fost depusă o declarație de depozitare temporară nu sunt prezentate în vamă, Serviciul Vamal invalidează respectiva declarație:

- a) la solicitarea declarantului; sau
- b) după expirarea a 30 de zile de la depunerea declarației.

Articolul 151. Condițiile și responsabilitățile pentru depozitarea temporară a mărfurilor

(1) Mărfurile depozitate temporar sunt stocate numai în spații de depozitare temporară în conformitate cu art. 152 sau în alte spații desemnate ori aprobate de Serviciul Vamal.

(2) Fără a aduce atingere art. 142 alin. (5), mărfurile depozitate temporar nu fac obiectul altor manipulări decât al celor destinate să le asigure conservarea fără a modifica aspectul sau caracteristicile tehnice.

(3) Titularul autorizației menționate la art. 152 sau persoana care depozitează mărfurile, în cazurile în care acestea sunt depozitate în alte locuri desemnate sau aprobate de Serviciul Vamal, răspunde pentru:

- a) asigurarea faptului că mărfurile depozitate temporar nu sunt scoase de sub supravegherea vamală;
- b) îndeplinirea obligațiilor care rezultă în urma păstrării mărfurilor în depozitare temporară;
- c) constituirea, în conformitate cu art. 98, a garanției pentru datoria vamală aferentă.

(4) În cazul în care, din orice motiv, mărfurile nu pot fi menținute în depozitare temporară, Serviciul Vamal ia fără întârziere toate măsurile necesare pentru a reglementa situația respectivelor mărfuri, în conformitate cu art. 188, 189 și 191.

Articolul 152. Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară

(1) Pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară este necesară autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară, acordată de aparatul central al Serviciului Vamal. O astfel de autorizație nu este necesară în cazul în care operatorul spațiului de depozitare temporară este însuși Serviciul Vamal.

(2) Autorizația menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

- a) spațiile de depozitare temporară nu sunt folosite în scopul vânzării cu amănuntul;
- b) în cazul în care mărfurile depozitate prezintă pericol, pot deteriora alte mărfuri sau necesită dotări speciale, spațiile de depozitare temporară sunt special echipate pentru depozitarea mărfurilor respective;
- c) spațiile de depozitare temporară sunt gestionate exclusiv de către titularul autorizației.

(3) Condițiile în care este permisă exploatarea spațiilor de depozitare temporară sunt prevăzute în autorizație.

(4) Autorizația menționată la alin. (1) este acordată numai persoanelor care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) sunt stabilite pe teritoriul vamal;
- b) oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor. Se consideră că un AEOC îndeplinește obligația respectivă în măsura în care exploatarea spațiilor de depozitare temporară este luată în considerare în cadrul autorizației menționate la art. 36 alin. (3) lit. a);
- c) constituie o garanție în conformitate cu art. 98.

(5) În cazul în care se constituie o garanție globală, respectarea obligațiilor aferente respectivei garanții se monitorizează printr-un control corespunzător.

(6) Autorizația prevăzută la alin. (1) se acordă numai în cazul în care Serviciul Vamal poate exercita supravegherea vamală fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice respective.

(7) Titularul autorizației ține o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către Serviciul Vamal.

(8) Evidența menționată la alin. (7) trebuie să conțină informațiile și datele care să permită Serviciului Vamal să supravegheze exploatarea spațiilor de depozitare temporară, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor depozitate, statutul vamal și circulația acestora.

(9) Se consideră că un AEOC îndeplinește obligația prevăzută la alin. (7) și (8) în măsura în care evidențele sale sunt adecvate scopului depozitării temporare.

(10) Serviciul Vamal îl poate autoriza pe titularul autorizației să mute, sub supraveghere vamală, conform procedurii stabilite de Serviciul Vamal, mărfurile depozitate temporar, între diferite spații de depozitare temporară, cu condiția ca astfel de mutări să nu crească riscul de fraudă.

(11) În cazul în care există o necesitate economică și supravegherea vamală nu este afectată, Serviciul Vamal poate autoriza depozitarea mărfurilor autohtone într-un spațiu de depozitare temporară. Aceste mărfuri nu sunt considerate mărfuri depozitate temporar.

Articolul 153. Încheierea depozitării temporare

Mărfurile străine depozitate temporar sunt plasate sub un regim vamal sau sunt reexportate în termen de 90 de zile.

Articolul 154. Alegerea unui regim vamal

Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, declarantul este liber să

aleagă regimul vamal sub care să plaseze mărfurile, în condițiile specifice regimului respectiv, indiferent de natura sau cantitatea lor, de țara de origine, de transport sau de destinație.

TITLUL V

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND STATUTUL VAMAL, PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN REGIM VAMAL, VERIFICAREA, ACORDAREA LIBERULUI DE VAMĂ ȘI DISPUNEREA DE MĂRFURI

Capitolul I STATUTUL VAMAL AL MĂRFURILOR

Articolul 155. Statutul vamal de mărfuri autohtone

(1) Toate mărfurile care se află pe teritoriul vamal sunt presupuse a fi mărfuri autohtone, cu excepția cazului în care se stabilește că acestea nu au statutul vamal de mărfuri autohtone.

(2) În cazul în care nu se aplică prezumția de la alin. (1), statutul vamal de mărfuri autohtone trebuie dovedit.

(3) Mărfurile obținute integral pe teritoriul vamal nu au statutul vamal de mărfuri autohtone dacă sunt obținute din mărfuri plasate în depozitare temporară sau sub regim de tranzit extern, de antrepozit vamal, de admitere temporară sau de perfecționare activă.

(4) Cazurile în care nu se aplică prezumția de la alin. (1) din prezentul articol și condițiile de acordare a unei facilități pentru stabilirea dovezii statutului de mărfuri autohtone sunt prevăzute la art. 157.

Articolul 156. Dovezile prezentate prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor

(1) Un călător care nu este operator economic poate depune în scris o cerere pentru o dovadă a statutului vamal de mărfuri autohtone. Procedura de depunere, de examinare a cererii și de confirmare a statutului vamal pentru călători se stabilește de Serviciul Vamal.

(2) Dovada statutului vamal de mărfuri autohtone atunci când valoarea acestora nu depășește echivalentul în lei a 15000 EUR poate fi prezentată prin oricare dintre următoarele mijloace, altele decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor:

- a) documentul comercial (invoice-ul) aferent mărfurilor;
- b) documentul de transport pentru mărfuri.

(3) În cazul în care mărfurile autohtone sunt transportate în conformitate cu Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR) sau cu Convenția privind admiterea temporară (Convenția de la Istanbul), dovada statutului vamal de mărfuri autohtone poate fi prezentată prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor.

Articolul 157. Excepții de la statutul vamal de mărfuri autohtone

(1) Prezumția de a avea statutul vamal de mărfuri autohtone nu se aplică:

- a) mărfurilor introduse pe teritoriul vamal care sunt sub supraveghere vamală pentru a se stabili statutul lor vamal;
- b) mărfurilor depozitate temporar;
- c) mărfurilor plasate sub oricare dintre regimurile speciale, cu excepția regimurilor de perfecționare pasivă.

(2) Mărfurile autohtone pot circula, fără a face obiectul vreunui regim vamal, de la un punct la altul al teritoriului vamal și pot părăsi temporar acest teritoriu fără a li se modifica statutul vamal în cazul în care acestea sunt transportate, pe baza unui document de transport feroviar emis în Republica Moldova, pe cale feroviară fără încărcări, descărcări sau transbordări pe teritoriul țării străine.

(3) Dacă statutul vamal de mărfuri autohtone este dovedit, mărfurile autohtone pot circula, fără a face obiectul vreunui regim vamal, de la un punct la altul al teritoriului vamal și pot părăsi temporar acest teritoriu fără a li se modifica statutul vamal în următoarele situații:

- a) mijloacele de transport înmatriculate în Republica Moldova au părăsit temporar teritoriul vamal și au reintrat ulterior pe acesta;
- b) ambalajele, paleții și alte echipamente similare, cu excepția containerelor, care aparțin unei persoane stabilite pe teritoriul vamal și sunt folosite pentru transportul mărfurilor au părăsit temporar teritoriul vamal și au reintrat ulterior pe acesta;
- c) mărfurile transportate de călători în bagaje și care nu sunt destinate uzului comercial au părăsit temporar teritoriul vamal și au reintrat ulterior pe acesta.

Articolul 158. Pierderea statutului vamal de mărfuri autohtone

Mărfurile autohtone devin mărfuri străine în cazul în care:

- a) sunt scoase în afara teritoriului vamal;

- b) sunt plasate sub regim de tranzit extern, de depozitare sau de perfecționare activă, în măsura în care legislația vamală o permite;
- c) declarația de punere în liberă circulație este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective.

Articolul 159. Prohibiții la introducerea mărfurilor

(1) Anumite mărfuri sunt prohibite de legislație de a fi introduse pe teritoriul vamal din considerente de securitate a statului, de asigurare a ordinii publice și morale, de protecție a mediului, a obiectelor de artă, a obiectelor de valoare istorică și arheologică, de protecție a obiectelor de proprietate intelectuală, de protecție a pieței interne, de apărare a altor interese ale Republicii Moldova.

(2) Mărfurile care intră sub incidența alin. (1) trebuie să fie scoase imediat de pe teritoriul vamal, dacă nu sunt supuse confiscării conform legislației Republicii Moldova și acordurilor internaționale la care aceasta este parte. În cazul respectiv, scoaterea de pe teritoriul vamal se efectuează pe cheltuiala persoanei care trece mărfurile peste frontiera vamală sau pe cheltuiala transportatorului. Dacă nu pot fi scoase imediat, mărfurile sunt păstrate în spații de depozitare temporară cel mult 3 zile.

(3) Persoanele fizice și juridice care au obținut titlul de proprietate asupra mijloacelor de transport auto introduse pe teritoriul vamal sunt responsabile pentru achitarea drepturilor de import dacă mijloacele de transport respective nu au fost vămuite.

(4) Mijloacele de transport auto care, la introducerea în Republica Moldova, nu au fost plasate într-un regim vamal nu pot fi înmatriculate la Agenția Servicii Publice. Se interzice înmatricularea primară a mijloacelor de transport auto, a caroseriilor și a motoarelor prohibite.

(5) Înmatricularea de stat a mijloacelor de transport auto, în temeiul titlurilor de proprietate, se efectuează cu condiția prezentării actelor vamale, stabilite de Serviciul Vamal, care confirmă autorizarea punerii mijlocului de transport în liberă circulație.

(6) Drept bază la calcularea termenului de exploatare a mijlocului de transport auto, a caroseriei și a motorului se ia anul de fabricație. Anul de fabricație se stabilește în baza datelor ce se conțin în certificatul de înmatriculare (pașaportul tehnic) și în codul VIN (numărul de identificare al vehiculului). În cazul necorespunderii datelor din documentele de înmatriculare cu cele din codul VIN, drept bază se iau datele uzinei producătoare a vehiculului sau informația obținută

de la dealerii autorizați ai producătorilor de mașini. În cazul în care o persoană prezintă copii de pe documentele de înmatriculare, eliberate anterior de țara exportatoare a vehiculului, și există suspiciuni privind anul de fabricație indicat în aceste copii, anul de fabricație se stabilește în baza datelor uzinei producătoare sau în baza informației obținute de la dealerii autorizați ai producătorilor de mașini. Dacă, prin aceste metode, nu se stabilește anul de fabricație a vehiculului supus evidenței în Registrul de stat al transporturilor, se face mențiunea respectivă în sistemul informațional al Serviciului Vamal.

(7) Introducerea și plasarea sub orice regim vamal a anvelopelor din cauciuc uzate (poziția tarifară 401220000), a deșeurilor, cu excepția deșeurilor obținute sau generate în urma activității rezidenților pe teritoriul zonelor libere, a resturilor și a bavurilor de cauciuc nedurificat, chiar transformate în pulbere sau granule (poziția tarifară 400400000), a părților și a accesoriilor uzate pentru autovehicule sunt interzise.

(8) Prin derogare de la alin. (7), se permite introducerea în regim de tranzit a mărfurilor menționate la alin. (7) cu condiția prezentării pentru lotul respectiv a notificării privind transportul transfrontalier al deșeurilor, emisă conform legislației.

Capitolul II

PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN REGIM VAMAL

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 160. Declararea mărfurilor în vamă și supravegherea vamală

(1) Mărfurile destinate plasării sub un anumit regim vamal și mărfurile al căror regim vamal se modifică fac obiectul unei declarații vamale. Plasarea mărfurilor autohtone sub regimul de zonă liberă sau de antrepozit vamal se efectuează fără depunerea declarației vamale.

(2) Declarația vamală se face:

- a) în scris;
- b) prin mijloace electronice;
- c) verbal sau prin orice altă acțiune prin care deținătorul mărfurilor își manifestă voința de a le plasa sub un anumit regim vamal.

(3) Mărfurile autohtone declarate pentru export, perfecționare pasivă sau tranzit intern se află sub supraveghere vamală din momentul acceptării declarației

menționate la alin. (1) și până în momentul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal, sunt abandonate în favoarea statului sau sunt distruse ori până când declarația vamală este invalidată.

Articolul 161. Subdiviziunile Serviciului Vamal competente pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal

Cu excepția cazurilor când există dispoziții contrare, subdiviziunea Serviciului Vamal competentă pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal este biroul vamal responsabil de teritoriul unde mărfurile sunt prezentate în vamă.

Secțiunea a 2-a
Declarația vamală standard

Articolul 162. Declarația vamală standard

Declarația vamală standard conține toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Procedura de depunere a declarației vamale standard se stabilește de Serviciul Vamal.

Articolul 163. Documentele justificative

(1) Documentele justificative solicitate pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția Serviciului Vamal în momentul depunerii declarației vamale.

(2) Documentele justificative se pun la dispoziția Serviciului Vamal în cazul în care legislația prevede astfel sau atunci când este necesar în vederea controalelor vamale.

(3) În cazuri specifice, Serviciul Vamal poate autoriza operatorii economici cu dreptul de a întocmi documente justificative conform procedurii stabilite de acesta.

Secțiunea a 3-a
Declarația vamală simplificată

Articolul 164. Declarația vamală simplificată

(1) Serviciul Vamal poate accepta ca o persoană să plaseze mărfurile sub un

regim vamal pe baza unei declarații simplificate, care poate omite o parte dintre datele menționate la art. 162 sau dintre documentele justificative menționate la art. 163.

(2) Utilizarea regulată a declarației simplificate menționate la alin. (1) face obiectul unei autorizații din partea Serviciului Vamal.

Articolul 165. Condițiile de autorizare a utilizării regulate a declarației vamale simplificate

(1) Autorizația de utilizare regulată a declarației simplificate, prevăzută la art. 164 alin. (2), se acordă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) solicitantul respectă criteriul stabilit la art. 39;
- b) după caz, solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor și a autorizațiilor acordate în conformitate cu măsurile de politică comercială;
- c) solicitantul se asigură că angajații vizați primesc sarcina de a informa Serviciul Vamal dacă sunt detectate dificultăți de conformare la cerințe și stabilește proceduri pentru a informa Serviciul Vamal cu privire la astfel de dificultăți;
- d) după caz, solicitantul a pus în aplicare proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor de import și export legate de interdicții și restricții, inclusiv măsuri care permit diferențierea mărfurilor care fac obiectul unor interdicții sau restricții de alte mărfuri, cu scopul de a asigura respectarea acestor interdicții și restricții.

(2) Se consideră că un AEOC îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b)–d) în măsura în care evidențele lor corespund condițiilor de plasare a mărfurilor sub un regim vamal în baza unei declarații simplificate.

Articolul 166. Declarația vamală suplimentară

(1) În cazul declarației simplificate conform art. 164 sau al înscrierii în evidențele declarantului conform art. 177, declarantul depune la subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal, într-un anumit termen, o declarație suplimentară conținând datele necesare pentru regimul vamal respectiv. În cazul unei declarații simplificate, documentele justificative necesare se află în posesia declarantului și sunt la dispoziția Serviciului Vamal pentru un termen determinat.

(2) Declarația suplimentară poate avea un caracter global, periodic sau recapitulativ.

(3) Se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară în următoarele cazuri:

- a) mărfurile sunt plasate sub regim de antrepozit vamal;
- b) în alte cazuri specifice.

(4) Serviciul Vamal poate acorda o derogare de la obligația de depunere a unei declarații suplimentare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) declarația simplificată se referă la mărfuri ale căror valoare și cantitate sunt inferioare limitei nedeclarabile stabilite;
- b) declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru regimul vamal în cauză;
- c) declarația simplificată nu este făcută prin înscriere în evidențele declarantului.

(5) Declarația simplificată sau înscrierea în evidențele declarantului și declarația suplimentară constituie un instrument unic și indivizibil care produce efecte de la data la care declarația simplificată este acceptată conform art. 171 și, respectiv, de la data la care mărfurile sunt înscrise în evidențele declarantului.

(6) În sensul art. 97, locul unde trebuie depusă declarația suplimentară este considerat a fi cel în care a fost depusă declarația simplificată.

Articolul 167. Termenele de depunere a declarației suplimentare

(1) În cazul în care Serviciul Vamal urmează să înscrie în evidențe quantumul drepturilor de import sau de export de plată în conformitate cu art. 112 alin. (1), declarația suplimentară menționată la art. 166 alin. (1) trebuie depusă în termen de 10 zile de la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(2) În cazul în care o înscriere în evidențe are loc în conformitate cu art. 112 alin. (2), iar declarația suplimentară este de natură generală, periodică sau recapitulativă, perioada acoperită de declarația suplimentară nu depășește o lună.

(3) Termenul-limită pentru depunerea declarației suplimentare menționate la alin. (2) este stabilit de Serviciul Vamal și nu poate depăși 10 zile de la încheierea perioadei acoperite de declarația suplimentară.

Articolul 168. Termenul-limită pentru ca declarantul să fie în posesia documentelor justificative pentru declarațiile suplimentare

(1) Documentele justificative care lipsesc la depunerea declarației simplificate trebuie să se afle în posesia declarantului în termenul-limită stabilit pentru depunerea declarației suplimentare în conformitate cu art. 167 alin. (1) sau (3).

(2) Serviciul Vamal poate permite, în circumstanțe justificate în mod corespunzător, un termen-limită mai lung decât cel prevăzut la alin. (1) pentru punerea la dispoziție a documentelor justificative.

(3) În cazul în care documentul justificativ se referă la valoarea în vamă, Serviciul Vamal este în drept să stabilească un termen-limită mai lung decât cel prevăzut la alin. (1) sau (2) din prezentul articol, ținând seama de termenul de prescripție prevăzut la art. 110 alin. (1).

Secțiunea a 4-a **Dispoziții aplicabile tuturor declarațiilor vamale**

Articolul 169. Depunerea declarației vamale

(1) Fără a aduce atingere art. 166 alin. (1), declarația vamală poate fi depusă de către orice persoană care este în măsură să furnizeze toate informațiile solicitate pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Această persoană trebuie să fie în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora în vamă.

(2) În cazul în care acceptarea unei declarații vamale impune anumite obligații pentru o anumită persoană, respectiva declarație este depusă de către această persoană sau de către reprezentantul său.

(3) Declarantul trebuie să fie o persoană stabilită pe teritoriul vamal.

(4) Prin derogare de la alin. (3), următorii declaranți nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal:

- a) persoanele care depun o declarație vamală de tranzit, călătorii care depun o declarație de admitere temporară;
- b) persoanele care depun ocazional o declarație vamală, cu condiția ca Serviciul Vamal să considere acest lucru justificat.

(5) Declarațiile vamale prezentate pe suport de hârtie sau în format electronic se autentifică de către declarant.

(6) Declarația vamală se consideră depusă atunci când:

- a) declarația în format electronic este depusă pe serverul Serviciului Vamal;
- b) declarația este prezentată în scris, verbal sau prin acțiune la postul vamal;
- c) înscrisurile sunt în evidențele declarantului conform art. 177.

(7) Persoanele fizice care, la trecerea frontierei vamale, au în bagaj bunuri depun declarație vamală odată cu prezentarea bunurilor.

Articolul 170. Depunerea declarației vamale anterior prezentării mărfurilor

Se poate depune o declarație vamală anterior datei estimate pentru prezentarea mărfurilor în vamă. În cazul în care nu se prezintă mărfurile în termen de 30 de zile de la depunerea declarației vamale, se consideră că declarația respectivă nu a fost depusă.

Articolul 171. Acceptarea declarației vamale

(1) Declarația vamală care respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol este acceptată imediat de Serviciul Vamal, cu condiția ca mărfurile la care se referă sunt prezentate în vamă.

(2) Data de acceptare a declarației vamale de către Serviciul Vamal este, în cazul în care nu există dispoziții contrare, data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care au fost declarate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export.

(3) Cu excepția cazurilor în care declarația vamală este depusă verbal ori printr-un act care se consideră a fi o declarație vamală sau în care declarația vamală ia forma unei înscrisuri în evidențele declarantului în conformitate cu art. 177, declarația vamală este acceptată în momentul în care sunt respectate cumulativ următoarele condiții:

- a) mărfurile sunt prezentate la subdiviziunea Serviciului Vamal;
- b) declarația vamală este depusă la Serviciul Vamal;
- c) Serviciul Vamal a înregistrat declarația respectivă.

Articolul 172. Modificarea declarației vamale

(1) În baza unei cereri depuse de către declarant, acestuia i se permite să modifice una sau mai multe date din declarația vamală după acceptarea acesteia de către Serviciul Vamal. Modificarea nu poate să facă declarația aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia.

(2) Modificarea prevăzută la alin. (1) nu poate fi permisă în cazul în care cererea este depusă după ce Serviciul Vamal:

- a) a informat declarantul despre intenția sa de a proceda la verificarea mărfurilor;
- b) a stabilit că datele din declarația vamală sunt incorecte; sau

c) a acordat mărfurilor liberul de vamă.

(3) La solicitarea declarantului, în termen de 4 ani de la data acordării liberului de vamă, modificarea declarației vamale poate fi permisă pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.

(4) Cazurile și procedura de modificare a unei declarații vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu alin. (3) se stabilesc de către Serviciul Vamal.

Articolul 173. Invalidarea declarației vamale

(1) În baza unei cereri depuse de declarant, Serviciul Vamal invalidează o declarație vamală deja acceptată în oricare dintre următoarele cazuri:

a) Serviciul Vamal este sigur că mărfurile sunt plasate imediat sub un alt regim vamal;

b) Serviciul Vamal este sigur că, în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.

(2) În cazul în care Serviciul Vamal a informat declarantul de intenția de a proceda la verificarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației vamale nu poate fi acceptată înainte ca această verificare să aibă loc.

(3) Declarația vamală nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 174 și 175.

Articolul 174. Invalidarea declarației vamale în cazul exportului, reexportului sau al perfecționării pasive

(1) În cazul în care există o discrepanță privind natura mărfurilor pentru care s-a acordat liberul de vamă pentru export, reexport sau perfecționare pasivă și a mărfurilor prezentate la postul vamal de ieșire, postul vamal respectiv informează despre acest fapt postul vamal de export, care invalidează declarația în cauză.

(2) În cazul în care, după o perioadă de 30 de zile de la data acordării liberului de vamă mărfurilor pentru export, reexport sau perfecționare pasivă, postul vamal de export nu a primit nicio informație privind ieșirea mărfurilor, nici dovezi care să ateste că mărfurile au părăsit teritoriul vamal, postul vamal respectiv invalidează declarația în cauză.

Articolul 175. Dispoziții speciale referitoare la invalidarea declarației vamale

(1) În cazul în care se stabilește că mărfurile au fost declarate în mod eronat pentru un regim vamal în care apare o datorie vamală la import, în loc să fie declarate pentru un alt regim vamal, declarația vamală este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în baza unei cereri motivate din partea declarantului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) cererea se face în termen de 90 de zile de la data acceptării declarației;
- b) mărfurile nu au fost utilizate într-un mod incompatibil cu regimul vamal pentru care acestea ar fi fost declarate în cazul în care eroarea nu ar fi avut loc;
- c) la momentul declarației eronate, erau îndeplinite condițiile în vederea plasării mărfurilor sub regimul vamal pentru care acestea ar fi fost declarate în cazul în care eroarea nu ar fi avut loc;
- d) a fost depusă o declarație vamală pentru regimul vamal pentru care mărfurile ar fi fost declarate în cazul în care eroarea nu ar fi avut loc.

(2) În cazul în care se stabilește că mărfurile au fost declarate în mod eronat, în locul altor mărfuri, pentru un regim vamal în care apare o datorie vamală la import, declarația vamală este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în baza unei cereri motivate din partea declarantului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) cererea se face în termen de 90 de zile de la data acceptării declarației;
- b) mărfurile declarate în mod eronat nu au fost utilizate în alt mod decât cel autorizat în starea lor originală și au fost readuse la starea inițială;
- c) același birou vamal este competent în ceea ce privește mărfurile declarate în mod eronat și mărfurile pe care declarantul intenționase să le declare;
- d) mărfurile urmează să fie declarate pentru același regim vamal ca și cele declarate în mod eronat.

(3) În cazul în care mărfurile vândute în cadrul unui contract la distanță au fost puse în liberă circulație și sunt returnate, declarația vamală este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în baza unei cereri motivate din partea declarantului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) cererea se face în termen de 90 de zile de la data acceptării declarației;
- b) mărfurile au fost exportate în vederea returnării lor la adresa furnizorului inițial sau la o altă adresă indicată de respectivul furnizor.

(4) În completarea cazurilor menționate la alin. (1)–(3), declarațiile vamale sunt invalidate după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în baza unei cereri motivate din partea declarantului, în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) mărfurile au primit liberul de vamă pentru export, reexport sau perfecționare pasivă și nu au părăsit teritoriul vamal;

b) mărfurile autohtone au fost declarate în mod eronat pentru un regim vamal care se aplică mărfurilor străine și statutul lor vamal de mărfuri autohtone a fost demonstrat ulterior;

c) mărfurile au fost declarate, în mod eronat, în cadrul mai multor declarații vamale;

d) se acordă o autorizație cu efect retroactiv în conformitate cu art. 279 alin. (3);

e) mărfurile autohtone sunt plasate sub regim de antrepozit vamal.

(5) În cazul în care mărfurilor ce fac obiectul drepturilor de export, al unei cereri de rambursare a drepturilor de import, al restituirii sau al plății altor sume la export ori al altor măsuri speciale la export, declarația vamală poate fi invalidată dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) declarantul furnizează postului vamal de export sau, în cazul perfecționării pasive, postului vamal de plasare dovada că mărfurile nu au părăsit teritoriul vamal;

b) dacă declarația vamală este pe suport de hârtie, declarantul returnează la postul vamal de export sau, în cazul perfecționării pasive, la postul vamal de plasare toate exemplarele declarației vamale, împreună cu orice alte documente care i-au fost remise ca urmare a acceptării declarației;

c) declarantul furnizează postului vamal de export dovada că restituirile și celelalte sume sau avantaje financiare acordate la export pentru mărfurile în cauză au fost rambursate sau că autoritățile competente au luat măsurile necesare pentru a se asigura că acestea nu se plătesc;

d) declarantul respectă toate celelalte obligații care îi revin în ceea ce privește mărfurile;

e) orice ajustări efectuate pe o licență de export prezentată în sprijinul declarației vamale sunt anulate.

Secțiunea a 5-a **Alte simplificări**

Articolul 176. Simplificarea întocmirii declarației vamale pentru mărfurile care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite

(1) În cazul în care lotul este compus din mărfuri care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite, iar tratarea fiecăreia dintre aceste mărfuri conform clasificării sale tarifare antrenează, în vederea întocmirii declarației vamale, activități și cheltuieli disproporționate față de drepturile de import sau de export care le sunt aplicabile, Serviciul Vamal poate, în baza unei cereri depuse de declarant, să accepte ca întregului lot să i se aplice drepturi de import sau de export conform subpoziției tarifare a mărfii care este supusă celui mai ridicat quantum al drepturilor de import sau de export.

(2) Serviciul Vamal refuză utilizarea simplificării menționate la alin. (1) pentru mărfurile care fac obiectul prohibițiilor, al restricțiilor sau al accizelor în situația în care clasificarea corectă este necesară pentru aplicarea măsurii.

(3) În cazul în care mărfurile dintr-un lot se încadrează la subpoziții tarifare care fac obiectul unei taxe vamale specifice exprimate prin referirea la aceeași unitate de măsură, taxa vamală care trebuie aplicată întregului lot se bazează pe subpoziția tarifară care face obiectul celei mai mari taxe vamale specifice.

(4) În cazul în care mărfurile dintr-un lot se încadrează la subpoziții tarifare ce fac obiectul unei taxe specifice exprimate în unități de măsură diferite, cea mai mare taxă vamală specifică pentru fiecare unitate de măsură se aplică tuturor mărfurilor din lot pentru care taxa vamală specifică este exprimată prin referire la unitatea respectivă și este transformată în taxă *ad valorem* pentru fiecare tip din mărfurile respective.

(5) Taxa care urmează să fie aplicată întregului lot se bazează pe subpoziția tarifară care face obiectul celui mai ridicat nivel al taxei *ad valorem* ce rezultă din transformarea efectuată în temeiul alin. (4).

(6) În cazul în care mărfurile dintr-un lot se clasifică la o subpoziție tarifară care face obiectul unei taxe *ad valorem* și al unei taxe specifice, cea mai mare taxă specifică, astfel cum este stabilită în conformitate cu alin. (3) și (4), este transformată în taxă *ad valorem* pentru fiecare tip de mărfuri pentru care taxa specifică se exprimă prin referire la aceeași unitate.

(7) Taxa care urmează să fie aplicată întregului lot se bazează pe subpoziția tarifară care face obiectul celui mai ridicat nivel al taxei *ad valorem*, inclusiv al taxei *ad valorem* care rezultă din transformarea efectuată în temeiul alin. (6).

Articolul 177. Înscrierea în evidențele declarantului

(1) Serviciul Vamal poate autoriza o persoană, în baza unei cereri, să depună o declarație vamală, inclusiv o declarație simplificată, sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului, cu condiția ca datele din declarația respectivă să fie la dispoziția Serviciului Vamal, în sistemul electronic al declarantului, la momentul depunerii declarației sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului.

(2) Declarația vamală se consideră acceptată în momentul în care mărfurile sunt înscrise în evidențe.

Articolul 178. Excepții la înscrierea în evidențele declarantului

(1) Serviciul Vamal poate acorda, în baza unei cereri, o derogare de la obligația prezentării mărfurilor. În acest caz, se consideră că liberul de vamă a fost acordat la momentul efectuării înscrierii în evidențele declarantului.

(2) Derogarea prevăzută la alin. (1) poate fi acordată doar în cazul în care sunt întrunite următoarele condiții:

- a) declarantul este un AEOC;
- b) natura și fluxul mărfurilor în cauză justifică acest lucru și sunt cunoscute de Serviciul Vamal;
- c) subdiviziunea Serviciului Vamal care asigură supravegherea are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita drepturile de examinare a mărfurilor în cazul în care acest lucru este necesar;
- d) la momentul efectuării înscrierii în evidențe, mărfurile nu mai fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens în autorizație.

(3) Biroul vamal care asigură supravegherea poate solicita în situații specifice ca mărfurile să fie prezentate.

(4) Condițiile în care se permite acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sunt menționate în autorizație.

Articolul 179. Condiții de acordare a autorizației de depunere a unei declarații vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului

(1) Autorizația de depunere a unei declarații vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului se acordă în cazul în care solicitanții dovedesc că îndeplinesc criteriile stabilite la art. 39, 41 și 42.

(2) Pentru ca o autorizație de depunere a unei declarații vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului să fie acordată, cererea trebuie să se refere la oricare dintre următoarele:

- a) punere în liberă circulație;
- b) antrepozit vamal, cu excepția mărfurilor autohtone;
- c) admitere temporară;
- d) perfecționare activă;
- e) perfecționare pasivă;
- f) export și reexport.

(3) În cazul în care cererea de autorizare se referă la punerea în liberă circulație, autorizația nu se acordă pentru următoarele:

- a) punerea în liberă circulație a mărfurilor simultană cu acordarea tratamentului tarifar favorabil;
- b) reimportul cu punerea în liberă circulație a mărfurilor simultană cu acordarea tratamentului tarifar favorabil.

(4) În cazul în care cererea de autorizare se referă la export și reexport, exportul de mărfuri supuse accizelor nu este permis.

Articolul 180. Vămuirea centralizată

(1) Serviciul Vamal poate autoriza, în baza unei cereri, o persoană să depună, la postul vamal de la locul aflării persoanei, o declarație vamală pentru mărfurile prezentate în vamă la un alt post vamal. Constituie o derogare cazul în care declarația vamală este depusă și mărfurile sunt prezentate la același post vamal.

(2) Solicitantul autorizației menționate la alin. (1) trebuie să fie AEOC.

(3) Postul vamal la care este depusă declarația vamală:

- a) supraveghează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv;
- b) desfășoară controalele vamale pentru verificarea declarației vamale prevăzute la art. 181 lit. a) și b);
- c) în cazuri justificate, solicită postului vamal la care sunt prezentate mărfurile să desfășoare controalele vamale pentru verificarea declarației vamale menționate la art. 181 lit. c) și d);
- d) îndeplinește formalitățile vamale pentru recuperarea cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător oricărei datorii vamale.

(4) Postul vamal la care se depune declarația vamală și postul vamal la care sunt prezentate mărfurile fac schimb de informațiile necesare pentru verificarea declarației vamale și pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(5) Fără a aduce atingere propriilor controale care țin de mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal, postul vamal la care sunt prezentate mărfurile desfășoară controalele vamale menționate la alin. (3) lit. c) și prezintă rezultatele acestora postului vamal la care se depune declarația vamală.

(6) Postul vamal la care se depune declarația vamală acordă liberul de vamă pentru mărfuri în conformitate cu art. 186 și 187, luând în considerare:

- a) rezultatele propriilor controale pentru verificarea declarației vamale;

b) rezultatele controalelor desfășurate de postul vamal la care sunt prezentate mărfurile pentru verificarea declarației vamale și rezultatele controalelor aplicabile mărfurilor introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal.

Capitolul III

VERIFICAREA ȘI ACORDAREA LIBERULUI DE VAMĂ

Secțiunea 1

Verificarea

Articolul 181. Verificarea unei declarații vamale

În scopul verificării corectitudinii datelor conținute în declarația vamală acceptată, Serviciul Vamal este în drept:

- a) să examineze declarația și documentele justificative;
- b) să solicite declarantului furnizarea altor documente;
- c) să verifice mărfurile;
- d) să preleve probe în vederea analizei sau examinării aprofundate a mărfurilor.

Articolul 182. Examinarea mărfurilor și prelevarea de probe după acceptarea declarației vamale

(1) Transportul mărfurilor spre locurile în care se procedează la verificarea lor, respectiv, dacă este cazul, la prelevarea de probe și toate manipulările necesare pentru a permite această verificare sau prelevare se efectuează de către declarant sau sub responsabilitatea acestuia. Cheltuielile care rezultă sunt suportate de către declarant.

(2) Declarantul are dreptul să asiste sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de probe. În cazul în care are motive rezonabile, Serviciul Vamal poate solicita declarantului să asiste sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de probe ori să îi furnizeze asistența necesară pentru facilitarea verificării mărfurilor sau a prelevării de probe.

(3) În cazul în care prelevările de probe se efectuează conform legislației, Serviciul Vamal nu datorează nicio compensație, dar suportă costurile de analiză sau de examinare.

Articolul 183. Examinarea parțială a mărfurilor și prelevarea de probe

(1) În cazul în care verificarea nu se efectuează decât asupra unei părți din

mărfurile care fac obiectul declarației vamale sau în cazul în care se procedează la prelevarea de probe, rezultatele acestei verificări parțiale sau ale analizei ori examinării probelor sunt valabile pentru toate mărfurile care fac obiectul aceleiași declarații.

(2) Cu toate acestea, declarantul poate solicita o verificare a mărfurilor sau o prelevare de probe suplimentară în cazul în care estimează că rezultatele verificării parțiale sau ale analizei ori examinării probelor nu sunt valabile pentru restul mărfurilor declarate. Cererea este acceptată cu condiția ca mărfurile să nu fi primit liberul de vamă sau, în cazul în care acesta a fost acordat, ca declarantul să demonstreze că acestea nu au fost modificate în niciun fel.

(3) În sensul alin. (1) și (2), în cazul în care o declarație vamală acoperă mărfuri care se încadrează la două sau mai multe poziții tarifare, datele referitoare la mărfurile încadrate la fiecare poziție tarifară sunt considerate a fi declarații vamale separate.

Articolul 184. Rezultatele verificării

(1) Atunci când verifică corectitudinea datelor cuprinse într-o declarație vamală, Serviciul Vamal înregistrează faptul că a fost realizată o verificare, precum și rezultatele acesteia.

(2) Rezultatele verificării declarației vamale se utilizează drept bază pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile, dar nu se limitează numai la aceasta.

(3) Atunci când nu s-a procedat la verificarea declarației vamale, alin. (2) se aplică în conformitate cu datele din declarația respectivă.

(4) Atunci când Serviciul Vamal consideră că verificarea declarației vamale poate duce la un quantum mai ridicat al drepturilor de import sau de export ori al altor plăți care urmează să devină exigibile în raport cu quantumul care rezultă din datele declarației vamale, acordarea liberului de vamă mărfurilor este condiționată de furnizarea unei garanții suficiente pentru a acoperi diferența dintre quantumul care corespunde datelor declarației vamale și quantumul care ar putea să fie exigibil în final.

(5) Atunci când, pe baza verificării declarației vamale, Serviciul Vamal stabilește un quantum al drepturilor de import sau de export diferit de quantumul care rezultă din datele declarației, se aplică art. 187 alin. (1)–(3) în ceea ce privește quantumul astfel estimat.

(6) Atunci când Serviciul vamal are îndoieli cu privire la aplicarea sau neaplicarea unei interdicții sau a unei restricții, iar situația nu poate fi soluționată până când nu sunt disponibile rezultatele verificărilor efectuate de acesta, mărfurilor în cauză nu li se acordă liberul de vamă.

Articolul 185. Măsurile de identificare

(1) Serviciul Vamal sau, după caz, operatorii economici autorizați în acest sens de Serviciul Vamal iau măsurile necesare de identificare a mărfurilor în cazul în care identificarea este necesară pentru garantarea respectării dispozițiilor privind regimul vamal pentru care mărfurile respective au fost declarate.

(2) Mijloacele de identificare aplicate mărfurilor, ambalajului sau mijloacelor de transport nu pot fi înlăturate sau distruse decât de Serviciul Vamal sau, în cazul când sunt autorizați de către Serviciul Vamal, de către operatorii economici, cu excepția cazului în care, în urma unei forțe majore, înlăturarea sau distrugerea acestora este indispensabilă pentru a asigura protecția mărfurilor sau a mijloacelor de transport.

Secțiunea a 2-a Acordarea liberului de vamă

Articolul 186. Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

(1) Atunci când condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul vamal în cauză sunt întrunite, eventualele restricții sunt aplicate și mărfurile nu fac obiectul unor prohibiții, Serviciul Vamal acordă liberul de vamă acestor mărfuri în momentul în care datele din declarația vamală au fost verificate sau au fost acceptate fără verificare.

(2) Alin. (1) din prezentul articol se aplică și în cazul în care verificarea menționată la art. 181 nu poate fi terminată într-un termen rezonabil și prezența mărfurilor în vederea acestei verificări nu mai este necesară.

(3) Liberul de vamă se acordă în același timp pentru toate mărfurile care fac obiectul aceleiași declarații.

(4) În sensul alin. (3), în cazul în care o declarație vamală acoperă mărfuri care se încadrează la două sau mai multe poziții tarifare, datele referitoare la mărfurile încadrate la fiecare poziție tarifară sunt considerate a fi declarații vamale separate.

Articolul 187. Liberul de vamă condiționat de plata cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale sau de constituirea unei garanții

(1) În cazul în care plasarea mărfurilor sub un regim vamal duce la apariția unei datorii vamale, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri este condiționată de plata cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale sau de constituirea unei garanții pentru acoperirea acestei datorii.

(2) Cu toate acestea, fără a aduce atingere alin. (3), alin. (1) nu este aplicabil regimului de admitere temporară cu scutire parțială de taxa vamală.

(3) În cazul în care, prin aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal pentru care mărfurile sunt declarate, Serviciul Vamal solicită constituirea unei garanții, liberul de vamă pentru aceste mărfuri sub regimul vamal în cauză nu poate fi acordat decât după constituirea acestei garanții.

(4) În cazul în care se utilizează o simplificare astfel cum se prevede la art. 164, 177 și 180 și se constituie o garanție globală, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu este condiționată de o monitorizare a garanției de către Serviciul Vamal.

Capitolul IV DISPUNEREA DE MĂRFURI

Articolul 188. Distrugerea mărfurilor

(1) În cazul în care are motive rezonabile, Serviciul Vamal poate solicita ca mărfurile care au fost prezentate în vamă să fie distruse și informează deținătorul acestora în acest sens. Cheltuielile rezultate din această distrugere sunt suportate de deținătorul mărfurilor.

(2) Serviciul Vamal stabilește tipul și cantitatea tuturor deșeurilor sau resturilor rezultate în urma distrugerii mărfurilor, în scopul de a determina orice fel de drepturi de import și alte plăți aplicabile deșeurilor sau resturilor respective atunci când sunt plasate sub un regim vamal sau sunt reexportate.

(3) Serviciul Vamal nu permite distrugerea mărfurilor în cazul în care:

- a) distrugerea lor poate cauza prejudiciu oamenilor și mediului;
- b) acesta nu are posibilitate să controleze dacă mărfurile au fost realmente distruse;
- c) distrugerea presupune suportarea cheltuielilor din partea statului.

Articolul 189. Măsuri aplicabile de către Serviciul Vamal

(1) Serviciul Vamal poate întreprinde toate măsurile necesare de dispunere de mărfuri, inclusiv confiscarea sau distrugerea, în următoarele cazuri:

1) una dintre obligațiile cu privire la introducerea mărfurilor străine pe teritoriul vamal nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

2) mărfurilor nu li se poate acorda liberul de vamă pentru unul dintre următoarele motive:

a) verificarea lor nu a putut fi efectuată sau continuată în termenul stabilit de Serviciul Vamal din motive imputabile declarantului;

b) documentele a căror prezentare condiționează plasarea sub regimul vamal solicitat sau acordarea liberului de vamă pentru acest regim nu au fost furnizate;

c) plățile sau garanțiile care ar fi trebuit efectuate sau constituite cu privire la drepturile de import sau de export, după caz, nu au fost efectuate sau constituite în termenele prevăzute;

d) mărfurile fac obiectul unor măsuri de prohibiție sau restricție;

3) mărfurile nu sunt ridicate în termen de 90 de zile după acordarea liberului de vamă;

4) după acordarea liberului de vamă, se constată că mărfurile nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea acestuia; sau

5) mărfurile sunt abandonate în favoarea statului.

(2) Mărfurile străine care au fost abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepozit vamal. Acestea se înscriu în evidențele operatorului antrepozitului vamal sau, în cazul în care sunt deținute de către Serviciul Vamal, în evidențele acestuia din urmă.

(3) În cazul în care mărfurile ce urmează a fi distruse, abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate fac deja obiectul unei declarații vamale, evidențele includ trimiterea la declarația vamală respectivă. Serviciul Vamal invalidează respectiva declarație vamală.

(4) Costul măsurilor menționate la alin. (1) este suportat:

a) în cazul menționat la alin. (1) pct. 1) – de persoana căreia i s-a solicitat îndeplinirea obligațiilor respective sau care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

b) în cazurile menționate la alin. (1) pct. 2) și 3) – de declarant;

c) în cazul menționat la alin. (1) pct. 4) – de persoana care trebuie să respecte condițiile aplicabile acordării liberului de vamă pentru mărfuri;

d) în cazul menționat la alin. (1) pct. 5) – de persoana care abandonează mărfurile în favoarea statului.

Articolul 190. Alte măsuri luate de Serviciul Vamal

Serviciul Vamal este în drept să transmită pentru comercializare, în conformitate cu legislația, mărfurile abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate.

Articolul 191. Abandonul mărfurilor

(1) Cu permisiunea prealabilă a Serviciului Vamal, mărfurile străine pot fi abandonate în favoarea statului de către titularul regimului sau, dacă este cazul, de către deținătorul mărfurilor.

(2) Serviciul Vamal poate refuza acordarea permisiunii de a abandona mărfuri în favoarea statului în conformitate cu alin. (1) atunci când este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- a) mărfurile nu pot fi vândute pe teritoriul vamal sau costul acestei vânzări ar fi disproporționat față de valoarea mărfurilor;
- b) mărfurile trebuie distruse.

(3) Se consideră că s-a formulat o solicitare de abandon în favoarea statului în conformitate cu alin. (1) dacă Serviciul Vamal a comunicat deținătorului mărfurilor să se prezinte și au trecut 90 de zile fără ca deținătorul să facă acest lucru.

TITLUL VI PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE ȘI SCUTIREA DE DREPTURI DE IMPORT

Capitolul I PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE (IMPORTUL)

Articolul 192. Dispoziții generale

(1) Mărfurile străine destinate comercializării pe piața Republicii Moldova sau uzului personal pe teritoriul vamal fac obiectul punerii în liberă circulație.

(2) Punerea în liberă circulație implică:

- a) achitarea drepturilor de import datorate;
- b) achitarea, dacă este cazul, a altor plăți prevăzute de legislație;
- c) aplicarea de măsuri de politică comercială, precum și de măsuri de prohibiție sau restricție;
- d) îndeplinirea altor formalități prevăzute pentru importul de mărfuri.

(3) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor străine statutul de mărfuri autohtone.

Articolul 193. Măsurile de politică comercială

(1) În cazul în care produsele prelucrate obținute în cadrul perfecționării active sunt puse în liberă circulație, iar calcularea cuantumului drepturilor de import se face în conformitate cu art. 96 alin. (4), măsurile de politică comercială care urmează să fie aplicate sunt cele aplicate la punerea în liberă circulație a mărfurilor care au fost plasate în regim de perfecționare activă.

(2) Alin. (1) nu se aplică în cazul deșeurilor și al resturilor.

(3) În cazul în care produsele prelucrate obținute în cadrul perfecționării active sunt puse în liberă circulație, iar calcularea cuantumului drepturilor de import se face în conformitate cu art. 95 alin. (1), măsurile de politică comercială aplicabile respectivelor mărfuri se aplică numai dacă mărfurile care au fost plasate în perfecționare activă fac obiectul unor astfel de măsuri.

(4) În cazul în care legislația prevede măsuri de politică comercială la punerea în liberă circulație, aceste măsuri nu se aplică produselor prelucrate puse în liberă circulație în urma perfecționării pasive în oricare din următoarele cazuri:

a) produsele prelucrate își păstrează originea din Republica Moldova în sensul art. 59;

b) perfecționarea pasivă implică repararea, inclusiv sistemul de schimb standard menționat la art. 331;

c) perfecționarea pasivă este urmată de operațiuni de prelucrare complementară în conformitate cu art. 328.

Articolul 194. Scutiri aplicate la reintroducerea mărfurilor

(1) Mărfurile străine care, după ce au fost exportate inițial în calitate de mărfuri autohtone în afara teritoriului vamal, sunt reintroduse în termen de 3 ani și declarate pentru punerea în liberă circulație sunt scutite de drepturi de import în baza unei cereri depuse de persoana care anterior a efectuat exportul.

(2) Alin. (1) se aplică și în cazul în care mărfurile reintroduse reprezintă numai o parte din mărfurile exportate inițial în afara teritoriului vamal.

(3) În cazul în care, anterior exportului de pe teritoriul vamal, mărfurile reintroduse au fost puse în liberă circulație cu scutire de drepturi de import, acestora li se acordă scutirea în conformitate cu alin. (1) numai în măsura în care

ele urmează să fie puse în liberă circulație pentru aceeași destinație.

(4) În cazul în care destinația finală pentru care mărfurile respective urmează să fie puse în liberă circulație nu mai este aceeași, cuantumul drepturilor de import se reduce cu cel eventual încasat la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care cuantumul încasat la prima punere în liberă circulație îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor reintroduse, nu se acordă nicio restituire.

(5) În cazul în care mărfurile autohtone și-au pierdut statutul vamal de mărfuri autohtone în temeiul art. 158 și sunt puse în liberă circulație ulterior, se aplică alin. (1)–(4) din prezentul articol.

(6) Scutirea de drepturi de import nu se acordă decât cu condiția ca mărfurile să fie reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate.

(7) Se consideră că mărfurile sunt reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate în cazul în care mărfurile nu au făcut obiectul unor modificări în afara modificării referitoare la aspectul lor sau a modificărilor necesare pentru a le repara, a le readuce în stare bună sau a le menține în stare bună.

(8) Se consideră că mărfurile sunt reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate în cazul în care, după ce au fost exportate, ele au făcut obiectul unor modificări în afara modificării referitoare la aspectul lor sau a modificărilor necesare pentru a le repara, a le readuce în stare bună sau a le menține în stare bună, dar, odată ce astfel de modificări au fost inițiate, s-a constatat că acestea nu sunt adecvate pentru utilizarea propusă a mărfurilor.

(9) În cazul în care mărfurile menționate la alin. (7) sau (8) au fost supuse unor modificări care le-ar fi determinat să facă obiectul drepturilor de import dacă acestea ar fi fost plasate sub regimul de perfecționare pasivă, mărfurile respective se consideră a fi reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate numai cu condiția ca aceste modificări, inclusiv încorporarea unor piese de schimb, să nu depășească ceea ce este strict necesar pentru a permite utilizarea mărfurilor în aceleași condiții ca acele din momentul exportului.

(10) Scutirea de drepturi de import se acordă pe baza informațiilor din care rezultă că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea scutirii.

Articolul 195. Mărfurile plasate în prealabil sub regimul de perfecționare activă

(1) Art. 194 se aplică pentru produsele prelucrate care au fost inițial

reexportate în afara teritoriului vamal după regimul de perfecționare activă.

(2) La cererea declarantului și cu condiția ca acesta să comunice informațiile necesare, cuantumul drepturilor de import pentru mărfurile menționate la alin. (1) din prezentul articol se determină în conformitate cu art. 95 alin. (1). Data de acceptare a declarației de reexport se consideră data punerii în liberă circulație.

(3) Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 194 nu se acordă produselor prelucrate care au fost exportate conform art. 290 alin. (4) lit. c), cu excepția cazului în care se asigură că nicio marfă nu va fi plasată sub regimul de perfecționare activă.

Capitolul II

SCUTIREA DE DREPTURI DE IMPORT

Articolul 196. Domeniul de aplicare

Prezentul capitol prevede cazurile în care se acordă scutirea de drepturi de import atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație sau sunt exportate în afara teritoriului vamal.

Articolul 197. Măsurile întreprinse de autorități

În sensul prezentului titlu, autoritățile competente se asigură că, atunci când scutirea de drepturi de import s-a acordat cu condiția ca mărfurile să fie folosite într-un anumit mod, mărfurile puse în liberă circulație nu pot fi folosite în alte scopuri fără achitarea drepturilor de import, dacă această alternativă nu aduce atingere condițiilor prevăzute de prezentul cod.

Articolul 198. Noțiuni

În sensul prezentului capitol, următoarele noțiuni semnifică:

1) *bunuri personale* – bunuri destinate uzului sau consumului personal al persoanelor ori necesităților lor casnice, inclusiv următoarele:

a) bunuri de uz gospodăresc, inclusiv cele destinate cerințelor normale de aprovizionare ale unei familii, animalele de casă și animalele de călărie, precum și instrumentele portabile utilizate în artele aplicative sau liberale de care persoana respectivă are nevoie în exercitarea ocupației sau profesiei sale;

b) biciclete și motociclete, vehicule particulare cu motor și remorcile lor, rulote de camping, bărci de agrement și avioane particulare.

Bunurile personale nu trebuie să indice, prin natură sau cantitate, faptul că sunt importate în vederea comercializării;

2) *bunuri de uz gospodăresc* – bunuri destinate uzului sau consumului personal, lenjerie de pat, mobilier și echipament destinate uzului personal al persoanelor respective sau satisfacerii necesităților lor gospodărești;

3) *produse alcoolice* – produsele care sunt încadrate la pozițiile tarifare 220300–2208 din Nomenclatura combinată a mărfurilor.

Secțiunea 1

Bunuri personale introduse de către persoanele fizice care își schimbă domiciliul sau reședința dintr-o țară străină în Republica Moldova

Articolul 199. Obiectul scutirii

În conformitate cu art. 200–207, bunurile personale importate de persoanele fizice care își schimbă domiciliul sau reședința dintr-o țară străină în Republica Moldova sunt scutite de drepturi de import.

Articolul 200. Limitări

Scutirea de drepturi de import se limitează la bunurile personale care:

a) au fost în proprietatea persoanei și, în cazul bunurilor neconsumabile, au fost utilizate de persoana respectivă la locul vechiului domiciliu sau al reședinței anterioare cu cel puțin 6 luni înainte de data la care persoana a încetat să aibă domiciliu sau reședință în țară străină. Excepție de la această regulă fac cazurile particulare justificate de circumstanțe, aprobate de Ministerul Afacerilor Interne sau, după caz, de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene;

b) sunt destinate a fi folosite în același scop la noul domiciliu sau reședință.

Articolul 201. Subiectul scutirii

(1) Pot beneficia de scutire de drepturi de import doar persoanele care au avut domiciliul sau reședința în afara Republicii Moldova cel puțin 12 luni consecutive.

(2) Ministerul Afacerilor Interne sau, după caz, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene poate deroga de la prevederile alin. (1) în cazul în care intenția persoanei respective a fost în mod cert aceea de a locui în afara Republicii Moldova o perioadă de cel puțin 12 luni consecutive.

Articolul 202. Prohibiții la acordarea scutirii

Scutirea de drepturi de import nu se acordă pentru:

a) produse alcoolice;

- b) tutun și produse din tutun;
- c) mijloace de transport cu destinație comercială;
- d) bunuri folosite pentru exercitarea meseriei sau profesiei, altele decât instrumentele portabile în artele aplicate sau liberale.

Articolul 203. Restricții privind obiectul scutirii

(1) Cu excepția cazurilor particulare reglementate de prezenta secțiune, scutirea de drepturi de import nu se acordă decât pentru bunurile personale introduse pe o perioadă de 12 luni, începând cu data stabilirii domiciliului sau reședinței în Republica Moldova.

(2) Bunurile personale pot fi puse în liberă circulație în mai multe trimiteri separate pe parcursul perioadei menționate la alin. (1).

Articolul 204. Restricții de acordare a scutirii

(1) Până la expirarea termenului de 12 luni de la data punerii în liberă circulație, bunurile personale scutite de drepturi de import nu pot fi împrumutate, gajate, date în locațiune, comodat, cesionate, transmise, contra cost sau cu titlu gratuit, fără înștiințarea în prealabil a Serviciului Vamal.

(2) În cazul în care bunurile au fost împrumutate, gajate, date în locațiune, comodat, cesionate, transmise, contra cost sau cu titlu gratuit, înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) din prezentul articol, persoana menționată la art. 201 achită drepturile de import aferente bunurilor respective conform cotelor drepturilor de import în vigoare la data schimbării destinației, la valoarea în vamă determinată de Serviciul Vamal în momentul introducerii bunurilor în cauză.

Articolul 205. Derogări

(1) Prin derogare de la art. 203 alin. (1), scutirea poate fi acordată pentru bunurile personale introduse înainte de stabilirea domiciliului sau a reședinței în Republica Moldova, pe baza angajamentului scris privind intenția persoanei interesate de a se stabili efectiv într-un termen de 6 luni pe teritoriul Republicii Moldova și a acordului Ministerului Afacerilor Interne sau, după caz, al Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene. Acest angajament este însoțit de o garanție ale cărei formă și quantum sunt stabilite de Serviciul Vamal.

(2) În cazul aplicării alin. (1) din prezentul articol, termenul de 6 luni prevăzut la art. 200 lit. a) se calculează de la data introducerii bunurilor personale pe teritoriul vamal.

Articolul 206. Condiții privind stabilirea domiciliului sau a reședinței

(1) În situația în care, datorită angajamentelor profesionale, persoana părăsește țara străină unde avea domiciliul sau reședința anterioară fără să-și stabilească simultan domiciliul sau reședința în Republica Moldova, dar cu intenția de a le stabili ulterior, în baza unui angajament scris al persoanei, Serviciul Vamal permite introducerea cu scutire de drepturi de import a bunurilor personale care sunt transferate cu acest scop pe teritoriul vamal.

(2) Introducerea bunurilor personale cu beneficierea de scutire de drepturi de import se acordă cu respectarea condițiilor enumerate la art. 199–204, inclusiv:

a) termenele prevăzute la art. 200 lit. a) și la art. 203 alin. (1) sunt calculate începând cu data importului bunurilor personale pe teritoriul vamal;

b) termenul prevăzut la art. 204 alin. (1) este calculat începând cu data efectivă a stabilirii domiciliului sau reședinței în Republica Moldova a persoanei interesate.

(3) Scutirea de drepturi de import se acordă în baza angajamentului scris al persoanei că își stabilește efectiv domiciliul sau reședința în Republica Moldova într-un termen determinat de Ministerul Afacerilor Interne sau, după caz, de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene.

(4) Angajamentul menționat la alin. (3) din prezentul articol este însoțit de o garanție de una dintre formele stabilite la art. 101.

Articolul 207. Cazuri speciale

Ministerul Afacerilor Interne sau, după caz, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene poate deroga de la prevederile art. 200 lit. a) și b), ale art. 202 lit. c) și d) și ale art. 204 în cazul în care, urmare a circumstanțelor politice sau a altor situații excepționale, o persoană este determinată să-și schimbe domiciliul sau reședința dintr-o țară străină în Republica Moldova.

Secțiunea a 2-a

Bunuri importate cu ocazia căsătoriei

Articolul 208. Obiectul scutirii

(1) Sunt scutite de drepturi de import, în condițiile art. 209–212, trusourile și bunurile de uz gospodăresc, indiferent dacă sunt noi sau nu, aparținând unei persoane care își schimbă domiciliul sau reședința dintr-o țară străină în Republica Moldova cu ocazia căsătoriei sale.

(2) Se admit cu scutire de drepturi de import, în condițiile art. 209–212, cadourile oferite cu ocazia căsătoriei, destinate unei persoane care se încadrează în condițiile prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, de către persoanele care au domiciliul sau reședința într-o țară străină. Valoarea fiecărui cadou admis cu scutire de drepturi de import nu poate depăși 1000 de euro.

Articolul 209. Subiectul scutirii

(1) Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 208 se acordă persoanelor care:

- a) au domiciliul sau reședința în afara Republicii Moldova de cel puțin 12 luni consecutive; și
- b) fac dovada căsătoriei lor.

(2) Ca excepție de la alin. (1) lit. a), scutirea de drepturi de import poate fi acordată în baza avizului Ministerului Afacerilor Interne, în baza declarației pe propria răspundere a persoanei în cauză din care să rezulte că intenția de a avea domiciliul sau reședința în afara Republicii Moldova pentru o perioadă de cel puțin 12 luni consecutive a fost certă.

Articolul 210. Prohibiții la acordarea scutirii

Nu se acordă scutiri de drepturi de import pentru:

- a) produse alcoolice;
- b) tutun și produse din tutun.

Articolul 211. Condiții speciale de acordare a scutirii

(1) Afară de cazurile excepționale, scutirea de drepturi de import se acordă doar pentru bunurile care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au fost puse în libera circulație cu cel mult 2 luni înainte de data stabilită pentru căsătorie. În acest caz, scutirea este acordată numai în baza unei garanții de una dintre formele stabilite la art. 101;
- b) au fost introduse pe teritoriul vamal nu mai târziu de 4 luni de la data căsătoriei.

(2) Introducerea bunurilor prevăzute la art. 208 poate fi făcută în mai multe trimiteri separate, în termenul prevăzut la alin. (1) din prezentul articol.

Articolul 212. Restricții de acordare a scutirii

(1) Până la expirarea termenului de 12 luni de la data punerii în liberă

circulație, bunurile personale care au beneficiat de scutire de drepturi de import în condițiile prevăzute la art. 215 nu pot fi împrumutate, gajate, date în locațiune, comodat, cesionate, transmise, contra cost sau cu titlu gratuit, fără înștiințarea în prealabil a Serviciului Vamal.

(2) În cazul în care bunurile au fost împrumutate, gajate, date în locațiune, comodat, cesionate, transmise, contra cost sau cu titlu gratuit, înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) din prezentul articol, persoana menționată la art. 209 achită drepturile de import aferente bunurilor respective conform cotelor drepturilor de import în vigoare la data schimbării destinației, la valoarea în vamă determinată de Serviciul Vamal la momentul introducerii bunurilor în cauză.

Secțiunea a 3-a **Bunuri personale dobândite prin moștenire**

Articolul 213. Obiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import în condițiile art. 214–216 bunurile personale dobândite prin moștenire de o persoană fizică stabilită pe teritoriul vamal.

Articolul 214. Prohibiții la acordarea scutirii

Nu se acordă scutire de drepturi de import pentru:

- a) produse alcoolice;
- b) tutun și produse din tutun;
- c) mijloace de transport cu destinație comercială;
- d) bunuri folosite pentru exercitarea meseriei sau profesiei, altele decât instrumentele portabile în artele aplicative sau liberale, care au fost necesare pentru exercitarea meseriei sau profesiei defunctului;
- e) stocuri de materii prime și de produse finite sau semifabricate;
- f) animale (șeptel) vii și stocuri de produse agricole ce depășesc cantitățile corespunzătoare pentru aprovizionarea unei familii.

Articolul 215. Restricții la acordarea scutirii

(1) Scutirea de drepturi de import se acordă numai bunurilor personale puse în liberă circulație nu mai târziu de 2 ani de la data la care persoana respectivă dobândește dreptul la moștenire (devine proprietarul bunurilor respective).

(2) Bunurile personale pot fi importate în mai multe trimiteri separate, în termenul menționat la alin. (1).

Articolul 216. Bunurile personale dobândite prin moștenire de persoane juridice

Art. 213–215 se aplică *mutatis mutandis* bunurilor personale dobândite prin moștenire de persoanele juridice care desfășoară activitate nonprofit stabilite pe teritoriul vamal.

Secțiunea a 4-a
Haine pentru școală, rechizite și obiecte de uz casnic

Articolul 217. Obiectul scutirii

(1) Sunt scutite de drepturi de import hainele, rechizitele și obiectele de uz casnic aparținând elevilor și studenților care vin să locuiască pe teritoriul vamal în vederea efectuării studiilor și destinate folosirii personale pe parcursul perioadei de studiu.

(2) În sensul alin. (1), următoarele noțiuni semnifică:

- a) *elev sau student* – orice persoană înscrisă într-o instituție de învățământ pentru a urma cursuri cu frecvență în cadrul acesteia;
- b) *haine* – îmbrăcăminte, lenjerie de corp, lenjerie de pat, încălțăminte, indiferent dacă sunt noi sau nu;
- c) *rechizite* – obiecte și instrumente, inclusiv calculatoare, folosite în mod normal de elevi și studenți pentru studiile lor.

Articolul 218. Frecvența acordării scutirii

Scutirea de drepturi de import se acordă o dată în fiecare an școlar.

Secțiunea a 5-a
Loturi de marfă cu valoare ne semnificativă

Articolul 219. Obiectul scutirii

Se scutesc de drepturi de import, cu excepția cantităților prevăzute la art. 220, loturile de marfă care sunt expediate direct dintr-o țară străină unui destinatar în Republica Moldova și conțin bunuri a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 de euro/lot marfă.

Articolul 220. Prohibiții la acordarea scutirii

Scutirea de drepturi de import nu se acordă pentru:

- a) produse alcoolice;
- b) tutun și produse din tutun;
- c) parfumuri și ape de toaletă.

Secțiunea a 6-a

Loturi de marfă expediate de la o persoană fizică la alta

Articolul 221. Obiectul scutirii

(1) Sunt scutite de drepturi de import, sub rezerva art. 222 și 223, loturile de mărfuri expediate de o persoană fizică dintr-o țară străină altei persoane fizice aflate pe teritoriul vamal, cu condiția ca importul acestora să fie fără caracter comercial.

(2) În sensul alin. (1), *import fără caracter comercial* înseamnă importul ce se referă la expedierile care, cumulativ, îndeplinesc următoarele condiții:

- a) prezintă un caracter ocazional;
- b) conțin mărfuri destinate exclusiv uzului personal al destinatarului sau familiei acestuia;
- c) conțin mărfuri care, prin natura sau cantitatea lor, nu sunt destinate comercializării;
- d) sunt trimise de către expeditor către destinatar fără nicio obligație de plată;
- e) sunt constituite din mărfuri a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 euro/lot marfă, inclusiv mărfurile menționate la art. 223.

Articolul 222. Limitări de valoare în acordarea scutirii

(1) Atunci când valoarea intrinsecă a mărfurilor din lot depășește valoarea prevăzută la art. 221 alin. (2) lit. e), scutirea se acordă doar până la suma acestei valori pentru acele mărfuri care, importate separat, ar fi putut beneficia de scutire, ținând cont de faptul că valoarea mărfii nu poate fi fracționată.

(2) Mărfurile introduse peste limita prevăzută la art. 221 alin. (2) lit. e) sunt supuse drepturilor de import potrivit legislației.

Articolul 223. Restricții cantitative la acordarea scutirii

Pentru mărfurile enumerate mai jos, scutirea de drepturi de import este limitată, pe lot de marfă, la următoarele cantități:

- 1) produse din tutun:
 - a) 40 de țigarete;
 - b) 40 de rezerve din tutun pentru dispozitive de încălzire a tutunului;

- c) 25 de țigări de foi;
- d) 10 trabucuri;
- e) 50 de grame de tutun de fumat;
- 2) alcool și băuturi alcoolice:
 - a) băuturi distilate și spirtoase cu o concentrație alcoolică de peste 22% în volum; alcool etilic nedenaturat de 80% din volum și peste – 1 litru; sau
 - b) băuturi distilate și spirtoase și aperitive pe bază de vin sau alcool, tafia, sake sau băuturi similare cu o concentrație alcoolică de cel mult 22% în volum; vinuri spumante, lichioruri – 1 litru sau o combinație proporțională a acestor produse diferite; și
 - c) vinuri liniștite – 2 litri.
- 3) parfumuri – 50 ml sau apă de toaletă – 250 ml.

Secțiunea a 7-a

Bunuri aflate în bagajele personale ale călătorilor

Articolul 224. Pragurile financiare

(1) Bunurile aflate în bagajele personale ale călătorilor care vin dintr-o țară străină sunt scutite de drepturi de import, cu condiția ca acestea să nu fie introduse în scopuri comerciale și valoarea lor să nu depășească 300 de euro de persoană.

(2) În cazul călătorilor care folosesc transportul aerian și al celor care folosesc transportul maritim, pragul financiar pentru bagajele personale este de 430 de euro de persoană.

(3) Atunci când valoarea totală a mărfurilor din lot depășește valoarea prevăzută la alin. (1) și (2), scutirea se acordă doar până la suma acestei valori pentru acele mărfuri care, importate separat, ar fi putut beneficia de scutire, ținând cont de faptul că valoarea unui articol individual nu poate fi fracționată.

(4) Valoarea bagajelor personale ale călătorului care sunt admise temporar sau sunt reimportate ca urmare a exportului lor temporar, precum și valoarea medicamentelor necesare călătorului pentru nevoile sale personale nu sunt luate în considerare în sensul aplicării scutirilor prevăzute la alin. (1) și (2).

(5) Prevederile prezentului articol se aplică și persoanelor care nu sunt stabilite pe teritoriul vamal, cu constituirea unei garanții pentru bunurile a căror valoare depășește pragul financiar prevăzut la alin. (1) și (2).

Articolul 225. Bagajul personal

(1) În sensul aplicării scutirilor, *bagaj personal* reprezintă toate bagajele pe

care călătorul le poate prezenta Serviciului Vamal la sosire în țară, precum și bagajele pe care acesta le prezintă aceleiași subdiviziuni la o dată ulterioară, dacă călătorul dovedește că bagajul a fost înregistrat, la momentul plecării sale, ca bagaj însoțit la compania care l-a transportat în Republica Moldova dintr-o țară străină.

(2) Carburantul, altul decât cel menționat la art. 230, nu se consideră bagaj personal.

Articolul 226. Importurile fără caracter comercial

În sensul prezentei secțiuni, *import fără caracter comercial* înseamnă import care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) prezintă un caracter ocazional;
- b) constă exclusiv din mărfuri destinate uzului personal al călătorului sau al familiei acestuia ori din mărfuri destinate a fi oferite cadou;
- c) natura sau cantitatea mărfurilor nu indică faptul că sunt importate în scopuri comerciale.

Articolul 227. Limitele cantitative pentru produsele din tutun

(1) Sunt scutite de drepturi de import următoarele tipuri de produse din tutun în următoarele limite cantitative:

- a) 200 de țigarete;
- b) 200 de rezerve din tutun pentru dispozitive de încălzire a tutunului;
- c) 50 de țigări de foi;
- d) 50 de trabucuri;
- e) 250 de grame de tutun de fumat.

(2) Fiecare dintre cantitățile menționate la alin. (1) reprezintă, în sensul alin. (3), 100% din totalul admis pentru produsele din tutun.

(3) În cazul oricărui călător, scutirea poate fi aplicată pentru oricare combinație de produse din tutun, cu condiția ca totalul procentelor utilizate din cantitățile individuale permise să nu depășească 100%.

Articolul 228. Limitele cantitative pentru produsele de alcool

(1) Sunt scutite de drepturi de import alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât vinurile liniștite și berea, în următoarele limite cantitative:

- a) un total de 1 litru de alcool și băuturi alcoolice cu o concentrație alcoolică de peste 22% în volum sau de alcool etilic nedenaturat de 80% în volum și peste;
- b) un total de 2 litri de alcool și băuturi alcoolice cu o concentrație alcoolică de cel mult 22% în volum.

(2) Fiecare dintre cantitățile menționate la alin. (1) reprezintă, în sensul alin. (3), 100% din totalul admis pentru alcool și băuturi alcoolice.

(3) În cazul oricărui călător, scutirea poate fi aplicată pentru oricare combinație de tipuri de alcool și băuturi alcoolice menționate la alin. (1), cu condiția ca totalul procentelor utilizate din cantitățile individuale permise să nu depășească 100%.

(4) Este scutit de drepturi de import un total de 2 litri de vinuri liniștite și 5 litri de bere.

Articolul 229. Restricții de acordare a scutirii

Scutirile prevăzute la art. 227 și 228 nu se aplică în cazul călătorilor cu vârsta sub 18 ani.

Articolul 230. Acordarea scutirii pentru carburantul conținut în rezervor

Carburantul conținut în rezervor se scutește de drepturi de import în conformitate cu art. 272.

Articolul 231. Restricții aferente pragului financiar

Valorile mărfurilor prevăzute la art. 227 și 228 nu vor fi luate în considerare în scopul aplicării scutirilor prevăzute la art. 224.

Articolul 232. Cazuri speciale

(1) Guvernul poate reduce pragurile financiare și/sau limitele cantitative ale mărfurilor scutite de drepturi de import în cazul călătorilor din următoarele categorii:

- a) persoanele cu domiciliul sau reședința în zona de frontieră;
- b) lucrătorii din zona de frontieră;
- c) personalul mijloacelor de transport utilizate în traficul internațional dintre țările străine și Republica Moldova.

(2) Alin. (1) nu se aplică atunci când persoanele care au domiciliul sau reședința în zona de frontieră dovedesc că mărfurile nu revin în zona de frontieră a unei țări străine limitrofe. Alin. (1) se aplică totuși lucrătorilor din zona de frontieră și personalului mijloacelor de transport utilizate în traficul internațional dintre țările străine și Republica Moldova atunci când ei importă mărfuri cu ocazia unei deplasări efectuate în cadrul activității lor profesionale.

(3) Pentru aplicarea alin. (1), prin *zonă de frontieră* se înțelege un teritoriu cu lățimea de 10 km de la frontiera de stat către interior, de-a lungul frontierei pe uscat și pe apele de frontieră.

(4) Prin *lucrător în zona de frontieră* se înțelege orice persoană obligată, în virtutea activității profesionale normale pe care o desfășoară, să se afle în zilele de lucru de cealaltă parte a frontierei.

Secțiunea a 8-a **Materiale educaționale, științifice și culturale;** **instrumente și aparate științifice**

Articolul 233. Obiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import materialele educaționale, științifice și culturale (bunuri culturale mobile) menționate la anexa nr. 1, indiferent de destinatar și de scopul în care vor fi folosite aceste materiale.

Articolul 234. Restricții privind subiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import materialele educaționale, științifice și culturale (bunuri culturale mobile) menționate la anexa nr. 2 care sunt destinate:

- a) organizațiilor sau instituțiilor de învățământ, științifice și culturale de stat;
- b) organizațiilor sau instituțiilor care sunt desemnate de ministerul de resort să primească astfel de materiale cu scutire de drepturi de import.

Articolul 235. Definirea instrumentelor sau aparatelor științifice

În sensul art. 236 și 237, următoarele noțiuni semnifică:

- a) *instrument sau aparat științific* – instrument sau aparat care, datorită caracteristicilor tehnice obiective și rezultatelor pe care le poate obține, este în mod exclusiv sau în principal destinat activităților științifice;
- b) *instrument sau aparat științific importat în scopuri necomerciale* – instrument sau aparat științific definit la lit. a) destinat a fi utilizat în scop de învățământ sau de cercetare științifică, fără scop lucrativ.

Articolul 236. Acordarea scutirii pentru instrumentele și aparatele științifice

(1) Se scutesc de drepturi de import, sub rezerva art. 237–240, instrumentele și aparatele științifice care nu se regăsesc la art. 234 și care sunt importate exclusiv în scopuri necomerciale.

(2) Scutirea de drepturi de import menționată la alin. (1) se aplică pentru instrumentele și aparatele științifice care sunt destinate:

a) instituțiilor publice care au ca activitate principală învățământul sau cercetarea științifică, precum și serviciilor acestora;

b) instituțiilor private care au ca activitate principală învățământul sau cercetarea științifică, desemnate de ministerul de resort să primească aceste mărfuri cu scutire de drepturi de import.

Articolul 237. Acordarea scutirii pentru piesele de schimb și uneltele destinate întreținerii, controlului, calibrării sau reparării instrumentelor ori aparatelor științifice

Scutirea de drepturi de import menționată la art. 236 alin. (1) se aplică:

a) pieselor de schimb, componentelor sau accesoriilor pentru instrumentele ori aparatele științifice, importate în același timp cu instrumentele sau aparatele științifice în cauză;

b) pieselor de schimb, componentelor sau accesoriilor pentru instrumentele ori aparatele științifice, importate ulterior, cu condiția ca acestea să fie recunoscute ca destinate instrumentelor ori aparatelor care au fost admise anterior cu scutire de drepturi de import și care, la momentul solicitării scutirii de drepturile de import pentru piesele de schimb, componentele sau accesoriile specifice, prezintă un caracter științific sau care ar fi susceptibile să beneficieze de scutire la momentul în care aceasta a fost solicitată pentru piesele de schimb, componentele sau accesoriile specifice;

c) uneltelor destinate întreținerii, controlului, calibrării sau reparării instrumentelor ori aparatelor științifice, care sunt importate în același timp cu aceste instrumente sau aparate;

d) uneltelor destinate întreținerii, controlului, calibrării sau reparării instrumentelor ori aparatelor științifice, importate ulterior, cu condiția ca acestea să fie recunoscute ca destinate instrumentelor ori aparatelor care au fost admise anterior cu scutire de drepturile de import pentru unelte și care, la momentul solicitării scutirii de drepturile de import pentru unelte, prezintă un caracter științific sau care ar fi susceptibile să beneficieze de scutire la momentul la care aceasta a fost solicitată pentru unelte.

Articolul 238. Restricții în cazul atingerii intereselor industriei

În situația în care importul instrumentelor sau al aparatelor științifice menționate la art. 236 și 237 cu acordarea scutirii de drepturi de import aduce atingere intereselor industriei în sectorul de producție în cauză, Serviciul Vamal, cu avizul Ministerului Economiei, la propunerea ministerului de resort, poate decide să nu acorde scutire unor astfel de mărfuri.

Articolul 239. Cazuri speciale

(1) Materialele menționate la art. 234, precum și instrumentele sau aparatele științifice care au fost importate cu scutire de drepturi de import în condițiile prevăzute la art. 237 nu pot fi împrumutate, gajate, date în locațiune, comodat, cesionate, transmise, contra cost sau cu titlu gratuit, fără înștiințarea în prealabil a Serviciului Vamal.

(2) Dacă materialele, instrumentele sau aparatele științifice au fost împrumutate, gajate, date în locațiune, comodat, cesionate, transmise, contra cost sau cu titlu gratuit, către o instituție sau organizație îndreptățită să beneficieze de scutirea prevăzută la art. 233 sau 236, scutirea rămâne aplicabilă cu condiția ca instituția sau organizația să utilizeze materialele, instrumentele sau aparatele în scopurile pentru care a fost acordată scutirea.

(3) Dacă materialele, instrumentele sau aparatele științifice au fost împrumutate, gajate, date în locațiune, comodat, cesionate, transmise, contra cost sau cu titlu gratuit, în alte cazuri decât cele menționate la alin. (1) și (2) din prezentul articol, instituțiile și organizațiile menționate la art. 234 și 236 achită drepturile de import aferente mărfurilor respective conform cotelor drepturilor de import în vigoare la data schimbării destinației, la valoarea în vamă determinată de Serviciul Vamal la momentul introducerii mărfurilor în cauză.

Articolul 240. Restricții de acordare a scutirii

(1) Instituțiile sau organizațiile menționate la art. 234 și art. 236 alin. (2) care nu mai îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de scutire sau care intenționează să utilizeze un bun admis cu scutire în alte condiții decât cele prevăzute în articolele respective sunt obligate să informeze despre aceasta Serviciul Vamal.

(2) Mărfurile rămase în posesia instituțiilor sau organizațiilor care încetează să îndeplinească condițiile pentru a beneficia de scutire sunt supuse drepturilor de import aferente conform cotelor drepturilor de import în vigoare la data la care condițiile încetează a fi îndeplinite, la valoarea în vamă determinată de Serviciul Vamal la momentul importului.

(3) Instituțiile sau organizațiile care au beneficiat de scutire în baza art. 234 și 236, dar care au utilizat mărfurile în cauză în alte scopuri sunt obligate să achite drepturile de import conform cotelor drepturilor de import în vigoare la data schimbării destinației, la valoarea în vamă determinată de Serviciul Vamal la momentul importului.

Articolul 241. Dispoziții de aplicare

Art. 238–240 se aplică *mutatis mutandis* mărfurilor menționate la art. 236.

Secțiunea a 9-a**Animale de laborator și substanțe biologice sau chimice destinate cercetării****Articolul 242.** Obiectul și condițiile de acordare a scutirii

(1) Se scutesc de drepturi de import:

- a) animalele pregătite special pentru a fi utilizate în laborator;
- b) substanțele biologice sau chimice, stabilite de autoritățile competente, care sunt importate exclusiv pentru scopuri necomerciale.

(2) Scutirea menționată la alin. (1) se limitează la animalele și la substanțele biologice sau chimice care sunt destinate:

- a) instituțiilor publice care au ca activitate principală învățământul sau cercetarea științifică ori pentru serviciile acestora;
- b) instituțiilor private care au ca activitate principală învățământul sau cercetarea științifică, desemnate de către ministerul de resort să primească asemenea mărfuri cu scutire.

(3) Scutirea prevăzută la alin. (1) lit. b) poate fi acordată doar substanțelor biologice sau chimice pentru care în Republica Moldova nu se fabrică produse echivalente și care, datorită specificității sau gradului de puritate, sunt exclusiv sau în principal destinate cercetării științifice.

(4) Produse echivalente sunt produsele care se încadrează la aceeași subpoziție din Nomenclatura combinată a mărfurilor, prezintă aceeași calitate comercială și au aceleași caracteristici tehnice.

Secțiunea a 10-a**Substanțe terapeutice de origine umană și reactivi folosiți pentru determinarea grupei sanguine și a tipurilor de țesuturi****Articolul 243.** Obiectul scutirii

(1) În conformitate cu art. 244, sunt scutite de drepturi de import:

- a) substanțele terapeutice de origine umană;
- b) reactivii folosiți pentru determinarea grupei sanguine;
- c) reactivii folosiți pentru determinarea tipurilor de țesuturi.

(2) În sensul alin. (1), următoarele noțiuni semnifică:

a) *substanțe terapeutice de origine umană* – sânge uman și derivatele sale (sânge uman întreg, plasmă umană uscată, albumină umană și soluții de fixare a proteinelor plasmatice umane, imunoglobulină umană și fibrinogen uman);

b) *reactivi folosiți pentru determinarea grupei sangvine* – reactivi de origine umană, animală, vegetală sau de altă origine folosiți pentru determinarea grupei sangvine și pentru depistarea incompatibilității de sânge;

c) *reactivi folosiți pentru determinarea tipurilor de țesuturi* – reactivi de origine umană, animală, vegetală sau de altă origine folosiți pentru determinarea tipurilor de țesuturi umane.

Articolul 244. Cerințe aferente obiectului scutirii

Scutirea de drepturi de import se aplică exclusiv produselor care:

a) sunt destinate instituțiilor sau laboratoarelor acreditate de ministerul de resort pentru a fi folosite exclusiv în scopuri medicale sau științifice necomerciale;

b) sunt însoțite de un certificat de conformitate, emis de un organ competent autorizat în acest sens în țara de proveniență;

c) se află în containere/recipiente care poartă o etichetă specială pentru a le putea identifica.

Articolul 245. Scutirea pentru ambalajele speciale

Scutirea de drepturi de import se aplică și ambalajelor speciale care sunt esențiale pentru transportul de substanțe terapeutice de origine umană, de reactivi folosiți pentru determinarea grupei sangvine sau de reactivi folosiți pentru determinarea tipurilor de țesuturi, precum și oricăror solvenți și accesorii necesare pentru utilizarea acestora.

Secțiunea a 11-a

Instrumente și aparate destinate pentru cercetarea medicală, stabilirea de diagnostice sau realizarea tratamentului medical

Articolul 246. Obiectul și condițiile de acordare a scutirii

(1) Instrumentele și aparatele destinate pentru cercetarea medicală, stabilirea de diagnostice medicale sau pentru realizarea tratamentului medical, care sunt donate de către o organizație filantropică ori de către o persoană privată unei autorități din domeniul sănătății, unui spital sau unei instituții de cercetare medicală desemnate de ministerul de resort să primească astfel de bunuri cu scutire sau care sunt achiziționate de astfel de autorități, de spitale sau de instituții de

cercetare medicală, în întregime din fonduri primite de la o organizație filantropică ori din donații, sunt scutite de drepturi de import în următoarele condiții:

a) donația instrumentelor sau aparatelor în cauză să nu poarte caracter comercial din partea donatorului și să nu fie însoțită de niciun fel de obligație de plată; și

b) donatorul nu este afiliat producătorului de instrumente sau aparate pentru care se solicită scutirea.

(2) Scutirea drepturilor de import se aplică, în aceleași condiții, pentru:

a) piesele de schimb, componentele sau accesoriile specifice destinate instrumentelor sau aparatelor menționate la alin. (1), cu condiția ca aceste piese de schimb, componente sau accesorii să fie importate în același timp cu aceste instrumente sau aparate;

b) piesele de schimb, componentele sau accesoriile specifice destinate instrumentelor și aparatelor menționate la alin. (1), importate ulterior, cu condiția ca acestea să poată fi identificate ca fiind destinate instrumentelor și aparatelor scutite anterior de drepturi de import;

c) uneltele care se folosesc pentru întreținerea, verificarea, calibrarea sau repararea instrumentelor ori aparatelor menționate la alin. (1), cu condiția ca aceste unelte să fie importate în același timp cu aceste instrumente sau aparate;

d) uneltele care se folosesc pentru întreținerea, verificarea, calibrarea sau repararea instrumentelor ori aparatelor menționate la alin. (1), importate ulterior, cu condiția ca acestea să poată fi identificate ca fiind necesare pentru instrumentele și aparatele scutite anterior de drepturi de import.

Articolul 247. Dispoziții de aplicare

Art. 238–240 se aplică *mutatis mutandis* pentru punerea în aplicare a art. 246 și, în special, în ceea ce privește instrumentele sau aparatele, precum și organismele beneficiare vizate.

Secțiunea a 12-a

Substanțe de referință pentru controlul calității medicamentelor

Articolul 248. Scutirea pentru substanțele de referință necesare controlului calității medicamentelor

Coletele/containerele care conțin mostre de substanțe de referință, aprobate de Organizația Mondială a Sănătății pentru controlul calității materialelor utilizate în fabricarea de medicamente, și care sunt trimise unor destinatari desemnați de către ministerul de resort să primească asemenea colete/containere sunt scutite de drepturi de import.

Secțiunea a 13-a **Produse farmaceutice folosite la evenimente sportive internaționale**

Articolul 249. Scutirea pentru produsele farmaceutice folosite la evenimente sportive internaționale

Sunt scutite de drepturi de import produsele farmaceutice pentru uz medical uman sau veterinar destinate a fi folosite de persoanele sau de animalele care vin din țări străine pentru participare la manifestările sportive internaționale organizate în Republica Moldova, în limitele necesare pentru acoperirea necesităților pe durata sejurului pe teritoriul vamal.

Secțiunea a 14-a **Decorații onorifice și premii**

Articolul 250. Obiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import, cu condiția ca mărfurile implicate să nu aibă caracter comercial și persoana interesată să prezinte documente confirmative Serviciului Vamal, următoarele:

- a) decorații conferite de guverne ale țărilor străine unor persoane al căror domiciliu sau reședință este în Republica Moldova;
- b) cupe, medalii și articole similare de natură simbolică, care au fost acordate într-o țară străină persoanelor al căror domiciliu sau reședință este în Republica Moldova, în semn de recunoștință pentru activități desfășurate în domeniile artă, știință, sport sau serviciu public sau ca recunoaștere a meritelor cu ocazia unui anumit eveniment, și care sunt importate pe teritoriul vamal de către persoanele respective în nume propriu;
- c) cupe, medalii și articole similare de natură simbolică, care sunt oferite gratuit de către autorități sau persoane stabilite într-o altă țară, pentru a fi prezentate pe teritoriul vamal în aceleași scopuri ca cele prevăzute la lit. b);
- d) premii, trofee și suvenire cu caracter simbolic și cu o valoare neglijabilă, destinate a fi distribuite gratuit persoanelor cu domiciliu sau reședință în Republica Moldova cu ocazia conferințelor de afaceri sau a altor evenimente internaționale similare, și care, prin natura, prin valoarea lor unitară și prin alte caracteristici, nu prezintă nicio intenție că au fost importate în scopuri comerciale.

Secțiunea a 15-a **Cadouri primite în contextul relațiilor internaționale**

Articolul 251. Obiectul, condițiile și prohibițiile la acordarea scutirii

(1) Prin derogare de la art. 224–232, sunt scutite de drepturi de import mărfurile:

a) importate pe teritoriul vamal de către persoane care au efectuat o vizită oficială într-o țară străină și le-au primit cadou cu această ocazie de la autoritățile țării-gazdă;

b) importate pe teritoriul vamal de către persoane care efectuează o vizită oficială pe teritoriul vamal și care intenționează să le ofere cadou cu această ocazie autorităților din țara-gazdă;

c) trimise drept cadou, în semn de prietenie sau bunăvoință, de către o autoritate, colectivitate sau un grup care exercită activități de interes public pe teritoriul unei țări străine, unei autorități, unei colectivități sau unui grup care desfășoară o activitate de interes public pe teritoriul vamal, care sunt desemnate de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene și Ministerul Finanțelor să primească asemenea mărfuri.

(2) Scutirea de drepturi de import se aplică doar în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

a) mărfurile sunt cadouri oferite ocazional;

b) prin natura, valoarea sau cantitatea lor, mărfurile nu au caracter comercial;

c) mărfurile nu sunt folosite în scopuri comerciale.

(3) Nu se acordă scutire de drepturi de import pentru produsele alcoolice, tutun sau produsele din tutun.

Secțiunea a 16-a **Bunuri destinate șefilor de stat**

Articolul 252. Obiectul și subiectul scutirii

(1) Sunt scutite de drepturi de import, bazându-se pe principiul reciprocității și în limitele și în condițiile stabilite:

a) cadourile oferite șefilor de stat în cadrul acțiunilor de protocol;

b) mărfurile pentru folosința sau consumul șefilor de stat din țări străine sau al persoanelor oficiale care îi reprezintă, în timpul șederii lor oficiale pe teritoriul vamal.

(2) Alin. (1) se aplică, de asemenea, persoanelor care se bucură de prerogative la nivel internațional similare cu acelea de care se bucură șefii de stat.

Secțiunea a 17-a
Bunuri importate în scopuri de promovare comercială

Articolul 253. Scutirea pentru mostrele de mărfuri cu valoare nesemnificativă

(1) Fără a aduce atingere art. 257 lit. a), se scutesc de drepturi de import mostrele de mărfuri care au o valoare nesemnificativă și nu pot fi folosite decât pentru a solicita comenzi pentru mărfuri de tipul celor pe care le reprezintă în vederea importării lor pe teritoriul vamal.

(2) Serviciul Vamal poate solicita ca anumite mostre de mărfuri, pentru a beneficia de scutire de drepturi de import, să devină inutilizabile prin rupere, perforare sau marcarea clară și indelebilă ori prin alte procedee, cu condiția ca această operațiune să nu le distrugă caracterul de mostre.

(3) În sensul alin. (1), *mostră de marfă* înseamnă orice articol care reprezintă un tip de marfă și al cărui mod de prezentare sau cantitate, pentru mărfuri de același tip, îl exclude de la folosirea sa în alte scopuri decât pentru încercarea de a obține comenzi.

Articolul 254. Condițiile și restricțiile de acordare a scutirii pentru materialele publicitare tipărite

(1) Materialele publicitare tipărite, cum ar fi cataloage, liste de prețuri, instrucțiuni de folosire sau broșuri, sunt scutite de drepturi de import cu condiția să se refere la:

- a) mărfuri pentru vânzare sau locațiune; sau
- b) servicii de transport, servicii de asigurare sau servicii bancare oferite de către o persoană stabilită în afara teritoriului vamal.

(2) Scutirea de drepturi de import prevăzută la alin. (1) se limitează la materiale publicitare tipărite care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) materialele tipărite prezintă clar numele agentului economic care produce, vinde sau închiriază marfa ori care oferă serviciile la care se referă;
- b) fiecare lot de marfă conține nu mai mult de un document sau, dacă este compus din mai multe documente, un singur exemplar din fiecare document. Loturile care conțin mai multe exemplare ale aceluiași document se scutesc de drepturi de import cu condiția ca greutatea lor brută să nu depășească un kilogram;
- c) materialele tipărite nu pot face obiectul unor loturi grupate de la același expeditor către același destinatar.

(3) Sunt scutite de drepturi de import materialele cu caracter publicitar care sunt destinate exclusiv reclamei și care nu au valoare comercială, trimise fără nicio obligație de plată de către furnizor clienților săi.

Articolul 255. Scutirea pentru mărfurile folosite ori consumate la un târg comercial sau la un alt eveniment similar

(1) Sunt scutite de drepturi de import:

a) mici mostre reprezentative de mărfuri fabricate în afara teritoriului vamal destinate unui târg comercial sau altui eveniment similar;

b) mărfuri importate numai pentru a fi prezentate sau pentru a prezenta modul de funcționare a unor mașini sau aparate fabricate în afara teritoriului vamal și expuse la un târg comercial sau la un alt eveniment similar;

c) materiale cu valoare mică, cum ar fi vopsele, lacuri, tapet, folosite pentru construirea, echiparea și decorarea standurilor temporare de către reprezentanții unor țări străine la un târg comercial sau la un alt eveniment similar, care se distrug prin folosirea lor;

d) materiale tipărite, cataloage, prospecte, liste de prețuri, postere publicitare, calendare, ilustrate sau nu, fotografiile neînramate și alte materiale furnizate gratuit pentru a face publicitate unor mărfuri fabricate în afara teritoriului vamal și expuse la un târg comercial sau la un alt eveniment similar.

(2) În sensul alin. (1), *târg comercial sau un alt eveniment similar* înseamnă:

a) expoziții, târguri, saloane de prezentare și alte manifestări din comerț, industrie, agricultură sau artizanat;

b) expoziții și manifestări realizate în principal în scopuri de binefacere;

c) expoziții și manifestări realizate în principal în scopuri științifice, tehnice, de artizanat, artistice, educaționale, culturale sau sportive, în scopuri religioase sau manifestări ale unui cult religios, manifestări de activitate sindicală, turistică sau în vederea promovării cooperării internaționale;

d) reuniuni ale reprezentanților unor organizații sau organisme internaționale;

e) ceremonii și adunări oficiale sau comemorative.

(3) Noțiunea „târg comercial sau un alt eveniment similar” nu include expoziții organizate în scopuri private în magazine sau clădiri comerciale pentru vânzarea de mărfuri provenind din țări străine.

Articolul 256. Limitări aferente importului micilor mostre reprezentative de mărfuri destinate unui târg comercial sau altui eveniment similar

Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 255 alin. (1) lit. a) se

limitează la mostre care:

- a) sunt importate fără achitarea drepturilor de import din țări străine sau sunt obținute la expoziții din mărfuri importate în vrac din aceste țări;
- b) se distribuie exclusiv gratuit publicului în timpul expoziției pentru folosire sau consum de către persoanele cărora le-au fost oferite;
- c) pot fi identificate ca mostre publicitare cu valoare unitară mică;
- d) nu sunt ușor de vândut pe piață și sunt ambalate în așa fel încât cantitatea din articolul respectiv este mai mică decât cea mai mică cantitate din același articol care se vinde pe piață;
- e) în cazul produselor alimentare și al băuturilor care nu sunt ambalate așa cum se menționează la lit. d), se consumă pe loc la expoziție;
- f) sunt adecvate ca valoare totală și cantitate pentru tipul de expoziție, numărul de vizitatori și amploarea participării expozantului.

Articolul 257. Limitări aferente mărfurilor importate pentru a fi prezentate sau a prezenta modul de funcționare a unor mașini sau aparate expuse la un târg comercial sau la un alt eveniment similar

Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 255 alin. (1) lit. b) se limitează la mărfuri care sunt:

- a) consumate sau distruse la expoziție; și
- b) adecvate ca valoare totală și cantitate pentru tipul de expoziție, numărul de vizitatori și amploarea participării expozantului.

Articolul 258. Limitări aferente materialelor tipărite, furnizate gratuit pentru a face publicitate unor mărfuri expuse la un târg comercial sau la un alt eveniment similar

Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 255 alin. (1) lit. d) se limitează la materialele tipărite și la articolele pentru scopuri publicitare care:

- a) sunt destinate exclusiv distribuirii gratuite publicului la locul unde se realizează expoziția;
- b) sunt adecvate ca valoare totală și cantitate pentru tipul de expoziție, numărul de vizitatori și amploarea participării expozantului.

Articolul 259. Prohibiții la acordarea scutirii

Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 255 alin. (1) lit. a) și b) nu se acordă pentru:

- a) produse alcoolice;
- b) tutun și produse din tutun;
- c) carburanți în formă lichidă, solidă sau gazoasă.

Secțiunea a 18-a

Mărfuri importate în scopul examinării, analizării sau testării

Articolul 260. Obiectul scutirii

Potrivit art. 261–266, mărfurile care urmează să fie supuse examinării, analizării sau testării pentru a li se determina compoziția, calitatea sau alte caracteristici tehnice în scopul informării sau al cercetării industriale ori comerciale sunt scutite de drepturile de import.

Articolul 261. Condițiile aferente obiectului scutirii

Fără a aduce atingere art. 264, scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 260 se acordă numai cu condiția ca mărfurile ce urmează a fi examinate, analizate sau testate să fie consumate complet sau distruse pe durata examinării, analizării sau testării.

Articolul 262. Prohibiții la acordarea scutirii

Nu se acordă scutire pentru mărfurile supuse examinării, analizării sau testării în cazul în care acestea reprezintă operațiuni de promovare a vânzărilor.

Articolul 263. Restricții la acordarea scutirii

Scutirea de drepturi de import se acordă doar pentru cantitățile de mărfuri strict necesare pentru scopurile în care au fost importate. Aceste cantități sunt, în fiecare caz, determinate de autoritățile competente, ținând cont de scopul menționat.

Articolul 264. Cazuri speciale

(1) Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 260 se referă la mărfurile care nu sunt în totalitate utilizate sau distruse pe durata examinării, analizării sau testării dacă bunurile rămase, cu acordul și sub supravegherea autorităților competente, sunt:

- a) distruse complet sau lipsite de valoare comercială la încheierea examinării, analizării sau a testării;
- b) predate statului fără nicio cheltuială din partea acestuia, dacă acest lucru nu contravine legislației; sau
- c) exportate în afara teritoriului vamal, în împrejurări bine justificate.

(2) În sensul alin. (1), *bunuri rămase* înseamnă bunurile care rezultă în urma examinării, a analizării sau a testării ori mărfurile care nu sunt folosite efectiv.

Articolul 265. Bunurile rămase

(1) Pentru bunurile rămase care nu se încadrează în art. 264 alin. (1) se aplică drepturi de import, conform cotelor drepturilor de import în vigoare la data încheierii analizelor, a examinărilor sau a testărilor, în funcție de tipul bunurilor și valoarea în vamă stabilită de Serviciul Vamal la momentul importului.

(2) Cu acordul și sub supravegherea Serviciului Vamal, partea interesată poate să transforme produsele rămase în deșeuri sau resturi. În acest caz, drepturile de import datorate vor fi cele aplicabile unor astfel de deșeuri sau resturi, la momentul transformării.

Articolul 266. Perioada de efectuare a examinărilor, a analizelor și a testelor

Perioada în care trebuie efectuate examinările, analizele sau testele și în care trebuie îndeplinite formalitățile administrative pentru a se asigura folosirea mărfurilor în scopurile pentru care sunt destinate se stabilește de către autoritățile competente.

Secțiunea a 19-a

Loturile destinate Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală

Articolul 267. Obiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import cărțile, publicațiile și documentele, precum și materialele audiovizuale cu caracter educațional, științific sau cultural ale Organizației Națiunilor Unite sau ale oricăreia dintre instituțiile sale specializate, destinate Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală.

Secțiunea a 20-a

Materiale de informare turistică

Articolul 268. Obiectul și condițiile de acordare a scutirii

Fără a aduce atingere art. 233–241, se scutesc de drepturi de import următoarele mărfuri:

a) documentația (cărți, reviste, ghiduri, pliante, broșuri, calendare ilustrate, afișe și fotografii înrămate sau neînramate) destinată a fi distribuită gratuit cu scopul principal de a încuraja publicul să viziteze țări străine și să participe la

întâlniri sau evenimente culturale, turistice, sportive, religioase ori profesionale, cu condiția ca asemenea materiale să nu conțină mai mult de 25% reclamă comercială privată, cu excepția reclamelor comerciale private pentru agenții economici din Republica Moldova, și să aibă ca scop evident promovarea turistică;

b) listele și anuarele hotelurilor străine, publicate de către agențiile oficiale de turism sau sub auspiciile/patronajul lor, și orarele pentru serviciile de transport străine, care se distribuie gratuit și care nu conțin mai mult de 25% reclamă comercială privată, cu excepția reclamelor comerciale private pentru agenții economici din Republica Moldova;

c) materialul de referință furnizat reprezentanților acreditați sau corespondenților numiți de către agențiile de turism străine, care nu este destinat pentru distribuție, precum: anuare, liste de numere de telefon sau de fax, liste hoteliere, cataloage ale târgurilor, specimene de mărfuri artisanale având o valoare neglijabilă și materiale privind muzee, universități, stațiuni balneoclimaterice sau alte instituții similare.

Secțiunea a 21-a

Diverse documente și mărfuri

Articolul 269. Obiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import următoarele documente și mărfuri:

- a) documente trimise gratuit autorităților publice ale Republicii Moldova;
- b) publicațiile guvernelor străine și publicațiile oficiale ale organismelor internaționale, destinate distribuției gratuite;
- c) buletinele de vot pentru alegerile organizate de organisme stabilite în țări străine;
- d) obiecte ce urmează a fi prezentate ca dovadă sau în alte scopuri similare instanțelor judecătorești sau altor autorități ale Republicii Moldova;
- e) specimene de semnătură și circulare tipărite referitoare la semnăturile trimise ca parte a schimburilor obișnuite de informații între autoritățile publice sau instituțiile bancare;
- f) materiale oficiale tipărite trimise Băncii Naționale a Moldovei;
- g) rapoarte, declarații, note, prospecte, cereri și alte documente alcătuite de operatori economici înregistrați într-o țară străină și trimise destinatarilor sau celor care au subscris pentru titluri de valoare emise de astfel de operatori economici;
- h) mijloace de înregistrare (cartele perforate, înregistrări sonore, microfilme etc.) folosite pentru transmiterea, cu titlu gratuit, de informații destinatarului, atât timp cât admiterea cu scutirea drepturilor de import nu contravine normelor din domeniul concurenței;
- i) dosare, arhive, formulare tipărite și alte documente folosite la reuniuni, ședințe, conferințe sau congrese internaționale și rapoarte privind astfel de întruniri;

j) planuri, schițe tehnice, desene, descrieri și alte documente similare importate în vederea obținerii sau executării comenzilor în țări străine sau a participării la un concurs desfășurat în Republica Moldova;

k) documente ce urmează a fi folosite pentru verificările realizate în Republica Moldova de către instituții înființate în țări străine;

l) formulare tipărite ce urmează a fi folosite ca documente oficiale în traficul internațional al vehiculelor sau al mărfurilor în cadrul convențiilor internaționale;

m) formulare tipărite, etichete, bilete și alte documente similare trimise de transportatori sau de întreprinderi din industria hotelieră dintr-o țară străină agențiilor de turism stabilite pe teritoriul vamal;

n) formulare tipărite și bilete, conosamente, scrisori de trăsură și alte documente comerciale sau de birou care au fost folosite;

o) formulare oficiale tipărite dintr-o țară străină sau de autorități internaționale și material tipărit care respectă standardele internaționale, trimise, în vederea distribuirii, de către asociațiile dintr-o țară străină asociațiilor corespondente stabilite pe teritoriul vamal;

p) fotografii, diapozitive și matrițe pentru fotografii, cu sau fără titlu, trimise agențiilor de presă sau editorilor de ziare ori reviste;

q) timbre de acciză, timbre fiscale și altele similare care atestă achitarea taxelor în țări străine sau timbre de acciză importate și destinate marcării mărfurilor supuse accizelor.

Secțiunea a 22-a

Materiale auxiliare pentru stivuirea și protejarea mărfurilor pe durata transportului acestora

Articolul 270. Obiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import materiale diverse, cum ar fi frânghii, paie, textile, hârtie și carton, lemn sau plastic, ce sunt folosite pentru stivuirea și protecția, inclusiv protecția termică, a mărfurilor în timpul transportului lor dintr-o țară străină pe teritoriul vamal, care, în mod normal, nu sunt reutilizabile.

Secțiunea a 23-a

Așternuturi de paie, furaje și hrană pentru animale pe durata transportului acestora

Articolul 271. Obiectul scutirii

Așternuturile de paie, furajele și hrana pentru animale de orice tip, încărcate în mijloacele de transport folosite pentru a transporta animale dintr-o țară străină pe teritoriul vamal, cu scopul de a fi distribuite respectivelor animale pe durata călătoriei, sunt scutite de drepturi de import.

Secțiunea a 24-a
Carburanți și lubrifianți existenți în rezervorul autovehiculelor
și în containere speciale

Articolul 272. Obiectul scutirii

(1) Conform art. 274 sunt scutite de drepturi de import următoarele:

- a) carburantul conținut în rezervoarele standard ale autovehiculelor pentru turism, ale autovehiculelor utilitare și ale motocicletelor ce intră pe teritoriul vamal;
- b) carburantul conținut în rezervoarele standard ale containerelor cu destinație specială ce intră pe teritoriul vamal;
- c) carburantul conținut în rezervoarele portabile transportate de către autovehicule private și motociclete, de maximum 10 litri/autovehicul.

(2) Scutirea de drepturi de import se aplică lubrifianților aflați în autovehicule și care sunt necesari pentru funcționarea normală a acestora pe durata călătoriei respective.

Articolul 273. Noțiuni aferente obiectului scutirii

În sensul art. 272, următoarele noțiuni semnifică:

1) *autovehicul utilitar* – orice autovehicul rutier, inclusiv tractoare cu sau fără remorcă, care, prin modalitatea lui de construcție și dotare, este creat pentru și este capabil să transporte, contra cost sau gratuit, mai mult de 9 persoane, inclusiv șoferul, și mărfuri; precum și orice autovehicul rutier cu destinație specială, alta decât transportul propriu-zis;

2) *autovehicul pentru turism* – orice autovehicul care nu este cuprins în definiția de la pct. 1);

3) *rezervoare standard*:

a) rezervoarele fixate permanent de către producător pe toate autovehiculele de același tip și a căror adaptare permanentă permite utilizarea directă a carburantului, atât pentru propulsia autovehiculelor, cât și, după caz, pentru funcționarea, în cursul transportului, a sistemelor de refrigerare și a altor sisteme;

b) rezervoarele cu gaz adaptate pe autovehicule care permit utilizarea directă a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate celorlalte sisteme cu care poate fi echipat autovehiculul;

c) rezervoarele fixate permanent de către producător pe toate containerele de același tip și a căror adaptare permanentă permite utilizarea directă a carburantului pentru funcționarea, în cursul transportului, a sistemelor de refrigerare și a altor sisteme cu care sunt echipate containerele cu destinații speciale;

4) *containere cu destinații speciale* – orice container echipat cu dispozitive

special adaptate pentru sistemele de refrigerare, de aerisire, de izolare termică sau alte sisteme.

Articolul 274. Limitări

(1) Scutirea de drepturi de import prevăzută la art. 272 pentru carburantul conținut în rezervoarele standard ale autovehiculelor utilitare și ale containerelor cu destinații speciale se acordă doar pentru 200 de litri pe autovehicul, pe container cu destinații speciale și pentru o călătorie.

(2) Guvernul poate limita cantitatea de combustibil admis cu scutire de drepturi de import în cazul:

a) autovehiculelor utilitare angajate în transportul internațional în interiorul zonei de frontieră la o lățime de 10 km către interior, de-a lungul frontierei pe uscat și pe apele de frontieră, cu condiția ca astfel de călătorii să fie făcute de persoane cu domiciliul sau reședința în zona de frontieră;

b) autovehiculelor pentru turism aparținând persoanelor cu domiciliul sau reședința în zona de frontieră.

(3) Carburantul scutit de drepturi de import în baza art. 272 nu poate face obiectul:

a) utilizării într-un alt autovehicul decât acela în care a fost importat;

b) mutării, cu depozitare ulterioară, din autovehiculul în care a fost importat, cu excepția perioadei de reparații necesare acelui autovehicul;

c) transferării, contra cost sau gratuit, de către persoana care beneficiază de scutire.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (3) atrage apariția obligației de achitare a cuantumului drepturilor de import pentru produsele în cauză, calculat la nivelul aplicabil la data la care încep să fie folosite în alt scop, în funcție de valoarea în vamă stabilită la acea dată de către Serviciul Vamal.

Secțiunea a 25-a

Materiale pentru construcția, întreținerea sau decorarea monumentelor funerare sau a cimitirelor victimelor de război

Articolul 275. Obiectul scutirii

Mărfurile de orice fel, importate de către organizații desemnate în acest scop de către Guvernul Republicii Moldova, folosite pentru construcția, întreținerea sau decorarea cimitirelor ori a cavourilor și a monumentelor victimelor de război din țări străine care sunt înmormântate pe teritoriul vamal sunt scutite de drepturi de import.

Secțiunea a 26-a
Sicrie, urne funerare și articole funerare decorative

Articolul 276. Obiectul scutirii

Sunt scutite de drepturi de import următoarele mărfuri:

- a) sicrie conținând trupuri și urne conținând cenușa persoanelor decedate, florile, coroanele funerare și alte obiecte decorative obișnuite care le însoțesc;
- b) flori, coroane și alte obiecte decorative aduse de persoane domiciliat în țări străine care participă la funerarii sau care vin să decoreze mormintele aflate pe teritoriul vamal, cu condiția ca aceste importuri, prin natura și cantitatea lor, să nu aibă scop comercial.

Secțiunea a 27-a
Mărfuri pentru organizațiile filantropice:
articole destinate nevăzătorilor sau altor persoane cu dizabilități

Articolul 277. Obiectul scutirii

(1) Sunt scutite de drepturi de import mărfurile indispensabile importate de organizații de stat sau de alte organizații filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi distribuite gratuit nevăzătorilor sau altor persoane cu dizabilități.

(2) În sensul alin. (1), *mărfuri indispensabile* înseamnă mărfurile menite să satisfacă nevoile imediate ale ființelor umane: hrană, medicamente, îmbrăcăminte, încălțăminte.

(3) Nu se acordă scutire de drepturi de import pentru:

- a) produse alcoolice;
- b) tutun și produse din tutun;
- c) cafea și ceai;
- d) autovehicule, cu excepția ambulanțelor.

TITLUL VII
REGIMURI SPECIALE

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 278. Domeniul de aplicare

Mărfurile pot fi plasate într-una dintre următoarele categorii de regimuri speciale:

- a) tranzit, care cuprinde tranzitul extern și tranzitul intern;
- b) depozitare, care cuprinde antrepozitul vamal, magazinele duty-free și zonele libere;
- c) utilizare specifică, care cuprinde admiterea temporară și destinația finală;
- d) prelucrare, care cuprinde perfecționarea activă și perfecționarea pasivă.

Articolul 279. Dispoziții generale privind autorizația

(1) O autorizație din partea Serviciului Vamal se solicită pentru următoarele:

- a) utilizarea regimului de perfecționare activă sau pasivă, a regimului de admitere temporară;
- b) exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepoziterea vamală a mărfurilor, cu excepția cazului în care operatorul spațiului respectiv este chiar Serviciul Vamal.

(2) Condițiile în care este admisă utilizarea unuia sau a mai multor dintre regimurile speciale menționate la alin. (1) sau exploatarea spațiilor de depozitare sunt prevăzute în autorizație.

(3) Serviciul Vamal acordă o autorizație cu efect retroactiv în situația în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- 1) există o necesitate economică dovedită;
- 2) solicitarea nu are legătură cu o tentativă de fraudă;
- 3) solicitantul a dovedit, pe baza evidențelor contabile sau a evidențelor vamale, că:
 - a) toate cerințele regimului sunt îndeplinite;
 - b) după caz, mărfurile pot fi identificate pentru perioada respectivă;
 - c) astfel de evidențe contabile sau de evidențe vamale permit ca regimul să fie controlat;
- 4) pot fi îndeplinite toate formalitățile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor, inclusiv, dacă este necesar, invalidarea declarației vamale în cauză;
- 5) solicitantului nu i-a fost acordată nicio autorizație cu efect retroactiv în termen de 3 ani de la data la care a fost acceptată cererea;
- 6) nu este necesară o examinare a condițiilor economice, cu excepția cazului în care cererea privește reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiuni și mărfuri;
- 7) cererea nu se referă la exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepoziterea vamală a mărfurilor;
- 8) în situația în care o cerere nu se referă la reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiuni și de mărfuri, cererea este înaintată în termen de 3 ani de la

data la care a expirat autorizația inițială.

(4) Serviciul Vamal poate acorda o autorizație cu efect retroactiv și în situația în care mărfurile care fuseseră plasate sub un regim vamal nu mai sunt disponibile în momentul acceptării cererii pentru o astfel de autorizație.

(5) În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alin. (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt stabilite pe teritoriul vamal;
- b) oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor. Se consideră că un AEOC îndeplinește această condiție în măsura în care activitatea aferentă regimului special vizat a fost luată în considerare atunci când a fost acordată autorizația menționată la art. 36 alin. (3) lit. a);
- c) în cazul în care pentru mărfurile plasate sub un regim special poate apărea o datorie vamală, persoanele respective constituie o garanție conform art. 98;
- d) în cazul regimului de admitere temporară sau de perfecționare activă, persoanele demonstrează utilizarea mărfurilor în condițiile regimului vamal solicitat;
- e) asigură Serviciului Vamal realizarea supravegherii vamale și efectuarea controalelor.

(6) Dacă nu există dispoziții contrare și în completarea alin. (3), autorizația menționată la alin. (1) nu se acordă decât în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) Serviciul Vamal poate exercita supravegherea vamală fără să fie necesară introducerea unor măsuri administrative disproporționate în raport cu nevoile economice în cauză;
- b) interesele esențiale ale producătorilor din Republica Moldova nu riscă să fie afectate de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare (condiții economice).

(7) Se consideră că interesele esențiale ale producătorilor din Republica Moldova nu sunt afectate, astfel cum se menționează la alin. (6) lit. b), cu excepția cazului în care se dovedește contrariul sau în care condițiile economice se consideră a fi îndeplinite.

Articolul 280. Efectul retroactiv al autorizației

(1) În cazul în care Serviciul Vamal acordă o autorizație cu efect retroactiv în conformitate cu art. 279 alin. (3), autorizația produce efecte de la data acceptării cererii.

(2) Atunci când se face o cerere pentru reînnoirea unei autorizații pentru același fel de operațiune și mărfuri, poate fi acordată o autorizație cu efect retroactiv de la data la care a expirat autorizația inițială.

Articolul 281. Valabilitatea unei autorizații

În cazul în care se acordă o autorizație în conformitate cu art. 279 alin. (1) lit. a), perioada de valabilitate a autorizației nu depășește 5 ani de la data la care intră în vigoare autorizația.

Articolul 282. Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor

Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor precizează care dintre tipurile de antrepozite vamale prevăzute la art. 302 alin. (3) se utilizează.

Articolul 283. Autorizația pentru utilizarea regimului de admitere temporară

(1) Autorizația pentru utilizarea regimului de admitere temporară se acordă cu condiția ca starea mărfurilor plasate sub acest regim să rămână aceeași.

(2) Sunt acceptate reparațiile și întreținerea, inclusiv revizia și ajustările sau măsurile de conservare a mărfurilor ori de asigurare a îndeplinirii cerințelor tehnice pentru utilizarea lor sub regimul respectiv.

(3) Pe toată durata regimului de admitere temporară, mărfurile trebuie să rămână în proprietatea persoanei străine, dacă nu este menționat altfel în prezentul cod, sau a rezidentului zonei libere. Pe teritoriul Republicii Moldova acestea nu pot fi vândute, date în locațiune, comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei alte persoane stabilite pe teritoriul vamal decât cu acordul Serviciului Vamal, după plata drepturilor de import și îndeplinirea formalităților vamale de punere în liberă circulație.

(4) Serviciul Vamal autorizează admiterea temporară numai a mărfurilor care pot fi identificate și nu sunt prohibite de a fi introduse în Republica Moldova.

Articolul 284. Autorizația de plasare sub un regim de perfecționare

(1) În autorizația de plasare sub un regim de perfecționare se specifică măsurile care stabilesc unul dintre următoarele aspecte:

a) faptul că produsele prelucrate au rezultat din transformarea mărfurilor plasate sub un regim de perfecționare;

b) faptul că sunt îndeplinite condițiile de utilizare a mărfurilor echivalente în conformitate cu art. 290 ori se aplică sistemul de schimb standard în conformitate cu art. 331.

(2) Autorizația de plasare sub regimul de perfecționare activă poate fi acordată pentru accesorii de producție în sensul operațiunilor de perfecționare, cu excepția:

a) combustibililor și a surselor de energie, altele decât cele necesare pentru testarea produselor prelucrate sau pentru detectarea defectelor la mărfurile care sunt plasate sub regim și care necesită reparații;

b) lubrifianților, alții decât cei necesari pentru testarea, ajustarea sau retragerea produselor prelucrate;

c) echipamentelor și a instrumentelor.

(3) Autorizația de plasare sub regimul de perfecționare activă se acordă numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) după transformare, mărfurile nu pot fi readuse la forma sau starea în care se aflau înainte de plasarea lor sub regim;

b) utilizarea regimului nu poate duce la eludarea regulilor de origine și a restricțiilor cantitative aplicabile mărfurilor importate.

(4) Alin. (3) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care cuantumul drepturilor de import se determină în conformitate cu art. 96 alin. (4).

Articolul 285. Evidențele

(1) Cu excepția regimului de tranzit sau în cazul în care nu există dispoziții contrare, titularul autorizației, titularul regimului și orice altă persoană care desfășoară o activitate implicând depozitarea, transformarea sau prelucrarea mărfurilor ori vânzarea și achiziționarea mărfurilor în zonele libere sau în magazinele duty-free țin o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către Serviciul Vamal.

(2) Evidențele trebuie să conțină informațiile și datele care să permită Serviciului Vamal să supravegheze regimul în cauză, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor plasate sub acest regim, statutul vamal și circulația acestora.

(3) Se consideră că un AEOC îndeplinește obligația prevăzută la alin. (1) în măsura în care evidențele sale sunt adecvate regimului special în cauză.

Articolul 286. Încheierea unui regim special

(1) În alte cazuri decât regimul de tranzit și fără a aduce atingere art. 327, un regim special este încheiat dacă mărfurile plasate sub acest regim sau produsele prelucrate sunt plasate sub un alt regim vamal, sunt scoase de pe teritoriul vamal sau au fost distruse și nu au rămas resturi, sau sunt abandonate în favoarea statului în temeiul art. 191.

(2) Regimul de tranzit este încheiat de către Serviciul Vamal în momentul în care acesta este în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele disponibile la postul vamal de plecare și cele disponibile la postul vamal de destinație, că acest regim s-a încheiat corect.

(3) Postul vamal ia toate măsurile necesare în vederea reglementării situației mărfurilor pentru care regimul nu s-a încheiat în condițiile prevăzute. În acest caz, Serviciul Vamal prezintă organelor controlului de stat responsabile de aplicarea măsurilor de politică comercială informația despre mărfurile pentru care regimul nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.

(4) Încheierea regimului vamal trebuie să aibă loc într-un anumit termen. La cererea titularului regimului, termenul-limită pentru încheierea regimului specificat într-o autorizație acordată în conformitate cu art. 279 alin. (1) și (2) poate fi prelungit de Serviciul Vamal, chiar și după expirarea termenului stabilit inițial.

(5) Atunci când termenul-limită pentru încheiere expiră la o anumită dată pentru toate mărfurile plasate sub regim într-o anumită perioadă, Serviciul Vamal poate stabili în cadrul autorizației ca termenul-limită pentru încheiere să fie prelungit automat pentru toate mărfurile aflate încă sub acest regim la acea dată. Serviciul Vamal poate hotărî să înceteze prelungirea automată a termenului-limită pentru toate sau pentru o parte dintre mărfurile plasate sub regim.

Articolul 287. Transferul drepturilor și al obligațiilor

(1) Drepturile și obligațiile titularului unui regim în privința mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, pot fi transferate integral sau parțial altei persoane care îndeplinește condițiile definite pentru regimul respectiv.

(2) Biroul vamal decide dacă poate avea loc sau nu un transfer al drepturilor și al obligațiilor.

Articolul 288. Circulația mărfurilor între diverse locuri de pe teritoriul vamal

(1) Mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sau de admitere temporară pot circula între diferite locuri de pe teritoriul vamal fără formalități vamale, dar cu condiția să se indice localizarea mărfurilor și informațiile despre orice circulație a acestora.

(2) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal pot circula pe teritoriul vamal, cu condiția să se indice localizarea mărfurilor și informațiile despre orice circulație a acestora, după cum urmează:

- a) între diferite spații de depozitare specificate în aceeași autorizație;
- b) de la postul vamal de plasare până la spațiile de depozitare; sau
- c) de la spațiile de depozitare până la postul vamal de ieșire sau la orice post vamal indicat în autorizația pentru un regim special, care este împuternicit să acorde mărfurilor liberul de vamă pentru un alt regim vamal sau să primească declarația de reexport pentru încheierea regimului special.

(3) Circulația sub regimul de antrepozit vamal se încheie în termen de 24 de ore după ce mărfurile au fost scoase din antrepozitul vamal sau declarația de plasare sub regim de antrepozit vamal a fost validată. La cererea titularului regimului, biroul vamal poate prelungi perioada respectivă cu cel mult 5 zile.

Articolul 289. Formele uzuale de manipulare

Mărfurile plasate sub regim de antrepozit vamal sau de prelucrare ori plasate în zonă liberă pot fi supuse manipulărilor uzuale destinate să asigure conservarea, să amelioreze aspectul sau calitatea mărfurilor ori să le pregătească pentru distribuție sau revânzare.

Articolul 290. Mărfurile echivalente

(1) În cadrul unui regim de perfecționare activă, mărfuri echivalente sunt mărfurile autohtone prelucrate în locul mărfurilor străine plasate sub regimul de perfecționare activă.

(2) În cadrul unui regim de perfecționare pasivă, mărfuri echivalente sunt mărfurile străine prelucrate în locul mărfurilor autohtone plasate sub regimul de perfecționare pasivă.

(3) Mărfurile echivalente au același cod de nouă cifre din Nomenclatura combinată a mărfurilor, au aceeași calitate comercială și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca ale mărfurilor pe care le înlocuiesc.

(4) Cu condiția ca regimul să se deruleze corespunzător, în special în ceea ce privește supravegherea vamală, biroul vamal autorizează, în baza unei cereri, următoarele:

a) utilizarea mărfurilor echivalente în cadrul regimurilor de prelucrare, antrepozit vamal, zonă liberă, admitere temporară, destinație finală;

b) în cazul regimului de perfecționare activă, exportul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înaintea importului de mărfuri pe care le înlocuiesc;

c) în cazul regimului de perfecționare pasivă, importul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înainte de exportul mărfurilor pe care le înlocuiesc.

(5) Se consideră că un AEOC îndeplinește condiția asigurării derulării corespunzătoare a regimului în măsura în care activitatea aferentă utilizării mărfurilor echivalente pentru regimul vizat este luată în considerare în cadrul autorizației menționate la art. 36 alin. (3) lit. a).

(6) Utilizarea de mărfuri echivalente nu este autorizată în niciunul dintre următoarele cazuri:

a) atunci când, în cadrul regimului de perfecționare activă, se efectuează doar manipulări uzuale astfel cum au fost definite la art. 289;

b) atunci când o interdicție de rambursare sau de scutire de drepturi de import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor prelucrate în cadrul regimului de perfecționare activă, pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Republica Moldova și alte țări sau teritorii, grupuri de țări sau teritorii din afara teritoriului vamal;

c) atunci când această utilizare riscă să conducă la un avantaj tarifar nejustificat la import sau atunci când legislația prevede altfel.

(7) În cazul menționat la alin. (4) lit. b) din prezentul articol și în măsura în care produsele prelucrate ar fi supuse unor drepturi de export dacă nu ar fi exportate în cadrul regimului de perfecționare activă, titularul autorizației constituie o garanție care acoperă plata drepturilor de export în cazul în care mărfurile străine nu sunt importate în termenul prevăzut la art. 327 alin. (5).

Capitolul II TRANZITUL

Articolul 291. Tranzitul extern

(1) Regimul de tranzit extern permite transportul pe teritoriul vamal al

mărfurilor străine de la un punct la altul al teritoriului vamal fără ca acestea să fie supuse:

- a) drepturilor de import;
- b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal sau scoaterea lor din acesta.

(2) În anumite cazuri, mărfurile autohtone pot fi plasate sub regim de tranzit extern.

(3) Transportul menționat la alin. (1) se desfășoară în unul dintre următoarele moduri:

- 1) în conformitate cu procedura de tranzit prevăzută de prezentul cod;
- 2) în conformitate cu Convenția TIR, cu condiția ca circulația:
 - a) să fi început sau să se termine în afara teritoriului vamal;
 - b) să fie efectuată de la un punct la altul al teritoriului vamal cu traversarea unei țări străine;
- 3) în conformitate cu Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;
- 4) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut;
- 5) în conformitate cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 292. Tranzitul intern

(1) Regimul de tranzit intern permite, în condițiile prevăzute la alin. (2), transportul mărfurilor autohtone de la un punct la altul al teritoriului vamal, cu traversarea unei țări străine, fără modificarea statutului vamal al mărfurilor.

(2) Circulația mărfurilor sub regim de tranzit intern se desfășoară în unul dintre următoarele moduri:

- a) în conformitate cu procedura de tranzit prevăzută de prezentul cod;
- b) în conformitate cu Convenția TIR, cu condiția ca circulația să fi început sau să se termine în afara teritoriului vamal;
- c) în conformitate cu Convenția de la Istanbul, cu condiția ca circulația să fi început sau să se termine în afara teritoriului vamal;
- d) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut;
- e) în conformitate cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 293. Obligațiile titularului regimului de tranzit și ale transportatorului sau destinatarului mărfurilor care circulă sub regimul de tranzit

(1) Titularul regimului de tranzit are următoarele obligații:

- a) prezentarea mărfurilor intacte și a informațiilor solicitate la postul vamal de destinație în termenul-limită prevăzut și cu îndeplinirea măsurilor stabilite de către postul vamal în vederea asigurării identificării acestora;
- b) respectarea prevederilor vamale privind regimul respectiv;
- c) în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, constituirea unei garanții pentru asigurarea plății cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător oricărei datorii vamale.

(2) Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim și informațiile solicitate sunt prezentate postului vamal de destinație conform legislației vamale.

(3) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care le acceptă cunoscând faptul că acestea circulă sub un regim de tranzit este de asemenea responsabil de a le prezenta intacte la postul vamal de destinație în termenul-limită prevăzut și de a îndeplini măsurile de identificare luate de către postul vamal.

(4) Se consideră că titularul regimului și-a îndeplinit obligațiile și că regimul de tranzit se încheie în conformitate cu alin. (2) din prezentul articol atunci când mărfurile au fost prezentate intacte destinatarului agreeat, astfel cum se prevede la art. 298 alin. (1) lit. b), în locul specificat în autorizație.

Articolul 294. Termenul-limită pentru prezentarea mărfurilor

(1) Postul vamal de plecare stabilește termenul-limită în care mărfurile trebuie să fie prezentate la postul vamal de destinație. Acest termen nu trebuie să depășească 8 zile, iar în cazul mărfurilor tranzitate pe calea ferată, acesta este unic, de 8 zile. La stabilirea termenului-limită, postul vamal de plecare ține seama de următoarele elemente:

- a) itinerarul;
- b) mijlocul de transport;
- c) legislația în domeniul transporturilor sau în alte domenii care ar putea avea un impact asupra stabilirii unui termen-limită;
- d) orice fel de informații pertinente comunicate de titularul regimului.

(2) Termenul-limită menționat la alin. (1) din prezentul articol curge din momentul acordării liberului de vamă pentru documentul de tranzit respectiv conform art. 291 sau 292.

(3) În cazul în care prezentarea a avut loc după expirarea termenului-limită stabilit de postul vamal de plecare în conformitate cu alin. (1), se consideră că titularul regimului a respectat termenul-limită dacă acesta sau transportatorul dovedește postului vamal de destinație că întârzierea nu i se datorează.

Articolul 295. Transportul printr-o instalație de transport fixă și operarea regimului de tranzit extern

(1) În sensul prezentului articol, prin *instalație de transport fixă* se înțelege mijloacele tehnice utilizate pentru transportul continuu al unor mărfuri precum energia electrică, gazul și petrolul.

(2) Atunci când mărfurile transportate printr-o instalație de transport fixă intră pe teritoriul vamal prin instalația respectivă, mărfurile în cauză se consideră plasate sub regimul de tranzit extern în momentul în care intră pe teritoriul vamal.

(3) Atunci când mărfurile se află deja pe teritoriul vamal și sunt transportate printr-o instalație de transport fixă, mărfurile în cauză se consideră plasate sub regimul de tranzit intern în momentul în care sunt plasate în instalația de transport fixă.

(4) În scopul regimului de tranzit, în cazul în care mărfurile sunt transportate prin instalații de transport fixe, titularul regimului este operatorul instalației de transport fixe. Titularul regimului și Serviciul Vamal convin asupra metodelor de supraveghere vamală a mărfurilor transportate.

(5) În scopul art. 293 alin. (3), operatorul unei instalații de transport fixe este considerat ca fiind transportatorul.

(6) Se consideră că regimul de tranzit s-a încheiat atunci când în evidențele comerciale ale destinatarului sau ale operatorului instalației de transport fixe este efectuată înscrierea adecvată certificând că mărfurile transportate prin instalația de transport fixă:

- a) au sosit la instalația destinatarului;
- b) sunt acceptate în rețeaua de distribuție a destinatarului; sau
- c) au părăsit teritoriul vamal.

Articolul 296. Sistemul electronic referitor la tranzit

Pentru a realiza schimbul de date din documentele de tranzit pentru operațiunile de tranzit și pentru îndeplinirea formalităților vamale aferente regimului de tranzit se utilizează un sistem electronic de tranzit.

Articolul 297. Destinatarul agreat în sensul TIR

(1) Serviciul Vamal, în baza unei cereri, autorizează o persoană, denumită destinatar agreat, să primească mărfurile expediate în conformitate cu Convenția TIR într-un loc autorizat, astfel încât regimul să fie încheiat în conformitate cu art. 1 lit. d) din Convenția TIR.

(2) Statutul de destinatar agreat se acordă solicitantului care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este stabilit pe teritoriul vamal;
- b) declară că va primi regulat mărfuri care circulă în cadrul unei operațiuni TIR;
- c) respectă criteriile stabilite la art. 39, 41 și 42.

(3) Autorizația se acordă în cazul în care Serviciul Vamal este în măsură să supravegheze operațiunile TIR și să efectueze controale.

(4) Autorizația privind statutul de destinatar agreat se aplică operațiunilor TIR care urmează să fie încheiate în Republica Moldova, la locul sau locurile specificate în autorizație.

Articolul 298. Autorizațiile de simplificări

(1) Serviciul Vamal poate, în baza unei solicitări, să acorde autorizația de a utiliza oricare dintre următoarele simplificări cu privire la plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit sau la încheierea acestui regim:

- a) statutul de expeditor agreat, care permite titularului autorizației să plaseze mărfurile sub regimul de tranzit fără a le prezenta în vamă;
- b) statutul de destinatar agreat, care permite titularului autorizației să primească mărfurile care circulă sub regimul de tranzit într-un loc autorizat pentru a încheia regimul în conformitate cu art. 293 alin. (2);
- c) utilizarea unor sigilii speciale, în cazul în care este necesară sigilarea pentru a asigura identificarea mărfurilor plasate sub regimul de tranzit;
- d) utilizarea unei declarații vamale cu cerințe reduse privind datele pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit;
- e) în cazul mărfurilor transportate pe cale aeriană, utilizarea unui document electronic de transport ca declarație vamală pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit, cu condiția ca acesta să conțină datele unei astfel de declarații și ca respectivele date să fie disponibile pentru postul vamal de plecare și cel de destinație pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor și finalizarea regimului.

(2) Autorizația menționată la alin. (1) se acordă solicitantului care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este stabilit pe teritoriul vamal;
- b) declară că va folosi în mod regulat regimul de tranzit;
- c) respectă criteriile stabilite la art. 39, 41 și 42.

(3) Autorizația se acordă în cazul în care Serviciul Vamal este în măsură să supravegheze regimul de tranzit și să efectueze controale.

(4) Statutul de expeditor agreat menționat la alin. (1) lit. a) din prezentul articol se acordă numai solicitanților care sunt autorizați, în conformitate cu art. 98 alin. (5), să constituie o garanție globală sau să utilizeze o garanție globală cu un quantum redus ori exonerarea de la aceasta în conformitate cu art. 104 alin. (2).

(5) Autorizația în conformitate cu alin. (1) lit. c) pentru utilizarea de sigilii speciale pentru mijloacele de transport, containerele și ambalajele utilizate pentru regimul de tranzit se acordă în cazul în care Serviciul Vamal aprobă sigiliile prevăzute în cererea de autorizare.

(6) Autorizația în conformitate cu alin. (1) lit. d) pentru utilizarea unei declarații vamale cu cerințe reduse privind datele pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit se acordă pentru transportul feroviar de mărfuri.

Articolul 299. Avarierea mărfurilor sau apariția unei forțe majore

(1) În caz de avariere a mărfurilor sau de apariție a unei forțe majore, acestea pot fi descărcate, transportatorul fiind obligat:

- a) să asigure integritatea mărfurilor, neutilizarea lor;
- b) să informeze imediat postul vamal proxim despre avarierea mărfurilor sau despre apariția unei forțe majore, despre locul aflării lor și a mijloacelor de transport;
- c) să asigure transportul mărfurilor și deplasarea mijloacelor de transport la postul vamal proxim ori deplasarea funcționarului vamal la locul aflării mărfurilor și a mijloacelor de transport.

(2) Cheltuielile aferente acțiunilor specificate la alin. (1) sunt suportate de transportator.

Capitolul III DEPOZITAREA

Secțiunea 1 Dispoziții comune

Articolul 300. Domeniul de aplicare

(1) Regimul de depozitare permite depozitarea mărfurilor străine pe teritoriul vamal fără ca mărfurile să fie supuse:

- a) drepturilor de import;
- b) altor plăți;
- c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal sau scoaterea lor de pe acesta.

(2) Mărfurile autohtone pot fi plasate sub regimul de depozitare cu respectarea procedurii necesare plasării în acest regim.

(3) În cazul în care există o necesitate economică și supravegherea vamală nu este afectată, biroul vamal permite depozitarea mărfurilor autohtone într-un spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală. Mărfurile în cauză nu sunt considerate ca fiind sub regimul de antrepozit vamal.

Articolul 301. Durata regimului de depozitare

(1) Termenul în care mărfurile pot rămâne sub regimul de depozitare nu depășește valabilitatea autorizației antrepozitului vamal/licenței sau perioada de activitate a zonei libere.

(2) În situații excepționale, Serviciul Vamal poate stabili un termen până la care trebuie încheiat regimul de depozitare, în special atunci când tipul și natura mărfurilor, în caz de depozitare îndelungată, pot reprezenta un pericol pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor ori pentru mediu.

Secțiunea a 2-a Antrepozitul vamal

Articolul 302. Depozitarea în antrepozite vamale

(1) Sub regim de antrepozit vamal, mărfurile străine pot fi depozitate sub supraveghere vamală în spații sau în orice alte amplasamente autorizate pentru acest regim de către Serviciul Vamal (denumite în continuare *antrepozite vamale*).

(2) Antrepozitele vamale pot fi utilizate pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor de către orice persoană (antrepozit vamal public) sau de către titularul unei autorizații de antrepozitare vamală (antrepozit vamal privat).

(3) Antrepozitele vamale se clasifică după cum urmează:

- a) antrepozit vamal public de tip I;
- b) antrepozit vamal public de tip II;
- c) antrepozit vamal public de tip III;
- d) antrepozit vamal privat.

(4) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal. Cu excepția cazurilor de forță majoră, această scoatere trebuie permisă în prealabil de către biroul vamal.

Articolul 303. Prelucrarea

(1) În cazul în care există o necesitate economică și supravegherea vamală nu este afectată, biroul vamal poate autoriza, într-un antrepozit vamal, prelucrarea mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă, în condițiile prevăzute de acest regim.

(2) Mărfurile menționate la alin. (1) nu sunt considerate a se afla sub regimul de antrepozit vamal.

Articolul 304. Responsabilitățile titularului autorizației și ale titularului regimului

(1) Titularul autorizației și titularul regimului au următoarele responsabilități:

- a) asigurarea faptului că mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal sunt sub supraveghere vamală; și
- b) îndeplinirea obligațiilor care decurg din depozitarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozit vamal.

(2) Prin derogare de la alin. (1), în cazul în care autorizația privește un antrepozit vamal public, aceasta poate prevedea că responsabilitățile menționate la alin. (1) revin exclusiv titularului regimului.

(3) Titularul regimului este responsabil de îndeplinirea obligațiilor care rezultă din plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal.

Secțiunea a 3-a **Magazinul duty-free**

Articolul 305. Dispoziții generale

(1) Magazinul duty-free constă în comercializarea mărfurilor sub supraveghere vamală, fără aplicarea măsurilor de politică comercială, în locuri special amenajate, amplasate în aeroporturile internaționale, la bordul aeronavelor în transport internațional, în porturi internaționale sau la bordul navelor în transport internațional.

(2) Plasarea și comercializarea mărfurilor în magazinul duty-free se efectuează fără perceperea drepturilor de import.

(3) În magazinele duty-free mărfurile se comercializează contra lei și contra valută străină (în numerar și în cecuri de călătorie), precum și cu utilizarea cardurilor bancare, exclusiv persoanelor care pleacă în străinătate și au trecut controlul vamal, controlul actelor de identitate și al biletelor de călătorie.

Articolul 306. Condițiile plasării mărfurilor în magazinul duty-free

(1) În magazinul duty-free pot fi plasate orice mărfuri, cu excepția celor prohibite de a fi introduse pe teritoriul vamal și scoase de pe teritoriul vamal, de a fi comercializate în Republica Moldova, precum și a altor mărfuri stabilite de legislație. Mărfurile a căror comercializare în Republica Moldova este limitată pot fi vândute în magazinul duty-free cu respectarea legislației.

(2) După comercializare, mărfurile autohtone livrate la magazinul duty-free sunt plasate sub regimul de export.

(3) Pentru mărfurile străine comercializate în magazinele duty-free se depune declarație de reexport.

Articolul 307. Licențierea activității magazinului duty-free

(1) Magazinul duty-free poate fi înființat de persoana juridică care deține licență, eliberată de organul de licențiere.

(2) Licențierea activității magazinelor duty-free se efectuează în conformitate cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și cu prezentul cod.

Articolul 308. Condițiile de licențiere a magazinului duty-free

(1) Magazinul duty-free trebuie să fie amplasat în spatele punctului de control al pașapoartelor, în zona plecării de pe teritoriul Republicii Moldova, iar amenajarea exterioară a magazinului duty-free nu trebuie să permită:

a) accesul în incintă al persoanelor care nu călătoresc spre o destinație internațională;

b) introducerea sau scoaterea de mărfuri din incintă prin alte locuri decât cele stabilite de Serviciul Vamal.

(2) Dacă necesitățile de funcționare a magazinului duty-free impun folosirea unor spații anexe, acestea trebuie amplasate în aceeași clădire sau în imediata ei apropiere și trebuie să se afle în aceeași zonă de supraveghere vamală, calea de comunicare dintre acestea considerându-se parte integrantă a perimetrului magazinului.

(3) Pentru obținerea licenței, persoana juridică solicitantă, pe lângă documentele necesare pentru obținerea licenței prevăzute de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, prezintă:

a) denumirea punctului de trecere a frontierei de stat în care este amplasat magazinul duty-free pentru care se solicită eliberarea licenței;

b) datele personale ale reprezentanților persoanei juridice, inclusiv numele, prenumele, data și locul nașterii, domiciliul, funcția deținută;

c) conturile bancare, băncile la care are deschise conturi, în valută străină și în lei;

d) date cu privire la magazinul duty-free pentru care se solicită eliberarea licenței, inclusiv cu privire la amplasarea, suprafața, reprezentarea grafică;

e) copia contractului de locațiune a terenului pe care va fi amplasată construcția sau a clădirii ce va fi utilizată cu scop comercial.

(4) În ziua înregistrării cererii și depunerii documentelor stabilite de legislație pentru primirea/reperfectarea licenței, autoritatea de licențiere înștiințează Serviciul Vamal, solicită și obține ulterior avizele necesare eliberării licenței pentru activitatea magazinului duty-free, pentru comercializarea mărfurilor în regim duty-free, pentru comercializarea mărfurilor în regim duty-free cu amănuntul, în valută străină și lei, la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri.

(5) În cel mult 10 zile lucrătoare de la data înștiințării menționată la alin. (4), Serviciul Vamal transmite avizul sau refuzul argumentat de a le acorda. În cazul în care Serviciul Vamal nu a transmis avizul ori refuzul acordării avizului în termenul

respectiv, survine principiul aprobării tacite. Refuzul Serviciului Vamal de a acorda aviz constituie temei de refuz pentru eliberarea licenței.

Articolul 309. Comercializarea mărfurilor în magazinele duty-free

(1) În magazinele duty-free pot fi vândute orice fel de mărfuri, străine sau autohtone, cu excepția:

a) mărfurilor prohibite de a fi introduse pe teritoriul vamal și de a fi scoase de pe acesta;

b) mărfurilor interzise spre comercializare în Republica Moldova, precum și a mărfurilor specificate expres în lege.

(2) Mărfurile admise spre vânzare în magazinele duty-free pot fi comercializate numai în cantități destinate uzului personal. Mărfurile pot fi comercializate numai în ambalaje și în cantități uzuale pentru comerțul cu amănuntul.

(3) Toate mărfurile aprovizionate în scopul vânzării în magazinele duty-free vor fi însoțite de documente legale, datate, semnate de cei în drept, din care să rezulte cu claritate:

a) furnizorul (denumirea, sediul, codul fiscal);

b) data livrării;

c) mijlocul de transport utilizat, precum și numele și prenumele delegatului sau șoferului și documentul de identitate al acestuia;

d) denumirea mărfii;

e) cantitatea;

f) unitatea de măsură;

g) prețul de achiziție.

(4) Toate mărfurile se comercializează în termenele de valabilitate prescrise de furnizor.

Articolul 310. Particularitățile prețului de vânzare și justificarea vânzărilor prin intermediul magazinelor duty-free

(1) Prețurile de vânzare a mărfurilor vor fi exprimate în dolari S.U.A. și/sau în euro și vor fi afișate la vedere. Orice modificare ulterioară a prețurilor de vânzare va fi evidențiată în documentele prin care acestea au fost stabilite, cu precizarea datei la care s-a operat modificarea.

(2) Justificarea vânzărilor de mărfuri prin intermediul magazinelor duty-free se face prin bonuri fiscale sau prin facturi fiscale. Facturile fiscale se utilizează

pentru produse de folosință îndelungată, precum: aparatură foto, aparatură electronică, aparatură electrocasnică etc. Pe lângă informațiile indicate în bonurile fiscale, facturile fiscale vor evidenția marca, tipul, seriile produselor vândute, precum și alte elemente cerute de legislație.

Secțiunea a 4-a

Zonele libere

Articolul 311. Desemnarea zonelor libere

(1) Anumite părți ale teritoriului vamal pot fi desemnate prin lege drept zone libere, cu determinarea perimetrului fiecărei zone libere.

(2) Zona liberă este o parte a teritoriului vamal în care mărfurile străine sunt introduse și utilizate fără plata drepturilor de import și fără aplicarea măsurilor de politică comercială, potrivit procedurii stabilite de prezentul cod și de alte acte normative, în cazul în care legislația nu prevede altfel, iar mărfurile autohtone sunt introduse și utilizate cu respectarea condițiilor necesare plasării sub regimul respectiv. Zonele libere sunt îngrădite. Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale.

(3) Persoanele, mărfurile și mijloacele de transport care intră într-o zonă liberă sau care ies din aceasta fac obiectul controalelor vamale.

Articolul 312. Construcții și activități în zonele libere

(1) Orice construcție de imobile într-o zonă liberă este condiționată de obținerea unei aprobări prealabile din partea Serviciului Vamal.

(2) Cu excepțiile stabilite de lege, orice activitate de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii este permisă într-o zonă liberă. Desfășurarea acestor activități face obiectul unei notificări prealabile a Serviciului Vamal.

(3) Serviciul Vamal poate impune prohibiții sau restricții asupra activităților menționate la alin. (2), ținând seama de natura mărfurilor, de cerințele supravegherii vamale sau de securitate și siguranță.

Articolul 313. Prezentarea mărfurilor și plasarea sub regim

(1) Mărfurile introduse într-o zonă liberă trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute în oricare dintre următoarele cazuri:

a) în cazul în care sunt introduse în zonele libere sosind direct din afara teritoriului vamal;

b) în cazul în care sunt plasate sub un regim vamal care este încheiat în momentul în care acestea sunt plasate sub regimul de zonă liberă;

c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de zonă liberă pentru a beneficia de o decizie de acordare a rambursării sau a remiterii de drepturi de import;

d) în cazul în care legislația, alta decât cea vamală, dispune astfel de formalități.

(2) Mărfurile introduse într-o zonă liberă în alte circumstanțe decât cele menționate la alin. (1) nu se prezintă în vamă.

(3) Fără a aduce atingere art. 314, mărfurile introduse în zona liberă sunt considerate ca fiind plasate sub regim de zonă liberă:

a) în momentul introducerii lor în această zonă, cu excepția cazului în care acestea se află deja sub un alt regim vamal;

b) în momentul încheierii regimului de tranzit, cu excepția cazului în care sunt plasate imediat sub un alt regim vamal.

Articolul 314. Mărfurile autohtone în zone libere

(1) Mărfurile autohtone pot fi introduse, antrepozitate, transportate, utilizate, prelucrate sau consumate într-o zonă liberă. În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate a se afla sub regimul de zonă liberă.

(2) În baza unei cereri depuse de persoana interesată, Serviciul Vamal stabilește statutul vamal de mărfuri autohtone pentru oricare dintre următoarele mărfuri:

a) mărfuri autohtone introduse în zonele libere;

b) mărfuri autohtone care au fost supuse operațiunilor de prelucrare într-o zonă liberă;

c) mărfuri puse în liberă circulație într-o zonă liberă;

d) deșeuri formate în urma activităților desfășurate în zonele libere și Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.

Articolul 315. Mărfurile străine în zone libere

(1) Mărfurile străine, pe perioada în care rămân în zonele libere, pot fi puse în liberă circulație sau plasate sub regimul de perfecționare activă, de admitere temporară în condițiile prevăzute de aceste regimuri. În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile aprovizionărilor sau proviziilor de alimente și în cazul în care regimul respectiv o permite, alin. (1) nu împiedică utilizarea sau consumarea mărfurilor care, în cazul punerii în liberă circulație sau al admiterii temporare, nu vor fi supuse aplicării drepturilor de import.

(3) În cazul utilizării sau consumării menționate la alin. (2) nu este necesară o declarație vamală de punere în liberă circulație sau de plasare sub regimul de admitere temporară.

(4) Prin derogare de la alin. (3), este necesară o declarație în cazul în care mărfurile sunt supuse unui contingent tarifar.

Articolul 316. Scoaterea mărfurilor din zona liberă

(1) Mărfurile aflate în zona liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriul vamal sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal.

(2) Art. 142–153 se aplică mărfurilor scoase din zona liberă în alte părți ale teritoriului vamal.

Articolul 317. Statutul vamal

(1) În cazul în care mărfurile sunt scoase dintr-o zonă liberă și sunt introduse într-o altă parte a teritoriului vamal sau sunt plasate sub un regim vamal, acestea sunt considerate ca fiind mărfuri străine, cu excepția cazului în care statutul lor vamal de mărfuri autohtone a fost demonstrat.

(2) Prin derogare de la alin. (1), în scopul aplicării drepturilor de export și a licențelor de export sau a măsurilor de control la export prevăzute în cadrul politicilor comerciale, mărfurile sunt considerate drept mărfuri autohtone, cu excepția cazului în care este stabilit faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri autohtone.

Capitolul IV UTILIZĂRI SPECIFICE

Secțiunea 1 Admiterea temporară

Articolul 318. Domeniul de aplicare

(1) În cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile străine destinate reexportului pot face obiectul unei utilizări speciale pe teritoriul vamal, cu scutire totală sau parțială de drepturi de import și fără a fi supuse:

- a) altor plăți;
- b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal sau scoaterea lor din acesta.

(2) Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care sunt întrunite următoarele condiții:

- a) mărfurile nu suferă nicio modificare, cu excepția uzurii normale datorate folosirii acestora;
- b) este posibilă asigurarea identificării mărfurilor plasate sub regim, cu excepția cazului în care, având în vedere natura sau utilizarea prevăzută a acestora, absența măsurilor de identificare nu riscă să conducă la folosirea abuzivă a regimului sau, în cazul menționat la art. 290, atunci când este posibil să se verifice că sunt respectate condițiile prevăzute pentru mărfuri echivalente;
- c) sunt îndeplinite cerințele prevăzute în legislația vamală pentru acordarea scutirii totale sau parțiale de drepturi de import.

Articolul 319. Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară

(1) Serviciul Vamal stabilește perioada în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară trebuie reexportate sau plasate sub un alt regim vamal. Această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca scopul utilizării autorizate să fie atins.

(2) Perioada maximă de păstrare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar și în cazul în care regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor sub un alt regim special, urmat, la rândul său, de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară.

(3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată menționată la alin. (1) și (2) nu este suficientă, aparatul central al Serviciului Vamal poate acorda o prelungire a acesteia pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

În sensul prezentului articol, prin *împrejurări excepționale* se înțelege orice eveniment în urma căruia, în vederea îndeplinirii scopului pentru care s-a realizat operația de admitere temporară, mărfurile trebuie utilizate pe o perioadă suplimentară.

(4) Perioada totală pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară nu depășește 10 ani, cu excepția cazului fortuit.

Articolul 320. Quantumul taxei vamale în cazul admiterii temporare cu scutire parțială de taxa vamală

(1) Quantumul taxei vamale pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxa vamală este de 3% din quantumul taxei vamale care ar fi trebuit achitată pentru aceste mărfuri în cazul în care ele ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară și se achită la încheierea regimului.

(2) Quantumul se calculează pentru fiecare lună sau fracțiune de lună în timpul căreia mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu suspendare parțială de taxa vamală.

(3) Quantumul taxei vamale nu depășește quantumul care ar fi trebuit achitat în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Articolul 321. Introducerea și scoaterea mijloacelor de transport auto de către persoane fizice

(1) Persoanele fizice au dreptul de a introduce pe teritoriul vamal cu declarare prin acțiune și cu plasare sub regim de admitere temporară pe un termen de până la 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive mijloace de transport clasificate la pozițiile tarifare 8702, 8703, 8704, 8711 și remorci atașate la acestea (poziția tarifară 8716), indiferent de termenul lor de exploatare, cu achitarea vinietei și cu respectarea următoarelor condiții:

- a) mijloacele de transport auto se află la evidență permanentă în țări străine;
- b) persoanele fizice dețin în proprietate sau au drept de folosință asupra mijloacelor de transport auto, fapt confirmat prin actele corespunzătoare;
- c) mijloacele de transport auto sunt scoase de pe teritoriul vamal până la expirarea termenului de 180 de zile;

d) mijloacele de transport auto nu sunt folosite pentru transportul de mărfuri și de pasageri. Mijloacele de transport nu pot fi vândute, donate, transmise prin moștenire, închiriate, subînchiriate, date în comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova decât cu acordul Serviciului Vamal, după plata drepturilor de import și îndeplinirea formalităților vamale;

e) în cazul în care persoanelor fizice care nu sunt stabilite pe teritoriul vamal li se acordă un alt regim de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, documentele

confirmative se prezintă Serviciului Vamal în vederea prelungirii termenului de aflare a mijlocului de transport auto declarat prin acțiune, informația respectivă incluzându-se în Registrul de stat al transporturilor.

(2) În sensul prezentului articol, *declararea prin acțiune* este o formă de declarare expresă (vădită) a mijlocului de transport auto în regim de admitere temporară, care scutește persoana fizică de completarea unor acte vamale cu condiția prezentării la posturile vamale de frontieră a documentelor de înmatriculare a mijlocului de transport auto (respectând condițiile prevăzute la alin. (1)), cu înregistrarea acestuia în sistemul informațional al Serviciului Vamal. În cazul aplicării formei de declarare prin acțiune, acte vamale nu se eliberează.

(3) Nerespectarea condițiilor stabilite la alin. (1) lit. a)–d) se sancționează conform legislației.

(4) Persoanele care, în termenul stabilit de prezentul articol, nu au scos de pe teritoriul vamal mijloacele de transport declarate prin acțiune nu au dreptul să introducă pe teritoriul vamal alte mijloace de transport auto în condițiile alin. (1).

(5) Mijloacele de transport auto declarate prin acțiune pentru care a expirat termenul acordat conform prevederilor prezentului cod sunt identificate, reținute și aduse de poliție, de poliția de frontieră sau de echipele mobile către cel mai apropiat birou vamal sau către postul vamal de frontieră, fapta fiind consemnată într-un proces-verbal.

(6) În termen de 24 de ore de la momentul aducerii mijlocului de transport auto la biroul vamal, acesta asigură escortarea mijlocului de transport auto către postul vamal de frontieră pentru a fi scos de pe teritoriul vamal.

(7) Cheltuielile de escortare a mijlocului de transport auto sunt determinate în conformitate cu taxa stabilită. Cheltuielile de aducere și escortare sunt acoperite de către persoana fizică care a încălcat termenul de aflare a mijlocului de transport auto pe teritoriul vamal.

(8) În cazul în care mijlocul de transport auto nu a fost scos de pe teritoriul vamal în termenul stabilit și nu mai există din motivul că a fost distrus sau vândut pentru piese, fapt confirmat de către proprietar prin documente justificative sau prin declarație pe proprie răspundere, Serviciul Vamal încasează cuantumul drepturilor de import.

(9) În cazul mijloacelor de transport auto distruse în urma unei forțe majore confirmate în modul stabilit, persoana fizică nu este responsabilă de plata

cuantumului stabilit conform alin. (8), cu condiția informării în termen de 5 zile a postului vamal proxim.

Articolul 322. Termenele pentru încheierea regimului de admitere temporară în cazul mijloacelor de transport și al containerelor

Încheierea regimului de admitere temporară în cazul mijloacelor de transport și al containerelor trebuie să aibă loc în următoarele termene, calculate de la data la care mărfurile sunt plasate sub regim:

- 1) pentru mijloace de transport feroviar – 12 luni;
- 2) pentru mijloace de transport neferoviar utilizate în scop comercial – intervalul de timp necesar pentru efectuarea operațiunilor de transport;
- 3) pentru mijloace de transport rutier utilizate în scop privat:
 - a) de către studenți – intervalul șederii lor pe teritoriul vamal în scopul unic de a-și urma studiile;
 - b) de către persoane care îndeplinesc activități cu o durată determinată – intervalul șederii lor pe teritoriul vamal necesare pentru a-și urma scopul unic de îndeplinire a activității;
- c) în alte cazuri, inclusiv pentru animale de tracțiune și atelaje – 6 luni;
- 4) pentru mijloacele de transport aerian utilizate în scop privat – 6 luni;
- 5) pentru mijloacele de transport maritim și fluvial utilizate în scop privat – 18 luni;
- 6) pentru containere, echipamentul și accesoriile lor – 12 luni.

Secțiunea a 2-a
Destinația finală

Articolul 323. Regimul de destinație finală

(1) Regimul de destinație finală permite punerea în liberă circulație a mărfurilor cu scutire sau reducere de drepturi de import datorită utilizării lor specifice.

(2) În situația în care mărfurile se pretează la utilizări repetate și Serviciul Vamal consideră acest lucru adecvat pentru evitarea abuzurilor, supravegherea vamală continuă în toată perioada de utilizare a acestora în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de drepturi de import.

(3) Supravegherea vamală exercitată în cadrul regimului de destinație finală se încheie în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) mărfurile au fost utilizate în scopul prevăzut în cererea de scutire sau de reducere de drepturi de import;

b) mărfurile au fost scoase de pe teritoriul vamal, au fost distruse sau abandonate în favoarea statului;

c) mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute în cererea de scutire sau de reducere de drepturi de import și drepturile de import datorate au fost plătite.

(4) În cazul în care este necesară rata de randament, art. 325 se aplică regimului de destinație finală.

(5) Deșeurile și resturile care rezultă în urma prelucrării sau transformării mărfurilor conform destinației finale prevăzute, precum și pierderile cauzate de factori naturali sunt considerate mărfuri cu destinație finală prevăzută.

(6) Deșeurile și resturile care rezultă în urma distrugerii mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

Articolul 324. Punerea în liberă circulație și introducerea în consum a mărfurilor cu scutire de drepturi de import datorită destinației lor finale

Se scutesc de drepturi de import, la punerea în liberă circulație și la introducerea în consum, datorită destinației lor finale, următoarele:

1) mărfurile necesare pentru asigurarea, organizarea vizitelor oficiale, introduse pe teritoriul vamal de către cetățeni străini în conformitate cu legislația și cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte;

2) moneda națională, valuta străină de la pozițiile tarifare 490700300 și 7118 (cu excepția celei folosite în scopuri numismatice), precum și valorile mobiliare de la poziția tarifară 490700;

3) mărfurile introduse pe teritoriul vamal în calitate de ajutor umanitar, destinația lor fiind confirmată de organul abilitat;

4) mărfurile importate pe teritoriul vamal destinate realizării proiectelor de asistență investițională, finanțate din contul granturilor acordate Guvernului, precum și din contul granturilor acordate instituțiilor finanțate de la buget, conform listei aprobate de Guvern;

5) mărfurile destinate proiectelor de asistență tehnică realizate pe teritoriul țării de către organizațiile internaționale și țările donatoare, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

6) utilajul, echipamentul și attributele de gratificație primite ca donații de Comitetul Național Olimpic și de federațiile sportive naționale de profil de la Comitetul Internațional Olimpic, de la federațiile sportive europene și internaționale de profil pentru pregătirea sportivilor de performanță și promovarea

mișcării olimpice, fără drept de comercializare a acestui utilaj, echipament și attribute de gratificație;

7) mijloacele fixe utilizate nemijlocit la fabricarea produselor, la prestarea serviciilor și/sau executarea lucrărilor, destinate includerii în capitalul statutar (social) în modul și în termenele prevăzute de legislație. La mijloacele fixe utilizate nemijlocit la fabricarea produselor, la prestarea serviciilor și/sau executarea lucrărilor se atribuie mijloacele fixe a căror amortizare se raportează la costul produselor fabricate, al serviciilor prestate și/sau lucrărilor executate.

Mijloacele fixe care au beneficiat de facilitatea fiscală respectivă nu pot fi înstrăinate, transmise în folosință sau posesie (exceptând locațiunea bunurilor imobile), atât integral, cât și părțile componente ale acestora, pe parcursul a 3 ani de la data validării declarației vamale respective, cu excepția cazului în care aceste mijloace fixe sunt exportate, dacă anterior au fost importate și nu au suferit modificări în afara amortizării normale. În cazul în care aceste mijloace fixe se înstrăinează, se transmit în folosință sau posesie, atât integral, cât și părțile componente ale acestora, până la expirarea a 3 ani, drepturile de import se calculează și se achită de către persoana juridică în al cărei capital statutar (social) a fost introdus mijlocul fix, pornind de la valoarea în vamă a acestor mijloace fixe la momentul depunerii declarației vamale;

8) bunurile mobile a căror valoare depășește 6000 de lei și a căror durată de funcționare este mai mare de un an, importate de către întreprinderile ce desfășoară activitatea de leasing, în scopul onorării obligațiilor contractuale ale acestora, rezultate din contractele de leasing încheiate cu persoane stabilite pe teritoriul vamal;

9) mărfurile destinate aprovizionării în Portul Internațional Liber „Giurgiulești” a navelor maritime implicate în transportul internațional de mărfuri și pasageri, indiferent de naționalitatea navei sau de pavilionul acesteia;

10) mărfurile consumabile importate de forța militară străină care desfășoară aplicații militare temporare, destinate uzului sau consumului exclusiv al forței militare și al componentei civile. Lista mărfurilor consumabile se aprobă de către Ministerul Apărării;

11) mărfurile consumabile importate de echipele/modulele internaționale de intervenție care participă la exercițiile internaționale de management al consecințelor situațiilor excepționale ce se desfășoară pe teritoriul Republicii Moldova, destinate uzului sau consumului exclusiv al echipelor/modulelor internaționale de intervenție. Lista mărfurilor consumabile se aprobă de Ministerul Afacerilor Interne;

12) materia primă medicamentoasă, materialele, articolele, ambalajul primar și secundar utilizate la prepararea și producerea medicamentelor, autorizate de Ministerul Sănătății, cu excepția alcoolului etilic, mijloacelor cosmetice, conform listei aprobate de Guvern;

13) dializoarele de la poziția tarifară 842129;

14) mijloacele de transport, indiferent de termenul de exploatare:

a) importate și, după caz, livrate cu titlu gratuit pentru transportul persoanelor cu dizabilități ale aparatului locomotor, în temeiul prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, clasificate la poziția tarifară 8703 (cu capacitatea cilindrică a motorului de până la 2500 cm³ inclusiv);

b) importate și livrate cu titlu gratuit (donație), destinate pentru:

- scopuri medicale, clasificate la pozițiile tarifare 8702 și 8703;
- stingerea incendiilor, clasificate la poziția tarifară 870530000;
- curățarea străzilor, împrăștierea materialelor, colectarea deșeurilor, clasificate la poziția tarifară 8705.

Pot beneficia de facilitatea fiscală și vamală respectivă atât beneficiarii, cu condiția utilizării mijloacelor de transport menționate exclusiv în conformitate cu destinația lor finală, cât și persoanele terțe care au importat aceste mijloace de transport către beneficiari.

Beneficiarii și persoanele terțe nu pot comercializa, transmite în locațiune, uzufruct, leasing operațional sau financiar mijloacele de transport menționate. În cazul în care aceste prevederi nu se respectă, quantumul drepturilor de import se calculează și se achită de către beneficiar sau de către persoana terță în funcție de cine a plasat aceste mijloace de transport sub regimul de import, de valoarea în vamă a mijloacelor de transport și/sau de capacitatea cilindrică a motorului la data importului.

Prin derogare de la aceste prevederi, după expirarea termenului de 5 ani de la data beneficierii de scutirea de drepturi de import, beneficiarilor din rândul persoanelor cu dizabilități ale aparatului locomotor li se permite comercializarea mijloacelor de transport.

Capitolul V PRELUCRAREA

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Articolul 325. Rata de randament

(1) Cu excepția cazului în care legislația privind domeniile specifice prevede o rată de randament, postul vamal stabilește fie rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de prelucrare, fie, dacă este cazul, modalitatea de determinare a acestei rate.

(2) Rata de randament sau rata medie de randament se stabilește în funcție de condițiile reale în care se efectuează sau urmează să se efectueze operațiunile de prelucrare. Această rată se ajustează în conformitate cu art. 29.

Secțiunea a 2-a **Perfecționarea activă**

Articolul 326. Domeniul de aplicare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 290, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal a mărfurilor străine pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:

- a) drepturilor de import;
- b) altor plăți;
- c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal sau scoaterea lor din acesta.

(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.

(3) În cazul menționat la art. 290, regimul de perfecționare activă poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.

(4) În completarea dispozițiilor alin. (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat pentru oricare dintre următoarele mărfuri:

- a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor ce vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;
- b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu art. 289.

Articolul 327. Perioada pentru încheierea regimului

(1) Biroul vamal stabilește perioada în care trebuie încheiat regimul de perfecționare activă.

(2) Perioada menționată la alin. (1) curge de la data la care mărfurile străine sunt plasate sub regim și se determină ținând seama de durata necesară realizării operațiunilor de prelucrare și încheierii regimului.

(3) Biroul vamal poate prelungi, pentru o durată rezonabilă, perioada stabilită conform alin. (1) în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

(4) Autorizația poate preciza că o perioadă care începe să curgă în cursul unei luni, al unui trimestru sau al unui semestru se încheie în ultima zi a lunii, respectiv, a trimestrului sau a semestrului care urmează.

(5) În cazul exportului anticipat în conformitate cu art. 290 alin. (4) lit. c), autorizația stabilește termenul în care mărfurile străine sunt declarate pentru regimul de perfecționare activă, luându-se în considerare timpul necesar pentru aprovizionare și pentru transport spre teritoriul vamal.

(6) Termenul prevăzut la alin. (5) se stabilește în luni și nu depășește 6 luni. Acesta curge de la data acceptării declarației de export privind produsele prelucrate obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.

(7) La solicitarea titularului autorizației, termenul de 6 luni prevăzut la alin. (6) poate fi prelungit chiar și după expirarea lui, cu condiția ca perioada totală să nu depășească 12 luni.

Articolul 328. Reexportul temporar pentru prelucrare complementară

În baza unei cereri, biroul vamal poate autoriza, pentru o parte sau pentru toate mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sau produsele prelucrate, reexportul temporar în vederea operațiunilor de prelucrare complementară în afara teritoriului vamal, conform condițiilor fixate pentru regimul de perfecționare pasivă.

Secțiunea a 3-a Perfecționarea pasivă

Articolul 329. Domeniul de aplicare

(1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri autohtone în afara teritoriului vamal în vederea supunerii acestora la operațiunile de prelucrare. Produsele prelucrate rezultate din aceste operațiuni pot fi puse în liberă circulație cu scutire totală sau parțială de drepturi de import în baza unei cereri depuse de titularul autorizației sau de orice altă persoană stabilită pe teritoriul vamal dacă aceasta a obținut consimțământul titularului autorizației și dacă toate condițiile autorizației sunt îndeplinite.

(2) Nu pot fi plasate sub regimul de perfecționare pasivă oricare dintre următoarele mărfuri autohtone:

a) mărfurile al căror export dă dreptul la rambursarea sau remiterea de drepturi de import sau de export;

b) mărfurile care, în prealabil exportului, au fost puse în liberă circulație cu scutire sau reducere de drepturi de import, în măsura în care scopurile destinației nu sunt realizate, cu excepția cazului în care aceste mărfuri trebuie supuse unor operațiuni de reparație.

(3) Biroul vamal stabilește perioada în care mărfurile exportate temporar trebuie să fie reimportate, sub forma produselor prelucrate, și să fie puse în liberă circulație pentru a putea beneficia de scutire totală sau parțială de drepturi de import. Termenul în care produsele prelucrate trebuie reimportate se determină în funcție de perioada necesară pentru desfășurarea operațiunilor de prelucrare, pentru transportul mărfurilor de export temporar și al produselor prelucrate. Biroul vamal poate acorda o prelungire a acestei perioade, pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

(4) Exportul temporar de mărfuri în vederea perfecționării pasive atrage aplicarea măsurilor de politică comercială prevăzute pentru exportul definitiv de mărfuri. Operațiunile de perfecționare pasivă complementare celor de perfecționare activă atrag aplicarea măsurilor de politică comercială prevăzute pentru reexportul de mărfuri.

Articolul 330. Mărfurile reparate cu titlu gratuit

(1) Mărfurile beneficiază de o scutire totală de drepturi de import în cazul în care Serviciul Vamal stabilește că acestea au fost reparate cu titlu gratuit fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unor defecte de fabricație sau de material.

(2) Alin. (1) nu este aplicabil în cazul în care s-a ținut seama de defectul de fabricație sau de material în momentul primei puneri în liberă circulație a mărfurilor în cauză.

Articolul 331. Sistemul de schimb standard

(1) În cadrul sistemului de schimb standard, un produs importat (denumit în continuare *produs de înlocuire*) poate, conform alin. (2)–(6), înlocui un produs prelucrat.

(2) Biroul vamal autorizează, în baza unei cereri, utilizarea sistemului de schimb standard în cazul în care operațiunea de prelucrare constă într-o reparație a unor mărfuri autohtone cu defecte.

(3) Produsele de înlocuire au același cod de nouă cifre din Nomenclatura

combinată a mărfurilor, sunt de calitate comercială identică și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile defecte, în cazul în care acestea din urmă ar fi făcut obiectul unei reparații.

(4) În cazul în care mărfurile defecte au fost utilizate înainte de export, produsele de înlocuire trebuie, de asemenea, să fi fost utilizate.

(5) Prin derogare de la alin. (4), în cazul în care produsul de înlocuire a fost livrat cu titlu gratuit fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unui defect de fabricație sau de material, biroul vamal permite înlocuirea.

(6) Dispozițiile aplicabile produselor prelucrate se aplică, de asemenea, produselor de înlocuire.

Articolul 332. Importul anticipat al produselor de înlocuire

(1) Biroul vamal autorizează, în condițiile stabilite de acesta și în baza unei cereri depuse de persoana interesată, ca produsele de înlocuire să fie importate înainte ca mărfurile defecte să fie exportate.

(2) În cazul importului anticipat al unui produs de înlocuire se constituie o garanție ce acoperă cuantumul drepturilor de import care ar fi exigibile dacă mărfurile defecte nu ar fi exportate conform alin. (3).

(3) Exportul de mărfuri defecte se face în termen de 2 luni de la data acceptării de către biroul vamal a declarației de punere în liberă circulație a produselor de înlocuire.

(4) În cazul în care, în împrejurări excepționale, mărfurile defecte nu pot fi exportate în termenul menționat la alin. (3), biroul vamal poate acorda o prelungire a acestui termen pentru o durată ce nu depășește 30 de zile, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

TITLUL VIII MĂRFURI SCOASE DE PE TERITORIUL VAMAL

Capitolul I FORMALITĂȚILE LA IEȘIREA MĂRFURILOR

Articolul 333. Supravegherea vamală și formalitățile la ieșire

(1) Anumite mărfuri sunt prohibite de legislație de a fi scoase de pe teritoriul

vamal din considerente de securitate a statului, de asigurare a ordinii publice și morale, de protecție a mediului, a obiectelor de artă, a obiectelor de valoare istorică și arheologică, a obiectelor de proprietate intelectuală, de protecție a pieței interne, de apărare a altor interese ale Republicii Moldova.

(2) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal sunt prezentate la postul vamal desemnat sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de Serviciul Vamal, sunt supuse supravegherii vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Serviciul Vamal poate determina traseul care trebuie urmat și termenul care trebuie respectat la scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal.

(3) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal sunt prezentate în vamă la ieșire de către una dintre următoarele persoane:

- a) persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal;
- b) persoana în numele sau pe seama căreia acționează persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal;
- c) persoana care își asumă responsabilitatea transportului mărfurilor înaintea ieșirii acestora de pe teritoriul vamal.

(4) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal fac obiectul:

- a) rambursării sau remiterii drepturilor de import;
- b) restituirii drepturilor de export;
- c) încasării drepturilor de export;
- d) formalităților necesare conform legislației în materie de alte plăți;
- e) aplicării prohibițiilor sau a restricțiilor justificate din motive de moralitate publică, de ordine publică, de securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor, a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului, a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății comerciale, inclusiv al controlului precursorilor de droguri, al mărfurilor care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și al sumelor de bani în numerar, precum și al punerii în aplicare a măsurilor de politică comercială.

(5) Liberul de vamă la ieșire se acordă de către Serviciul Vamal cu condiția ca mărfurile în cauză să fie scoase de pe teritoriul vamal în aceeași stare în care se aflau în momentul:

- a) acceptării declarației vamale sau a declarației de reexport; sau
- b) depunerii notificării sumare de ieșire.

Capitolul II

EXPORT ȘI REEXPORT

Articolul 334. Exportul mărfurilor autohtone

(1) Mărfurile autohtone care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal sunt plasate sub regimul de export.

(2) Alin. (1) nu se aplică următoarelor mărfuri autohtone:

- a) mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare pasivă;
- b) mărfurilor plasate sub regimul de tranzit intern;
- c) mărfurilor livrate, scutite de TVA sau accize, pentru aprovizionarea navelor sau aeronavelor, indiferent de destinația acestora, pentru care se cere dovada unei astfel de livrări;
- d) mărfurilor scoase temporar de pe teritoriul vamal.

(3) Formalitățile referitoare la declarația vamală de export, prevăzute în legislația vamală, se aplică în cazurile menționate la alin. (2) lit. a) și b).

Articolul 335. Reexportul mărfurilor străine

(1) Mărfurile străine care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal, mărfurile străine destinate aprovizionării navelor sau aeronavelor sunt supuse unei declarații de reexport, care trebuie depusă la postul vamal competent.

(2) Art. 160–187 se aplică declarației de reexport.

(3) Alin. (1) nu se aplică următoarelor mărfuri:

- a) mărfurilor plasate sub regimul de tranzit extern care nu fac decât să traverseze teritoriul vamal;
- b) mărfurilor depozitate temporar care sunt reexportate direct dintr-un spațiu de depozitare temporară;
- c) mărfurilor transbordate într-o zonă liberă sau direct reexportate dintr-o zonă liberă.

Capitolul III NOTIFICAREA SUMARĂ DE IEȘIRE

Articolul 336. Depunerea notificării sumare de ieșire

(1) În situația în care mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal, la postul vamal de ieșire se depune o notificare sumară de ieșire. Serviciul Vamal poate permite ca notificarea sumară de ieșire să fie depusă la un alt post vamal, cu condiția ca acesta, prin mijloace electronice, să comunice imediat sau să pună la dispoziția postului vamal de ieșire datele necesare.

(2) Notificarea sumară de ieșire este depusă de transportator. Fără a aduce

atingere obligațiilor transportatorului, notificarea sumară de ieșire poate fi depusă, în locul transportatorului, de una dintre următoarele persoane:

- a) exportatorul, expeditorul sau orice altă persoană în numele sau pe seama căreia acționează transportatorul;
- b) orice persoană în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora la postul vamal de ieșire.

Articolul 337. Modificarea și invalidarea notificării sumare de ieșire

(1) Declarantului i se poate permite, în baza unei cereri, să modifice una sau mai multe date ale notificării sumare de ieșire după depunerea acesteia.

(2) Nicio modificare nu mai este posibilă după ce Serviciul Vamal:

- a) a informat persoana care a depus notificarea sumară de ieșire că intenționează să verifice mărfurile;
- b) a stabilit că una sau mai multe dintre datele cuprinse în notificarea sumară de ieșire sunt inexacte sau incomplete; sau
- c) a acordat deja liberul de vamă pentru ieșire.

(3) Dacă mărfurile pentru care s-a depus o notificare sumară de ieșire nu sunt scoase de pe teritoriul vamal, postul vamal invalidează notificarea:

- a) la solicitarea declarantului; sau
- b) la expirarea a 150 de zile de la depunerea notificării.

Capitolul IV NOTIFICAREA DE REEXPORT

Articolul 338. Depunerea notificării de reexport

(1) În situația în care mărfurile străine menționate la art. 335 alin. (3) lit. b) și c) sunt scoase de pe teritoriul vamal, se depune o notificare de reexport.

(2) Notificarea de reexport se depune la postul vamal de ieșire de către persoana responsabilă de prezentarea mărfurilor la ieșire în conformitate cu art. 333 alin. (3).

(3) Notificarea de reexport conține datele necesare pentru a încheia regimul de zonă liberă sau depozitarea temporară.

Articolul 339. Modificarea și invalidarea notificării de reexport

(1) În baza unei cereri, declarantului i se poate permite să modifice una sau

mai multe date din notificarea de reexport după depunerea acesteia.

(2) Nicio modificare nu mai este posibilă după ce Serviciul Vamal:

- a) a informat persoana care a depus notificarea de reexport că intenționează să verifice mărfurile;
- b) a stabilit că una sau mai multe dintre datele cuprinse în notificarea de reexport sunt inexacte sau incomplete; sau
- c) a acordat deja liberul de vamă pentru ieșire.

(3) Dacă mărfurile pentru care s-a depus o notificare de reexport nu sunt scoase de pe teritoriul vamal, Serviciul Vamal invalidează notificarea:

- a) la solicitarea declarantului; sau
- b) la expirarea a 150 de zile de la depunerea notificării.

Capitolul V

SCUTIREA DE DREPTURI DE EXPORT

Articolul 340. Scutirea de drepturi de export pentru mărfuri autohtone exportate temporar

Fără a aduce atingere art. 329, mărfurile autohtone care sunt exportate temporar beneficiază de o scutire de drepturi de export cu condiția reimportării lor.

TITLUL IX

FORME SPECIFICE ALE CONTROLULUI VAMAL

Capitolul I

CONTROLUL MĂRFURILOR

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 341. Managementul riscurilor și controale vamale

(1) Serviciul Vamal poate efectua orice control vamal pe care îl consideră necesar. Controalele vamale pot consta, în special, în examinarea mărfurilor, prelevarea de probe, verificarea corectitudinii și a caracterului complet ale informațiilor furnizate într-o declarație sau o notificare, precum și a existenței, autenticității, corectitudinii și valabilității documentelor, în examinarea contabilității operatorilor economici și a altor evidențe, controlul mijloacelor de transport, inspectarea bagajelor și a altor mărfuri transportate de către persoane sau aflate asupra acestora și în efectuarea de anchete oficiale sau alte acțiuni similare.

Astfel de controale pot fi efectuate la sediul sau spațiile deținătorului mărfurilor sau ale reprezentantului său, ale oricărei persoane implicate, direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni sau ale oricărei persoane care dispune de documentele și datele respective din motive profesionale.

(2) Controlul vamal, altul decât cel aleatoriu, se bazează în principal pe analiza de risc, efectuată inclusiv prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile în anumite domenii de control și de a elabora contramăsurile necesare.

(3) Controlul bazat pe analiza de risc se efectuează fără a aduce atingere altor controale efectuate în conformitate cu alin. (1) din prezentul articol sau cu alte prevederi stabilite de legislație.

(4) Serviciul Vamal recurge la managementul riscurilor pentru a identifica diferitele niveluri de risc asociate mărfurilor, inclusiv mijloacelor de transport, și persoanelor supuse controlului vamal sau supravegherii vamale, precum și pentru a stabili dacă acestea vor fi supuse unor controale vamale specifice și, în caz afirmativ, locul în care se vor efectua aceste controale.

(5) Managementul riscurilor include activități precum colectarea de date și informații, identificarea, analiza și evaluarea riscurilor, stabilirea și luarea măsurilor necesare, precum și monitorizarea și revizuirea periodică a acestor procese și a rezultatelor obținute.

(6) Serviciul Vamal face schimb de informații privind riscurile și rezultatele analizei de risc cu autoritățile vamale ale țărilor străine în următoarele situații:

a) Serviciul Vamal estimează că riscurile respective sunt semnificative și impun un control vamal, iar rezultatele controlului indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs; sau

b) rezultatele controlului nu indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs, dar Serviciul Vamal consideră că probabilitatea producerii lui este mare.

(7) În procesul de management al riscurilor și de stabilire a măsurilor de control se țin cont de următoarele elemente:

a) nivelul de risc;

b) urgența necesității de aplicare a controalelor;

c) impactul probabil asupra fluxurilor comerciale, asupra bugetului de stat și asupra resurselor pentru control.

(8) Domeniile de control pot acoperi anumite regimuri vamale, tipuri de mărfuri, rute de trafic, moduri de transport sau anumiți operatori economici care fac obiectul unor niveluri ridicate de analiză de risc și de controale vamale într-o anumită perioadă, fără a aduce atingere altor controale efectuate în mod obișnuit de Serviciul Vamal.

Articolul 342. Cooperarea dintre autorități

(1) În cazul în care anumite mărfuri fac obiectul altor controale decât cele vamale, efectuate de către autorități competente, altele decât cele vamale, acestea din urmă, în strânsă cooperare cu celelalte autorități în cauză, fac eforturi astfel încât, în măsura posibilului și în limitele prevăzute de lege, să efectueze aceste controale în același timp și loc cu controalele vamale („ghișeu unic”), Serviciul Vamal având rolul de coordonator, în limita competenței sale.

(2) În cadrul controalelor prevăzute în prezenta secțiune, Serviciul Vamal și alte autorități competente pot, dacă este necesar pentru a reduce la minimum riscurile și a lupta împotriva fraudelor, să facă schimb, atât între ele, cât și cu Guvernul, de date primite în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația, depozitarea mărfurilor, inclusiv traficul poștal, care circulă între teritoriul vamal și țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal, în legătură cu prezența și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor străine, precum și de date referitoare la rezultatele controalelor efectuate.

Articolul 343. Controlul vamal și formele lui

(1) Controlul vamal constă în:

- a) controlul fizic;
- b) controlul documentar;
- c) controlul corporal ca o formă excepțională de control vamal;
- d) controlul ulterior prin audit postvămuire sau reverificare a declarației vamale;
- e) evidența mărfurilor și a mijloacelor de transport;
- f) interogarea verbală a persoanelor fizice și a persoanelor cu funcții de răspundere;
- g) verificarea sistemului de evidență și a dărilor de seamă;
- h) controlul depozitelor, al antrepozitelor vamale, al zonelor libere, al magazinelor duty-free, al altor teritorii și spații unde se pot afla mărfuri și mijloace de transport supuse controlului vamal sau unde se pot desfășura activități supuse supravegherii vamale;
- i) efectuarea altor operațiuni prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative.

(2) La efectuarea controlului vamal pot fi folosiți câinii de serviciu și pot fi aplicate mijloace tehnice de control care nu prezintă niciun pericol pentru viața și sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor și care nu cauzează prejudicii mărfurilor și mijloacelor de transport.

(3) Regulile de efectuare a controlului vamal sunt stabilite de Serviciul Vamal.

(4) În cadrul controlului vamal, Serviciul Vamal și alte autorități competente pot face schimb de informații privind trecerea peste frontiera de stat, prezența și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor, a mijloacelor de transport și a persoanelor, în scopul administrării riscurilor, precum și privind rezultatele controalelor efectuate.

(5) Controlul vamal poate fi efectuat într-o țară străină în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 344. Zonele de control vamal

(1) La frontiera vamală, în locul unde se efectuează operațiunile de vămuire, în locul amplasării subdiviziunii Serviciului Vamal, precum și în alte locuri stabilite de Serviciul Vamal, sunt create zone de control vamal.

(2) Procedura creării și delimitării zonelor de control vamal este stabilită de Serviciul Vamal.

(3) Desfășurarea activității de producție, a activității comerciale și de altă natură în perimetrul zonelor de control vamal și trecerea mărfurilor, a mijloacelor de transport, a persoanelor, inclusiv a factorilor de decizie din autoritățile publice peste frontiera lor, sunt posibile numai cu autorizația Serviciului Vamal și se vor efectua sub supraveghere vamală. Accesul în zona de control vamal este permis numai cu înștiințarea prealabilă a Serviciului Vamal.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, Serviciul Vamal dispune de dreptul de a i se atribui, cu titlu gratuit, terenuri din domeniul public al statului în scopuri vamale și pe un termen nelimitat. Terenurile de la punctele de trecere a frontierei de stat atribuite Serviciului Vamal în scopuri vamale pot fi date în comodat altor autorități publice, iar altor subiecți terenurile respective li se vor atribui în bază de concurs, în modul stabilit.

Articolul 345. Acțiunile Serviciului Vamal în cadrul controlului vamal

În scopul controlului vamal, Serviciul Vamal este în drept să verifice corectitudinea și caracterul complet ale informațiilor furnizate într-o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o notificare sumară de intrare, o notificare sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative, și este în drept să examineze contabilitatea declarantului și alte evidențe, precum și documentele referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare, implicând aceste mărfuri după acordarea liberului de vamă. Serviciul Vamal poate, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să preleve probe, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.

Articolul 346. Neadmiterea pricinuirii de daune nejustificate la efectuarea controlului vamal

(1) În timpul efectuării controlului vamal este interzisă pricinuirea de daune nejustificate persoanei, precum și mărfurilor acesteia.

(2) Serviciul Vamal, în cazul în care este vinovat de pricinuirea daunei nejustificate la efectuarea controlului vamal, repară prejudiciul material cauzat.

(3) Daunele pricinuite legitim la efectuarea controlului vamal nu sunt reparabile.

Articolul 347. Termenul de verificare a declarației vamale, a documentelor și de control al mărfurilor

(1) Verificarea declarației vamale, a documentelor și controlul mărfurilor se efectuează de către Serviciul Vamal în cel mult 5 zile din momentul acceptării declarației vamale, al primirii documentelor și informațiilor necesare controlului vamal, iar verificările privind mărfurile perisabile – în cel mult 3 zile.

(2) În cazul introducerii animalelor vii supuse carantinei profilactice, termenul menționat la alin. (1) se suspendă până la finalizarea carantinei respective.

(3) În cazul în care se cere prezentarea mărfurilor, inclusiv a mijloacelor de transport, termenul de verificare curge din momentul prezentării.

(4) Termenul de verificare nu include timpul necesar efectuării încercărilor de laborator/expertizelor sau controlului de către alte autorități publice.

Articolul 348. Asistarea declarantului și a altor persoane la efectuarea controlului vamal

(1) Controlul mărfurilor se efectuează în prezența declarantului și/sau a reprezentanților acestuia.

(2) Persoanele indicate la alin. (1), iar în lipsa lor, persoana care conduce mijlocul de transport respectiv, sunt obligate să acorde accesul Serviciului Vamal la mărfurile controlate.

(3) Prin derogare de la alin. (1), Serviciul Vamal este în drept să efectueze controlul mărfurilor în lipsa declarantului, a altor titulari de drepturi asupra mărfurilor, precum și a reprezentanților acestora, dacă:

a) persoanele indicate nu se prezintă în decursul a 5 zile de la prezentarea mărfurilor;

b) sunt puse în pericol securitatea statului, ordinea publică, viața și sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, întregul mediu, precum și în alte împrejurări care nu suferă amânare;

c) mărfurile, inclusiv mijloacele de transport, sunt lăsate pe teritoriul vamal cu încălcarea regimului vamal;

d) controlul respectiv este efectuat de către echipa mobilă;

e) mărfurile sunt transportate prin trimiteri poștale internaționale.

(4) Controlul mărfurilor în cazurile menționate la alin. (3) se efectuează în prezența unor persoane neinteresate de rezultatul controlului.

Secțiunea a 2-a

Încercări de laborator/expertiză/evaluare a mărfurilor

Articolul 349. Încercări de laborator/expertiză/evaluare a mărfurilor la efectuarea controlului vamal

(1) Serviciul Vamal efectuează încercări de laborator, expertize și evaluează mărfuri.

(2) Atunci când în cadrul controlului vamal este necesară efectuarea unor încercări de laborator/expertize/evaluări, acestea se realizează de laboratorul vamal, de alte laboratoare de încercări acreditate și/sau instituții de expertiză sau experți independenți care dispun de competență/cunoștințe în acest domeniu.

(3) La emiterea deciziilor Serviciului Vamal, rezultatele și concluziile cuprinse în actele emise de laboratorul vamal prevalează față de informațiile sau actele emise de alte laboratoare, instituții de expertiză sau experți, precum și față de alte documente care conțin informații referitoare la caracteristicile fizico-chimice sau proprietățile mărfurilor, în cazul în care acestea sunt contradictorii.

(4) Rezultatele încercărilor de laborator/expertizei/evaluării mărfurilor servesc temei pentru întreprinderea acțiunilor de regularizare.

(5) Prelevarea și utilizarea mostrelor se efectuează cu respectarea art. 182–184.

(6) Cheltuielile suportate în legătură cu antrenarea specialiștilor și a experților din inițiativa Serviciului Vamal sunt acoperite de Serviciul Vamal.

Secțiunea a 3-a

Echipele mobile

Articolul 350. Echipele mobile

(1) Echipele mobile sunt subdiviziuni speciale operative ale Serviciului Vamal care efectuează controlul vamal al mărfurilor, al vehiculelor, al containerelor, al garniturilor de tren, al depozitelor, al locurilor de stocare și comercializare, al documentelor și al persoanelor pentru asigurarea respectării legislației vamale.

(2) Echipele mobile efectuează controlul vamal pe întreg teritoriul vamal, inclusiv pe drumuri, în antrepozitele vamale, în zonele libere, în încăperi și alte locuri de descărcare, depozitare și comercializare a mărfurilor. În zona de securitate, echipele mobile urmează să respecte regimul stabilit.

(3) Echipele mobile sunt dotate cu arme de foc, cu mijloace speciale, cu mijloace de transport și cu alte mijloace necesare pentru realizarea sarcinilor.

(4) Mijloacele de transport de serviciu ale echipelor mobile pot avea inscripționat vizibil „VAMA/CUSTOMS” și sunt echipate cu dispozitive speciale de avertizare luminoasă și sonoră conform prevederilor Regulamentului circulației rutiere.

Articolul 351. Drepturile și obligațiile echipelor mobile

(1) În cadrul controlului vamal, echipele mobile au dreptul:

- a) să efectueze controlul vamal și, după caz, controlul vamal repetat;
- b) să oprească vehiculele utilizând dispozitive speciale de avertizare luminoasă și sonoră conform prevederilor Regulamentului circulației rutiere;
- c) să solicite de la toate persoanele care au legătură directă sau indirectă cu obiectul controlului prezentarea mărfurilor, a actelor, precum și a altor informații necesare efectuării controlului;
- d) în cazul în care vehiculele și mărfurile transportate nu pot fi supuse controlului la locul stopării, să însoțească sau să aducă forțat vehiculele și mărfurile la un post vamal proxim pentru efectuarea controlului vamal;
- e) să urmărească și să stopeze forțat vehiculele și persoanele suspecte de comiterea unor încălcări ale legislației vamale;
- f) să colecteze, să proceseze și să utilizeze informații necesare pentru prevenirea și descoperirea încălcărilor legislației vamale și ale altor acte normative;
- g) să utilizeze mijloace speciale din dotare;
- h) să însoțească pe întreg teritoriul vamal vehiculele aflate în tranzit între două posturi vamale în cazul în care marfa prezintă un grad sporit de risc;
- i) să supravegheze fizic, inclusiv în ascuns, prin utilizarea mijloacelor tehnice, vehicule, depozite sau locuri de stocare asupra cărora există bănuieli rezonabile că sunt bunuri de contrabandă;
- j) să monitorizeze drumurile de ocolire a posturilor vamale;
- k) să escorteze mijlocul de transport auto; să escorteze persoanele reținute la solicitarea organului de urmărire penală.

(2) Se interzice oprirea, controlul și percheziționarea echipelor mobile, a vehiculelor și a persoanelor însoțite de acestea în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, cu excepția cazului și modului prevăzute de legislație.

(3) Pentru îndeplinirea sarcinilor, funcționarii vamali din cadrul echipelor mobile sunt obligați:

- a) să poarte uniforma de serviciu, cu excepția cazurilor când aceasta poate împiedica îndeplinirea sarcinilor stabilite;
- b) să prezinte, la cerere, legitimația de serviciu;
- c) să explice persoanelor supuse controlului drepturile acestora;
- d) să utilizeze dispozitive speciale de avertizare luminoasă și sonoră conform legislației;
- e) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților persoanelor;
- f) să nu divulge, nici să nu prezinte unor terțe persoane informațiile deținute în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație;
- g) să asigure integritatea echipamentului tehnic din dotare;
- h) să respecte Codul de conduită al funcționarului vamal.

(4) Persoanele supuse controlului au dreptul:

- a) să solicite informații cu privire la temeiul controlului vamal efectuat;
- b) să conteste în modul stabilit de legislație deciziile sau acțiunile funcționarilor vamali din cadrul echipelor mobile;
- c) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislație.

(5) Persoanele supuse controlului sunt obligate:

- a) în cazul conducătorului de vehicul, să oprească imediat vehiculul la semnalul funcționarului vamal al echipei mobile și să îndeplinească indicațiile legale ale acestuia;
- b) să asigure, pe parcursul desfășurării controlului, accesul liber în sedii, încăperi și alte locuri în conformitate cu cerințele legale ale funcționarului vamal din cadrul echipei mobile;
- c) să prezinte, la cererea funcționarului vamal din cadrul echipei mobile, vehiculul și mărfurile pentru control vamal;
- d) să prezinte, la cererea funcționarului vamal din cadrul echipei mobile, informații, date, documente sub orice formă necesare efectuării controlului vamal;
- e) să acorde asistență și să asigure condiții necesare pentru efectuarea controlului vamal;
- f) să asigure integritatea sigiliilor aplicate de către funcționarul vamal din cadrul echipei mobile;
- g) în cazul absenței condițiilor necesare efectuării controlului vehiculelor, al mărfurilor și al persoanelor suspecte de încălcarea legislației vamale, să se deplaseze la cea mai apropiată subdiviziune a Serviciului Vamal pentru efectuarea controlului vamal.

Capitolul II

CONTROLUL ULTERIOR

Articolul 352. Controlul ulterior

(1) În vederea realizării controlului vamal, Serviciul Vamal efectuează controlul ulterior prin audit postvămuire sau reverificare a declarației vamale. Controlul ulterior se realizează pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art. 110.

(2) Controlul ulterior se inițiază planificat, inopinat sau prin contrapunere.

(3) Dacă în cadrul controlului ulterior s-a stabilit că dispozițiile ce reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate eronat, Serviciul Vamal întreprinde acțiuni de regularizare.

(4) Serviciul Vamal stabilește imparțial toți factorii și circumstanțele care vizează persoana supusă controlului și din care rezultă apariția, modificarea (inclusiv micșorarea) sau anularea datoriei vamale.

(5) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (3), controlul ulterior se încheie printr-un raport dacă:

a) persoana juridică în privința căreia urmează a fi inițiată sau a fost inițiată procedura de control ulterior a fost lichidată, iar întreprinzătorul individual a fost radiat din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali;

b) persoana în adresa căreia urmează a fi inițiat sau a fost inițiat controlul ulterior nu este de găsit și informația de care dispune Serviciul Vamal este insuficientă pentru efectuarea controlului.

(6) În alte cazuri decât cele menționate la alin. (5), un control ulterior se finalizează cu întocmirea actului de audit postvămuire sau a procesului-verbal de reverificare a declarației vamale.

(7) În baza actelor menționate la alin. (6) și, după caz, a notei de constatare, în cazul apariției datoriei vamale, Serviciul Vamal emite decizia de regularizare.

(8) Rezultatele controlului ulterior consemnate în actele prevăzute la alin. (6) sunt comunicate persoanei supuse controlului. Persoana supusă controlului este în drept să-și exprime dezacordul cu rezultatele controlului ulterior în termen de 10 zile de la comunicarea acestora, cu anexarea actelor justificative.

Articolul 353. Auditul postvămuire

(1) Auditul postvămuire se efectuează în baza unui ordin de control emis fie de către directorul Serviciului Vamal sau șeful biroului vamal, fie de persoanele împuternicite de către aceștia.

(2) Inițierea auditului postvămuire se aduce la cunoștința persoanei auditate cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data începerii controlului, cu excepția controlului inopinat.

(3) Contestarea ordinului de control, de suspendare sau de prelungire a auditului nu împiedică efectuarea controlului.

(4) Auditul postvămuire nu trebuie să depășească 2 luni de la data inițierii, stabilită în ordinul de control menționat la alin. (1).

(5) În cazuri întemeiate, auditul postvămuire poate fi prelungit cu cel mult 4 luni sau poate fi sistat. Perioada sistării și cea a prezentării documentelor nu se includ în termenul menționat la alin. (4).

(6) Auditul postvămuire poate fi suspendat în baza ordinului Serviciului Vamal în cazul:

- a) intervenției unei forțe majore, constatată în modul stabilit;
- b) intentării unui proces judiciar care are relevanță pentru auditul postvămuire;
- c) solicitării motivate (întemeiate și justificate documentar) a persoanei auditate, însă nu mai mult de 30 de zile.

(7) Auditul suspendat în condițiile alin. (6) se reia, în baza ordinului Serviciului Vamal, atunci când temeiul pentru suspendare a dispărut. Ordinul cu privire la reînceperea controlului se înmânează persoanei supuse controlului cu respectarea termenului stabilit la alin. (2).

(8) Efectuarea repetată a auditului postvămuire în privința unora și aceluiași riscuri pentru perioada unui an este permisă numai în cazurile când aceasta se impune de:

- a) comiterea unor erori, inclusiv procedurale, în cadrul efectuării controlului ulterior, care au condus la anularea rezultatelor acestuia;
- b) examinarea contestațiilor depuse împotriva deciziilor sau acțiunilor Serviciului Vamal;
- c) procedura de reorganizare sau lichidare a persoanei juridice ori procedura de radiere a întreprinzătorului individual din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali;
- d) auditul activității Serviciului Vamal de către organul ierarhic superior;
- e) situația în care, după efectuarea controlului ulterior, au fost depistate semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent;
- f) efectuarea unui control prin contrapunere.

(9) În cazul în care persoana auditată nu dispune de sediu sau de încăpere ce poate fi utilizată pentru efectuarea auditului postvămuire ori sediul se află la adresa de domiciliu, ori în alte cazuri în care nu există condiții optime de lucru, auditul postvămuire se efectuează în sediul Serviciului Vamal.

(10) Auditul postvămuire se efectuează în orele de lucru ale Serviciului Vamal și ale persoanei supuse controlului.

(11) În cadrul auditului postvămuire poate fi examinat întregul sistem structural-organizatoric și operațional intern al persoanelor auditate.

(12) Serviciul Vamal ridică documentele și mărfurile, indiferent de apartenența și de locul aflării acestora, și asigură păstrarea lor la sediul Serviciului Vamal în următoarele situații:

- a) auditul postvămuire nu se poate realiza la fața locului;
- b) există necesitatea de a asigura integritatea probelor de încălcare vamală;
- c) nu pot fi emise copii autentificate de pe documente;
- d) în alte cazuri expres prevăzute de legislația vamală.

(13) Ridicarea menționată la alin. (12) se efectuează în prezența persoanei de la care se ridică sau a reprezentantului său, iar dacă aceștia lipsesc sau refuză să participe la procedura de ridicare, în prezența a cel puțin un martor asistent.

(14) Asupra cazului de ridicare menționat la alin. (12) se întocmește un act de ridicare, care este semnat de persoana care l-a întocmit și de persoana de la care s-au ridicat documentele și mărfurile sau de reprezentantul său ori de martorul asistent.

(15) După dispariția necesității de a le utiliza ca probe, documentele și mărfurile ridicate se restituie persoanei de la care au fost ridicate sau, în lipsa acesteia, reprezentantului său.

(16) Dacă în procesul auditului postvămuire s-au constatat încălcări ale legislației, Serviciul Vamal, împreună cu persoana auditată sau în absența acesteia, examinează încălcările, întocmește un proces-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului postvămuire și informează persoana auditată despre consecințele juridice ale acestora. Persoana auditată este în drept să refuze participarea la acțiunile respective.

(17) Auditul postvămuire se finalizează cu întocmirea actului de audit postvămuire, în termen de 7 zile lucrătoare de la aducerea la cunoștință a procesului-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului postvămuire.

Articolul 354. Reverificarea declarației vamale

(1) Reverificarea declarației vamale menționate la art. 352 alin. (1) se efectuează la subdiviziunile Serviciului Vamal după acordarea liberului de vamă mărfurilor.

(2) În cazul constatării unor erori și/sau divergențe între informația din documentele prezentate în procesul vămuirii și informațiile obținute în cadrul controlului sau al aplicării eronate a dispozițiilor ce reglementează regimul vamal

respectiv, Serviciul Vamal întocmește procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale menționat la art. 352 alin. (6) și, dacă se constată apariția sau modificarea datoriei vamale, întreprinde acțiuni de regularizare.

(3) Procesul-verbal menționat la alin. (2) se comunică persoanei supuse controlului în termen de 10 zile din momentul întocmirii.

Articolul 355. Drepturile și obligațiile Serviciului Vamal la exercitarea controlului ulterior și cele ale persoanei supuse controlului

(1) În procesul exercitării controlului ulterior, Serviciul Vamal are următoarele drepturi:

- a) să primească sau să ridice informații, date, documente sub orice formă necesare controlului;
- b) să ridice mărfurile care necesită verificare și care nu au fost supuse total sau parțial procedurilor de vămuire;
- c) să solicite efectuarea inventarierii mărfurilor și să monitorizeze corectitudinea efectuării acesteia;
- d) să sigileze încăperile și spațiile necesare efectuării controlului ulterior;
- e) să citeze orice persoană care are legătură directă sau indirectă cu activitatea supusă controlului pentru a depune mărturii, a prezenta informații, date, documente sub orice formă sau pentru a face cunoștință cu rezultatele controlului ulterior;
- f) să desfășoare controlul prin contrapunere;
- g) să solicite, în scris, altor autorități publice asistență pentru acțiunile necesare controlului ulterior.

(2) În legătură cu controlul ulterior, persoana supusă controlului are dreptul:

- a) să solicite obținerea informației despre faptele și circumstanțele stabilite în măsura în care aceasta nu împiedică efectuarea controlului;
- b) să conteste deciziile, acțiunile sau inacțiunile Serviciului Vamal.

(3) În procesul exercitării controlului ulterior, Serviciul Vamal are următoarele obligații:

- a) să acționeze în strictă conformitate cu Constituția Republicii Moldova, cu prezentul cod și cu alte acte normative;
- b) să trateze cu respect și corectitudine declarantul, reprezentantul lui și alți participanți la raporturile vamale;
- c) să informeze declarantul, în cazurile prevăzute de legislația vamală sau la solicitarea acestuia, despre drepturile și obligațiile lui;

d) să informeze declarantul, la solicitarea acestuia, despre impozitele și taxele în vigoare, despre modul și termenele lor de achitare și despre prevederile actelor normative relevante în acest sens;

e) în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariția unei datorii vamale și al neîndeplinirii cerințelor legale ale declarantului, să emită o decizie de regularizare;

f) să nu admită folosirea de către funcționarii vamali a situației de serviciu în interese personale;

g) să întreprindă alte acțiuni prevăzute de legislația vamală.

(4) În procesul controlului ulterior, persoana supusă controlului are următoarele obligații:

a) să prezinte Serviciului Vamal, la prima solicitare, mărfurile dobândite sau deținute, informații, date, documente sub orice formă necesare verificării;

b) să ofere accesul Serviciului Vamal către sistemele sale informaționale în situația în care informația menționată la lit. a) este colectată, procesată și stocată în aceste sisteme informaționale;

c) să asigure funcționarilor vamali accesul liber în sediu, în spații de producție, în depozite și alte încăperi, cu excepția celor utilizate exclusiv în calitate de domiciliu sau reședință, pentru inspectarea acestora;

d) să asigure integritatea sigiliilor aplicate de către Serviciul Vamal;

e) să asiste la efectuarea auditului postvămuire, să semneze actele privind rezultatul controlului ulterior și, în caz de dezacord, să prezinte, în termen de 10 zile, argumentarea dezacordului, cu anexarea documentelor justificative;

f) să asigure condiții adecvate pentru efectuarea auditului postvămuire, să pună la dispoziție angajaților vamali un birou, asigurând asistența necesară;

g) să asigure prezența unui reprezentant calificat în vederea acordării de asistență funcționarilor vamali pe parcursul auditului postvămuire.

Articolul 356. Calcularea datoriei vamale în cadrul controlului ulterior

(1) Serviciul Vamal calculează datoria vamală în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă aceasta a fost constatată conform legislației, cu emiterea deciziei vamale respective.

(2) Serviciul Vamal determină quantumul datoriei vamale, precum și decide asupra corectitudinii aplicării măsurilor de politică comercială, în baza informației deținute, în următoarele cazuri:

a) evidența contabilă lipsește, nu a fost prezentată sau aceasta nu acordă posibilitatea stabilirii datoriei vamale, precum și în cazul în care documentele necesare stabilirii datoriei vamale sau aplicării măsurilor politicii comerciale sunt distruse cu încălcarea procedurii stabilite de legislație;

b) persoana supusă controlului nu prezintă sau prezintă parțial documentele solicitate și rapoartele corespunzătoare conform art. 355 alin. (4) lit. a);

c) documentele solicitate sunt prezentate, însă conținutul sau starea acestora nu permite utilizarea lor;

d) persoana supusă controlului nu poate fi găsită la sediul sau la subdiviziunile sale;

e) se adoptă o decizie de modificare a încadrării tarifare, a originii sau a altor factori în baza cărora se aplică drepturile de import sau export.

(3) Dovezi pentru calcularea datoriei vamale pot fi datele care se referă la circumstanțele relevante pentru scopul controlului și care clarifică circumstanțele ce generează datoria vamală. La colectarea și verificarea dovezilor respective se iau în considerare următoarele:

a) explicațiile, actele și declarațiile persoanei supuse controlului, precum și ale reprezentantului acesteia;

b) procesele-verbale cu privire la mărturii, inclusiv ale persoanelor terțe care nu participă la control;

c) notele de constatare sau procesele-verbale ale acțiunilor Serviciului Vamal;

d) expertizele;

e) documentele oficiale obținute ca rezultat al schimbului de informații pe calea asistenței administrative internaționale;

f) datele statistice deținute de Serviciul Vamal sau de alte organe abilitate;

g) mărimea patrimoniului persoanei supuse controlului;

h) cantitatea și valoarea mărfurilor de import comercializate de persoana supusă controlului;

i) analiza modificărilor valorii activelor nete aflate în proprietatea persoanei supuse controlului;

j) cifra de afaceri și soldurile în conturile bancare ale persoanei supuse controlului;

k) compararea veniturilor și a cheltuielilor persoanei supuse controlului;

l) informațiile despre tranzacțiile comerciale și operațiunile efectuate de persoana supusă controlului, primite de la bancă, de la autorități publice și de la alte instituții;

m) alte dovezi relevante pentru stabilirea cuantumului datoriilor vamale sau pentru stabilirea încălcărilor legislației.

(4) Referințele specificate la alin. (1)–(3) se indică în actul de audit postvămuire sau în procesul-verbal de reverificare a declarației vamale.

(5) Dacă stabilește faptele și circumstanțele indicate la alin. (2) lit. a)–c), Serviciul Vamal informează în scris persoana supusă controlului despre aplicarea

măsurilor corespunzătoare, în baza prevederilor alin. (2), indicând termenul de prezentare a documentelor și a obiecțiilor.

(6) Persoanele, precum și autoritățile publice centrale și locale prezintă, gratuit, în cel mult 7 zile de la data primirii solicitării scrise a Serviciului Vamal, toate informațiile, datele, documentele, inclusiv pe suporturi informaționale, precum și alte dovezi necesare realizării controlului ulterior.

Capitolul III

CONTROLUL PERSOANELOR ȘI AL BAGAJELOR

Articolul 357. Controlul corporal

(1) Controlul corporal, ca formă excepțională de control vamal, poate fi efectuat dacă există destule temeiuri pentru a presupune că persoana care trece frontiera vamală sau care se află în zona de tranzit din aeroportul/portul internațional are legătură directă sau indirectă cu mărfurile, vehiculele sau încăperile care constituie obiectul controlului, inclusiv cel efectuat de către echipa mobilă, are asupra sa și nu le prezintă mărfuri ce constituie obiectul contravențiilor sau infracțiunilor.

(2) Până la efectuarea controlului corporal, călătorul este înștiințat despre decizia privind efectuarea controlului corporal, i se explică drepturile și obligațiile pe care le are și i se propune să prezinte el însuși obiectele tănuite.

(3) Controlul corporal este efectuat de un funcționar vamal de sexul persoanei supuse controlului corporal, în prezența a doi martori asistenți de același sex cu primii. Controlul corporal se efectuează într-o încăpăre izolată, în condiții corespunzătoare normelor sanitaro-igienice. Accesul în aceste încăperi al persoanelor care nu participă la efectuarea controlului corporal și filmarea/fotografierea controlului sunt interzise.

(4) Efectuarea controlului corporal se documentează prin întocmirea procesului-verbal respectiv.

Articolul 358. Particularitățile determinării destinației mărfurilor

(1) Destinația mărfii transportate de către călători peste frontiera vamală se determină reieșind din categoria mărfii, cantitatea ei, precum și din analiza tuturor circumstanțelor călătoriei.

(2) Marfa este calificată a fi destinată uzului personal dacă este introdusă/scoasă în exclusivitate pentru a fi utilizată de către o persoană ori de către membrii familiei acesteia (pentru consum final).

(3) Membri ai familiei sunt soțul (soția), copiii (inclusiv cei adoptivi), părinții, persoanele asupra cărora este instituită, conform legii, tutela sau curatela.

(4) La stabilirea destinației mărfii se iau în considerare următoarele:

- a) categoria mărfii: modul de consum, practica de utilizare;
- b) cantitatea mărfii: articole omogene de aceeași denumire, de aceeași mărime, model, culoare etc.;
- c) circumstanțele legate de călătorie: scopul călătoriei, durata ei, țara în care s-a aflat și țara în care pleacă călătorul.

(5) Obligația de a confirma faptul că marfa nu este destinată activității comerciale sau de producție se pune în seama călătorului care deplasează marfa.

Capitolul IV MĂSURI ÎN VEDEREA PROTECȚIEI PROPRIETĂȚII INTELLECTUALE

Articolul 359. Noțiuni

În sensul prezentului capitol, următoarele noțiuni semnifică:

1) *obiect de proprietate intelectuală* – orice rezultat al activității intelectuale, confirmat și protejat prin drepturile corespunzătoare privind utilizarea acestuia, ce include: obiectele de proprietate industrială (invenții, soiuri de plante, topografii de circuite integrate, mărci, desene și modele industriale, indicații geografice, denumiri de origine și specialități tradiționale garantate), obiecte ale dreptului de autor (opere literare, artistice și științifice) și ale drepturilor conexe (interpretări, fonograme, videograme și emisiuni ale organizațiilor de difuziune), secretul comercial (know-how) și numele comercial;

2) *titular al dreptului de proprietate intelectuală* (numit și *titular de drept*) – orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, în temeiul legii sau prin orice altă cale legală, dreptul de proprietate intelectuală;

3) *declarație a titularului de drept* – declarație prin care titularul dreptului de proprietate intelectuală își asumă responsabilitatea față de persoanele implicate, în cazul în care instanța de judecată stabilește că mărfurile nu aduc atingere niciunui drept de proprietate intelectuală, și acceptă să suporte toate cheltuielile ocazionate de păstrarea mărfurilor și de alte operațiuni efectuate sub supraveghere vamală, inclusiv cheltuielile cauzate de distrugerea mărfurilor;

4) *mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală* – mărfuri aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 360 alin. (1), în privința cărora există suspiciuni rezonabile că acestea pot încălca un drept de proprietate intelectuală;

5) *mărfuri contrafăcute*:

a) orice marfă, inclusiv ambalajul acesteia, care poartă, fără autorizație, o marcă identică cu o marcă de produs legal înregistrată pentru același tip de marfă ori o marcă ce nu se deosebește în aspectele sale esențiale de aceasta și care, din acest motiv, încalcă drepturile titularului mărcii legale;

b) orice simbol al unei mărci de produs sau de serviciu (inclusiv logo, etichetă, autoadeziv, broșură, instrucțiuni de utilizare sau document de garanție care poartă un astfel de simbol), chiar dacă este prezentat separat, care se află în aceeași situație cu mărfurile prevăzute la lit. a);

c) orice ambalaj care poartă mărci de produse contrafăcute, care se află în aceeași situație cu mărfurile prevăzute la lit. a);

6) *mărfuri piratate* – mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a unui drept de autor, a unui drept conex sau a unui drept asupra unui desen ori model și care reprezintă sau conțin copii realizate fără acordul titularului unui drept de autor, al unui drept conex sau al unui drept asupra unui desen ori model sau fără acordul unei persoane autorizate de către titularul respectiv în țara de fabricație;

7) *mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală*:

a) mărfuri contrafăcute;

b) mărfuri piratate;

c) mărfuri care încalcă drepturile asupra unui brevet de invenție, a unui certificat complementar de protecție, a unei indicații geografice, denumiri de origine și specialități tradiționale ale produselor, a unui brevet de soi de plante, a unei topografii a circuitelor integrate sau a unui desen și model industrial. Se asimilează mărfurilor sus-menționate orice tipare sau matrițe destinate ori adaptate fabricării unor astfel de mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală, cu condiția ca folosirea acestor tipare sau matrițe să aducă atingere titularului de drept;

8) *cerere de intervenție* – solicitare prezentată aparatului central al Serviciului Vamal pentru a interveni în cazul mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală;

9) *livrare mică* – trimitere poștală sau prin curierat rapid care conține cel mult 3 unități sau are o greutate brută de cel mult 2 kilograme.

Articolul 360. Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentului capitol se aplică mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, care:

a) sunt introduse în/sau scoase de pe teritoriul vamal;

- b) sunt declarate în scopul plasării lor sub un regim vamal;
- c) se află sub supraveghere vamală în orice alte situații;
- d) nu au fost declarate la introducerea sau la scoaterea din țară și sunt descoperite în timpul efectuării controalelor vamale;
- e) au intrat în proprietatea statului prin confiscare sau prin abandon în favoarea statului.

(2) Prezentul capitol nu se aplică mărfurilor care:

- a) sunt obiect al dreptului de proprietate intelectuală protejat și au fost fabricate cu consimțământul titularului de drept, dar se afla fără consimțământul acestuia în una dintre situațiile menționate la alin. (1);
- b) sunt obiect al dreptului de proprietate intelectuală, dar sunt fabricate sau protejate de un alt drept de proprietate intelectuală în alte condiții decât cele convenite cu titularul de drept;
- c) se transportă ca bagaj personal al călătorilor.

Articolul 361. Intervenția în vederea protecției proprietății intelectuale

(1) Serviciul Vamal intervine în vederea protecției proprietății intelectuale atunci când există o cerere de intervenție acceptată de aparatul central al Serviciului Vamal ori din oficiu, prin măsuri prealabile depunerii cererii de intervenție.

(2) Despre măsurile de intervenție menționate la alin. (1) se informează imediat aparatul central al Serviciului Vamal.

Articolul 362. Depunerea și examinarea cererii de intervenție

(1) Cererea de intervenție se depune de către titularul de drept la aparatul central al Serviciului Vamal în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, și trebuie să conțină următoarele informații obligatorii:

- a) datele de identitate ale titularului/titularilor de drept;
- b) tipul obiectului de proprietate intelectuală și drepturile a căror respectare urmează a fi asigurată;
- c) numele și adresa persoanei de contact desemnate de titularul de drept;
- d) descrierea tehnică precisă și detaliată a mărfurilor originale, date despre producătorul acestora și locul unde au fost produse;
- e) orice informație specifică pe care titularul o deține în legătură cu modalitatea de încălcare a dreptului său;
- f) informații referitoare la reprezentantul titularului de drept abilitat să depună cererea de intervenție;

g) informații necesare pentru identificarea ușoară de către Serviciul Vamal a mărfurilor în cauză;

h) informații necesare pentru analiza și evaluarea de către Serviciul Vamal a riscului de încălcare a dreptului de proprietate intelectuală.

(2) La cererea de intervenție se anexează:

- a) declarația titularului de drept;
- b) dovada că solicitantul este titularul dreptului de proprietate intelectuală;
- c) dovada de reprezentare a intereselor titularului dreptului de proprietate intelectuală în fața Serviciului Vamal, după caz.

(3) La cererea de intervenție pot fi anexate fotografiile ale mărfurilor originale și mostre ale acestora.

(4) Titularul de drept furnizează, în măsura în care îi sunt cunoscute, orice alte informații referitoare la mărfurile originale, cum ar fi:

- a) valoarea mărfurilor înainte de calcularea datoriei vamale;
- b) locul unde se află mărfurile sau destinația lor;
- c) detalii privind identificarea lotului sau a coletelor;
- d) data prevăzută pentru sosirea sau plecarea mărfurilor;
- e) mijloacele de transport utilizate;
- f) țara sau țările de fabricație și rutele folosite;
- g) diferențele tehnice dintre mărfurile originale și cele susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală;
- h) denumirea și sediul persoanei autorizate să introducă, să distribuie sau să scoată de pe teritoriul vamal mărfuri.

(5) În cazul în care cererea de intervenție este depusă fără respectarea cerințelor prevăzute la alin. (1) și (2), aparatul central al Serviciului Vamal este în drept să o respingă printr-o decizie motivată.

Articolul 363. Acceptarea cererii de intervenție

(1) În cazul în care acceptă cererea de intervenție, aparatul central al Serviciului Vamal stabilește perioada de intervenție de până la un an din data emiterii deciziei de acceptare. La expirare, acest termen poate fi prelungit până la un an, după plata oricărei datorii pentru care titularul de drept este răspunzător.

(2) În cazul depunerii cererii de prelungire a perioadei de intervenție, titularul de drept confirmă doar informațiile prevăzute la art. 362 a căror valabilitate încetează la momentul depunerii acesteia.

(3) Perioada de intervenție menționată la alin. (1) din prezentul articol poate fi suspendată, până la înlăturarea cauzelor care au stat la baza suspendării, dacă titularul de drept:

a) nu respectă obligația privind returnarea mostrelor, conform art. 364 alin. (6);

b) nu inițiază în termenul stabilit o procedură de distrugere a mărfurilor care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală.

(4) Titularul dreptului de proprietate intelectuală este obligat, în termen de 15 zile lucrătoare de la încetarea anticipată a protecției dreptului de proprietate intelectuală, precum și în cazul altor schimbări aferente ce se produc pe teritoriul Republicii Moldova, să înștiințeze despre aceasta aparatul central al Serviciului Vamal. În caz contrar, titularul de drept suportă toate consecințele care derivă din inacțiunile lui, purtând răspundere față de persoanele implicate.

Articolul 364. Condițiile și măsurile de intervenție ale Serviciului Vamal

(1) În baza cererii de intervenție acceptate, Serviciul Vamal:

a) suspendă acordarea liberului de vamă pentru mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală sau le reține. Măsura de suspendare și cea de reținere nu se aplică mărfurilor perisabile; și

b) notifică în scris atât titularul de drept, cât și declarantul/deținătorul mărfurilor despre măsura aplicată.

(2) Mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală se află în depozitare temporară sub responsabilitatea deținătorului mărfurilor. Din momentul în care Serviciul Vamal primește răspunsul la notificarea prevăzută la alin. (1) lit. b) că mărfurile aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală, toate cheltuielile aferente depozitării temporare a mărfurilor sunt suportate de către titularul de drept.

(3) Pentru a constata dacă s-a adus atingere unui drept de proprietate intelectuală, Serviciul Vamal, la cererea scrisă a titularului de drept, îi comunică, în cazul în care deține astfel de informații, numele și adresa declarantului/deținătorului mărfurilor, precum și țara de origine și de expediție a mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală. În cazul în care titularul de drept a primit informațiile menționate, acesta le poate dezvălui sau utiliza doar în următoarele scopuri:

a) pentru a iniția proceduri de stabilire a încălcării unui drept de proprietate intelectuală și în cursul acestor proceduri;

b) pentru a iniția o procedură penală, contravențională sau civilă și în cursul acestor proceduri;

- c) pentru a solicita despăgubiri de la autorul încălcării drepturilor de proprietate intelectuală sau de la alte persoane;
- d) pentru a conveni cu declarantul/deținătorul mărfurilor ca acestea să fie distruse, în conformitate cu art. 365 alin. (1);
- e) pentru a conveni cu declarantul/deținătorul mărfurilor cu privire la cuantumul garanției menționate la art. 370 alin. (2).

(4) Utilizarea informațiilor în alte scopuri decât cele prevăzute expres la alin. (3) atrage răspunderea titularului de drept conform legislației și anularea intervenției Serviciului Vamal.

(5) Serviciul Vamal poate permite atât titularului de drept, cât și declarantului/deținătorului mărfurilor să examineze mărfurile în privința cărora a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau cele reținute.

(6) Serviciul Vamal poate preleva mostre de mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală. La cererea titularului de drept, Serviciul Vamal îi poate furniza sau trimite acestuia mostre exclusiv pentru a fi analizate și pentru a facilita continuarea procedurii referitoare la mărfurile respective. Orice analiză a acestor mostre se efectuează pe răspunderea exclusivă a titularului de drept. Dacă mostrele nu sunt distruse, titularul de drept le restituie Serviciului Vamal la momentul finalizării analizei, cel târziu înainte de acordarea liberului de vamă sau de încetarea reținerii mărfurilor.

(7) Dacă, în termen de 10 zile lucrătoare din momentul primirii notificării sau în termen de 3 zile lucrătoare în cazul mărfurilor perisabile, titularul de drept nu confirmă că mărfurile înscrise în notificare aduc atingere dreptului de proprietate intelectuală, Serviciul Vamal ridică măsura de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor și îndeplinește formalitățile vamale.

(8) Dacă, în termen de 10 zile lucrătoare de la data suspendării acordării liberului de vamă sau reținerii mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, declarantul/deținătorul mărfurilor contestă aceste măsuri, Serviciul Vamal informează titularul de drept despre aceasta.

(9) În cazul în care declarantul/deținătorul mărfurilor contestă măsurile de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală conform alin. (8), iar titularul de drept nu îl acționează în judecată în termen de 10 zile lucrătoare, Serviciul Vamal ridică măsura de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor și îndeplinește formalitățile vamale. Termenul de 10 zile

lucrătoare curge din data în care titularul de drept a primit de la Serviciul Vamal copia contestării depuse de către declarantul/destinatarul mărfurilor.

(10) În cazul în care îl acționează în judecată pe declarantul/deținătorul mărfurilor, titularul de drept informează imediat Serviciul Vamal despre acțiunea respectivă. Serviciul Vamal reține mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești.

(11) Mărfurile în privința cărora s-a dovedit că aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală nu pot fi introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal, nici plasate într-un regim vamal, cu excepțiile stabilite la alin. (12).

(12) Titularul de drept poate decide aplicarea față de mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală a uneia din următoarele măsuri:

- a) distrugerea în condițiile art. 365 și 366;
- b) transmiterea cu titlu gratuit în condițiile art. 367;
- c) privarea efectivă a persoanelor implicate de profitul economic al operațiunii, cu respectarea art. 368.

(13) Aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (12) nu exclude valorificarea de către titularul de drept a drepturilor sale pe cale judiciară, în condițiile legii.

Articolul 365. Distrugerea mărfurilor

(1) În cazul menționat la art. 364 alin. (12), mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală sunt distruse sub supraveghere vamală, fără cheltuieli din partea statului:

1) în baza hotărârii instanței de judecată, menționată la art. 364 alin. (10); sau

2) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) titularul de drept a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, faptul că un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat;

b) titularul de drept a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor, acordul său privind distrugerea mărfurilor; și

c) declarantul/deținătorul mărfurilor a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la

reținerea mărfurilor, acordul său privind distrugerea mărfurilor. În situația în care declarantul/deținătorul mărfurilor nu a confirmat Serviciului Vamal, în termenele respective, acordul său privind distrugerea mărfurilor, nici nu l-a notificat despre dezacordul său în acest sens, Serviciul Vamal poate considera că declarantul/deținătorul mărfurilor a confirmat acordul său față de distrugerea mărfurilor respective.

(2) În cazuri întemeiate, la cererea scrisă a titularului de drept, aparatul central al Serviciului Vamal poate prelungi cu cel mult 10 zile lucrătoare termenul prevăzut la alin. (1) pct. 2) lit. a), însă în cazul mărfurilor perisabile perioada respectivă nu poate fi prelungită.

(3) Titularul de drept este obligat să distrugă mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală în decurs de 3 ani din data constatării că acestea aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală.

(4) Distrugerea mărfurilor care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală se efectuează de către titularul de drept, pe cheltuiala și sub responsabilitatea acestuia.

(5) Titularul de drept este obligat să distrugă mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală cu respectarea normelor privind ocrotirea mediului înconjurător.

(6) Serviciul Vamal prelevă, după caz, mostre de mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală, în vederea constituirii de probe în instanța de judecată. Mostrele de mărfuri sunt utilizate la instruirea angajaților vamali sau sunt plasate în muzeul Serviciului Vamal.

Articolul 366. Procedura pentru distrugerea mărfurilor care fac obiectul unor livrări mici

(1) Prezentul articol se aplică mărfurilor în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- a) mărfurile sunt susceptibile a fi mărfuri contrafăcute sau piratate;
- b) mărfurile nu sunt produse perisabile;
- c) mărfurile sunt vizate de o decizie de acceptare a unei cereri de intervenție;
- d) titularul de drept a solicitat în cererea de intervenție utilizarea procedurii prevăzute la prezentul articol;
- e) mărfurile sunt transportate în livrări mici.

(2) Prin derogare de la art. 364 alin. (1) lit. b) și alin. (6), Serviciul Vamal notifică în scris, în termen de o zi lucrătoare, declarantul/deținătorul mărfurilor cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă sau la reținerea mărfurilor menționate la alin. (1) din prezentul articol.

(3) Notificarea menționată la alin. (2) include următoarele informații:

- a) intenția Serviciului Vamal de a distruge mărfurile;
- b) drepturile declarantului/deținătorului mărfurilor în conformitate cu alin. (4)–(6).

(4) Declarantul/deținătorul mărfurilor are posibilitatea să își exprime punctul de vedere în termen de 10 zile lucrătoare de la data notificării de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora.

(5) Mărfurile în cauză pot fi distruse dacă, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora, declarantul/deținătorul mărfurilor a confirmat Serviciului Vamal, în scris, acordul său privind distrugerea mărfurilor.

(6) În cazul în care declarantul/deținătorul mărfurilor nu a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor, nici nu a notificat în scris Serviciul Vamal cu privire la dezacordul său în termenul prevăzut la alin. (5), Serviciul Vamal poate considera că declarantul/deținătorul mărfurilor a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor.

(7) După obținerea confirmării cu privire la distrugerea mărfurilor, Serviciul Vamal notifică titularul de drept despre suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor menționate la alin. (1) din prezentul articol, precum și despre necesitatea distrugerii acestora. Distrugerea mărfurilor respective se efectuează în conformitate cu art. 365 alin. (3)–(5).

(8) În situația în care declarantul/deținătorul mărfurilor contestă măsurile de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor menționate la alin. (1), Serviciul Vamal expediază imediat titularului de drept o notificare privind cantitatea de mărfuri și natura acestora, inclusiv, după caz, imaginile respectivelor mărfuri. De asemenea, Serviciul Vamal comunică titularului de drept, la cererea acestuia și dacă deține aceste date, numele și adresa expeditorului și ale declarantului/deținătorului mărfurilor, precum și originea, proveniența și destinația mărfurilor pentru care acordarea liberului de vamă a fost suspendată sau care au fost reținute.

(9) În cazul în care titularul de drept, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării prevăzute la alin. (8), a acționat în judecată declarantul/deținătorul mărfurilor, Serviciul Vamal reține mărfurile până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești.

(10) Serviciul Vamal acordă liberul de vamă mărfurilor sau pune capăt reținerii imediat după îndeplinirea tuturor formalităților vamale în cazul în care nu a primit informații de la titularul de drept despre inițierea unei proceduri de stabilire a încălcării unui drept de proprietate intelectuală în termen de 10 zile lucrătoare de la notificarea prevăzută la alin. (8).

Articolul 367. Transmiterea cu titlu gratuit

(1) Mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală pot fi transmise cu titlu gratuit, în funcție de natura lor, unor instituții publice din sistemul protecției sociale sau sănătății, unor instituții din învățământul public, unor asociații obștești ori fundații cu caracter umanitar, unor asociații ori cluburi sportive, unor persoane fizice care au avut de suferit de pe urma calamităților naturale.

(2) Transmiterea gratuită menționată la alin. (1) se efectuează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) există acordul scris al titularului de drept;
- b) declarantul/deținătorul mărfurilor prezintă confirmarea scrisă referitoare la transmiterea dreptului de proprietate asupra mărfurilor care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală către titularul de drept;
- c) mărfurile sunt inofensive pentru uz.

(3) Pentru mărfurile transmise conform alin. (1) nu se achită drepturile de import sau de export.

(4) Mărfurile transmise conform alin. (1) nu pot fi comercializate sau transmise terților.

Articolul 368. Privarea efectivă de profitul economic al operațiunii

(1) Mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală pot fi supuse unor măsuri care au drept consecință privarea efectivă a persoanelor implicate de profitul economic al operațiunii.

(2) Prin derogare de la art. 364 alin. (11), mărfurile menționate la alin. (1) din prezentul articol pot fi supuse formalităților vamale numai după primirea acordului scris al titularului de drept.

(3) Nu se consideră aplicarea măsurilor menționate la alin. (1) cazurile de simplă retragere a mărcilor aplicate pe mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală.

Articolul 369. Măsurile prealabile depunerii cererii de intervenție

(1) În cazul în care nu este depusă cerere de intervenție sau până la depunerea și acceptarea acesteia, Serviciul Vamal, din oficiu:

a) poate suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfurile aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 360 alin. (1) lit. a)–d) sau le poate reține, pe un termen de 4 zile lucrătoare, dacă are temeiuri suficiente de a considera că aceste mărfuri aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală. Măsura de suspendare și cea de reținere nu se aplică mărfurilor perisabile. Termenul respectiv începe să curgă din data în care titularul de drept a primit notificarea menționată la lit. b) din prezentul alineat; și

b) notifică în scris titularul de drept și declarantul/deținătorul mărfurilor despre măsura aplicată.

(2) În cazul acceptării de către aparatul central al Serviciului Vamal a cererii de intervenție depuse în urma notificării conform alin. (1) din prezentul articol, Serviciul Vamal intervine în vederea protecției proprietății intelectuale potrivit art. 364 alin. (2)–(11).

(3) Aparatul central al Serviciului Vamal informează declarantul/deținătorul mărfurilor despre acceptarea cererii de intervenție menționate la alin. (2) din prezentul articol. În acest caz, termenul prevăzut la art. 364 alin. (8) începe să curgă de la data comunicării deciziei de acceptare.

(4) Dacă în termenul prevăzut la alin. (1) lit. a) titularul de drept nu depune cerere de intervenție, Serviciul Vamal ridică măsura de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor și îndeplinește formalitățile vamale.

(5) Mărfurile susceptibile de a încălca un drept de proprietate intelectuală se află în depozitare temporară sub responsabilitatea deținătorului mărfurilor.

(6) Până la suspendarea îndeplinirii formalităților vamale, Serviciul Vamal, fără a dezvălui alte informații decât cantitatea reală sau estimată de mărfuri, natura reală sau presupusă a acestora și, dacă este cazul, imagini ale acestor mărfuri, poate

solicita oricărei persoane informații relevante ce țin de obiectul proprietății intelectuale.

(7) Termenul de examinare a cererii de intervenție menționate la alin. (2) suspendă măsura de intervenție a Serviciului Vamal până la data acceptării acesteia.

Articolul 370. Acordarea anticipată a liberului de vamă pentru mărfuri

(1) În cazul mărfurilor susceptibile de a aduce atingere drepturilor asupra desenelor sau a modelelor industriale, a brevetelor de invenție, a certificatelor complementare de protecție sau a brevetelor de soi de plante, titularul de drept sau declarantul/deținătorul mărfurilor poate obține liberul de vamă sau ridicarea măsurii de reținere a mărfurilor dacă este constituită o garanție de către acesta și dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) titularul de drept a depus la Serviciul Vamal dovada formulării unei acțiuni în judecată;
- b) nu este dispusă pe cale judiciară măsura sechestrării mărfurilor;
- c) sunt îndeplinite toate formalitățile vamale conform legislației.

(2) Garanția prevăzută la alin. (1) trebuie să fie suficientă pentru a proteja interesele titularului de drept. Constituirea acestei garanții nu afectează utilizarea oricăror căi de atac de către titularul de drept.

(3) În cazul în care acțiunea în justiție a fost formulată altfel decât din inițiativa titularului de drept asupra desenelor sau modelelor industriale, a brevetelor de invenție, a certificatelor complementare de protecție sau a brevetelor de soi de plante, garanția va fi disponibilizată dacă, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data notificării titularului de drept, acesta nu face dovada inițierii unei proceduri privind mărfurile la care se face referire la alin. (1).

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile lucrătoare.

Articolul 371. Răspunderea Serviciului Vamal și a titularului de drept

(1) Acceptarea cererii de intervenție nu îndreptățește titularul de drept să solicite Serviciului Vamal o compensație sau repararea daunei în situația în care mărfurile prevăzute la art. 360 alin. (1) nu au fost depistate de Serviciul Vamal.

(2) Suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală sau reținerea acestora nu

atrage răspunderea Serviciului Vamal față de persoanele care pot invoca un drept asupra mărfurilor prevăzute la art. 360 alin. (1) pentru repararea eventualelor prejudicii cauzate de acestea ca rezultat al intervenției Serviciului Vamal.

(3) În cazul în care titularul de drept nu își exercită repetat obligațiile prevăzute de prezentul capitol, aparatul central al Serviciului Vamal este în drept să anuleze dispoziția de aplicare a măsurilor de protecție. Titularul de drept poate depune o cerere repetată de intervenție doar după executarea obligațiilor prevăzute.

Capitolul V

CONTROLUL METALELOR PREȚIOASE, AL OBIECTELOR ȘI AL BIJUTERIILOR DIN METALE ȘI PIETRE PREȚIOASE, AL VALORILOR VALUTARE ȘI CULTURALE

Articolul 372. Introducerea și scoaterea metalelor prețioase, a obiectelor și a bijuteriilor din metale și pietre prețioase

(1) Călătorii au dreptul:

1) de a introduce pe teritoriul vamal:

a) bijuterii din metale și pietre prețioase în cantitate de până la 5 unități (indiferent de valoarea lor) de călător, fără achitarea drepturilor de import, cu condiția că bijuteriile respective nu sunt omogene;

b) metale prețioase, obiecte din metale și pietre prețioase, precum și bijuterii din metale și pietre prețioase ce depășesc cantitățile menționate la lit. a), care nu sunt destinate activității comerciale sau de producție, cu condiția declarării lor în scris, precum și a achitării drepturilor de import;

2) de a scoate de pe teritoriul vamal:

a) bijuterii din metale și pietre prețioase în cantitate de până la 5 unități (indiferent de valoarea lor) de călător, fără achitarea drepturilor de export, cu condiția că bijuteriile respective nu sunt omogene;

b) metale prețioase, obiecte din metale și pietre prețioase, precum și bijuterii din metale și pietre prețioase ce depășesc cantitățile menționate la lit. a), a căror valoare nu depășește suma de 10000 de euro și care nu sunt destinate activității comerciale sau de producție;

c) metale prețioase, obiecte din metale și pietre prețioase, precum și bijuterii din metale și pietre prețioase ce depășesc cantitățile menționate la lit. a), a căror valoare depășește suma de 10000 de euro, însă nu mai mult de 100000 de euro și care nu sunt destinate activității comerciale sau de producție, cu condiția de a prezenta Serviciului Vamal raportul de evaluare eliberat de Camera de Stat pentru Supravegherea Marcării și avizul de expertiză eliberat de experți acreditați de către ministerul de resort, care confirmă faptul că obiectele respective nu prezintă valoare culturală.

(2) Operatorii economici au dreptul:

a) de a introduce pe teritoriul vamal metale prețioase, obiecte și bijuterii din metale și pietre prețioase;

b) de a scoate de pe teritoriul vamal metale prețioase, obiecte și bijuterii din metale și pietre prețioase (cu excepția metalelor prețioase obținute din resturi și deșeuri), cu condiția de a prezenta Serviciului Vamal raportul de evaluare eliberat de Camera de Stat pentru Supravegherea Marcării și avizul de expertiză eliberat de experți acreditați de către ministerul de resort, care confirmă faptul că obiectele respective nu prezintă valoare culturală.

(3) Obiectele din metale și pietre prețioase care prezintă valoare culturală pot fi scoase în conformitate cu art. 375 alin. (3) și (4).

Articolul 373. Introducerea și scoaterea numerarului, a cecurilor, a valorilor mobiliare și a instrumentelor de plată

La efectuarea controlului vamal al numerarului în moneda națională, al numerarului și al cecurilor de călătorie în valută străină, al valorilor mobiliare și al instrumentelor de plată se aplică prevederile Legii nr. 62/2008 privind reglementarea valutară.

Articolul 374. Declararea numerarului, a cecurilor, a valorilor mobiliare și a instrumentelor de plată

La declararea numerarului în moneda națională, a numerarului și a cecurilor de călătorie în valută străină, a valorilor mobiliare și a instrumentelor de plată se aplică prevederile Legii nr. 62/2008 privind reglementarea valutară.

Articolul 375. Introducerea și scoaterea valorilor culturale

(1) Prin *valori culturale* se înțeleg bunurile culturale mobile, clasate în patrimoniul cultural național cu valoare deosebită sau excepțională istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică, epigrafică, estetică, etnologică și antropologică, reprezentând mărturii materiale ale evoluției mediului natural și ale relației omului cu acest mediu, ale potențialului creator uman.

(2) Persoanele au dreptul de a introduce pe teritoriul vamal valori culturale cu declararea în scris și înregistrarea acestora în modul stabilit de Serviciul Vamal.

(3) Persoanele au dreptul de a scoate de pe teritoriul vamal valori culturale cu declararea în scris a acestora, cu condiția de a prezenta Serviciului Vamal certificatul de export emis de către ministerul de resort (pentru bunuri realizate cu peste 100 de ani în urmă) sau o adeverință emisă de experți acreditați de către ministerul de resort (pentru bunuri producție contemporană).

(4) În cazul apariției suspiciunilor referitoare la mărfurile scoase precum că acestea prezintă valoare culturală, iar persoana nu dispune de certificatul de export sau, după caz, de adeverința menționate la alin. (3), Serviciul Vamal permite scoaterea mărfurilor cu condiția prezentării dovezii eliberate de ministerul de resort, prin care se va confirma că mărfurile respective nu prezintă valoare culturală.

(5) Prin *certificat de export* se înțelege un document emis de ministerul de resort, care oferă dreptul la circulație pentru una sau mai multe valori culturale și care este utilizat în acest sens în relația cu Serviciul Vamal.

TITLUL X

CONTRAVENȚIILE VAMALE ȘI RĂSPUNDEREA PENTRU SĂVÂRȘIREA ACESTORA

Capitolul I

NOȚIUNI GENERALE

Articolul 376. Contravenția vamală

(1) *Contravenție vamală* înseamnă încălcare a prevederilor legislației vamale ce se săvârșește prin acțiune sau inacțiune, în măsură în care aceasta nu este infracțiune.

(2) Contravenția vamală poate fi continuă sau prelungită.

Se consideră *contravenție vamală continuă* fapta care se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă, în decursul unui timp nedeterminat, a activității de încălcare a reglementărilor vamale. Contravenția vamală continuă se consumă în momentul încetării acțiunii sau inacțiunii privind încălcarea reglementărilor vamale sau al survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

Se consideră *contravenție vamală prelungită* fapta care se caracterizează prin săvârșirea a două sau mai multe acțiuni și/sau inacțiuni identice de încălcare a reglementărilor vamale, săvârșite cu o unică intenție, comise cu un singur scop și alcătuind în ansamblu o contravenție vamală. Contravenția vamală prelungită se consumă în momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni de încălcare a reglementărilor vamale.

(3) Contravenția vamală atrage răspundere contravențională sau materială în conformitate cu prevederile Codului contravențional și cu cele ale prezentului cod, care impun aplicarea unei sancțiuni contravenționale prevăzute de Codul contravențional și/sau a unei sancțiuni materiale stabilite de prezentul cod. În cazul comiterii unor contravenții vamale se poate aplica și sancțiunea sub formă de retragere a autorizației acordate de Serviciul Vamal.

(4) În cazul contravenției vamale continue nu există pluralitate de contravenții.

(5) În cazul pluralității de contravenții vamale săvârșite de aceeași persoană, constatate în același timp de același agent constatat, se încheie un singur proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii pentru fiecare contravenție vamală în parte, stabilindu-se definitiv sancțiunea pentru concurs de contravenții prin absorbția sancțiunii mai ușoare de sancțiunea mai gravă ori prin cumulul sancțiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancțiunea mai gravă.

(6) Tentativa de contravenție vamală reprezintă acțiunea sau inacțiunea intenționată, îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei contravenții vamale care, din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.

(7) Contravenția vamală se săvârșește cu intenție sau din imprudență, drept formă a vinovăției reglementată de Codul contravențional.

Articolul 377. Subiectul contravenției vamale și răspunderea aplicată

(1) Operatorul economic este pasibil de răspundere materială în conformitate cu prezentul cod.

(2) Persoanele fizice și persoanele cu funcție de răspundere sunt pasibile de răspundere contravențională în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

(3) Se consideră reprezentant al operatorului economic în privința căruia a fost pornit un proces contravențional conform prevederilor prezentului cod persoana care îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- a) reprezintă operatorul economic, fapt confirmat printr-o împuternicire scrisă;
- b) are funcția de luare a deciziilor în numele operatorului economic.

(4) Într-un caz de contravenție vamală, răspunderea materială a operatorului economic nu exclude răspunderea contravențională a persoanei fizice sau a persoanei cu funcție de răspundere.

(5) Răspunderii materiale este supus numai operatorul economic vinovat de săvârșirea unei contravenții vamale prevăzute de prezentul cod.

Articolul 378. Prescripția răspunderii aplicate în cazul contravențiilor vamale

(1) Prescripția răspunderii contravenționale este prevăzută la art. 30 din Codul contravențional.

(2) Termenul de prescripție al răspunderii materiale este de 3 ani.

(3) Prescripția înlătură răspunderea materială.

(4) Termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției vamale și până la data luării unei decizii pentru cazul de contravenție vamală.

(5) În cazul contravenției vamale continue și/sau prelungite, termenul de prescripție curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

(6) Termenul de prescripție al răspunderii materiale este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

(7) Curgerea termenului de prescripție se suspendă dacă:

a) persoana care a săvârșit contravenția vamală se sustrage de la procesul contravențional;

b) în cadrul procesului contravențional se solicită efectuarea unor acțiuni de reverificare sau de confirmare de către instituțiile internaționale ori ale altor state a unor documente care sunt relevante pentru cazul supus examinării.

(8) În cazurile menționate la alin. (7), curgerea termenului de prescripție se reia de la data dispariției cauzelor care au generat suspendarea acestuia.

Articolul 379. Contravenții vamale cu răspundere contravențională și cu răspundere materială

(1) Tipurile de încălcări ale reglementărilor vamale care atrag răspunderea contravențională sunt prevăzute de Codul contravențional.

(2) Sunt considerate drept încălcări ale reglementărilor vamale care atrag răspunderea materială, în lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de contrabandă sau ale altor infracțiuni, contravențiile vamale prevăzute în capitolul II al prezentului titlu.

Capitolul II

CONTRAVENȚII VAMALE CU RĂSPUNDERE MATERIALĂ

Articolul 380. Trecerea ilegală a mărfurilor peste frontiera vamală

Trecerea peste frontiera vamală a mărfurilor prin eludarea controlului vamal (trecerea prin alte locuri decât cele de amplasare a postului vamal) sau prin nedeclararea mărfurilor în documentele vamale ori în documente de transport sau de însoțire a mărfurilor, sau cu folosirea documentelor nevalabile ori dobândite pe căi ilegale se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 100% din valoarea în vamă a mărfurilor introduse/scoase ilegal, cu sau fără confiscarea mărfurilor și/sau mijloacelor de transport utilizate.

Articolul 381. Nedeclararea în termen

Nedepunerea notificării sumare de intrare sau de ieșire ori a notificării de reexport în termenele stabilite, nedeclararea mărfurilor în termenele stabilite se sancționează cu amendă în mărime de la 4000 la 25000 de lei.

Articolul 382. Transportul, depozitarea sau procurarea unor mărfuri introduse ilegal

Transportul, depozitarea sau procurarea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal prin eludarea controlului vamal ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale ori în documente de transport sau de însoțire a mărfurilor se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 100% din valoarea în vamă a mărfurilor introduse prin eludare, nedeclarate sau declarate neautentic, cu sau fără confiscarea acestora și/sau a mijloacelor de transport utilizate.

Articolul 383. Încălcarea reglementărilor privind regimul vamal special

(1) Nerespectarea obligațiilor sau a condițiilor stabilite pentru derularea și încheierea regimului special (cu excepția regimului vamal de tranzit) se sancționează cu amendă în mărime de la 20 la 70% din valoarea în vamă a mărfurilor în privința cărora nu au fost respectate obligațiile sau condițiile stabilite pentru derularea și încheierea regimului respectiv.

(2) Nerespectarea termenului pentru derularea și încheierea regimului special (cu excepția regimului vamal de tranzit) se sancționează cu amendă în mărime de la 50000 la 250000 de lei.

Articolul 384. Depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor cu date eronate

(1) Depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor cu date eronate despre cantitatea sau greutatea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, se sancționează cu amendă în mărime de la 40 la 100% din suma diminuată (nedeclarată) a drepturilor de import sau cu confiscarea mărfii nedeclarate ori declarate neautentic.

(2) Depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor cu date eronate privind regimul vamal, valoarea stabilită în documentele comerciale sau cu alte date eronate cu privire la valoarea în vamă, tipul, codul sau originea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, se sancționează cu amendă în mărime de la 40 la 100% din suma diminuată a drepturilor de import.

(3) În cazul în care suma diminuată a drepturilor de import nu depășește suma de 500 de lei, persoana este liberată de răspunderea materială prevăzută de prezentul articol.

Articolul 385. Încălcarea reglementărilor privind obținerea certificatului de origine

Prezentarea către Serviciul Vamal a unor documente care conțin date eronate în scopul obținerii unui certificat de origine se sancționează cu amendă în mărime de la 5000 la 25000 de lei.

Articolul 386. Introducerea sau scoaterea în/din țară a mărfurilor care aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală

Introducerea sau scoaterea în/din țară a mărfurilor care aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală se sancționează cu amendă în mărime de la 100000 la 300000 de lei.

Articolul 387. Beneficierea neîntemeiată de tratament tarifar preferențial

Solicitarea neîntemeiată a unui tratament tarifar preferențial, beneficierea neîntemeiată de acesta, prezentarea documentelor care conțin date neautentice

despre recunoașterea dreptului la rambursarea drepturilor de import sau de export încasate, primirea neîntemeiată a unor sume și compensații, nerambursarea sau rambursarea lor parțială nemotivată se sancționează cu amendă în mărime de la 40 la 100% din cuantumul drepturilor de import sau de export pentru care a fost solicitat sau acordat tratament tarifar preferențial sau din cuantumul drepturilor de import sau export pentru care a fost solicitată rambursarea.

Articolul 388. Încălcarea condițiilor privind supravegherea vamală

Disponerea de mărfurile aflate sub supraveghere vamală, înstrăinarea sau scoaterea acestora sub orice formă fără permisiunea Serviciului Vamal, pierderea mărfurilor, inclusiv a mijloacelor de transport, aflate sub supraveghere vamală sau netransportarea acestora la locul indicat de Serviciul Vamal se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 70% din valoarea în vamă a mărfurilor dispuse, înstrăinate sau scoase de sub supraveghere vamală, pierdute sau netransportate.

Articolul 389. Lipsa documentelor necesare în scopuri vamale

Pierderea sau nepredarea către Serviciul Vamal a documentelor necesare în scopuri vamale se sancționează cu amendă în mărime de la 4000 la 12000 de lei.

Articolul 390. Încălcarea reglementărilor privind distrugerea mărfurilor

Nerespectarea cerințelor, a termenelor și a condițiilor de distrugere a mărfurilor și/sau a deșeurilor se sancționează cu amendă în mărime de la 25000 la 100000 de lei.

Articolul 391. Încălcarea reglementărilor privind măsurile de politică comercială, a prohibițiilor și/sau a restricțiilor

Nerespectarea măsurilor de politică comercială, a prohibițiilor și/sau a restricțiilor prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod, se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 50% din valoarea în vamă a mărfurilor declarate.

Articolul 392. Încălcarea reglementărilor referitoare la cazul de avarie sau de forță majoră

Neasigurarea integrității mărfurilor și a mijloacelor de transport aflate sub supraveghere vamală, neinformarea imediată despre condițiile survenite, neasigurarea transportării mărfurilor la postul vamal proxim sau neasigurarea deplasării funcționarului vamal la locul de aflare a mărfurilor și mijloacelor de

transport, în caz de avarie sau de forță majoră, se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 25% din valoarea în vamă a mărfurilor transportate.

Articolul 393. Nerespectarea condițiilor de derulare a regimului duty-free

Comercializarea mărfurilor din încăperile auxiliare, din depozitele magazinelor și din mijloacele de transport sau comercializarea cu amănuntul în magazinele duty-free a mărfurilor interzise de a fi introduse pentru comercializare pe sau scoase de pe teritoriul vamal, precum și a altor mărfuri a căror listă se stabilește în condițiile legii, se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 100% din valoarea în vamă a mărfurilor comercializate.

Articolul 394. Utilizarea și prezentarea informației neautentice despre produsele cu destinație dublă

Utilizarea și prezentarea intenționată a informației neautentice despre produsele cu destinație dublă, eschivarea de la prezentarea autorizației necesare plasării acestora sub un anumit regim vamal sau lipsa acesteia, precum și prezentarea unei autorizații anulate sau cu termen expirat se sancționează cu amendă în mărime de la 20 la 60% din valoarea în vamă a produselor cu destinație dublă.

Articolul 395. Încălcarea reglementărilor privind tranzitul

Nerespectarea obligațiilor, a condițiilor, a termenelor necesare pentru inițierea, derularea și încheierea regimului de tranzit, dacă acest fapt nu a condus la dispariția mărfurilor aflate în acest regim vamal, se sancționează cu amendă în mărime de la 4000 la 40000 de lei.

Articolul 396. Nesupunerea dispozițiilor sau cerințelor legale ale Serviciului Vamal

Nesupunerea dispozițiilor sau cerințelor legale ale Serviciului Vamal de către operatorul economic, de către transportator, declarant sau brokerul vamal se sancționează cu amendă în mărime de la 2000 la 15000 de lei.

Articolul 397. Eliminarea sau distrugerea mijloacelor de identificare

Eliminarea sau distrugerea mijloacelor de identificare aplicate de către Serviciul Vamal pe mărfuri, ambalaje sau mijloace de transport fără să existe acordul prealabil din partea Serviciului Vamal, cu excepția regimului de tranzit, se sancționează cu amendă în mărime de la 4000 la 40000 de lei.

Articolul 398. Încălcarea reglementărilor referitoare la decizia cu privire la informațiile tarifare obligatorii

Neîndeplinirea obligației de declarare a numărului de referință al deciziei cu privire la informațiile tarifare obligatorii se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 30% din valoarea în vamă a mărfii declarate, dar care să nu depășească suma de 25000 de lei.

Articolul 399. Contravenție vamală neînsemnată

Descrierea eronată a mărfurilor în declarația vamală care conduce la modificarea codului mărfii, fără exonerarea de drepturi de import sau de export, constituind contravenție vamală neînsemnată, se sancționează cu amendă în mărime de la 400 la 1000 de lei.

Capitolul III

PRINCIPII GENERALE

Articolul 400. Principiile individualizării sancțiunii materiale

(1) Sancțiunea materială se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției vamale, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante. Sancțiunea materială trebuie să fie efectivă, proporțională și cu efect de conformare și de descurajare în săvârșirea unei noi contravenții vamale.

(2) Gradul prejudicial al contravenției vamale se determină conform semnelor ce caracterizează elementele constitutive ale contravenției vamale cu răspundere materială: obiect, subiect, latura obiectivă și latura subiectivă.

(3) Caracterul proporțional al sancțiunii materiale presupune respectarea unei echități între sancțiunea posibilă a fi aplicată în coraport cu natura și gravitatea faptei contravenționale comise, astfel că oricare decizie sau măsură adoptată pe caz urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor și o echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor legale care urmează a fi utilizate în vederea atingerii unui scop predefinit.

(4) Săvârșirea repetată a aceleiași contravenții vamale cu răspundere materială în decursul unei perioade de 12 luni consecutive de la data adoptării deciziei de sancționare duce la majorarea cu 25% a cuantumului sancțiunii

materiale prevăzute de prezentul cod pentru contravenția respectivă, dar fără depășirea limitei maxime prevăzute pentru contravenția vamală respectivă.

(5) În cazul în care obiectul contravenției vamale reprezintă mărfuri supuse accizelor, sancțiunea materială prevăzută de prezentul cod se dublează.

(6) La aplicarea sancțiunii materiale față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se consideră:

1) circumstanțe atenuante:

a) prevenirea consecințelor prejudiciabile sau repararea benevolă a prejudiciului;

b) contribuirea la descoperirea contravenției vamale;

c) recunoașterea vinovăției;

d) săvârșirea pentru prima dată a unei contravenții vamale în decursul a 12 luni consecutive;

e) contravenția are un impact redus sau inexistent asupra cuantumului drepturilor vamale care trebuie plătite;

f) alte circumstanțe;

2) circumstanțe agravante:

a) săvârșirea contravenției vamale de către o persoană care anterior a fost deja sancționată material pentru o contravenție vamală în decursul a 12 luni consecutive, indiferent de faptul achitării sancțiunii materiale respective;

b) săvârșirea contravenției vamale de către un grup de persoane;

c) tăinuirea mărfurilor nedeclarate în locuri special amenajate sau adaptate în acest scop.

(7) Enumerarea circumstanțelor agravante din prezentul articol este exhaustivă.

(8) Sancționarea materială nu absolvă persoana de executarea obligației pentru a cărei neîndeplinire a fost aplicată.

(9) În cazul în care, până la depistarea de către Serviciul Vamal a contravenției vamale prevăzute la art. 384, operatorul economic comunică în scris Serviciului Vamal despre comiterea contravențiilor vamale, acesta se liberează de răspunderea materială, cu condiția achitării incontestabile și benevole, până la data aplicării sancțiunii materiale respective, a drepturilor de import datorate și a penalităților calculate.

Articolul 401. Confiscarea mărfurilor și a mijloacelor de transport

(1) În sensul prezentului cod, confiscarea mărfurilor și a mijloacelor de transport reprezintă o formă a sancțiunii materiale, care constă în trecerea forțată și gratuită a mărfurilor și a mijloacelor de transport în proprietatea statului.

(2) Pot fi supuse confiscării doar acele mărfuri care constituie obiectul contravenției vamale prevăzute de prezentul cod și, respectiv, doar acele mijloace de transport care au fost utilizate la săvârșirea acesteia. În cazul în care aceste mărfuri și mijloace de transport nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate, nu aparțin contravenientului sau sunt prohibite de a fi introduse pe teritoriul vamal, se confiscă contravaloarea acestora.

(3) Serviciul Vamal este autoritatea abilitată să decidă asupra confiscării mărfurilor și a mijloacelor de transport în cazul unei contravenții vamale prevăzute de prezentul cod.

(4) În cazul în care decide asupra confiscării mărfurilor și a mijloacelor de transport, Serviciul Vamal trebuie să țină cont de caracterul proporțional al sancțiunii materiale aplicate.

Capitolul IV PROCESUL CONTRAVENȚIONAL

Articolul 402. Noțiuni generale

(1) Procesul contravențional se realizează în conformitate cu prezentul cod în cazul în care contravenția vamală este săvârșită de un operator economic, și în conformitate cu prevederile Codului contravențional în cazul în care contravenția a fost săvârșită de o persoană fizică sau o persoană cu funcție de răspundere.

(2) Procesul contravențional începe din momentul sesizării sau al autosesizării Serviciului Vamal despre săvârșirea unei contravenții. Sesizările sunt înregistrate într-un registru de evidență a sesizărilor cu privire la contravenție, ținut de Serviciul Vamal.

(3) Termenul de examinare a unui caz de contravenție vamală nu va depăși termenul de 12 luni consecutive, calculat din momentul începerii procesului contravențional respectiv și nu va fi mai mare decât termenul de prescripție al răspunderii materiale sau contravenționale.

(4) Procesului contravențional reglementat de prezentul cod i se aplică în mod corespunzător prevederile Codului contravențional cu privire la principiile de drept, mijloacele de probă și procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

(5) Drepturile și obligațiile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, precum și drepturile și obligațiile apărătorului în cadrul procesului contravențional sunt prevăzute de Codul contravențional.

(6) Se consideră agent constatatator funcționarul vamal care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. În procesul adoptării unei decizii de sancționare într-un dosar de contravenție vamală, agentul constatatator se conduce de convingerile sale, cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de prezentul cod.

(7) Persoanele desemnate drept agenți constatatatori sunt prevăzute la art. 403 din Codul contravențional.

Articolul 403. Procesul-verbal privind contravenția vamală

În cazul de contravenție vamală, funcționarul vamal întocmește un proces-verbal conform prevederilor Codului contravențional.

Articolul 404. Sesizarea organelor de urmărire penală

Dacă în procesul examinării cauzei contravenționale se constată că încălcarea conține elementele constitutive ale infracțiunii, agentul constatatator sesizează organul de urmărire penală în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Articolul 405. Inadmisibilitatea divulgării materialelor

Materialele în cazul contravenției vamale nu pot fi divulgate până la adoptarea unei decizii asupra cazului respectiv decât cu permisiunea agentului constatatator care efectuează actele de procedură sau a celui care adoptă decizia, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod, și numai în măsura în care consideră că este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție și cu neafectarea intereselor persoanei, în condițiile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 406. Audierea și citarea persoanei

(1) Agentul constatator care efectuează actele de procedură sau cel care adoptă decizia asupra cazului de contravenție vamală este în drept să audieze persoanele fizice, persoanele cu funcții de răspundere.

(2) Persoana care urmează a fi audiată este obligată să se prezinte la citare și să dea explicații în esența cazului.

(3) Referitor la audierea persoanelor menționate la alin. (1) se întocmește un proces-verbal.

(4) Persoana care urmează a fi audiată în cazul contravenției vamale este citată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

(5) Cazul de contravenție vamală poate fi examinat în absența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, a avocatului sau a reprezentantului acesteia dacă:

a) există date despre notificarea la timp a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional despre locul și timpul cercetării cazului, iar de la ea nu a parvenit niciun demers referitor la amânarea cercetării;

b) există dovezi că, la momentul cercetării cazului, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu se află în țară;

c) persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu este identificată;

d) contravenția vamală a fost comisă la expedierea de bunuri prin poșta internațională.

Articolul 407. Solicitarea documentelor necesare soluționării contravenției vamale

(1) Subdiviziunea Serviciului Vamal care efectuează actele de procedură sau examinează cazul de contravenție vamală este în drept să solicite persoanei juridice, persoanei cu funcție de răspundere sau persoanei fizice documentele necesare investigării cazului.

(2) În termen de 5 zile de la solicitare, persoanele enumerate la alin. (1) sunt obligate să prezinte în original documentele solicitate de subdiviziunea Serviciului Vamal respectivă. Cu acordul funcționarului vamal, pot fi prezentate copiile de pe documentele solicitate, autentificate în modul stabilit.

(3) După expirarea termenului de atac al deciziei asupra cazului de contravenție vamală, documentele în original se restituie. În acest caz, la dosar se anexează copiile acestora legalizate de funcționarul vamal.

Articolul 408. Ridicarea mărfurilor, a mijloacelor de transport
și a documentelor

(1) Mărfurile și mijloacele de transport care constituie obiectul contravenției vamale, precum și documentele și mijloacele de identificare a acestora pot fi calificate drept corpuri delictive și pot fi ridicate, întocmindu-se un proces-verbal.

(2) Corpuri delictive se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, mijloacele de transport, alte valori, față de care există temeiuri a presupune că au servit la săvârșirea contravenției, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenționale, au constituit obiectul acestei fapte sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției. Regimul juridic al corpurilor delictive, precum și procedura de întocmire a procesului-verbal de ridicare a obiectelor și a documentelor sunt reglementate de art. 427–431 din Codul contravențional.

(3) În cazul tragerii la răspundere pentru contravenție vamală a operatorului economic care nu dispune de filială, reprezentanță, secție ori de o altă structură pe teritoriul Republicii Moldova și al cărui capital social și/sau valoare a patrimoniului nu acoperă suma sancțiunii materiale aplicabile sau costul mărfurilor și al mijloacelor de transport a căror valoare ar putea fi percepută, Serviciul Vamal poate ridica mărfurile, inclusiv valorile valutare, precum și mijloacele de transport ale acestuia pentru a se asigura perceperea deplină a sancțiunii materiale aplicate.

(4) Prezentarea de probe privind sediul, existența de filiale, reprezentanțe, secții sau de alte structuri, privind mărimea capitalului social sau a unui alt patrimoniu se pune în sarcina persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Articolul 409. Solicitarea de la autoritățile publice și de la persoane
a informației

(1) Agentul constatator care efectuează actele de procedură în cazul de contravenție vamală sau cel care adoptă decizia este în drept să primească gratuit, în limitele competenței funcționale, la cerere scrisă, de la autoritățile publice sau de la persoane informațiile necesare soluționării cazului, inclusiv informații pentru uz de serviciu sau informații care prezintă secret comercial ori un alt secret ocrotit de lege.

(2) În cazul refuzului neîntemeiat de a i se prezenta informația solicitată, agentul constator este în drept să ridice documentele care conțin informația necesară soluționării cazului în modul prevăzut de prezentul cod.

(3) Agentul constator este obligat să asigure nedivulgarea informației primite, folosind-o exclusiv la soluționarea cazului de contravenție vamală. Agentul constator nu poate folosi o astfel de informație în scopuri personale, nu o poate transmite unor terți și nici autorităților publice, excepție făcând cazurile prevăzute de legislație.

Articolul 410. Cheltuieli aferente

(1) Cheltuieli aferente cazului de contravenție vamală pot fi următoarele:

- a) sumele plătite martorilor, experților, specialiștilor, interpreților/traducătorilor, martorilor asistenți;
- b) cheltuielile de revizie, control și inventariere;
- c) cheltuielile de păstrare, expediere, transport și cercetare a probelor materiale;
- d) alte cheltuieli suportate de Serviciul Vamal la efectuarea actelor de procedură în cazul de contravenție vamală sau la examinarea cazului de contravenție vamală.

(2) Martorilor, experților, specialiștilor, interpreților/traducătorilor și martorilor asistenți li se restituie cheltuielile de deplasare la Serviciul Vamal, de cazare și li se plătesc diurnele.

(3) Experții, specialiștii și interpreții/traducătorii sunt retribuiți pentru lucrul efectuat la solicitarea Serviciului Vamal dacă acest lucru nu este o obligație de serviciu.

(4) Persoanelor invitate la Serviciul Vamal în calitate de martori, experți, specialiști, interpreți/traducători, martori asistenți li se păstrează locul de muncă de bază și salariul mediu lunar în timpul deplasării lor și al îndeplinirii obligațiilor la Serviciul Vamal.

(5) Serviciul Vamal plătește martorilor, experților, specialiștilor, interpreților/traducătorilor și martorilor asistenți sumele ce li se cuvin după ce aceștia și-au îndeplinit obligațiile.

(6) Procedura de plată și sumele cuvenite se stabilesc în conformitate cu legislația.

(7) Dacă persoana citată în calitate de martor, expert, specialist în cazul de contravenție vamală nu locuiește sau nu se află în Republica Moldova, cheltuielile pe care le suportă pentru a participa la efectuarea actelor de procedură sau la examinarea cazului sunt restituite în conformitate cu procedura prevăzută de Serviciul Vamal.

(8) Cheltuielile aferente cazului de contravenție vamală le suportă contravenientul după ce a fost emisă decizia pe cazul respectiv.

(9) În condițiile în care procesul contravențional încetează, cheltuielile aferente cazului se suportă de la bugetul de stat.

(10) Agentul constatatator care efectuează actele de procedură este obligat să anexeze la dosar documentele justificative ale cheltuielilor aferente cazului.

Articolul 411. Circumstanțele care trebuie elucidate în cadrul examinării cazului de contravenție vamală

La examinarea cazului de contravenție vamală, agentul constatatator este obligat să constate dacă:

- a) a fost sau nu a fost comisă o contravenție vamală;
- b) persoana trasă la răspundere este sau nu este vinovată de comiterea unei contravenții vamale;
- c) există sau nu există circumstanțe atenuante sau agravante;
- d) există sau nu există alte circumstanțe importante pentru soluționarea cazului.

Articolul 412. Decizia Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală

(1) După examinarea cazului de contravenție vamală se emite una dintre următoarele decizii:

- a) aplicarea de sancțiune materială;
- b) încetarea procesului contravențional;
- c) remiterea materialelor acumulate către alte organe de drept conform competenței.

(2) În decizia asupra cazului de contravenție vamală trebuie să fie soluționată soarta corpurilor delictive și a cheltuielilor aferente examinării cazului de contravenție vamală.

(3) Decizia asupra cazului de contravenție vamală este semnată de agentul constator.

Articolul 413. Temeiurile de încetare a procesului contravențional

(1) Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care:

- a) nu există faptul contravenției vamale sau nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției vamale;
- b) pentru același fapt și privitor la aceeași persoană există o hotărâre definitivă;
- c) a intervenit termenul de prescripție al răspunderii materiale;
- d) pentru același fapt este pornită urmărire penală.

(2) Încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.

Articolul 414. Controlul asupra legalității acțiunilor/inacțiunilor și a deciziilor emise de Serviciul Vamal

(1) Aparatul central al Serviciului Vamal este autoritatea în drept să verifice din oficiu legalitatea actelor de procedură și/sau a deciziilor Serviciului Vamal aplicate în cazurile de contravenție vamală.

(2) Aparatul central al Serviciului Vamal este în drept să anuleze sau să modifice decizia biroului vamal și/sau a postului vamal, precum și să acționeze legal în cazul acțiunii ilegale sau a inacțiunii acestora.

Capitolul V **CONTESTAREA DECIZIEI SERVICIULUI VAMAL** **ASUPRA CAZULUI DE CONTRAVENȚIE VAMALĂ**

Articolul 415. Contestarea deciziei

(1) Decizia Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială se contestă inițial la aparatul central al Serviciului Vamal de persoana vizată în decizie ori de avocatul sau reprezentantul acesteia în decursul a

15 zile de la data comunicării deciziei respective. Prin derogare, decizia se comunică respectând art. 22.

(2) Contestația împotriva deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere contravențională se depune în conformitate cu prevederile art. 448 din Codul contravențional.

(3) Dacă, din motive întemeiate, contestația nu a fost depusă în termenul prevăzut de prezentul articol, aparatul central al Serviciului Vamal este în drept, la demersul persoanei vizate în decizie, al avocatului sau al reprezentantului ei, să o repună în termen.

(4) La demersul de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea depunerii contestației în termen.

(5) Depunerea contestației suspendă executarea deciziei Serviciului Vamal în cazul de contravenție vamală.

(6) În cazul în care persoana nu este de acord cu soluția adoptată de către aparatul central al Serviciului Vamal asupra contestației depuse, aceasta este în drept să conteste decizia Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală în instanța de judecată competentă în ordinea contenciosului administrativ.

Articolul 416. Examinarea deciziei de către aparatul central al Serviciului Vamal

(1) Aparatul central al Serviciului Vamal are competența de a examina legalitatea deciziilor asupra cazului de contravenție vamală în următoarele cazuri:

a) în cadrul examinării contestației persoanei vizate în decizie, a avocatului sau a reprezentantului ei; sau

b) în cadrul desfășurării unui control din oficiu asupra respectării legalității în procesul efectuării actelor de procedură sau al examinării cazurilor de contravenție vamală cu răspundere materială.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), aparatul central al Serviciului Vamal examinează decizia Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală și emite una dintre următoarele decizii:

a) decizia nu se modifică, iar contestația nu se satisface;

b) decizia se anulează, iar dosarul se remite în procedură suplimentară;

c) decizia se anulează, iar procesul contravențional încetează;

d) decizia se anulează, iar dosarul se remite altor organe de drept, conform competenței.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b)–d), aparatul central emite o decizie. Despre decizia emisă este informată în scris persoana care a depus contestația și/sau cea vizată în decizia asupra cazului de contravenție vamală.

(4) Contestația împotriva deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală se examinează în termen de 30 de zile, calculat de la data înregistrării acesteia la aparatul central al Serviciului Vamal. Termenul de examinare a contestației poate fi prelungit cu titlu de excepție de către conducerea aparatului central al Serviciului Vamal, fapt despre care este informată persoana interesată, dar termenul general nu va depăși 60 de zile.

Articolul 417. Temeiurile pentru anularea deciziei

Temeiuri pentru anularea deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală sivesc:

- a) procedura și/sau examinarea unilaterală ori incompletă a cazului;
- b) necorespunderea concluziilor expuse în decizie cu circumstanțele cazului;
- c) încălcarea gravă a cerințelor procedurale reglementate de prezentul cod;
- d) calificarea eronată a faptei, neaplicarea sau aplicarea greșită a sancțiunilor prevăzute de prezentul cod.

Capitolul VI

EXECUTAREA DECIZIEI SERVICIULUI VAMAL ASUPRA CAZULUI DE CONTRAVENTIE VAMALĂ

Articolul 418. Executarea benevolă a deciziei

(1) Termenul de executare benevolă a deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală este de 15 zile de la data aducerii acesteia la cunoștința persoanei vizate sau a reprezentantului ei.

(2) Operatorul economic este în drept să achite, în termen de 3 zile lucrătoare din momentul aducerii la cunoștință a deciziei asupra cazului de contravenție vamală, doar jumătate din cuantumul sancțiunii materiale aplicate. În acest caz se consideră că sancțiunea materială este executată integral.

Articolul 419. Executarea silită a deciziei

(1) Serviciul Vamal aplică acțiuni de executare silită în vederea executării deciziei privind aplicarea de sancțiune pentru contravenție vamală în unul dintre următoarele cazuri:

a) după expirarea termenului de 15 zile de la data aducerii deciziei asupra cazului de contravenție vamală la cunoștința contravenientului sau a reprezentantului acestuia;

b) la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești privind legalitatea deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală.

(2) Executarea silită a deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală se realizează:

a) conform mecanismului stabilit de prezentul cod pentru executarea silită a datoriei vamale; sau

b) prin intermediul executorului judecătoresc, dacă aplicarea lit. a) nu este justificată economic.

(3) În cazul în care executarea deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală este suspendată în condițiile legii, executarea deciziei respective se reia odată cu dispariția cauzelor care au condiționat suspendarea.

(4) Decizia privind aplicarea de sancțiuni nu mai este pasibilă de executare dacă la executarea ei nu s-a recurs în termen de 12 luni de la data emiterii.

Articolul 420. Executarea deciziei privind retragerea autorizației

(1) Decizia Serviciului Vamal privind aplicarea de sancțiune materială sub formă de retragere a unei autorizații este executată nemijlocit de către subdiviziunea Serviciului Vamal care a emis această decizie, cu respectarea prevederilor Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și ale Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(2) Autorizația retrasă devine nevalabilă în momentul recurgerii la executarea deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală conform prevederilor prezentului cod.

(3) Persoana a cărei autorizație este retrasă trebuie să o predea Serviciului Vamal în termen de cel mult 15 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință decizia respectivă, cu excepția cazului când executarea deciziei a fost suspendată. După dispariția cauzelor care au condiționat suspendarea deciziei, predarea autorizației Serviciului Vamal devine obligatorie.

Capitolul VII

ACTIVITATEA SPECIALĂ DE INVESTIGAȚIE ȘI URMĂRIREA PENALĂ ÎN DOMENIUL VAMAL

Secțiunea 1

Activitatea specială de investigație

Articolul 421. Serviciul Vamal ca subiect al activității speciale de investigație

(1) Serviciul Vamal desfășoară activitate specială de investigație în conformitate cu Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigație și cu alte acte normative.

(2) Serviciul Vamal desfășoară activitate specială de investigație în scopul depistării persoanelor culpabile de pregătirea și/sau comiterea infracțiunilor de contrabandă, de eschivare de la achitarea plăților vamale, precum și a infracțiunilor conexe care țin de competența organului de urmărire penală al Serviciului Vamal.

Articolul 422. Măsurile speciale de investigații care asigură securitatea Serviciului Vamal

Măsurile speciale de investigații care asigură securitatea Serviciului Vamal se efectuează în modul prevăzut de legislație.

Secțiunea a 2-a

Urmărirea penală

Articolul 423. Obiectul urmăririi penale

Obiectul urmăririi penale în cauzele ce țin de competența Serviciului Vamal îl constituie colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii și la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu este cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea făptuitorului.

Articolul 424. Organul de urmărire penală în domeniul vamal

(1) Urmărirea penală în domeniul vamal se efectuează de organul de urmărire penală al Serviciului Vamal.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, ofițerul de urmărire penală al Serviciului Vamal este independent, se supune numai legii, indicațiilor scrise ale

conducătorului organului de urmărire penală și ale procurorului, precum și hotărârilor instanței de judecată.

Articolul 425. Competența organelor de urmărire penală în domeniul vamal

Organul de urmărire penală al Serviciului Vamal efectuează urmărirea penală în toate cazurile de contrabandă și de eschivare de la achitarea plăților vamale.

TITLUL XI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 426. Dispoziții finale

(1) Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

(2) Guvernul, până la data de 1 ianuarie 2023:

- a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezentul cod;
- b) va aduce actele sale normative în conformitate cu prezentul cod;
- c) va asigura revizuirea și abrogarea actelor normative departamentale care contravin prezentului cod;
- d) va aproba actul normativ de punere în aplicare a prezentului cod, care va intra în vigoare la aceeași dată cu acesta.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

- a) Codul vamal al Republicii Moldova nr. 1149/2000 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 1 ianuarie 2007), cu modificările ulterioare, cu excepția art. 85–92;
- b) Legea nr. 1380/1997 cu privire la tariful vamal (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 1 ianuarie 2007), cu modificările ulterioare;
- c) Legea nr. 1569/2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 185–189, art. 1416), cu modificările ulterioare.

Articolul 427. Dispoziții tranzitorii

(1) Derularea regimurilor vamale inițiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod se va finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod. Această dispoziție nu este valabilă pentru

formalitățile vamale inițiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la un regim vamal inițiat până la data intrării în vigoare a acestuia.

(2) Derularea regimurilor speciale se va efectua în conformitate cu prevederile Codului vamal nr. 1149/2000 pe o perioadă de 1 an din momentul intrării în vigoare a prezentului cod. În perioada respectivă, Serviciul Vamal va reexamina condițiile care stau la baza derulării regimului vamal respectiv și, în caz de neconformitate, va retrage autorizațiile respective imediat după expirarea termenului menționat în prezentul alineat.

(3) Autorizațiile, acordate în baza prevederilor Codului vamal nr. 1149/2000, care sunt valabile la 1 ianuarie 2023 și care nu au o perioadă de valabilitate limitată, trebuie să fie reevaluate. Deciziile în urma reevaluării unei autorizații se vor lua înainte de 1 ianuarie 2023. Prin aceste decizii se vor retrage autorizațiile reevaluate și, dacă este cazul, se vor acorda autorizații noi. Deciziile vor fi notificate fără întârziere titularilor autorizației până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Aceste autorizații nu sunt însă valabile înainte de 1 ianuarie 2023.

(4) Serviciul Vamal poate accepta cererile pentru acordarea de autorizații în conformitate cu prezentul cod depuse înainte de 1 ianuarie 2023. Serviciul Vamal poate acorda autorizații în conformitate cu prezentul cod înainte de 1 ianuarie 2023. Însă aceste autorizații nu sunt valabile înainte de 1 ianuarie 2023.

(5) Prevederile art. 140 și 336–339 intră în vigoare la expirarea a 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(6) Agenții economici înregistrați în zonele economice libere, în Portul Internațional Liber „Giurgiulești” și în Aeroportul Internațional Liber „Mărculești” la data intrării în vigoare a prezentului cod vor aplica garanțiile de stat în conformitate cu prevederile art. 13 din Legea nr. 440/2001 cu privire la zonele economice libere, art. 12 din Legea nr. 8/2005 cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești” și, respectiv, art. 9 din Legea nr. 178/2008 cu privire la Aeroportul Internațional Liber „Mărculești”.

(7) Agenții economici înregistrați în zonele economice libere în perioada 1 ianuarie 2023–1 septembrie 2024 sunt în drept, pe parcursul perioadei de până la 1 ianuarie 2033, dar care nu va depăși termenul de funcționare a zonei economice libere concrete, să activeze conform prevederilor legilor în vigoare la data de 31 decembrie 2022.

(8) Agenții economici înregistrați în Portul Internațional Liber „Giurgiulești” în perioada 1 ianuarie 2023–1 septembrie 2024 sunt în drept, pe parcursul

perioadei de până la 17 februarie 2030, să activeze conform prevederilor legilor în vigoare la data de 31 decembrie 2022.

(9) Agenții economici înregistrați în Aeroportul Internațional Liber „Mărculești” în perioada 1 ianuarie 2023–1 septembrie 2024 sunt în drept, pe parcursul perioadei de până la 1 ianuarie 2033, dar care nu va depăși termenul de funcționare a Aeroportului Liber, să activeze conform prevederilor legilor în vigoare la data de 31 decembrie 2022.

(10) Prevederile cuprinse în prezentul cod privind plata, garantarea, stingerea datoriei vamale și anularea drepturilor de import se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată, și pentru accizele care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile Serviciului Vamal.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

IGOR GROSU

Chișinău, 24 august 2021.

Nr. 95.

A. Cărți, publicații și documente

Poziția tarifară	Denumirea mărfurilor
3705 00	Plăci și pelicule fotografice, impresionate și developate, altele decât filmele cinematografice:
ex. 3705 00 100	– Filme pentru reproducere offset, pentru producția de cărți
ex. 3705 00 900	– Altele: – Microfilme care conțin cărți, albume sau cărți cu ilustrații și cărți de desenat sau de colorat pentru copii, cărți și caiete de exerciții pentru uz școlar, culegeri de cuvinte încrucișate, ziare și periodice și documente sau rapoarte cu caracter necomercial și ilustrate izolate, pagini imprimate și probe reproduse pentru producția de cărți
4903 00 000	Albume sau cărți cu ilustrații și cărți de desenat sau de colorat, pentru copii
4905	Lucrări cartografice de orice fel, inclusiv hărți de perete, planuri topografice și globuri, imprimate:
ex. 4905 99 000	– Altele: – Hărți tematice pentru domenii științifice, cum ar fi: geologia, zoologia, botanica, mineralogia, paleontologia, arheologia, etnologia, meteorologia, climatologia și geofizica
ex. 4906 00 000	Planuri și desene de arhitectură, de inginerie și alte planuri și desene industriale și reproducerile acestora
4911	Alte imprimate, inclusiv imagini, gravuri și fotografii:
ex. 4911 10 900	– Altele: – Cataloage de cărți și publicații, oferite spre vânzare de către o editură sau o librărie stabilită în afara Republicii Moldova – Cataloage de filme, înregistrări sau orice alt material vizual și audio cu caracter educațional, științific sau cultural – Afișe pentru promovarea turismului și publicații turistice (broșuri, ghiduri, orare, pliante și publicații similare), ilustrate sau nu, inclusiv cele care sunt editate de întreprinderi private, destinate să încurajeze publicul să efectueze călătorii în afara Republicii Moldova, inclusiv microcopii ale acestora – Material publicitar de informare bibliografică destinat distribuirii gratuite*
ex. 4911 99 000	– Altele: – Ilustrații izolate, pagini imprimate și probe reproduse, pentru producția de cărți, inclusiv microcopii ale acestora

	<ul style="list-style-type: none"> – Microreproduceri de cărți, de albume sau de cărți cu ilustrații și de cărți de desenat sau de colorat pentru copii, cărți și caiete de exerciții pentru uz școlar, culegeri de cuvinte încrucișate, ziare și periodice și documente sau rapoarte cu caracter necomercial* – Publicații invitații pentru efectuarea de studii în afara Republicii Moldova, inclusiv microcopii ale acestora* – Diagrame meteorologice și geofizice
9023 00	Instrumente, aparate și modele destinate demonstrațiilor (de exemplu, în învățământ sau la expoziții), improprie altor utilizări:
ex. 9023 00 800	<ul style="list-style-type: none"> – Altele: – Hărți tematice pentru domenii științifice cum ar fi: geologia, zoologia, botanica, mineralogia, paleontologia, arheologia, etnologia, meteorologia, climatologia și geofizica

B. Materiale audiovizuale cu caracter educațional, științific sau cultural

Articole prevăzute în anexa nr. 2 partea A produse de Organizația Națiunilor Unite sau una dintre instituțiile sale specializate.

* Scutirea nu se aplică articolelor în care publicitatea depășește 25% din suprafață. În cazul publicațiilor și afișelor de promovare a turismului, acest procent se aplică doar pentru materialele publicitare comerciale private.

A. Materiale audiovizuale cu caracter educațional, științific sau cultural

Poziția tarifară	Denumirea mărfurilor	Instituțiile sau organizațiile beneficiare
3704 00	Plăci, pelicule, filme, hârtii, cartoane și textile fotografice, impresionate, dar nedevopate:	Toate organizațiile (inclusiv organizațiile de radiodifuziune sau de televiziune), instituțiile sau asociațiile aprobate de către autoritățile competente din Republica Moldova în scopul primirii acestor bunuri cu scutire de drepturi de import
ex. 3704 00 100	– Plăci, pelicule și filme: – Filme cinematografice, pozitive, cu caracter educațional, științific sau cultural	
ex. 3705 00	Plăci și pelicule fotografice, impresionate și dezvoltate, altele decât filmele cinematografice: – Cu caracter educațional, științific sau cultural	
3706	Filme cinematografice, impresionate și dezvoltate, care conțin sau nu înregistrarea sunetului sau care conțin numai înregistrarea sunetului:	
ex. 3706 10 990	– Alte pozitive, cu o lățime de minimum 35 mm: – Filme de actualități (cu sau fără sunet) care prezintă evenimente curente la	

	<p>momentul importului și care sunt importate, în scopul reproducerii, în limita a două copii pentru fiecare subiect</p> <p>– Filme de arhivă (cu sau fără sunet) destinate să însoțească filmele de actualitate</p> <p>– Filme recreative destinate în special copiilor și tinerilor</p> <p>– Alte filme, cu caracter educațional, științific sau cultural</p>	
3706 90	– Altele:	
ex. 3706 90 520 ex. 3706 90 910 ex. 3706 90 990	<p>– Filme de actualitate (cu sau fără sunet) care prezintă evenimente curente la momentul importului și care sunt importate, în scopul reproducerii, în limita a două copii pentru fiecare subiect</p> <p>– Filme de arhivă (cu sau fără sunet) destinate să însoțească filmele de actualitate</p> <p>– Filme recreative destinate în special copiilor și tinerilor</p> <p>– Alte filme, cu caracter educațional, științific sau cultural</p>	
4911	Alte imprimate, inclusiv imagini, gravuri și fotografii:	
ex. 4911 99 000	<p>– Altele:</p> <p>– Microhărți sau alte suporturi utilizate de către serviciile de informare și de documentare prin intermediul calculatorului cu caracter educațional, științific sau cultural</p> <p>– Materiale didactice demonstrative (tabele, fișe didactice) destinate exclusiv educației</p>	
ex. 8523	Discuri, benzi, dispozitive de stocare remanentă a datelor pe bază de semiconductori, „cartele inteligente” și alte suporturi pentru înregistrarea sunetului sau pentru înregistrări similare, chiar înregistrate, inclusiv matrițele și formele galvanizate pentru	

	fabricarea discurilor, altele decât produsele de la capitolul 37: – Cu caracter educațional, științific sau cultural	
ex. 9023 00	Instrumente, aparate și modele destinate demonstrațiilor (de exemplu, în învățământ sau la expoziții), improprii altor utilizări: – Modele, machete și tabele de perete cu caracter educațional, științific sau cultural destinate exclusiv demonstrațiilor și învățământului – Machete sau modele vizuale pentru vizualizarea conceptelor abstracte, cum ar fi structura moleculară sau formule matematice	
Diverse	– Holograme pentru proiecție laser – Jocuri multimedia – Materiale digitale educaționale, însoțite de materialele imprimate corespunzătoare	

B. Obiecte de colecție și obiecte de artă cu caracter educațional, științific sau cultural

Poziția tarifară	Denumirea mărfurilor	Instituțiile sau organizațiile beneficiare
Diverse	Obiecte de colecție și obiecte de artă care nu sunt destinate vânzării	Muzee, galerii și alte unități aprobate de către autoritățile competente din Republica Moldova în scopul primirii acestor obiecte cu scutire de drepturi de import